Appendix A: Scriptural references in the *Virtutes Apostolorum*

This appendix contains all referential material extracted from the *Virtutes Apostolorum* presented in the form of items. Columns two and three give referential sources for these items (Clementine Vulgate and other non-scriptural source texts), while other four columns contain the items as occuring in manuscripts (V455, B, D and other manuscripts). First three of these columns indicate also the position of given item in the given manuscript. The last columns contains a collation of more manuscripts with indicators of which manuscripts were used. Bolded scriptural and non-scriptural coordinates in the first two columns indicate the major source of the reference, if distinguishable. Underlined words in the manuscript section of the appendix indicate presence of variation, either within a single manuscript (a.c./p.c., correction; add., addition) or among the manuscripts. If a given item is not present in one of the core manuscripts, this is indicated as - .

Following texts are used as non-scriptural reference sources:

Ep. ad Iacobum	*Epistola ad Iacobum* (part of the pseudo-Clementines); *Die Pseudoklementinen. 2 vol.: Rekognitionen in Rufins Übersetzung.* ed. B. Rehm. Berlin, 1965.
Hist. Eccl.	Rufinus' *Historia Ecclesiastica*; *Eusebius Werke*. vol. 2. *Kirchengeschichte.* ed. Th. Mommsen. Leipzig, 1909.
Ps. Amb.	Ambrosian Psalter; *Monumenta Veteris Liturgiae Ambrosianae*. vol 2. *Manuale Ambrosianum ex codice saec. XI. Psalterium et Kalendarium.* ed. M. Magistretti. Milan, 1905(b).
Ps. Rom.	Roman Psalter; *Le Psautier Romain et les autres anciens Psautiers latins apparentes*. CBL 10. ed. R. Weber. Rome, 1953.
Ps. Gal.	Gallican Psalter; in Clementine Vulgate
Recog.	Rufinus' pseudo-Clementine *Recognitiones*; *Die Pseudoklementinen. 2 vol.: Rekognitionen in Rufins Übersetzung.* ed. B. Rehm. Berlin, 1965.

#	Clementine Vulgate	other sources	V455	B	D	other mss.
			Licet plurima (V455 only, 2 items)			
1b	Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus; nimis confortatus est principatus eorum. (**Ps 138, 17**)	mihi autem nimis honorandi sunt amici tui Deus (Ps 138, 17; Ps. Amb.)	Quod nos pro magno conplectimur, scientes scriptum: Honorandi sunt amici tui deus. (1v, 016-017)	-	-	Quod nos pro magno conplectimur, scientes scriptum: [Nimis V560 W497] <u>Honorandi</u> [Honorati W] sunt amici tui deus. (V455V560PW48W497)
2b	Facientque mihi sanctuarium, et habitabo in medio eorum(Ex 25, 8)/ Et habitabo in medio filiorum Israël, eroque eis Deus,(Ex 29, 45)/ Ponam tabernaculum meum in medio vestri, et non abjiciet vos anima mea. Ambulabo inter vos, et ero Deus vester, vosque eritis populus meus. (Lv 26, 11-12)/ Et erit tabernaculum meum in eis: et ero eis Deus, et ipsi erunt mihi populus. (Ez 37, 27)/qui autem consensus templo Dei cum idolis? vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Deus: Quoniam inhabitabo in illis, et inambulabo inter eos, et ero illorum Deus, et ipsi erunt mihi populus.(**2Cor 6, 16**)		sicut dudum protulit propheta: Quia inhabitabo in eis et inambulabo in illis et ero illorum deus (2r, 001-003)	-	-	sicut dudum protulit <u>propheta</u> [per prophetam P]: Quia inhabitabo in eis, et <u>inambulabo</u> [0 V560 a.c., ambulabo W] <u>in illis</u> [illis P, 0 V560], et ero illorum deus. (V455V560PW48W497)
			Peter BHL 6663 (27 items)			
1	quoniam Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiæ claritatis Dei, in facie Christi Jesu.(2Cor 4, 6)/ In ipso vita erat,et vita erat lux hominum: et lux in tenebris lucet,et tenebræ eam non comprehenderunt.(Jo 1, 4-5)		cum ipse dominus Ihesus Christus uera lux mundi mundanis tenebris inluxisset (2r, 007-008)	cum ipse dominus Ihesus Christus uera lux mundi mundanis tenebris illuxisset (2r, 004a-006a)	-	
2	Ambulans autem Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simonem, qui vocatur Petrus, et Andream fratrem ejus, mittentes rete in mare (erant enim piscatores), et ait illis: Venite post me, et faciam vos fieri piscatores hominum. At illi continuo relictis retibus secuti sunt eum. (**Mt 4, 18-20**)/ Et præteriens secus mare Galilææ, vidit Simonem, et Andream fratrem ejus, mittentes retia in mare (erant enim piscatores), et dixit eis Jesus: Venite post me, et faciam vos fieri piscatores hominum. Et protinus relictis retibus, secuti sunt eum. (Mc 1, 16-18)		ambulans iuxta mare Galileae, uidit duos fratres Simonem qui uocatur Petrus, et Andream fratrem eius, mittentes retia in mare, erant enim piscatores. Et ait illis: Venite post me <u>et</u> faciam uos fieri piscatores hominum. At illi continuo relictis retibus secuti sunt eum. (2r, 008-014)	ambulans iuxta mare Galileae uidit duos fratres Symonem qui uocatur Petrus, et Andream fratrem eius mittentes retia in mare, erant enim piscatores. Et ait illis, uenite post: me, faciam uos fieri piscatores hominum. At illi continuo relictis retibus secuti sunt eum. (2r, 006a-013a)	-	ambulans iuxta mare Galileae, uidit duos fratres, Symonem qui uocatur Petrus, et Andream fratrém eius, mittentes <u>retia</u> [rete P] in mare. Erant enim piscatores. Et ait illis: Venite post me, <u>et</u> [0 B] faciam uos fieri piscatores hominum. At illi continuo relictis retibus, secuti sunt eum. (V455BPW48)
3	Venit autem Jesus in partes Cæsareæ Philippi: et interrogabat discipulos suos, dicens: Quem dicunt homines esse Filium hominis? At illi dixerunt: Alii Joannem Baptistam, alii autem Eliam, alii vero Jeremiam, aut unum ex prophetis. Dicit illis Jesus: Vos autem, quem me esse dicitis? Respondens Simon Petrus dixit: Tu es Christus, Filius Dei vivi. Respondens		Et cum uenissent in partes Caesareae Philyppi interrogabat discipulos suos dicens: Quem dicunt homines esse filium hominis? At illi dixerunt: Alii Iohannem Baptistam, alii autem Heliam, alii uero Hieremiam, aut unum ex prophetis. Dicit illis: Vos autem	Et cum uenissent in partes Cesareae Philippi, interrogabat discipulos suos dicens: Quem dicunt homines esse filium hominis? At illi dixerunt: Alii Iohannem baptistam, alii autem Heliam, alii uero Ieremiam, aut unum ex prophetis. Dicit illis: Vos autem quem me	-	Et cum <u>uenissent</u> [uenisset P] in partes Caesareae Philippi, interrogabat discipulos suos dicens: Quem [me P] dicunt homines esse filium hominis? At illi dixerunt: Alii Iohannem baptistam, <u>alii autem Heliam</u> [0 V455], alii uero Hieremiam. Aut unum ex

	autem Jesus, dixit ei: Beatus es Simon Bar Jona: quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, et portæ inferi non prævalebunt adversus eam. Et tibi dabo claves regni cælorum. Et quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum et in cælis: et quodcumque solveris super terram, erit solutum et in cælis. (**Mt 16, 13-19**)		quem me esse dicitis? Respondens Symon Petrus dixit: Tu es Christus filius dei uiui. Respondens autem Ihesus dixit ei: Beatus es Symon Bar Iona, quia coro et sanguis non reuelauit tibi, sed pater meus qui in caelis est. Et ego dico tibi quia tu es Petrus et super hanc petram aedificabo ecclesiam meam, et portae inferi non praeualebunt aduersus eam. Et tibi dabo claues regni caelorum. Et quodcumque ligaueris super terram erit ligatum in caelis, et quodcumque solueris super terram erit solutum in caelis. (2r, 015-2v, 008)	esse dicitis? Respondens Symon Petrus dixit: Tu es Christus filius dei uiui. Respondens autem Ihesus dixit ei: Beatus es Symon Bar Iona quia caro et sanguis non reuelauit tibi, sed pater meus qui in celis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo ecclesiam meam. Et portae inferi non praeualebunt aduersum eam. Et tibi dabo claues regni caelorum. Et quodcumque ligaueris super terram, erit ligatum in caelis. Et quodcumque solueris super terram, erit solutum in caelis. (2r, 013a-032a)		prophetis. Dicit illis: Vos autem quem me esse dicitis? Respondens Symon Petrus, dixit: Tu es Christus filius dei uiui. Respondens autem Ihesus, dixit ei: Beatus és Symon Bariona, quia caro et sanguis non reuelauit tibi, sed pater meus qui in caelis est. Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo aecclesiam meam. Et portae inferi non praeualebunt aduersus [aduersum B] eam. Et tibi dabo claues regni caelorum, et quodcumque ligaueris super terram, erit ligatum in caelis, et quodcumque solueris super terram, erit solutum in caelis. (V455BPW48)
4	sciens quia omnia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exivit, et ad Deum vadit: surgit a cœna, et ponit vestimenta sua, et cum accepisset linteum, præcinxit se. Deinde mittit aquam in pelvim, et cœpit lavare pedes discipulorum, et extergere linteo, quo erat præcinctus. Venit ergo ad Simonem Petrum. Et dicit ei Petrus: Domine, tu mihi lavas pedes? Respondit Jesus, et dixit ei: Quod ego facio, tu nescis modo: scies autem postea. Dicit ei Petrus: Non lavabis mihi pedes in æternum. Respondit ei Jesus: Si non lavero te, non habebis partem mecum. Dicit ei Simon Petrus: Domine, non tantum pedes meos, sed et manus, et caput. Dicit ei Jesus: Qui lotus est, non indiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. (**Jo 13, 3-10**)		Sciens autem dominus Ihesus quia omnia dedit ei pater in manus, et quia a deo exiuit et ad deum uadit, surgit a caena et ponit uestimenta sua, et cum accepisset lintheum praecinxit se. Deinde misit aquam in peluem a.c./peluim p.c. et coepit lauare pedes discipulorum et tergere lintheo quo erat praecinctus. Venit autem ad Simonem Petrum, et dicit illi: Domine tu mihi lauas pedes? Respondit Ihesus et dixit ei: Quod ego facio tu nescis modo scies autem postea. Dicit ei Petrus: Non lauabis mihi pedes in aeternum. Respondit Ihesus: Si non lauero te non habebis partem mecum. Dicit ei Symon Petrus: Domine non tantum pedes, sed etiam et manus et caput. Dicit ei Ihesus: Qui lotus est semel, non indiget ut iterum lauetur, sed est mundus totus. (2v, 009-3r, 001)	Sciens autem dominus Ihesus quia omnia dedit ei pater in manus, et quia a deo exiuit, et ad deum uadit, surgit a cena et ponit uestimenta sua. Et cum accepisset linteum, tunica praecinxit se. Deinde misit aquam in peluim, et cepit lauare pedes discipulorum, et tergere linteo quo erat praecinctus. Venit autem ad Symonem Petrum, et dicit illi: Domine, tu michi lauas pedes? Respondit Ihesus et dixit ei: Quod ego facio tu nescis modo, scies autem postea. Dicit ei Petrus: Non lauabis michi pedes in eternum. Respondit Ihesus: Si non lauero te, non habebis partem mecum. Dicit ei Symon Petrus: Domine, non tantum pedes sed et manus et caput. Dicit ei Ihesus: Qui lotus est non indiget ut iterum lauetur, sed est mundus totus. (2r, 033a-016b)	-	Sciens autem dominus Ihesus quia omnia dedit ei pater in manus et quia a deo exiuit, et ad [a P] deum uadit, surgit a cena et ponit uestimenta sua, et cum accepisset linteum, tunica [B] praecinxit se, deinde misit aquam in ꝑeluem [peluim W48 B V455 p.c.], et coepit lauare pedes discipulorum, et tergere linteo quo [co P] erat praecinctus. Venit autem [ergo P, 0 W48] ad Simonem Petrum, et dicit illi [ei Petrus W48]: Domine, tu mihi lauas pedes? Respondit Ihesus et dixit ei: Quod ego facio, tu nescis modo, scies autem postea. Dicit ei Petrus: Non lauabis mihi pedes in aeternum. Respondit Ihesus: Si non lauero te, non habebis partem mecum. Dicit éi Symon Petrus: Domine, non tantum pedes, sed [etiam V455 W48] et manus et caput. Dicit ei Ihesus: Qui lotus est [semel V455 W48], non indiget ut iterum lauetur, sed est mundus totus. (V455BPW48)
5	Cum ergo prandissent, dicit Simoni Petro Jesus: Simon Joannis, diligis me plus his? Dicit ei: Etiam Domine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Dicit ei iterum: Simon Joannis, diligis me? Ait illi: Etiam Domine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Dicit ei tertio: Simon Joannis, amas me? Contristatus est Petrus, quia dixit ei tertio: Amas me? et dixit ei: Domine, tu omnia nosti, tu scis quia amo te. Dixit ei: Pasce oves meas. Amen, amen dico tibi: cum esses junior, cingebas te, et ambulabas ubi volebas: cum autem senueris, extendes manus tuas, et alius te cinget, et ducet quo tu non vis. Hoc autem dixit significans qua morte clarificaturus esset Deum. (**Jo 21, 15-19**)		Post resurrectionem autem dicebat dominus Ihesus Petro:Simon Iohannis diligis me? Dicit ei: Etiam domine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Iterum dicit ei: Simon Iohannis diligis me? Dicit ei: Etiam domine, tu scis quia amo te (add. rec. in marg.) Dicit ei: Pasce ouiculas meas. Dicit ei tercio: Simon Iohannis, amas me? Contristatus est Petrus quia dixit ei tertio: Amas me. Et dicit ei: Domine, tu omnia scis, tu nosti quia amo te. Dicit ei: Pasce oues meas. Amen, amen dico tibi. Cum esses iunior cingebas te et ambulabas ubi uolebas. Cum autem senueris extendes manus tuas et alius te cinget et ducet quo tu non uis. Hoc autem dixit, significans qua morte clarificaturus esset deum. (3r, 002-014)	Post resurrectionem autem dicebat Ihesus Petro: Symon Iohannis, diligis me? Dicit ei: Etiam domine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Iterum dicit ei: Symon Johannis, diligis me? Dicit ei: Etiam domine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce ouiculas meas. Dicit ei tercio: Symon Iohannis amas me? Contristatus est Petrus quia dixit tercio: amas me, et dicit ei: Domine omnia tu scis, tu nosti quia amo te. Dicit ei: Pasce oues meas. Amen amen dico tibi, cum esses iunior cingebas te et ambulabas ubi uolebas, cum autem senueris, extendes manus tuas, et alius te cinget et ducet quo te non uis. Hoc autem dixit: Significans qua morte clarificaturus esset deum. (2r, 017b-2v, 001a)	-	Post resurrectionem autem dicebat dominus [0 B] Ihesus Petro: Simon Iohannis diligis me? Dicit ei: Etiam domine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Iterum dicit ei: Simon Iohannis diligis me? Dicit ei: Etiam domine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce ouiculas meas [agnos meos P]. Dicit ei tertio: Simon Iohannis, amas me? Contristatus est Petrus quia dixit ei tertio: Amas me. Et dicit ei: Domine tu omnia [omnia tu W48 B] scis, tu nosti, quia amo te. Dicit ei: Pasce oues meas. Amen amen dico tibi: Cum esses iunior, cingebas te et ambulabas ubi uolebas. Cum autem senueris extendes manus tuas et alius te cinget, et ducet quo tu non uis. Hoc autem dixit, significans qua morte clarificaturus esset deum. (V455BPW48)
6	Petrus autem et Joannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex utero matris suæ, bajulabatur: quem ponebant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciosa, ut peteret eleemosynam ab introëuntibus in templum. Is cum vidisset Petrum et Joannem incipientes introire in templum, rogabat ut eleemosynam acciperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joanne, dixit: Respice in nos. At ille intendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis. Petrus autem dixit: Argentum et aurum non est mihi: quod autem habeo, hoc tibi do: in nomine Jesu Christi Nazareni surge, et ambula. Et apprehensa manu ejus dextera, allevavit eum, et protinus		Postquam autem dominus Ihesus assumptus est in caelum Petrus et Iohannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam (add. cont. sup. lin.), et quidam uir qui erat claudus ex utero matris suae baiulabatur quem ponebant cottidie ad portam templi quae dicitur Speciosa ut peteret aelemosinam ab introeuntibus in templum. Is cum uidisset Petrum et Iohannem incipientes introire in templum, rogabat ut aelemosinam acciperet. Intuens autem in eum Petrus cum Iohanne dixit:	Postquam autem dominus Ihesus assumptus est in caelum, Petrus et Iohannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam. Et quidam uir qui erat claudis ex utero matris suae baiolabatur, quem cottidie ponebant ad portam templi que dicitur speciosa, ut peteret elemosinam ab introeuntibus in templum. Is cum uidisset Petrum et Iohannem incipientes introire in templum, rogabat ut elemosinam acciperet. Intuens autem in eum Petrus cum Iohanne dixit: Respice in nos. At ille intendebat in	-	Postquam autem, dominus Ihesus assumptus est, in caelum [caelo P] Petrus et Iohannes ascendebant in templum ad oram orationis nonam. Et quidam uir qui erat claudus ex utero matris sue baiulabatur, quem ponebant cotidie [cottidie ponebant B] ad portam templi, que dicitur Speciosa, ut peteret elemosinam ab introeuntibus in templum. Is cum uidisset Petrum et Iohannem, incipientes introire in templum, rogabat, ut elemosinam acciperet. Intuens autem in [0 W48] eum, Petrus cum Iohanne,

	consolidatæ sunt bases ejus et plantæ. Et exiliens stetit, et ambulabat: et intravit cum illis in templum ambulans, et exiliens, et laudans Deum. (**Act 3, 1-8**)		Respice in nos. At ille intendebat in eos sperans se aliquid accepturum ab eis. Petrus autem dixit: Argentum et aurum non est mihi, quod autem habeo hoc tibi do. In nomine Ihesu Christi Nazareni surge, et ambula. Et adprehensa ei manu dextera alleuauit eum, et protinus consolidate sunt bases eius et plantae. Et exiliens stetit et ambulabat, et intrauit cum illis in templum ambulans et iliens a.c. cont. sup. lin./exiliens p.c. et laudans deum. (3r, 015-3v, 011)	eos, sperans se aliquid accepturum ab eis. Petrus autem dixit: Argentum et aurum non est michi, quod autem habeo, hoc tibi do. In nomine Ihesu Christi Nazareni surge et ambula. Et apprehensa ei manu dextera alleuauit eum, et protinus consolidatae sunt bases eius et plantae. Et exiliens stetit et ambulabat, et intrauit cum illis in templum ambulans et exiliens et laudans deum. (2v, 001a-025a)		dixit: Respice in nos. At ille intendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis. Petrus autem dixit: Argentum, et aurum non est mihi, quod autem habeo hoc tibi do [dabo P]. In nomine Ihesu Christi [Christi Ihesu W48] Nazareni, surge et ambula. Et adprehensa ei [eius W48] manu dextera alleuauit eum, et protinus consolidate sunt bases eius et plantae. Et exiliens, stetit, et ambulabat [ambulauit W48], et intrauit cum illis in templum, ambulans et exiliens, et laudans deum. (V455BPW48)
7	Annorum enim erat amplius quadraginta homo, in quo factum fuerat signum istud sanitatis. (**Act 4, 22**)		Annorum enim erat amplius .XL. (3v, 012)	Annorum autem erat amplius quadraginta. (2v, 025a-026a)	-	
8	Magis autem augebatur credentium in Domino multitudo virorum ac mulierum, ita ut in plateas ejicerent infirmos, et ponerent in lectulis et grabatis, ut, veniente Petro, saltem umbra illius obumbraret quemquam illorum, et liberarentur ab infirmitatibus suis. Concurrebat autem et multitudo vicinarum civitatum Jerusalem, afferentes ægros, et vexatos a spiritibus immundis: qui curabantur omnes. (**Act 5, 14-16**)		Augebatur autem numerus credentium in domino, multitudo uirorum ac mulierum, ita ut in plateas eiecerent infirmos et ponerent in lectulis et grabattis, ut ueniente Petro saltim umbra eius obumbraret quemquam eorum. Concurrebat autem et multitudo uicinarum ciuitatum Hierusalem afferentes aegros uexatos ab spiritibus inmundis qui curabantur omnes. (3v, 013-021)	Augebatur autem fides credentium et numerus in domino, multitudo uirorum ac mulierum, ita ut in plateis eicerent infirmos et ponerent in lectulis et031a grabatis, ut ueniente Petro saltem umbra illius obumbraret quemquam eorum. Currebat autem et multitudo uicinarum ciuitatum Herusalem afferentes egros et uexatos a spiritibus inmundis, qui curabantur omnes. (2v, 026a-001b)	-	Augebatur autem numerus [fides B] credentium [et numerus B] in domino multitudo uirorum ac mulierum, ita ut in plateas [plateis B] eicerent [eiecerent V455] infirmos, et ponerent in lectulis, et grabbattis, ut ueniente Petro saltim [saltem B] umbra illius [eius V455] obumbraret quemquam eorum [illorum W48]. Concurrebat [Currebat B] autem et multitudo uicinarum ciuitatum Iherusalem, adferentes aegros [et P B] uexatos ab [a B] spiritibus inmundis qui curabantur omnes. (V455BPW48)
9	Cum autem audissent Apostoli qui erant Jerosolymis, quod recepisset Samaria verbum Dei, miserunt ad eos Petrum et Joannem. Qui cum venissent, oraverunt pro ipsis ut acciperent Spiritum Sanctum: nondum enim in quemquam illorum venerat, sed baptizati tantum erant in nomine Domini Jesu. Tunc imponebant manus super illos, et accipiebant Spiritum Sanctum. Cum vidisset autem Simon quia per impositionem manus Apostolorum daretur Spiritus Sanctus, obtulit eis pecuniam, dicens: Date et mihi hanc potestatem, ut cuicumque imposuero manus, accipiat Spiritum Sanctum. Petrus autem dixit ad eum: Pecunia tua tecum sit in perditionem: quoniam donum Dei existimasti pecunia possideri. Non est tibi pars neque sors in sermone isto: cor enim tuum non est rectum coram Deo. Pœnitentiam itaque age ab hac nequitia tua: et roga Deum, si forte remittatur tibi hæc cogitatio cordis tui. In felle enim amaritudinis, et obligatione iniquitatis, video te esse. Respondens autem Simon, dixit: Precamini vos pro me ad Dominum, ut nihil veniat super me horum quæ dixistis. Et illi quidem testificati, et locuti verbum Domini, redibant Jerosolymam, et multis regionibus Samaritanorum evangelizabant. (**Act 8, 14-25**)		Cum autem audissent apostoli qui erant in Hierusalem quia recepit Samaria uerbum domini, miserunt ad illos Petrum et Iohannem. Qui cum uenissent, orauerunt pro ipsis ut acciperent spiritum sanctum. Nondum enim in quemquam illorum uenerat, sed baptizati tantum erant in nomine domini Ihesu. Tunc inponebant manus super illos et accipiebant spiritum sanctum. Cum uidisset autem Simon quia per impositionem manus apostolorum daretur spiritus sanctus, obtulit eis peccuniam dicens: Date et mihi hanc potestatem, ut cuicumque imposuero manus accipiat spiritum sanctum. Petrus autem dixit ad eum: Pecunia tua tecum sit in perdicionem quoniam donum dei existimasti peccunia possideri. Non est tibi pars neque sors in sermone isto. Cor enim tuum, non est rectum coram deo. Poenitentiam itaque age ab hac nequitia tua, et roga deum si forte remittatur tibi haec cogitatio cordis tui. In felle enim amaritudinis et obligatione iniquitatis uideo te esse. Respondens autem Symon dixit: Praecamini uos pro me dominum ut nihil ueniat super me horum quae dixistis. Et illi quidem testificati et locuti uerbum domini, redigebant a.c. eras./redibant p.c. Hierosolimam, et multis regionibus Samaritanorum aeuangelizabant a.c. eras.?/euangelizabant p.c. dominum. (3v, 022-4v, 003)	Cum audissent autem apostoli qui erant in Hierusalem, quia recepit Samaria uerbum domini, miserunt ad illos Petrum et Iohannem. Qui cum uenissent orauerunt pro ipsis ut acciperent spiritum sanctum, nondum enim in quemquam illorum uenerat, sed baptizati tantum erant in nomine domini Ihesu. Tunc imponebant manus super illos, et accipiebant spiritum sanctum. Cum uidisset autem Symon quia per impositionem manus apostulorum daretur spiritus sanctus, obtulit eis pecuniam dicens: Date et michi hanc potestatem, ut cuicumque imposuero manus accipiat spiritum sanctum. Petrus autem dixit ad eum: Pecunia tua tecum sit in perditionem, quoniam donum dei existimasti pecunia possideri. Non est tibi pars neque sors in sermone isto, cor enim tuum non est rectum coram deo. Paenitentiam itaque age ab hac nequicia tua, et roga deum si forte remittatur tibi haec cogitatio cordis tui. In felle enim amaritudinis et obligatione iniquitatis uideo te esse. Respondens autem Symon dixit: Precamini uos pro me deum, ut nichil ueniat super me horum quae dixistis. Et illi quidem testificati et locuti uerbum domini rediebant Hierosolimam, et multis regionibus Samaritanorum euuangelizabant dominum. (2v, 001b-033b)	-	Cum autem audissent [audissent autem B] apostoli qui erant in Hierusalem [Hierosolimis P] quia recepit Samaria uerbum dei [domini V], miserunt ad illos [eos P] Petrum et Iohannem. Qui cum uenissent, orauerunt pro ipsis ut acciperent spiritum sanctum. Nondum enim in quemquam illorum uenerat, sed babtizati tantum erant in nomine domini Ihesu. Tunc inponebant manus super illos, et accipiebant spiritum sanctum. Cum uidisset autem Symon quia per inpositionem manus apostolorum daretur spiritus sanctus, obtulit eis pecuniam dicens: Date et mihi hanc potestatem, ut cuicumque inposuero manus, accipiat spiritum sanctum. Petrus autem dixit ad eum: Pecunia tua tecum sit in perditionem [perditione W48 P p.c.], quoniam donum dei existimasti pecunia possideri. Non est tibi pars neque sors in sermone isto. Cor enim tuum non est rectum coram deo. Penitentiam, itaque age [0 W48 a.c.] ab hac nequitia tua, et roga deum si forte remittatur [dimittatur P] tibi haec cogitatio cordis tui. In felle enim amaritudinis et obligatione iniquitatis uideo te esse. Respondens autem Simon dixit: Precamini uos pro me [ad P] dominum [deum B], ut nihil ueniat super me horum quae dixistis. Et illi quidem testificati et locuti uerbum domini, redibant [rediebant P B] Hierosolimam et multis regionibus. Samaritanorum euangelizabant dominum. (V455BPW48)
10	Factum est autem, ut Petrus dum pertransiret universos, deveniret ad sanctos qui habitabant Lyddæ. Invenit autem ibi hominem quemdam, nomine Æneam, ab annis octo		Factum est autem Petrus dum transiret a.c. cont. sup. lin./pertransiret p.c. uniuersos et deueniret ad sanctos qui habitabant Lyddae.	Factum est autem Petrus dum pertransiret uniuersos, et deueniret ad sanctos qui habitabant Lytdae. Inuenit autem ibi	-.	Factum est autem [ut P] Petrus dum pertransiret [transiret V455 a.c.] uniuersos et [0 P] deueniret ad sanctos qui habitabant

	jacentem in grabato, qui erat paralyticus. Et ait illi Petrus: Ænea, sanat te Dominus Jesus Christus: surge, et sterne tibi. Et continuo surrexit. Et viderunt eum omnes qui habitabant Lyddæ et Saronæ: qui conversi sunt ad Dominum. In Joppe autem fuit quædam discipula, nomine Tabitha, quæ interpretata dicitur Dorcas. Hæc erat plena operibus bonis et eleemosynis quas faciebat. Factum est autem in diebus illis ut infirmata moreretur. Quam cum lavissent, posuerunt eam in cœnaculo. Cum autem prope esset Lydda ad Joppen, discipuli, audientes quia Petrus esset in ea, miserunt duos viros ad eum, rogantes: Ne pigriteris venire ad nos. Exsurgens autem Petrus, venit cum illis. Et cum advenisset, duxerunt illum in cœnaculum: et circumsteterunt illum omnes viduæ flentes, et ostendentes ei tunicas et vestes quas faciebat illis Dorcas. Ejectis autem omnibus foras, Petrus ponens genua oravit: et conversus ad corpus, dixit: Tabitha, surge. At illa aperuit oculos suos: et viso Petro, resedit. Dans autem illi manum, erexit eam. Et cum vocasset sanctos et viduas, assignavit eam vivam. Notum autem factum est per universam Joppen: et crediderunt multi in Domino. (**Act 9, 32-42**)		Inuenit autem (a.c. eras.) ibi hominem quendam nomine Aeneam ab annis octo iacentem in grabatto qui erat paralyticus. Et ait illi Petrus: Aenea, sanat te Ihesus Christus surge et sterne tibi. Et continuo surrexit, et uiderunt illum omnes qui habitabant Lyddae et Saronae qui conuersi sunt ad dominum. In Ioppe autem fuit quaedam discipula nomine Thabithas quae interpretata dicitur Dorcas. Haec erat plena operibus bonis uel elaemosinis quae faciebat. Factum est in diebus illis ut infirmata moreretur. Quam cum lauissent, posuerunt in caenaculo. Cum autem prope esset Lydda ab Ioppe discipuli audientes quia Petrus esset in ea, miserunt duos uiros ad eum, rogantes: Ne pigriteris uenire usque ad nos. Exsurgens autem Petrus uenit cum illis. Et cum aduenisset, duxerunt illum in caenaculum et circumsteterunt illum omnes uiduae flentes et ostendentes tunicas et uestes quas faciebat illis Dorcas. Eiectis autem omnibus foras, Petrus ponens genua orauit, conuersusque ad corpus dixit: Thabitha surge. At illa aperuit oculos suos et uiso Petro, resedit. Dans autem illi manum, erexit eam. Et cum uocasset sanctos et uiduas adsignauit eam uiuam. Notum autem factum est per uniuersam Ioppen, et crediderunt multi in domino. (4v, 004-5r, 009)	hominem quendam nomine Eneam, ab annis octo iacentem in grabato, qui erat paraliticus. Et ait illi Petrus: Enea sanet te dominus Ihesus Christus. Surge et sterne tibi. Et continuo surrexit. Et uiderunt illum omnes qui habitabant Lytdae et Saronae qui conuersi sunt ad dominum. In Ioppe autem fuit quedam discipula nomine Thabita, quae interpretata dicitur Dorcas. Haec erat plena operibus bonis et elemosinis quae faciebat. Factum est in diebus illis ut infirmata moreretur. Quam cum lauissent, posuerunt in cenaculum. Cum autem prope esset Lydda ab Ioppe discipuli audientes quia Petrus esset in ea, miserunt duos uiros ad eum rogantes. Ne pigriteris uenire usque ad nos. Exurgens autem Petrus uenit cum illis. Et cum aduenisset, duxerunt illum in cenaculum, et circumsteterunt illum omnes uiduae flentes et ostendentes tunicas et uestes, quas faciebat illis Dorcas. Eiectis autem omnibus foras, Petrus ponens genua orabat, conuersusque ad corpus dixit: Thabita surge. At illa aperuit oculos suos, et uiso Petro resedit. Dans autem illi manum erexit eam. Et cum uocasset sanctos et uiduas, assignauit eam uiuam. Notum autem factum est per uniuersam Ioppen, et crediderunt multi in dominum. (2v, 033b-3r, 001b)		Liddae. Inuenit autem [0 W48 V455 p.c.] ibi hominem quendam nomine Aenean, ab annis octo iacentem in grabátto, qui erat paraliticus. Et ait illi Petrus: Aenea, sanat [sanet B] te [dominus B] Ihesus Christus, surge, et sterne tibi. Et continuo surrexit, et uiderunt illum omnes qui habitabant Liddae, et Saronáe, qui conuersi sunt ad dominum. In Ioppé autem fuit quaedam discipula nomine Tabítha quae interpretata dicitur Dorcas. Haec erat plena operibus bonis, et [uel V] elemosinis quae [quas P] faciebat. Factum est in diebus illis, ut infirmata moreretur. Quam cum lauissent posuerunt in caenaculo [caenaculum B]. Cum autem prope esset Lidda ab Ioppe, discipuli audientes, quia Petrus esset in ea, miserunt duos uiros ad eum rogantes: Ne pigriteris uenire usque ad nos. Exsurgens autem Petrus, uenit cum illis. Et cum aduenisset [uenisset W48] duxerunt illum in caenaculum, et circumsteterunt illum omnes uiduae flentes, et ostendentes tunicas et uestes quas faciebat illis Dorcas. Eiectis autem omnibus foras, Petrus ponens genua orauit [orabat B]. Conuersusque ad corpus dixit: Tabitha, surge. At illa aperuit oculos suos, et uiso Petro resedit. Dans autem illi manum, erexit eam. Et cum uocasset sanctos et uiduas, assignauit eam uiuam. Notum autem factum est omnibus per uniuersam Ioppen, et crediderunt multi in domino [dominum W48 B]. (V455BPW48)
11	Eodem autem tempore misit Herodes rex manus, ut affligeret quosdam de ecclesia. Occidit autem Jacobum fratrem Joannis gladio. Videns autem quia placeret Judæis, apposuit ut apprehenderet et Petrum. Erant autem dies Azymorum. Quem cum apprehendisset, misit in carcerem, tradens quatuor quaternionibus militum custodiendum, volens post Pascha producere eum populo. Et Petrus quidem servabatur in carcere. Oratio autem fiebat sine intermissione ab ecclesia ad Deum pro eo. Cum autem producturus eum esset Herodes, in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites, vinctus catenis duabus: et custodes ante ostium custodiebant carcerem. Et ecce angelus Domini astitit, et lumen refulsit in habitaculo: percussoque latere Petri, excitavit eum, dicens: Surge velociter. Et ceciderunt catenæ de manibus ejus. Dixit autem angelus ad eum: Præcingere, et calcea te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi: Circumda tibi vestimentum tuum, et sequere me. Et exiens sequebatur eum, et nesciebat quia verum est, quod fiebat per angelum: existimabat autem se visum videre. Transeuntes autem primam et secundam custodiam, venerunt ad portam ferream, quæ ducit ad civitatem: quæ ultro aperta est eis. Et exeuntes processerunt vicum unum: et continuo discessit angelus ab eo. Et Petrus ad se reversus, dixit: Nunc scio vere quia misit Dominus angelum suum, et eripuit me de manu Herodis, et de omni exspectatione plebis Judæorum. (**Act 12, 1-11**)		Eodem tempore misit Herodes rex manus ut affligeret quosdam de ecclesia. Videns autem quia placeret Iudaeis apposuit adprehendere et Petrum. Erant autem dies azimorum. Quem cum adprehendisset, misit in carcerem tradens quattuor quaternionibus militum custodire eum, uolens post pascha producere eum populo. Et Petrus quidem seruabatur in carcere. Fiebat autem oratio sine intermissione ab ecclesia ad deum pro eo. Cum autem producturus eum esset Herodes in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites uinctus catenis duabus et custodes ante ostium custodiebant carcerem. Et ecce angelus domini adstitit et lumen refulsit in habitaculo, percussoque latere Petri suscitauit eum dicens: Surge uelociter. Et ceciderunt catenae de manibus eius. Dixit autem angelus ad eum: Praecingere et calcia te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi: Circumda tibi uestimentum tuum et sequere me. Et exiens sequebatur et nesciebat quia uerum est quod fiebat per angelum, aestimabat autem se uisum uidere. Transeuntes autem primam et secundam custodiam, uenerunt ad portam ferream quae ducit ad ciuitatem, quae ultro aperta est eis. Et exeuntes processerunt uicum unum, et continuo discessit angelo ab eo. Et Petrus ad se reuersus, dixit: Nunc scio uere quia misit dominus angelum suum et eripuit me	Eodem tempore misit Herodes rex manus ut affligeret quosdam de aecclesia. Videns autem quia placeret Iudeis, apposuit apprehendere et Petrum. Erant enim dies azimorum. Quem cum apprehendisset misit in carcerem, tradens quatuor quaternionibus, militum custodire eum, uolens post pascha producere eum populo. Et Petrus quidem seruabatur in carcere, fiebat autem oratio sine intermissione ab aecclesia ad deum pro eo. Cum autem producturus esset eum Herodes, in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites, uinctus catenis duabus. Et custodes ante hostium a.c. eras./ostium p.c. custodiebant carcerem. Et ecce angelus domini astitit et lumen refulsit in habitaculo carceris, percussoque latere Petri, excitauit eum dicens: Surge uelociter. Et ceciderunt catenae de manibus eius. Dixit autem angelus ad eum: Precingere, et calcia te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi: Circumda tibi uestimentum tuum et sequere me. Et exiens sequebatur, et nesciebat quia uerum est quod fiebat per angelum. Estimabat autem se spiritum uidere. Transeuntes autem primam et secundam custodiam, uenerunt ad portam ferream, quae ducit ad ciuitatem, quae ultro aperta est eis. Et exeuntes processerunt uicum unum, et continuo discessit angelus ab eo. Et Petrus ad se reuersus dixit: Nunc scio uere	-	Eodem tempore, misit Heródes rex manus, út affligeret quosdam de ecclesia. Occidit autem Iácobum, fratrem Iohannis gladio [0 V455 B]. Videns autem quia placéret Iudáeis, ápposuit apprehéndere et Petrum. Erant autem [enim B] dies azimorum. Quem cum apprehendisset misit in carcerem tradens quattuor quaternionibus militum custodire eum, uolens post pascha producere eum populo. Et Petrus quidem seruabatur in carcere. Fiebat autem oratio sine intermissione ab aecclesia, ad deum pro eo. Cum autem producturus eum esset [esset eum B] Herodes, in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites uinctus catenis duabus, et custodes ante ostium custodiebant carcerem. Et ecce angelus domini asstitit et lumen refulsit in habitaculo, percussoque latere Petri, suscitauit [excitauit B] eum dicens: Surge uelociter. Et ceciderunt catenae de manibus eius. Dixit autem angelus ad eum: Praecingere, et calcia té cáligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi: Circumda tibi uestimentum tuum, et sequere me. Et exiens sequebatur eum, et nesciebat quia uerum est quod fiebat per angelum, aestimabat autem se uisum [spiritum B] uidere. Transeuntes autem primam et secundam custodiam, uenerunt ad portam ferream quae ducit ad ciuitatem, quae ultro aperta est eis. Et exeuntes,

			de manu Herodis, et de omni expectatione plebis Iudaeorum. (5r, 010-5v, 017)	quia misit dominus angelum suum et eripuit me de manu Herodis, et de omni expectatione plebis Iudeorum. (3r, 002b-3v, 005a)		processerunt uicum unum, et continuo discessit angelus ab eo. Et Petrus ad se reuersus, dixit: Nunc scio uere quia misit dominus angelum suum et eripuit me de manu Herodis, et de omni expectatione plebis Iudaeorum. (V455BPW48)
12	Cum vidisset autem Simon quia per impositionem manus Apostolorum daretur Spiritus Sanctus, obtulit eis pecuniam, dicens: Date et mihi hanc potestatem, ut cuicumque imposuero manus, accipiat Spiritum Sanctum. (**Act 8, 18-19**)		His ita gestis surrexit quidam Simon, Samarius genere, qui dudum uisis miraculis Petri peccunia comparare uoluit donum spiritale (5v, 018-021)	His ita gestis, surrexit quidam Symon, Samarius genere, qui dudum uisis miraculis Petri pecunia comparare uoluit donum spiritale (3v, 005a-008a)	-	
		Cum que haec Niceta dixisset, Zacchaeus qui paulo ante egressus fuerat, ingrediebatur dicens: Tempus est, ut procedas ad disputandum, Petre; turba enim multa in atrio domus congregata te operitur, quorum in medio multis fultus adseclis constitit Simon. tum Petrus ut haec audivit, orationis gratia secedere me iubens (nondum enim eram dilutus a peccatis, quae in ignorantia commiseram), ait ad reliquos: Oremus, fratres, ut deus per Christum suum pro ineffabili sua misericordia adiuvet me exeuntem pro salute hominum, qui ab ipso creati sunt. et haec cum dixisset, oratione facta processit ad atrium domus, in quo erat multitudo plurima populi congregata; quos ubi omnes summo cum silentio ad se intentos vidit et magum Simonem in medio eorum velut signiferum stantem, hoc modo coepit: Pax vobis sit omnibus, qui parati estis dare dexteras veritati; quicumque enim oboediunt ei, videntur quidem sibi aliquid gratiae conferre deo, porro autem ipsi ab eo donum summi muneris consequuntur iustitiae eius semitas incedentes. propter quod primum est omnium, iustitiam dei regnum que eius inquirere; iustitiam quidem ut recte agere doceamur, regnum vero, ut quae sit merces posita laboris et patientiae noverimus, in quo est bonis quidem aeternorum bonorum remuneratio, his autem, qui contra voluntatem eius egerunt, pro uniuscuiusque gestis poenarum digna restitutio. hic ergo, hoc est in praesenti vita positos oportet vos agnoscere voluntatem dei, ubi et agendi locus est. nam si quis velit, antequam actus suos emendet, de his requirere quae non potest invenire, stulta et inefficax erit huiuscemodi inquisitio. tempus enim breve est, et iudicium dei gestorum causa agetur, non quaestionum. ideo que ante omnia hoc quaeramus, quid nos aut qualiter agere oporteat, ut aeternam vitam consequi mereamur. (***Recog.* II 19, 3-20, 5**)	Igitur inlucescente statuta die, Zacheus qui erat prior ciuitatis asstitit Petro dicens: Tempus est ut procedas ad disputandum Petre. Turba autem in medio atrii congregata opprimitur te opperiens, quorum in medio multis fultus assaeculis a.c./saeculis p.c. constitit Simon. Tum Petrus, ut haec audiuit orationis gratia secedere aliquos iubens, qui nondum erant diluti a peccatis, quae in ignorantia commiserant, ait ad reliquos: Oremus fratres ut deus per Christum suum pro ineffabili sua misericordia adiuuet me exeuntem pro salute hominum qui ab ipso creati sunt. Et haec cum dixisset oratione facta processit ad atrium domus, in quo erat multitudo plurima populi congregata. Quo ubi omnes summo cum silentio esse attentos uidet, et Magum Symonem in medio eorum uelut signiferum, statim hoc modo caepit: Pax uobis sit omnibus qui parati estis dare dextras ueritati. Quicumque enim oboediunt ei uidentur quidem sibi aliquid gratiae conferre deo. Porro autem ipsi ab eo donum summi muneris consecuntur, iustitiae eius semitas incedentes. Propter quod et primum est omnium iustitiam dei regnumque eius inquirere, iustitiam quidem ut recte agere doceamur. Regnum uero, ut quae sit merces posita laborum et patientiae nouerimus, in quo est bonis quidem aeternorum bonorum remuneratio. His autem qui contra uoluntatem eius egerint, pro uniuscuiusque gestis poenarum digna restitutio. Hic ergo hoc est in presenti uita positos, oportet uos agnoscere uoluntatem dei, ubi et agendi locus est. Nam si quis uelit antequam actus suos emendet de his requirere quae non potest inuenire, stulta et inefficax erit huiuscemodi inquisitio. Tempus enim breue est et iudicium dei gestorum causa agitur non questionum. Ideoque ante omnia hoc quaeramus quid nos aut qualiter agere oporteat, ut aeternam uitam consequi mereamur. (6r, 005 - 6v, 020)	Igitur illucescente statuta die, Zacheus qui erat prior ciuitatis, astitit Pe tro dicens: Tempus est ut procedas ad disputandum Petre. Turba autem in medio atrii congregata opprimitur te operiens. Quorum in medio constitit Symon multis fultus ásseclis. Tum Petrus ut haec audiuit, orationis gratia secedere aliquos iubens qui nondum erant diluti a peccatis quae ignorantia com miserant, ait ad reliquos: Oremus fratres ut deus per Christum filium suum, pro ineffabili sua misericordia adiuuet me exeuntem pro salute hominum, qui ab ipso creati sunt. Et haec cum dixisset oratione facta, processit ad atrium domus, in quo erat multitudo plurima populi congregata. Quo ubi omnes summo cum silentio esse attentos uidet et magum Symonem in medio eorum uelut signiferum, statim hoc modo cepit: Pax uobis omnibus qui parati estis dexteras dare ueritati. Quicumque obediunt ei, uidentur quidem sibi aliquid gratiae conferre domino. Porro autem ipsi ab eo donum summi muneris consequuntur, iusticiae eius semitas incedentes. Propter quod et primum est omnium, iusticiam dei regnumque inquirere. Iusticiam quidem ut recte agere doceamur; regnum uero ut quae sit merces posita laborum et patientiae nouerimus, in quo est bonis aeternorum bonorum remuneratio, his autem qui contra uoluntatem eius egerint pro uniuscuiusque gestis poenarum digna restitutio. Hic ergo hoc est in presenti uita positos, oportet uos agnoscere uoluntatem dei, ubi et agendi locus est. Nam si quis uelit antequam actus suos emendet de his requirere quae non potest inuenire, stulta et inefficax erit huiuscemodi inquisitio. Tempus enim breue est, et iudicium digestorum causa agitur non questionum. Ideoque ante omnia hoc queramus quid nos aut qualiter agere oporteat, ut aeternam uitam consequi mereamur. (3v, 017a - 4r, 028b)	-	Igitur illucescente statuta [0 W497] die Zacheus qui erat prior ciuitatis asstitit Petro dicens: Tempus est [enim P] ut [Petre W497] procedas ad disputandum Petre [0 W497]. Turba autem [multa] in medio atrii congregata opprimitur té opperiens [expectans V560, opperitur P], quorum in medio multis fultus asseclis constitit Simon [constitit Simon multis fultus asseclis B, multis fultus saeculis constitit Simon V455]. Tum Petrus, ut haec audiuit orationis gratia secedere aliquos iubens, qui nondum erant abluti [diluti V560] a peccatis, quae in [0 W497 B] ignorantia commiserant. Ait ad reliquos: Oremus fratres, ut deus per [Ihesum V560] Christum filium [0 P V455] suum [et W497] pro ineffabili misericordia sua [per ineffabilem misericordiam suam W497, pro ineffabili sua misericordia B P V455], adiuuet me exeuntem [exeunte P, 0 V560] pro salute hominum, qui ab ipso creati sunt. Et haec cum dixisset oratione facta, processit ad atrium domus, in quo erat multitudo plurima populi congregata. Quo [Quod P] ubi omnes summo cum silentio esse [se P] at tentos uideret [uidet W48], et magum Simonem in medio eorum uelut signíferum [stantem], statim hoc modo coepit: Pax uobis sit [0 B] omnibus, qui parati estis dare dextras [dextras dare B V560] ueritati. Quicunque enim [0 B] oboediunt ei, uidentur quidem [quid W497] sibi [0 V560] aliquid [gratiae] conferre deo [domino B]. Porro autem ipsi ab eo donum summi muneris consecuntur. Iustitiae eius semitas incedentes, propter quod et primum est omnium iustitiam dei, regnumque eius [0 B] inquirere. Iustitiam quidem [qua V560], ut recte agere doceamur [agamus V560]. Regnum uero [quidem W497] ut quae sit merces posita laborum [laboris P] et patientiae nouerimus [nouerim P]. In quo est bonis quidem [0 B] aeternorum [aeternus rex W497] bonorum [omnium W497] remuneratio. His autem qui contra uoluntatem eius [eius uoluntatem V560] egerint [egerunt V560], pro uniuscuiusque gestis poenarum digna restitutio. Hic ergo hoc est in praesenti uita positos [positus W497] oportet uos cognoscere [agnoscere V560] uoluntatem dei, ubi et [est V560] agendi locus est. Nam si quis uelit ante quam actus suos emendet de his requirere [inquirere V560] quae non potest inuenire,

						stulta et inefficax erit huiuscemodi [huiusmodi V560] inquisitio. Tempus enim breue est et iudicium dei, gestorum [digestorum B V560] causa agitur non questionum. Ideoque ante omnia hoc [hoc ante omnia V560] quaeramus, quid [quod V560] nos aut qualiter agere oporteat, ut aeternam uitam cónsequi mereamur. (V455V560BPW48W497)
		mea ergo ista sententia est, sicut et vero prophetae visum est, ut primo de iustitia requiratur, ab his maxime qui deum se nosse profitentur. si ergo habet aliquis quod esse rectius putet, dicat et cum dixerit audiat, sed cum patientia et quiete. propter hoc enim ab initio salutationis specie pacem cunctis precatus sum. ad haec Simon respondit: Nos pace tua opus non habemus; si enim pax sit et concordia, ad inveniendam veritatem nihil proficere poterimus; habent enim inter se pacem et latrones et scortatores, et omnis nequitia cum semetipsa concordat, et nos ergo si ob hoc convenimus, ut pacis causa omnibus quae dicuntur praebeamus adsensum, nihil auditoribus conferemus; sed e contrario inlusis eis, nos amici discedemus. propter quod noli invocare pacem, sed magis pugnam matrem eius, et si potes expugna errores. nec requiras amicitiam iniustis adsentationibus paratam; hoc enim te ante omnia scire volo, quia duobus inter se dimicantibus tunc erit pax, cum alter ceciderit superatus; (***Recog.* II 22, 6-23, 5**)	Mea ergo ista sententia est sicut et uero prophetae uisum est ut primum de iustitia requiratur ab his maxime qui deum se nosse profitentur. Si ergo habet aliquis quod esse rectius putet dicat, et cum dixerit, audiat, sed cum patientia et quiete. Propter hoc enim ab initio salutationis speciem pacis cunctis imprecatus sum. Ad haec Simon respondit: Nos pace tua opus non habemus. Si enim pax et concordia sit ad inueniendam ueritatem nihil proficere poterimus. Habent enim inter se pacem et latrones et scortatores, et omnis nequitia cum semet ipsa concordat. Et nos ergo si ob hoc conuenimus ut pacis causa omnibus quae dicuntur praebeamus assensum, nihil auditoribus conferamus, sed econtrario inlusis eis nos amici discedimus. Propter quod noli inuocare pacem sed magis pugnam, et si potes expugnare errores ne requiras amicitiam iniustis adsentationibus paratam. Hoc enim te ante omnia scire uolo quia duobus inter se dimicantibus. Tunc erit pax cum alter ceciderit superatus. (6v, 021-7r, 019)	Mea ergo ista sententia est, sicut et uero prophetae uisum est, ut primum de iusticia requiratur, ab his maxime qui deum se nosse confitentur. Si ergo habet aliquis quod rectius putet, dicat. Et cum dixerit audiat, sed cum patientia et quiete. Propter hoc enim ab initio salutationis speciem pacis cunctis imprecatus sum. Ad haec Symon respondit: Nos pace tua opus non habemus. Si enim pax et concordia sit ad inueniendam ueritatem, nichil proficere poterimus. Habent enim pacem inter se et latrones et scortatores, et omnis nequitia cum semitipsa concordat. Et nos ergo si ob hoc conuenimus ut pacis causa omnibus quae dicuntur praebeamus assensum, nichil auditoribus conferemus, sed econtrario illusis eis nos amici discedimus. Propter quod noli inuocare pacem sed magis pugnam, et si potes expugnare errores ne requiras amicitiam iniustis assentationibus paratam. Hoc enim te ante omnia scire uolo, quia duobus inter se dimicantibus tunc erit pax, cum alter ceciderit superatus. (4r, 028b-4v, 019a)		Mea ergo ista sententia est, sicut et uero prophetae uisum est, ut primum de iustitia requiratur, ab his maxime, qui deum se nosse profitentur [testantur V560, confitentur B]. Si ergo habet aliquis quod esse[0 B] rectius putet [putat V560] dicat, et cum dixerit audiat, sed cum patientia et quiete. Propter hoc enim ab initio salutationis speciem [ac W497] pacis cunctis imprecatus [praecatus P] sum. Ad haec Simon respondit: Nos pace tua [pacem tuam P] opus non habemus. Si enim pax [sit P] et concordia sit [0 P] ad inueniendam ueritatem, nihil proficere poterimus. Habent enim inter se pacem [pacem inter se B V560] et latrones et scortatores, et omnis [onerus V560] nequitia cum semet ipsa concordat. Et nos ergo si ob hoc conuénimus ut pacis causa omnibus quae dicuntur prebeamus assensum, nihil auditoribus conferemus, sed econtrario [et contrario P] illusis eis nos amici discedimus. Propter quod noli inuocare pacem, sed magis pugnam [matrem eius P]. Et si potes expugnare errores ne [nec P] requiras amicitiam, iniustis assentationibus parátam. Hoc enim té ante omnia scire uolo, quia duobus inter se dimicantibus, tunc erit pax cum [quando V560] alter ceciderit [cedit alteri V560] superatus. (V455V560BPW48W497)
13	Quærite ergo primum regnum Dei, et justitiam ejus: et hæc omnia adjicientur vobis. (**Mt 6, 33**)		Propter quod et primum est omnium iustitiam dei regnumque eius inquirere (6v, 004-006)	Propter quod et primum est omnium, iusticiam dei regnumque inquirere. (3v, 008b-009b)	-	
14	Hoc itaque dico, fratres: tempus breve est (**1Cor 7, 29**)		Tempus enim breue est et iudicium dei gestorum causa agitur non questionum. (6v, 017-018)	Tempus enim breue est, et iudicium digestorum causa agitur non questionum. (3v, 023b-025b)	-	
15	COPH. Clamavi in toto corde meo: exaudi me, Domine; justificationes tuas requiram. (Ps 118, 145)/ Moyses enim scripsit, quoniam justitiam, quæ ex lege est, qui fecerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justitia, sic dicit: Ne dixeris in corde tuo: Quis ascendet in cælum? id est, Christum deducere: aut, Quis descendet in abyssum? hoc est, Christum a mortuis revocare. Sed quid dicit Scriptura? Prope est verbum in ore tuo, et in corde tuo: hoc est verbum fidei, quod prædicamus. Quia si confitearis in ore tuo Dominum Jesum, et in corde tuo credideris quod Deus illum suscitavit a mortuis, salvus eris. (Rom 10, 5-9)/ Qui dicit se nosse eum, et mandata ejus non custodit, mendax est, et in hoc veritas non est. (1Jo 2, 4)		Mea ergo ista sententia est sicut et uero prophetae uisum est ut primum de iustitia requiratur ab his maxime qui deum se nosse profitentur. (6v, 021-023)	Mea ergo ista sententia est, sicut et uero prophetae uisum est, ut primum de iusticia requiratur, ab his maxime qui deum se nosse confitentur. (3v, 028-031)	-	
16	Finis enim legis, Christus, ad justitiam omni credenti. (**Rom 10, 4**)		Aut ignoras quia perfectio legis pax est? (7r, 020-021)	Aut ignoras quia perfectio legis pax est? (4r, 021a-022a)	-!	
		et Petrus ait: Quid times crebro audire de pace? aut ignoras quia perfectio legis pax est? ex peccatis enim bella	Et Petrus ait: Quid times crebro audire pacem? Aut ignoras quia perfectio legis pax est? Ex peccatis enim bella nascuntur et	Et Petrus ait: Quid times crebro audire pacem? Aut ignoras quia perfectio legis pax est? Ex peccatis enim bella nascuntur et	-	Et Petrus ait: Quid times crebro audire pacem [de pace P]? Aut ignoras quia perfectio legis pax est [est pax W497]? Ex

		nascuntur et certamina, ubi autem peccatum non fit, pax est animae: ubi vero pax est, in disputationibus veritas, in operibus iustitia invenitur. (***Recog.* II 36, 2**)	certamina. Vbi autem peccatum non fit, pax in disputationibus ueritas in operibus inuenitur. (7r, 019-7v, 001)	certamina. Ubi autem peccatum non fit, pax in disputationibus, ueritas in operibus inuenitur. (4r, 019a-025a)		peccatis enim bella nascuntur et certamina. Vbi autem peccatum non fit, pax [est P] [animae: ubi vero pax est] in disputationibus, ueritas [ueri W497] in operibus [iustitia] inuenítur [inuenietur V 560]. (V455V560BPW48W497)
		nunc autem tibi ostendam divinitatis meae potentiam, ut repente procidas et adores me. ego sum prima virtus, qui semper et sine initio sum. ingressus autem uterum Rachel, natus sum ex ea ut homo, quo ab hominibus videri possem; ego per aerem volavi, igni commixtus unum corpus effectus sum, statuas moveri feci, animavi exanima, lapides panes feci, de monte in montem volatu transmeavi, manibus angelorum sustentatus ad terras descendi. haec non solum feci, sed et nunc facere possum, ut rebus ipsis probem omnibus, quia ego sum filius dei stans in aeternum et credentes mihi similiter stare in perpetuum faciam. tua autem verba vana sunt omnia nec ullum potes opus ostendere veritatis, sicut et ille qui misit te magus, qui nec se ipsum potuit liberare de crucis poena. (***Recog.* III 46, 7-47, 4**)	Et Simon: Nihil momenti continent haec uerba quae loqueris. Sed nunc ostendam uirtutis ac diuinitatis meae potentiam ut repente procidas et adores me. Ego sum prima uirtus qui semper et sine initio sum. Ingressus autem in uterum Rachel natus sum ex ea ut homo qui ab hominibus uideri possim. Ego per aerem uolaui, igne conmixtus unum corpus effectus sum. Statuas moueri feci animaui exanima. Lapides panes feci, de monte uolatu transmeaui, manibus angelorum sustentatus sum. Ad terram descendi. Haec non solum feci sed et nunc facere possum, ut rebus ipsis probem omnibus quia ego sum filius dei stans in aeternum. Et credentes mihi similiter in perpetuo stare faciam. Tua autem uerba uana sunt omnia nec ullum potes opus ostendere ueritatis, sicut et ille qui misit te magus, qui nec se ipsum potuit liberare de crucis poena. (7v, 002-019)	Et Symon: Nichil momenti continent haec uerba quae loqueris. Sed nunc ostendam uirtutis ac diuinitatis meae potentiam, ut repente procidas et adores me. Ego sum prima uirtus, qui semper et sine inicio sum. Ingressus autem in uterum Rachel, natus sum ex ea ut homo, qui ab hominibus uideri possim. Ego per aerem uolaui, igne commixtus, unum corpus effectus sum, statuas moueri feci, anima ex anima, lapides panes feci, de monte uolatu transmeaui, manibus angelorum sustentatus sum, ad terram descendi. Haec non solum feci, sed et nunc facere possum, ut rebus ipsis omnibus probem, quia ego sum filius dei stans in eternum, et credentes michi similiter in perpetuo stare faciam. Tua autem uerba uana sunt omnia, nec ullum potes opus ostendere ueritatis, sicut et ille qui misit te magus, qui nec se ipsum potuit liberare de crucis poena. (4r, 025a-013b)	-	Et Simon: Nihil momenti [momentis P] continent haec uerba quae loqueris. Sed nunc [0 V560] ostendam uirtutis [uirtutes P] ac diuinitatis meae potentiam ut repente procidas et adores me. Ego [enim V560] sum prima uirtus qui semper et sine initio sum. Ingressus autem in uterum [utero P] Rachel natus sum ex ea ut homo qui [ut V560] ab hominibus uideri possim. Ego per aerem [aera P] uolaui, igne conmixtus [sum V560] unum corpus [cum eo V560] effectus sum. Statuas moueri feci animaui [et animam W497] exanima [exanimata V560]. Lapides panes feci, de monte uolatu [uolatum P] transmeaui, manibus angelorum sustentatus sum. Ad terram descendi. Haec non solum feci sed et nunc facere possum, ut rebus ipsis probem omnibus [omnibus probem B, probem V560, prober omnibus W] quia ego sum filius dei stans in aeternum. Et credentes [credentis P] mihi [in me V560 W497] similiter in perpetuo stare [stare perpetuo P, in perpetuum stare W497] faciam. Tua autem uerba uana sunt omnia nec ullum potes opus ostendere ueritatis, sicut et ille qui misit te magus, qui nec se ipsum potuit liberare [0 W497] de crucis poena [poenas P] [liberare W497]. (V455V560BPW48W497)
17	Et accedens tentator dixit ei: Si Filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant.(Mt 4, 3)/ Dixit autem illi diabolus: Si Filius Dei es, dic lapidi huic ut panis fiat.(Lc 4, 3)		Lapides panes feci (7v, 010)	002b lapides panes feci (4r, 002b)	-	
18	et dixit ei: Si Filius Dei es, mitte te deorsum. Scriptum est enim: Quia angelis suis mandavit de te, et in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. (Mt 4, 6)/ Et duxit illum in Jerusalem, et statuit eum super pinnam templi, et dixit illi: Si Filius Dei es, mitte te hinc deorsum. Scriptum est enim quod angelis suis mandavit de te, ut conservent te: et quia in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.(Lc 4, 9-11)/ Quoniam angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis. In manibus portabunt te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.(Ps 90, 11-12)		de monte uolatu transmeaui, manibus angelorum sustentatus sum Ad terram descendi. (7v, 010-012)	de monte uolatu transmeaui, manibus angelorum sustentatus sum, ad terram descendi (4r, 002b-004b)	-	
19	Dixit ei Jesus: Ego sum resurrectio et vita: qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet: et omnis qui vivit et credit in me, non morietur in æternum. Credis hoc? (**Jo 11, 25-26**)		Et credentes mihi similiter in perpetuo stare faciam. (7v, 015)	et credentes michi similiter in perpetuo stare faciam (4r, 008b-009b)	-	
20	Angelus autem Domini per noctem aperiens januas carceris, et educens eos, dixit (Act 5, 19)/ Et ecce angelus Domini astitit, et lumen refulsit in habitaculo: percussoque latere Petri, excitavit eum, dicens: Surge velociter. Et ceciderunt catenæ de manibus ejus. Dixit autem angelus ad eum: Præcingere, et calcea te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi: Circumda tibi vestimentum tuum, et sequere me. Et exiens sequebatur eum, et nesciebat quia verum est, quod fiebat per angelum: existimabat autem se visum videre. Transeuntes autem primam et secundam custodiam, venerunt ad portam ferream, quæ ducit ad civitatem: quæ ultro aperta est eis. Et exeuntes processerunt vicum unum: et continuo discessit		in carcere conligatus claustra sponte patefieri faciam (8r, 004-005)	In carcere colligatus claustra sponte patefieri faciam (4r, 022b-024b)	-	

	angelus ab eo. (Act 12, 7-10)/ Subito vero terræmotus factus est magnus, ita ut moverentur fundamenta carceris. Et statim aperta sunt omnia ostia: et universorum vincula soluta sunt. (Act 16, 26)					
21	Aliam parabolam proposuit illis, dicens: Simile factum est regnum cælorum homini, qui seminavit bonum semen in agro suo: cum autem dormirent homines, venit inimicus ejus, et superseminavit zizania in medio tritici, et abiit. Cum autem crevisset herba, et fructum fecisset, tunc apparuerunt et zizania. Accedentes autem servi patrisfamilias, dixerunt ei: Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? unde ergo habet zizania? Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit. Servi autem dixerunt ei: Vis, imus, et colligimus ea? Et ait: Non: ne forte colligentes zizania, eradicetis simul cum eis et triticum. Sinite utraque crescere usque ad messem, et in tempore messis dicam messoribus: Colligite primum zizania, et alligate ea in fasciculos ad comburendum: triticum autem congregate in horreum meum. (**Mt 13, 24-30**)		Patienter fratres malos ferre debetis, scientes quia deus cum possit eos excidere, patitur tamen durare, usque ad praestitutam diem, in qua de omnibus iudicium fiet. (9r, 001-004)	Patienter fratres malos ferre debetis, scientes quia deus cum possit eos excidere, patitur tamen durare usque ad praestitutam diem, in qua de omnibus iudicium fiet. (4v, 002b-006b)	… patitur tamen durare usque ad praestitutam diem in qua de omnibus iudicium fiet (9r, 001-002)	
		possum enim facere ut volentibus me conprehendere non appaream et rursus volens videri palam sim, si fugere velim montes perforem et saxa quasi lutum pertranseam, si me de monte excelso praecipitem, tamquam subvectus ad terras inlaesus deferar. vinctus memetipsum solvam, eos vero qui vincula iniecerint vinctos reddam, in carcere conligatus claustra sponte patefieri faciam, statuas animatas reddam, ita ut putentur ab his qui vident homines esse, novas arbores subito oriri faciam et repentina virgulta producam, in ignem me ipsum iniciens non ardeam. vultum meum commuto, ut non agnoscar, sed et duas facies habere me possum hominibus ostendere. ovis aut capra efficiar, pueris parvis barbam producam, in aerem volando invehar, aurum plurimum ostendam, reges faciam eosdem que deiciam. adorabor ut deus, publice divinis donabor honoribus, ita ut simulacrum mihi statuentes tamquam deum colant et adorent. et quid opus est multa dicere? quicquid voluero facere, potero. multa etenim iam mihi experimenti causa consummata sunt. denique aliquando, inquit, cum mater mea Rachel iuberet me exire ad agrum, ut meterem, ego falcem videns positam praecepi ei ut iret et meteret, et messuit decuplo amplius ceteris. multa iam nova virgulta produxi de terra et connaream ego feci sub momento temporis apparere et montem proximum ego secundo perforavi. (***Recog.*** **II 9, 3-9)**	Possum enim facere ut uolentibus me conprehendere non appaream, ut rursum uolens uideri palam sim. Si fugere uelim montes per forem et saxa quasi lutum pertranseam, si me de monte excelso precipitem dedero, tamquam subuectus, in terras inlaesus deferar. Vinctus memet ipsum soluam. Eos uero qui uincla iniecerint uinctos reddam, in carcere conligatus claustra sponte patefieri faciam. Statuas animatas reddam ita ut putentur ab his qui uident homines esse. Nouas arbores subito oriri faciam, et repentina uirgulta producam. Igni me ipsum initiam ut non ardeam. Vultum meum commuto, ut non cognoscar, sed et (add. sup. lin.) duas facies me habere possum hominibus ostendere, ut ouis aut capra efficiar. Puer paruus, barbam producam, in aere uolando inuehar, aurum plurimum ostendam, reges faciam adorabor ut deus, publice diuinis donabor honoribus, ita ut simulacrum mihi statuentes tamquam deum colant et adorent. Et quid opus est multa dicere? Quicquid uoluero facere potero. Multae enim iam mihi per experimento causae consummatae sunt. Denique aliquando, inquit, cum mater mea Rachel iuberet me exire ad agrum ut meterem, ego falcem uidens positam, praecepi ei ut iret et meteret et messuit decuplo amplius ceteris. Multa iam noua uirgulta produxi de terra, et comare ea ego feci sub momento temporis apparere, et montem proximum ego secundo perforaui. (7v, 019-8v, 005)	Possum enim facere, ut uolentibus me comprehendere non appaream, ut rursum uolens uideri palam sim, si fugere uelim montes perforem, et saxa quasi lutum pertranseam. Si me de monte excelso praecipitem dedero, tamquam subuectus in terras illesus deferar. Vinctus memet ipsum soluam, eos uero qui uincula iniecerint uinctos reddam. In carcere colligatus claustra sponte patefieri faciam, statuas animatas reddam, ita ut putentur ab his qui uident homines esse. Nouas arbores subito oriri faciam, et repentina uirgulta producam. Igni me ipsum iniciam, ut non ardeam, uultum meum commuto, ut non cognoscar. Sed et duas facies habere me, possum hominibus ostendere, ut ouis aut capra efficiar. Puer paruus barbam producam, in aere uolando inuehar, aurum plurimum ostendam, reges faciam, adorabor ut deus. Publice diuinis donabor honoribus, ita ut simulachrum michi statuentes, tamquam deum colant et adorent. Et quid opus est multa dicere? Quicquid uoluero, facere potero. Multae enim michi causae, iam experimento consummatae sunt. Denique aliquando cum mater mea Rachel iuberet me exire ad agrum ut meterem, ego falcem uidens positam, praecepi ei ut iret et meteret, et messuit décuplo amplius caeteris. Multa iam noua uírgulta produxi de terra, et comare ego ea feci sub momento temporis apparere, et montem proximum ego secundo perforaui. (4r, 014b-4v, 015a)	-	Possum enim facere ut uolentibus me, conprehendere [aut nocere W497] non appaream, ut [et V560 W497] rursum [si W497] uolens uideri [uidere uolentibus V560] [in W497] palam sim. [Et W497] Si fugere uelim montes perforem, et saxa quasi lutum pertranseam. Si me de monte excelso praecipitem dedero, tamquam subuectus in terras inlaesus deferar. Vinctus memet ipsum soluam, eos uero qui uincla [uincula B V560 W497] iniecerint, uinctos reddam. In carcere conligatus claustra sponte patefieri faciam. Statuas animatas reddam, ita ut putentur ab his qui [quibus V560] uident [uidentur V560, eas uiderint W497] homines esse. Nouas arbores subito oriri faciam, et repentina uirgulta producam. Igni [In ignem P] me ipsum [memetipsum V560] initiam ut [et P W] non ardeam. Vultum meum commuto [commoto P] ut non cognoscar [agnoscar W]. Sed et [0 V455 a.c.] duas facies habere me [me habere V455, in me V560] possum hominibus ostendere, [ita W497] ut [0 P] ouis aut capra efficiar. Puer [Pueris V560] paruus [paruulus P W497, paruullis V560] barbam [barba V560] producam. In aere uolando [caelum W497] inuehar, aurum plurimum ostendam, reges faciam, adorabor ut deus, publicae diuinis donabor honoribus, ita ut simulacrum mihi statuentes tamquam deum colant et adorent [0 V560, et adorant W497]. Et quid opus est multa dicere? Quicquid [Quod P] uoluero facere potero [possum W497], multa enim iam mihi experimento causa [iam mihi per experimento causae V455, michi causae iam experimento B] consummata [intimatae W] sunt. Denique aliquando, inquid [0 B W497], cum mater mea Rachel iuberet me exire ad [in W497] agrum ut meterem, ego falcem uidens positam, praecepi ei [W497] ut iret et [0 V560 W497] meteret, et messuit decuplo [duplo V560, decuplum W497] amplius ceteris. Multa iam noua uirgulta produxi [produxi uirgulta W48] de terra, et conare [comare B V560 W48, continuo W497] ea

						ego [ego ea B, eam ego P, ea W48, 0 V560 W497] feci [arefeci W497, ego ea V560] sub momento temporis apparere [0 W], et montem proximum [proximum montem W497] ego secundo perforaui. (V455V560BPW48W497)
22	et dixit ei: Si Filius Dei es, mitte te deorsum. Scriptum est enim: Quia angelis suis mandavit de te, et in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. (**Mt 4, 6**)		si me de monte excelso precipitem dedero, tamquam subuectus, in terras inlaesus deferar (7v, 023-8r, 002)	Si me de monte excelso praecipitem dedero, tamquam subuectus in terras illesus deferar. (4r, 018b-020b)	-	
		his dictis a Simone, Petrus respondit: Ne aliis aliena; tu enim quod sis magus ex ipsis quae gessisti, confessus es et manifestatus, noster autem magister qui est filius dei et hominis, manifeste bonus est; quod autem vere sit filius dei, quibus oportuit, dictum est et dicetur. tu autem si non vis confiteri quod magus es, cum omni hac turba pergamus ad domum tuam, et tunc apparebit qui sit magus. haec autem Petro dicente, Simon blasphemiis et maledictis agere coepit, ut seditione facta perturbatis omnibus argui non posset et Petrus quasi blasphemiae causa secedens victus videretur. sed perstitit Petrus et arguere eum vehementius coepit. tunc populus indignatus Simonem atrio eiectum extra ianuam domus pepulit eum que depulsum unus secutus est solus. Facto autem silentio Petrus adloqui populum hoc modo coepit: Patienter, fratres, malos ferre debetis, scientes quia deus cum possit eos excidere, patitur tamen durare usque ad praestitutam diem, in qua de omnibus iudicium fiet; quomodo ergo nos non patiemur, quos patitur deus? (***Recog.* III 48, 1- 49, 2**)	His dictis a Simone, Petrus respondit: Ne aliis aliena, tu enim quod sis magus ex ipsis quae gessisti, confessus es et manifestatus. Noster autem magister qui est filius dei et hominis manifeste bonus est. Quod autem uere sit filius dei quibus oportuit dictum est et dicitur. Tu autem si non uis confiteri quod magus es cum omni hac turba pergamus ad domum tuam, et tunc apparebit quis sit magus. Haec autem Petro dicente, Simon blasphemiis et maledictis agere coepit, et seditione facta per turbatis omnibus argui non potuit. Et Petrus, ne quasi blasphemiae causa secedere uideretur perstitit immobilis, et arguere eum uehementius coepit. Tum populus indignatus Simonem de atrio eiectum extra ianuas domus reppulit eoque depulso unus secutus est solus. Facto autem silentio, Petrus alloqui populum hoc modo coepit: Patienter fratres malos ferre debetis, scientes quia deus cum possit eos excidere, patitur tamen durare, usque ad praestitutam diem, in qua de omnibus iudicium fiet. Quomodo ergo nos non patiemur, quos patitur deus? (8v, 006-9r, 005)	His dictis a Symone, Petrus respondit: Ne aliis aliena, tu enim quod sis magus ex ipsis quae gessisti confessus es et manifestus. Noster autem magister qui est filius dei et hominis manifeste bonus est. Quod autem uere sit filius dei, quibus oportuit dictum est et dicitur. Tu autem si non uis confiteri quod magus es, cum omni hac turba pergamus ad domum tuam, et tunc apparebit quis sit magus. Haec autem Petro dicente, Symon blasphemiis et maledictis agere cepit, et seditione facta perturbatis omnibus argui non potuit. Et Petrus ne quasi blasphemiae causa secedere uideretur, perstitit immobilis, et arguere eum uehementius cepit. Tum populus indignatus, Symonem de atrio eiectum extra ianuas domus reppulit, eoque depulso, unus secutus est solus. Facto autem silentio Petrus alloqui hoc modo cepit: Patienter fratres malos ferre debetis, scientes quia deus cum possit eos excidere, patitur tamen durare usque ad praestitutam diem, in qua de omnibus iudicium fiet. Quomodo ergo nos non patiemur quos patitur deus? (4v, 015a-007b)	…patitur tamen durare usque ad praestitutam diem in qua de omnibus iudicium fiet. Quomodo ergo nos non patiemur quos patitur deus? (9r, 001-003; the rest of the folio cropped)	His dictis a Simone, Petrus respondit: Ne aliis aliena [tribuamus V560], tu enim quod [cum W497] sis magus ex ipsis quae gessisti, confessus es et manifestatus [manifestus B]. Noster autem magister qui est [uerus W497] filius dei et hominis manifeste bonus est. Quod autem uere sit filius dei quibus oportuit dictum est et dicitur [dicetur P W497]. Tu autem [Simon W497] si non [0 W497] uis confiteri quod magus es [sis V560] cum omni hac [ac P] turba pergamus [pergemus W497] ad domum tuam, et [0 W497] tunc apparebit quis sit magus. Haec autem Petro dicente, Simon blasphemiis et maledictis agere [ire W497] coepit, et seditione facta perturbatis omnibus [publice W497] argui non potuit. Et Petrus, ne quasi blasphemiae causa secedere uideretur perstitit [stetit W497] immobilis, et arguere eum [Symonem arguere W497] uehementius coepit. Tum [Tunc W497] populus indignatus Simonem de atrio eiectum [eiecto P] extra ianuas domus reppulit [pepulit P depulsit W497] eoque depulso [eumque depulsum P] unus [eum V560, de discipulis suis W497] secutus est solus. Facto autem silentio, Petrus alloqui [alloquitur W497] populum [0 B] hoc modo coepit [0 W497]: Patienter fratres malos ferre [suffere W] debetis [debemus V560], scientes quia deus [omnipotens W497] cum possit eos excidere [occidere W497], patitur tamen [usque V560] durare [perdurare W497], usque [0 V560] ad praestitutam [praestitutum V560, constitutam W497] diem, in qua de omnibus iudicium [iudicium de omnibus V560] fiet. Quomodo ergo nos non patiemur, quos patitur deus? (V455V560BPW48W497)
		vos ergo qui ad deum convertimini per paenitentiam, curvate ei genua. haec cum dixisset, omnis multitudo genua flexit deo. et Petrus respiciens ad caelum, cum lacrimis orabat super eos, ut deus pro sua bonitate suscipere eos dignaretur confugientes ad se. et postquam oravit et praecepit ut die postera maturius convenirent, missam fecit. tum deinde secundum consuetudinem, cibo sumpto, quievimus. (***Recog.* III 50, 1-3**)	Vos ergo qui ad deum conuertimini per poenitentiam, curuate ei genua. Haec cum dixisset omnis multitudo genua flexit deo. Et Petrus respiciens ad caelum cum lacrimis orabat super eos, ut deus pro sua bonitate suscipere eos dignaretur confugientes ad se. Et postquam orauit, et precepit ut die postera maturius conuenirent, missam fecit. Tum deinde, secundum consuetudinem quieuit. (9r, 006-013)	Vos ergo qui ad deum conuertimini, per penitentiam curuate ei genua. Haec cum dixisset, omnis multitudo genua flexit deo. Et Petrus respiciens ad celum cum lacrimis orabat super eos, ut deus pro sua bonitate suscipere eos dignaretur, confugientes ad se. Et postquam orauit et praecepit ut die postera maturius conuenirent, missam fecit. Tum deinde secundum consuetudinem quieuit. (4v, 007b-017b)	Vos ergo qui ad deum conuertimini per poenitentiam curuate ei genua. Haec cum dixisset omnis multitudo genua flexit deo. Et Petrus respiciens ad caelum, cum lacrimis orabat super eos, ut deus pro sua bonitate suscipere dignaretur confugientes ad se. Et postquam orauit, precepit ut die postera maturius conuenirent, missam fecit. Tum deinde secundum consuetudinem quieuit. (9r, 004-011)	Vos ergo qui ad deum conuertimini, per penitentiam curuate ei genua [ei genua curuate W497]. Haec cum dixisset, omnis multitudo genua [genu P] flexit deo [ad deum genua flexit W497]. Et Petrus respiciens ad celum cum lacrimis orabat [orauit V560] super eos, ut deus pro sua bonitate suscipere eos [0 V560 D] dignaretur, confugientes ad se [suscipere V560]. Et postquam orauit et [post orationem W497, postquam oravit D] praecepit ut die postera maturius conuenirent, missam fecit. Tum deinde secundum consuetudinem quieuit [0 V560]. (V455V560BPW48W497)
		Haec Petro dicente dies exortus est, et	Mane autem facto ueniens quidam ex	Mane autem facto, ueniens quidam ex	Mane autem facto ueniens quidam ex	Mane autem facto ueniens quidam ex

		ecce veniens quidam ex discipulis Simonis clamabat dicens: Obsecro te, Petre, suscipe me miserum a mago Simone deceptum, cui ego velut caelesti deo intendebam, pro his quae ab eo fieri mirabilibus videbam. auditis tamen sermonibus tuis coepit iam mihi homo videri, et quidem malus. verumtamen cum hinc exiret, ego eum subsecutus sum solus, nondum enim ad liquidum impietates eius agnoveram. cum autem vidisset me subsequentem, beatum me dicens perduxit ad domum suam, circa medium vero noctis ait ad me: Omnium te hominum faciam meliorem, si volueris usque ad finem perseverare me cum; cui cum promisissem, exegit a me iuramentum perseverantiae, eo que accepto inposuit super humeros meos polluta quaedam et execrabilia secreta sua ut portarem, et sequi me iussit. ubi vero ventum est ad mare, navigium quod forte aderat ingressus, sumit a cervicibus meis quod portare me iusserat. et paulo post egressus nihil extulit, certum quod in mare id iecerat. rogabat ergo me, ut cum ipso proficiscerer, dicens se Romam petere; ibi enim in tantum placiturum, ut deus putetur et divinis publice donetur honoribus. tunc, inquit, te omnibus divitiis repletum, si huc redire placuerit, pluribus fultum ministeriis remittam. haec ego audiens et nihil in eo secundum hanc professionem videns, sed magum et deceptorem esse intellegens, respondi: Quaeso te, ignosce mihi, quia pedes doleo et propterea exire a Caesarea non valeo; praeterea est mihi uxor, sunt parvuli liberi, quos relinquere omnino non possum. at ille haec audiens et ignaviae me incusans profectus est contra Doram, dicens: Cum audieris quanta mihi gloria erit in urbe Roma, paenitebit te. et post haec ipse quidem, ut aiebat, Romam petit, ego autem confestim redii huc, orans ut me suscipias ad paenitentiam, quia ab eo deceptus sum. Cum haec dixisset is qui a Simone regressus est, iussit eum Petrus in atrio residere. procedens autem ipse et turbas plurimas videns, multo plures quam superioribus diebus, stetit in loco solito et ostendens eum qui a Simone venerat, sermonem facere hoc modo coepit: Iste, fratres, quem ostendo vobis, paulo ante venit ad me, de Simonis mihi malis artibus nuntians, quomodo ipsam sceleris sui officinam proiecerit in profundum, non quasi paenitentia ductus, sed metuens ne deprehensus publicis legibus subiaceret. (***Recog.*** **III**	discipulis Simonis clamabat dicens: Obsecro te Petre suscipe me miserum, et a mago Symone deceptum, cui ego uelut caelesti deo intendebam pro his quae ab eo fieri mirabilibus uidebam. Auditis tamen sermonibus tuis coepit iam homo mihi uideri et quidem malus. Verumtamen cum hinc exisset ego eum subsecutus sum solus, nondum enim ad liquidum impietates eius agnoueram. Cum autem uidisset me subsequentem beatum me dicens perduxit me ad domum suam. Circa medium uero noctis ait ad me: Omnibus te hominibus faciam meliorem si uolueris usque ad finem perseuerare mecum. Cui cum promisissem exegit a me sacramentum perseuerantiae (p.c.). Eoque accepto imposuit super humeros meos, polluta quaedam et exsecrabilia secreta sua ut portarem et secutus est me. Vbi uero uentum est ad mare nauigium quod forte aderat ingressus sumit a ceruicibus meis quod portare me iusserat, et paululum post egressus nihil extulit, certum quod in mare deiecerat. Rogabat ergo me ut cum ipso proficiscerer, dicens se Romam petere. Ibi enim in tantum placiturum ut deus putetur et diuinis publice donetur honoribus. Tunc, inquit, te omnibus diuitiis repletum si huc redire placuerit pluribus fultum ministeriis remittam. Haec ego audiens nihil in eo secundum hanc professionem uidens sed magum et deceptorem eum intellegens respondi: Queso te ignosce mihi quia pedes doleo, et propterea exire Caesaream non ualeo. Praeterea est mihi uxor, sunt paruuli liberi, quos relinquere omnino non possum. At ille haec audiens et ignauiae me incusans, profectus est Romam dicens: Cum audieris quanta mihi gloria in urbe Roma erit poenitebit te. Et post haec ipse quidem ut aiebat Romam petiit. Ego autem confestim redii huc, orans ut me suscipias ad poenitentiam quia ab eo deceptus sum. Cum haec dixisset is qui a Simone regressus est iussit eum Petrus in atrio residere. Procedens autem ipse, et turbas uidens multo plures quam superioribus diebus stetit in loco solito et ostendens eum qui a Simone uenerat ait: Iste fratres quem uidetis Paulo ante uenit ad me de Simonis mihi malis artibus nuntians quomodo ipsam sceleris sui officinam proiecerit in profundum, non quasi poenitentia ductus sed metuens ne depraehensus publicis legibus subiaceret. (9r, 014-10r, 019)	discipulis Symonis clamabat dicens: Obsecro te Petre, suscipe me miserum et a mago Symone deceptum, cui ego uelut caelesti deo intendebam, pro his quae ab eo fieri mirabilibus uidebam. Auditis tamen sermonibus tuis cepit iam homo michi uideri, et quidem malus. Verumtamen cum hinc exisset ego eum subsecutus sum solus. Nondum enim ad liquidum impietates eius agnoueram. Cum autem uidisset me subsequentem, beatum me dicens, perduxit me in domum suam. Circa medium uero noctis, ait ad me: Omnibus te hominibus faciam meliorem, si uolueris usque ad finem perseuerare mecum. Cui cum promisissem, exegit a me sacramentum perseuerantiae. Eoque accepto imposuit super humeros meos polluta quaedam et execrabilia secreta sua ut portarem, et secutus est me. Vbi uero uentum est ad mare, nauigium quod forte aderat in gressus, sumit a ceruicibus meis quod portare me iusserat, et paulo post egressus nichil extulit, certum quod in mare deiecerat. Rogabat ergo me cum ipso ut proficiscerer, dicens se Romam petere. Ibi enim in tantum placiturum, ut deus putetur, et diuinis publice donetur honoribus. Tunc inquit te omnibus diuitiis repletum, si huc redire placuerit, pluribus fultum ministeriis remittam. Haec ego audiens, nichil secundum hanc professionem uidens, sed magum et deceptorem eum intelligens respondi. Queso te ignosce michi quia pedes doleo, et propterea exire Cesaream non ualeo. Preterea est michi uxor, sunt parui liberi, quos relinquere omnino non possum. At ille haec audiens, et ignauiae me incusans, profectus est Romam dicens: Cum audieris quanta michi gloria in urbe Roma erit, poenitebit te.Et post haec ipse quidem ut aiebat, Romam petiit. Ego autem confestim redii huc, orans ut me suscipias ad poenitentiam, quia ab eo deceptus sum. Cum haec dixisset is qui a Symone regressus est, iussit eum Petrus in atrio residere. Procedens autem ipse et turbas uidens, multo plures quam superioribus diebus, stetit in loco solito, et ostendens eum qui a Symone uenerat ait: Iste fratres quem uidetis paulo ante uenit ad me, de Symonis malis artibus, nuntians, quomodo ipsam sceleris sui officinam proiecerit in profundum, non qua si poenitentia ductus, sed metuens ne deprehensus publicis legibus subiaceret. (4v, 017b-5r, 007b)	discipulis Simonis clamabat dicens: Obsecro te Petre, suscipe me miserum et a mago Simone deceptum, cui ego uelut caelesti deo intendebam pro his quae ab eo fieri mirabilibus uidebam. Auditis tamen sermonibus tuis coepit iam homo mihi uidere, et quidam malus. Verumtamen cum hinc exisset ego eum subsecutus sum solus. Nondum enim ad liquidum impietates eius agnoueram. Cum autem uidisset me subsequentem beatum me dicens perduxit me ad domum suam. Circa medium uero noctis, ait ad me: Omnibus te hominibus faciam meliorem, si uolueris usque ad finem perseuerare mecum. Cui cum promisissem, exegit a me sacramentum perseuerantiae. Eóque accepto, imposuit super hum[e]ros meos polluta quaedam et execrabilia secreta s[ua] ut portarem, et secutus est me. Vbi uero uentum est ad mare, nauigium quod forte aderat ingressus, sum[it] a ceruicibus meis quod portare me iusserat, et paul[o] post egressus nihil extulit. Certum quod in mare deiecerat. Rogabat ergo me ut cum ipso proficiscere[r] dicens se Romam petere. Ibi enim in tantum placitur[um] ut deus putetur et diuinis publice donetur honoribus. Tunc inquit te omnibus diutiis repletum si huc red[ire] placuerit pluribus fultum ministeriis remittam. Haec ego audiens nihil in eo secundum hanc professionem uidens sed magum et deceptorem eum intellegens, respondi: Quaeso t[e] ignosce mihi, quia pedes doleo, et propterea exire Caesaream non ualeo. Praeterea est mihi uxor, sunt paruuli liberi, quos relinquere omnino non possum. At ille haec audiens et ignauiae me incusans profectus est Romam dicens: Cum audieris quanta mihi gloria, in urbe Roma erit poenitebit te. Et post haec ipse quidem ut aiebat Romam petiit. Ego autem confestim redii huc, orans ut me suscipias ad poenitentiam, quia ab eo deceptus sum. Cum haec dixisset is qui a Simone regressus es[t] iussit eum Petrus in atrio residere. Procedens autem ipse et turbas uidens multo plures quam superioribu[s] diebus, stetit in loco solito et ostendens eum qui a Simon[e] uenerat ait: Iste fratres quem uidetis Paulo ante uenit ad me de Simonis mihi malis artibus nuntians, quomodo ipsam sceleris sui officinam proiecerit in profundum. Non quasi poenitentia ductus sed metuens ne deprehensus publicis legibus subiaceret. (9r, 012-10r, 005)	discipulis Simonis clamabat dicens: Obsecro te Petre suscipe me miserum, et a mago [0 V560] Symone deceptum, cui ego uelut caelesti deo intendebam pro his quae ab eo fieri mirabilibus [mirabilius W497] uidebam. Auditis tamen sermonibus tuis coepit iam homo mihi [mihi homo V560] uideri et quidem malus. Verumtamen cum hinc exisset ego eum subsecutus sum solus, nondum enim ad liquidum impietates [impietatis P] eius agnoueram [agnoui W497]. Cum autem uidisset me subsequentem beatum me dicens perduxit [duxit W497] me [0 V560 W] ad [in B] domum suam. Circa medium uero noctis [noctem P] ait ad me: Omnibus te hominibus [hominibus te P W] faciam meliorem si [mecum W497] uolueris usque ad finem perseuerare mecum [0 W497]. Cui cum [Cumque ei W497] promisissem exegit a me sacramentum perseuerantiae. Eoque accepto imposuit super humeros meos [0 V560], polluta quaedam et exsecrabilia secreta [0 W497] sua ut portarem et secutus est me. Vbi uero uentum est ad mare nauigium quod forte aderat ingressus sumit [sum P, sumpsit W] a ceruicibus meis quod portare me iusserat, et paulo [paululum V560, paulu W48] post egressus nihil extulit, certum quod in mare deiecerat. Rogabat ergo me ut [0 B] cum ipso [ut B] proficiscerer, dicens [W497] se Romam petere. Ibi enim in tantum placiturum ut deus putetur [esse W497] et diuinis publice donetur honoribus [0 W497]. Tunc [Tum W497], inquit, te omnibus diuitiis repletum [repleturum W497] si huc redire placuerit pluribus fultum ministeriis remittam. Haec ego [ergo W497] audiens nihil in eo [0 B] secundum hanc professionem uidens sed magum et deceptorem eum intellegens [intelligens B V560 W48] respondi: Queso te ignosce mihi quia pedes doleo, et propterea exire [a P] Caesaream non ualeo. Praeterea est mihi uxor, sunt paruuli [parui B] liberi [0 V560], quos relinquere omnino [omnino relinquere W497] non possum. At ille haec audiens et ignauiae me incusans [imputans V560], profectus est Romam dicens: Cum audieris quanta mihi gloria in urbe Roma erit [erit in urbae Roma P] poenitebit te [te poenitebit W497]. Et [0 V560] post haec ipse quidem [0 W497] ut aiebat [agebat P] Romam petiit. Ego autem confestim redii huc, orans ut [0 P] me suscipias ad poenitentiam quia ab eo deceptus sum. Cum haec dixisset is qui a Simone regressus est iussit eum Petrus in atrio residere. Procedens autem ipse, et [ad W497] turbas [et W497] uidens multo plures quam superioribus diebus stetit in loco [0 V560] solito et ostendens eum qui a Simone uenerat ait: Iste fratres quem uidetis paulo ante uenit ad me [ad me uenit V560] de [W497] Simonis [Simone V560] mihi [0 B]

		63, 1-11)				malis artibus nuntians quomodo ipsam sceleris sui officinam proiecerit in profundum, non quasi poenitentia ductus sed metuens [mentiens W497] ne depraehensus publicis legibus subiaceret. (V455V560BPW48W497)
		cum que haec Petrus indicasset turbis, ipse qui regressus a Simone fuerat, publice stans singula quaeque populo coepit exponere de sceleribus Simonis. et cum graviter ferrent de his, quae audiebant per artes magicas gesta a Simone, ait Petrus (***Recog.*** **III 64, 5**)	Haec dicente Petro populus uidens hominem qui uenerat a Symone stupebat. (10r, 019-021)	Haec dicente Petro, populus uidens hominem qui uenerat a Symone stupebat. (5r, 007b-009b)	Haec dicente Petro, populus uidens hominem qui uenerat a Simone stupebat. (10r, 005-006)	Haec dicente Petro populus uidens hominem [hominem inspiciens W497] qui uenerat a Symone [a Symone uenerat W497] stupebat. (V455V560BPW48W497)
		igitur cum ex singulis civitatibus studiosi quique comitarentur Petrum, electorum multitudo plurima ingredimur Tripolim. continuo autem ante portas civitatis fratres qui praemissi fuerant, occurrunt et suscipientes nos abducunt per hospitia, quae praeparaverant. commotio autem et concursus plurimus fiebat in civitate desiderantium videre Petrum. et cum venissemus ad domum Maronis, in qua Petro fuerat paratum, conversus ad turbas, post diem crastinum sermonem se ad eos promisit esse facturum. (***Recog.*** **IV 1, 5- 2, 1**)	Igitur Petrus a Caesarea digressus Tripolim uenit et ingressus domus Maronis uidit locum aptum ad disputandum. (10r, 022-10v, 001)	Igitur Petrus a Cesarea digressus, Tripolim uenit. Et ingressus domum Maronis, uidit locum aptum ad disputandum. (5r, 009b-012b)	Igitur Petrus a Caesarea digressus Tripolim uenit, et ingressus domum Maronis, uidit locum aptum ad disputandum. (10r, 007-009)	
		Ut autem vidit turbas velut ingentis fluvii inundasse lenem meatum, ascendens supra basim quandam, quae forte iuxta horti parietem stabat, primo religionis more populum salutavit. quidam autem ex his qui aderant et multo tempore a daemonibus fuerant fatigati, in terram proruunt obsecrantibus spiritibus inmundis, ut vel uno die indulgeretur eis in obsessis corporibus permanere; quos Petrus increpans statim iussit abscedere, et sine mora discesserunt. post hos alii longis adflicti languoribus rogabant Petrum, ut reciperent sanitatem, pro quibus se supplicaturum domino pollicetur, cum prius sermo doctrinae fuisset expletus. sed statim, ut promisit, languoribus resoluti sunt, et iussit eos seorsum residere cum his, qui a daemonibus fuerant curati, quasi post laboris fatigationem. (***Recog.*** **IV 7, 1-4**)	Vt autem uidit turbam uelut ingentis fluuii inundasse lenem meatum, ascendens supra basim quandam quae forte iuxta horti parietem stabat, primum religionis more populum salutauit. Quidam autem ex his qui aderant et longo tempore a demonibus fuerant fatigati in terram proruunt obsecrantibus spiritibus immundis, ut uel uno die indulgeretur eis in obsessis corporibus permanere. Quos Petrus increpans statim iussit abscedere et sine mora discesserunt. Post hos alii longis afflicti languoribus rogabant Petrum ut reciperent sanitatem, pro quibus se supplicaturum domino populo pollicetur, cum prius sermo doctrinae fuisset expletus. Sed statim ut promisit languoribus resoluti sunt et iussit eos seorsum residere cum his qui a demonibus fuerant curati, quasi post laboris fatigationem. (10v, 001-017)	Vt autem uidit turbam uelut ingentis fluuii inundasse lenem meatum, ascendens supra basim quandam quae forte iuxta orti parietem stabat, primum religionis more populum salutauit. Quidam autem ex his qui aderant, et longo tempore a demonibus fuerant fatigati in terram proruunt, obsecrantibus spiritibus inmundis, ut uel uno die indulgeretur, eis in obsessis corporibus permanere. Quos Petrus increpans statim iussit abscedere, et sine mora discesserunt. Post hos alii longis afflicti languoribus, rogabant Petrum ut reciperent sanitatem. Pro quibus se supplicaturum domino populo pollicetur, cum prius sermo doctrinae fuisset expletus. Sed statim ut promisit, languoribus resoluti sunt. Et iussit eos seorsum residere cum his qui a demonibus fuerant curati, quasi post laboris fatigationem. (5r, 012b-033b)	Vt autem uidit turbam uelut ingentis fluuii inundasse lenem meatum, ascendens supra basim quandam quae forte iuxta horti parietem stabat, primum religionis more populum salutauit. Quidam autem ex his qui aderant et longo tempore a demonibus fuerant fatigati, in terram proruunt, obsecrantibus spiritibus immundis ut uel uno die indulgeretur eis in obsessis corporibus permanere. Quos Petrus increpans, statim iussit abscedere, et sine mora discesserunt. Post hos alii longis afflicti languoribus, rogabant Petrum ut reciperent sanitatem. Pro quibus se supplicaturum domino populo pollicetur, cum prius sermo doctrinae fuisset expletus. Sed statim ut promisit languoribus resoluti sunt. Et iussit eos seorsum residere cum his qui a demonibus fuerant curati, quasi post laboris fatigationem. (10r, 009-023)	Vt autem uidit turbam [turbam intendit W497] uelut ingentis fluuii inundasse lenem meatum, ascendens [ascendit W497] supra [super V560] basim [basem P] quandam [0 W497] quae forte iuxta horti [orti B] parietem stabat, primum religionis more populum salutauit. Quidam autem ex his qui aderant et longo [multo P] tempore a demonibus fuerant fatigati in terram [terra P] proruunt obsecrantibus spiritibus immundis, ut uel uno die indulgeretur eis [eis indulgeretur W 497] in [eorum V560] obsessis corporibus permanere. Quos Petrus increpans statim iussit abscedere et sine mora discesserunt. Post hos alii longis afflicti languoribus rogabant Petrum ut reciperent sanitatem, pro quibus se supplicaturum domino populo pollicetur [pollicetur populo W497, pollicetur V560], cum [uero V560] prius [primus V560] sermo doctrinae [doctrinae sermo V560] fuisset expletus [impletus est V560]. Sed [Et W497, 0 V560]statim ut promisit [iussit V560] [a W497] languoribus resoluti sunt et iussit eos seorsum residere [residere seorsum V560] cum his qui a demonibus fuerant curati [liberati W497], quasi [ut W497] post laboris fatigationem [fatigatione V560] [requiescerent W497]. (V455V560BPDW48W497)
		1 1 Egressi tandem etiam Tripolim Phoenicis urbem primam in Orthosiade haud procul a Tripoli facimus mansionem, ubi sequenti quoque die remorati, quia omnes paene qui domino crediderant, dum	Petrus autem egressus a Tripoli pergebat Anthiocham et uenit ad insulam Antharadum nomine, (10v, 018-020)	Petrus autem egressus a Tripoli pergebat Antiochiam, et uenit ad insulam Antharadum nomine (5r, 033b-5v, 001a)	Petrus autem egressus a Tripoli, pergebat Anthiochiam. Et uenit ad insulam Antharadum nomine (10r, 024-025)	

		divelli a Petro nequeunt, illo usque secuti sunt; inde Antaradum venimus. (***Recog.* VII 1, 1**)				
		cum ergo die postera navi sub momento horae venissemus ad insulam, continuo ad locum in quo erant columnae mirabiles, properamus. erant autem in aede quadam positae, in qua Fidiae opera permagnifica pictura habebantur, quibus intento unusquisque nostrum detinebatur aspectu. Petrus vero ubi solas columnas miratus est viteas, nequaquam raptus picturae gratia, egressus videt pro foribus mulierculam quandam stipem ab introeuntibus deposcentem; quam adtentius considerans ait: Dic, mulier, quod tibi membrum corporis deest, quod huic te iniuriae subiecisti ut stipem petas et non potius manibus tuis quas a deo accepisti operans cibum quaeras? at illa suspirans ait: Utinam mihi quidem essent manus quae moveri possent; nunc autem species tantum servata est manuum, nam ipsae sunt emortuae et meis morsibus debiles et sine sensu redditae. (***Recog.* VII 12, 3-13, 3**)	ubi erant in aede quadam columnae uitreae mirae magnitudinis. Ad quas contuendas cum multi abissent cum Petro, et Petrus miratus eas egressus esset, pro foribus uidit mulierculam quandam stipem ab introeuntibus deposcentem. Quam attentius considerans ait: Dic mulier quod tibi membrum corporis deest, quod huic iniuriae te subiecisti ut stipem petas et non potius manibus tuis quas a deo accepisti operans cybum quaeras. At illa suspirans ait: Vtinam mihi quidem manus essent quae moueri possent, nunc autem species tantum seruata est manuum, nam ipsae sunt mortuae et meis morsibus debiles et sine sensu redditae. (10v, 020-11r, 010)	ubi erant in ede quadam columnae uitreae mirae magnitudinis. Ad quas contuendas cum multi abissent cum Petro, et Petrus miratus eas egressus esset, pro foribus uidit mulierculam quandam stipem ab introeuntibus deposcentem. Quam attentius considerans ait: Dic mulier quod tibi membrum corporis deest quod huic iniuriae te subiecisti, ut stipem petas, et non potius manibus tuis quas a deo accepisti operans cibum queras? At illa suspirans ait: Vtinam michi, quidem manus essent quae moueri possent. Nunc autem species tantum seruata est manuum. Nam ipsae sunt mortuae, et meis morsibus debiles, et sine sensu redditae. (5v, 001a-017a)	ubi erant in aede quedam columnae uitreae mire magnitudinis. Ad quas contuendas cum multi abissent cum Petro et Petrus miratus eas egressus esset, pro foribus, uidit mulierculam quandam stipem ab introeuntibus deposcentem, quam attentius considerans ait: Dic mulier quod tibi membrum corporis deest, quod huic iniuriae te subiecisti, ut stipem petas, et non potius manibus tuis quas a deo accepisti operans cibum quaeras? At illa suspirans ait: Vtinam mihi quidem manus essent, quae moueri possent. Nunc autem species tantum seruata est manuum, nam ipsae sunt mortuae et meis morsibus debiles et sine sensu reddite. (10r, 025-10v, 012)	ubi erant in aede quadam [quedam W D p.c.] columnae uitreae [0 W497 V560, uiteas P] mire magnitudinis. Ad quas contuendas cum multi abissent cum Petro et Petrus miratus eas egressus esset, pro foribus, uidit mulierculam quandam [quadam P] stipem [tenentem et V560] ab introeuntibus deposcentem [necessaria sumptuum V560], quam attentius considerans ait: Dic [mihi W497] mulier quod [quid V560 quale W497] tibi membrum corporis deest, quod huic iniuriae te subiecisti [subicis W497, subiecit V560], ut stipem petas, et non potius manibus tuis quas a deo accepisti operans cibum quaeras? At illa suspirans ait: Vtinam mihi quidem manus essent, quae moueri [mouere P] possent. Nunc autem species tantum seruata est manuum, nam ipsae sunt mortuae et meis [meas P] morsibus debiles [dibilis P] et sine sensu reddite. (V455V560BPDW48W497)
		et cum vellemus confestim enavigare ex insula, mater ait ad me: Fili dulcissime, rectum est ut valedicam mulierculae quae me suscepit, est enim egens et paralytica, iacens in lectulo.quibus auditis Petrus et omnes qui aderant, admirati sunt bonitatem ac prudentiam feminae, et continuo iussit Petrus abire quosdam et deferre mulierem in lectulo ut iacebat. cum que fuisset adlata et in medio turbae adstantis posita, in conspectu omnium Petrus ait: Si veritatis ego sum praeco, ad confirmandam fidem horum omnium qui adsistunt, ut sciant et credant quia unus est deus qui caelum fecit ac terram, in nomine Iesu Christi filii eius surgat haec mulier. et statim ut haec Petrus dixit, surrexit sana et procidit ad pedes Petri, atque amicam suam ac familiarem osculis petens, percontabatur ab ea quid istud esset negotii. (***Recog.* VII 23, 4-7**)	Et cum uellent nauigare ex illa insula mater ait ad Clementem: Fili dulcissime rectum est ut ualedicam mulierculae quae me suscepit. Est enim egens et paralytica iacens in lectulo. Quibus auditis Petrus et omnes qui audierant ammirati sunt bonitatem et prudentiam feminae. Et continuo iussit Petrus adire quosdam et deferre mulierem in lectulo ut iacebat. Cum fuisset allata et in medio turbae adstantis collocata in conspectu omnium Petrus ait: Si ueritatis ego sum preco ad confirmandam fidem horum omnium qui assistunt, ut sciant et credant quia unus est deus qui fecit caelum ac terram in nomine Ihesu Christi filii eius surgat haec mulier. Et statim ut haec Petrus dixit, surrexit mulier sana, et procidit ad pedes Petri, atque amicam suam ac familiarem osculis petens gratias domino refereba[t]. (11r, 019-11v, 013)	Et cum uellent nauigare ex illa insula, mater ait ad Clementem: Fili dulcissime, rectum est ut ualedicam mulierculae quae me suscepit. Est enim egens et paralitica, iacens in lecto. Quibus auditis, Petrus et omnes qui audierant ammirati sunt bonitatem et prudentiam faeminae. Et continuo iussit Petrus adire quosdam et deferre mulierem in lectulo ut iacebat. Cum fuisset allata, et in medio turbae astantis collotata, in conspectu omnium Petrus ait: Si ueritatis ego sum praeco ad confirmandam fidem horum omnium qui assistunt, ut sciant et credant quia unus est deus qui fecit caelum et terram. In nomine Ihesu Christi filii eius surgat haec mulier. Et statim ut haec Petrus dixit, surrexit mulier sana et procidit ad pedes Petri, atque amicam suam ac familiarem osculis petens, gratias domino referebat. (5v, 026a-013b)	Et cum uellent nauigare ex illa insula, mater ait ad Clementem: Fili dulcissime, rectum est ut ualedicam mulierculae quae me suscepit, est enim egens et paralitica iacens in lectulo. Quibus auditis Petrus et omnes qui audierant ammirati sunt bonitatem et prudentiam feminae, et continuo iussit Petrus adire quosdam et deferre mulierem in lectulo ut iacebat, cum fuisset allata et in medio turbae adstantis collocata in conspectu omnium Petrus ait: Si ueritatis ego sum preco, ad confirmandam fidem horum omnium qui adsistunt, ut sciant et credant quia unus est deus qui fecit caelum ac terram. In nomine Ihesu Christi filii eius surgat haec mulier. Et statim ut haec Petrus dixit, surrexit mulier sana, et procidit ad pedes Petri, atque amicam suam ac familiarem osculis petens gratias domino referebat. (10v, 020-11r, 010)	Et cum uellent nauigare ex illa [exo P] insula mater ait ad Clementem: Fili dulcissime rectum est ut [0 W497] ualedicam mulierculae quae me suscepit. Est enim egens et paralytica iacens in lectulo [lecto W497 B]. Quibus auditis Petrus et omnes qui audierant [aderant W V560] ammirati sunt [ad P] bonitatem et prudentiam feminae. Et continuo iussit Petrus adire quosdam et deferre mulierem in lectulo [lecto W497] ut iacebat. Cum [Cumque P W497 V560] fuisset allata et in medio turbae adstantis collocata in conspectu omnium Petrus ait: Si ueritatis ego sum preco ad confirmandam fidem horum omnium qui assistunt, ut sciant et credant quia unus est deus qui fecit caelum et [ac V455 D] terram in nomine Ihesu Christi filii eius surgat haec mulier. Et statim ut haec Petrus [Petrus haec W497] dixit, surrexit mulier sana, et procidit [protinus cecidit W497] ad pedes Petri, atque [eam ut V560] amicam suam ac [et V560] familiarem [familiare P] [suam W497] osculis petens [appetens W] gratias domino refereba[t]. (V455V560BPDW48W497)
		His a Petro dictis secesserunt turbae, et cum vellemus nos quoque ire ad hospitium, dominus domus ait ad nos: Turpe est et impium tales ac tantos viros manere in stabulo, cum ego omnem paene domum vacantem habeam lectos que stratos quam plurimos et quae necessaria sunt parata. sed Petro contradicente, uxor patrisfamilias una cum liberis suis prostrabat se ante eum et exorabat	His expletis uolente Petro ut iret ad hospitium, dominus domus ait ad eum: Turpae est et impium tali sancto uiro manere in stabulo, cum ego poene omnem domum uacantem habeam, lectosque stratos quam plurimos et quae necessaria sunt parata. Sed Petro contradicente, uxor patrisfamilias una cum liberis suis prostrauit se ante eum et exorabat dicens: Obsecro te mane apud nos. Sed ne sic quidem adquiescebat Petrus donec filia eorum qui	His expletis uolente Petro ut iret ad hospicium, dominus domus ait ad eum: Turpe et impium tali sancto uiro manere in stabulo, cum ego pene omnem domum uacantem habeam, lectosque stratos quam plurimos, et quae necessaria sunt parata. Sed Petro contradicente uxor patris familias una cum liberis suis prostrauit se ante eum, et exorabat dicens: Obsecro te, mane apud nos. Sed nec sic quidem acquiescebat Petrus, donec filia eorum qui rogabant, ab inmundo	His expletis, uolente Petro ire ad hospitium, dominus domus. Ait ad eum: Turpe est et impium tali sancto uiro manere in stabulo, cum ego pene omnem domum uacantem habeam. Lectosque stratos quam plurimos et quae necessaria sunt parata. Sed Petro contradicente: Vxor patrisfamilias, una cum liberis suis prostrauit se ante eum et exorabat dicens: Obsecro te, mane apud nos, sed ne sicquidem adquiescebat Petrus, donec filia eorum qui rogabant ab inmundo	His expletis, uolente Petro ut iret [ire D] ad hospitium, dominus domus. Ait ad eum: Turpe est [0 W497 B] et impium tali sancto uiro [tali ac sancto uiro W497, tales ac tantos uiros P] manere in stabulo, cum ego pene omnem domum [0 P] uacantem habeam. Lectosque stratos quam plurimos et quae [0 V560] necessaria sunt parata. Sed Petro contradicente: Vxor patrisfamilias, [patrifamilias P] una cum liberis suis prostrauit se ante eum et exorabat [exorans

		dicens: Obsecro te, mane apud nos. sed ne sic quidem adquiescebat Petrus, donec filia eorum qui rogabant, ab inmundo spiritu temporibus multis vexata et catenis vincta, quae fuerat intra conclave clausa, effugato a se daemone et ostiis patefactis cum catenis suis veniens procidit ad pedes Petri, dicens: Rectum est, mi domine, ut agas hodie hic salutaria mea et non contristes neque me neque parentes meos. Petro autem requirente catenarum sermonum que eius causam, parentes praeter spem laeti effecti de filiae sanitate et velut stupore quodam adtoniti ipsi quidem dicere nequeunt, adstantes autem famuli aiunt: Haec a septimo aetatis anno daemone occupata omnes qui accedere temptassent ad eam, scindere, dilaniare morsibus, etiam disrumpere, et hoc per viginti annos usque ad praesens facere numquam destitit nec ab aliquo potuit curari, sed ne accedere quidem quisquam ad eam valebat; multos enim inutiles reddidit, alios et peremit, omnibus enim viris validior erat, sine dubio viribus daemonis nisa. nunc autem, ut vides, ex praesentia tui daemon quidem fugit, ostia vero quae summo cum munimento clausa fuerant, aperta sunt, et ipsa sana stat ante te rogans, ut diem salutarium suorum laetum et ipsi et parentibus facias et maneas apud eos. haec cum ita unus ex famulis enarrasset, ipsae etiam catenae de manibus eius ac pedibus fuissent sponte resolutae, Petrus certus quod per ipsum sanitas haec reddita sit puellae, adquievit manere apud eos. (***Recog.* IX 38, 1-10**)	rogabant ab inmundo spiritu temporibus multis uexata et catenis uincta, quae fuerat intra conclaue clausa effugato a se daemone et ostiis patefactis cum catenis suis ueniens procidit ad pedes Petri, dicens: Rectum est mi domine ut agas hodie hic salutaria mea et non contristes me neque parentes meos. Petro autem requirente catenarum sermonumque eius causam, parentes preter spem laeti effecti de filiae sanitate et uelut stupore quodam attoniti, ipsi quidem dicere nequeunt. Adstantes autem familiae, aiunt: Haec a septimo aetatis anno daemone temptata omnes qui accede a.c./accedere p.c. temptassent ad eam scindere, dilaniare, morsibus etiam disrumpere conabatur. Et hoc a .XX. annis usque ad presens facere numquam destitit, nec ab aliquo potuit curari, sed ne accedere quidem quisquam ualebat ad eam. Multos enim inutiles reddidit alios interemit. Omnibus enim uiris ualidior erat sine dubio uiribus daemonis, nisa. Nunc autem ut uides ex praesentia tua daemon quidem fugit. Ostia uero quae summo cum munimento clausa fuerant aperta sunt et ipsa sana stat ante te, rogans ut diem salutarium suorum laetum et ipsi et parentibus eius facias et maneas apud eos. Haec cum ita unus ex familiis enarrasset ipse etiam catene de manibus eius ac pedibus fuissent sponte resolutae. Petrus certus quod per ipsum sanitas haec reddita sit puellae, adquieuit ut maneret in domo patris eius. (11v, 014-12v, 008)	spiritu temporibus multis uexata, et catenis uincta, quae fuerat intra conclaue clausa, effugato a se demone et ostiis patefactis cum catenis suis ueniens procidit ad pedes Petri dicens: Rectum est mi domine, ut agas hodie hic salutaria mea, et non contristes me, neque parentes meos. Petro autem requirente catenarum sermonumque eius causam, parentes praeter spem leti effecti, de filiae sanitate, et uelut stupore quodam attoniti, ipsi quidem dicere nequeunt. Astantes autem familiae aiunt: Haec a septimo aetatis anno, demone temptata, omnes qui accedere temptassent ad eam scindere, dilaniare, morsibus etiam disrumpere conabatur. Et hoc a uiginti annis usque ad praesens facere numquam desistit, nec aliquo potuit curari, sed nec accedere quidem quisquam ualebat ad eam. Multos enim inutiles reddidit, alios interemit. Omnibus enim uiris ualidior erat, sine dubio uiribus demonibus nisa. Nunc autem ut uides ex praesentia tua demon quidem fugit, ostia quae summo cum munimento clausa fuerant aperta sunt, et ipsa sana stat ante te rogans ut diem salutarium suorum letum, et ipsi et parentibus eius facias, et maneas apud eos. Haec cum ita unus ex familiis enarrasset, ipse etiam catenae de manibus eius ac pedibus fuissent sponte resolutae. Petrus certus quod per ipsum sanitas haec reddita sit, puellae acquieuit ut maneret in domo patris eius. (5v, 013b-6r, 028a)	spiritu temporibus multis uexata, et catenis uincta, quae fuerat intra conclaue clausa effugato a sé, daemone et ostiis patefactis cum catenis suis ueniens procidit ad pedes Petri dicens: Rectum est mi domine ut agas hodie hic salutaria mea, et non contristes [m]e neque parentes meos. Petro autem requirente catenarum sermonumque eius causam parentes preter spem laeti effecti de filiae sanitate, et uelut stupore quodam attoniti ipsi quidem dicere nequeunt, adstantes autem familiae aiunt: Haec a septimo aetatis anno demone temptata omnes qui accedere temptassent ad eam scindere dilaniare morsibus, etiam disrumpere conabatur. Et hoc a .XX. annis usque ad presens facere numquam destitit, nec ab aliquo potuit curari sed ne accedere quidem quisquam ualebat ad eam. Multos enim inutiles reddidit, alio[s] interemit, omnibus enim uiris ualidior erat sine dubio uiribus demonis nisa. Nunc autem ut uides ex presentia tua demon quidam fugit, ostia uero quae summo cum munimento clausa fuerant aperta sunt, et ipsa sana stat ante te rogans ut diem salutarium suorum laetum et ipsi et parentibus eius facias et maneas apud eos. Haec cum ita unus ex fam[i]liis enarrasset ipse etiam catene de manibus eius ac pedibus fuissent sponte resolute. Petrus certus quod per ipsum sanitas haec reddita sit puellae adquieuit ut maneret in domo patris eius. (11r, 011-11v, 021)	et W497] dicens: Obsecro te, mane apud nos [me V560], sed ne sicquidem adquiescebat Petrus, donec filia eorum qui [que V560] rogabant ab inmundo spiritu temporibus multis uexata, et catenis uincta, quae fuerat [erat W497] intra [in W V560] conclaue [conclaui W497] clausa [ueniret V560] effugato a sé [0 V560], daemone et ostiis patefactis cum catenis suis ueniens procidit ad pedes Petri dicens: Rectum est mi [me P, mihi W497] domine ut agas hodie hic [hic hodie W497 V560] salutaria mea, et [ut W497] non contristes [contristis P] me neque parentes meos. Petro autem requirente catenarum sermonumque eius causam [causas V560] parentes preter [propter W497 V560] spem laeti effecti de filiae sanitate, et uelut stupore quodam attoniti ipsi quidem dicere nequeunt [dicere nequiuerunt W497, nil dicere queunt V560], adstantes autem familiae aiunt [aiebant W497]: Haec a septimo aetatis [suae W497 V560] anno [a V560] demone temptata omnes qui accedere [accede V455 a.c.] temptassent ad eam scindere [et V560] dilaniare morsibus, etiam disrumpere conabatur. Et [0 V560] hoc a .XX. annis [a uiginta annis W497, per uiginti annos P] usque ad presens [tempus W497] facere numquam destitit, nec ab [0 B] aliquo potuit curari [curare P] sed nec [ne V D] accedere quidem quisquam [quisquam accedere W497] ualebat [ausus est W497] ad eam. Multos enim inutiles reddidit, alios [penitus W497] interemit [et peremit P], omnibus enim uiris ualidior erat sine dubio uiribus demonis [demonibus B, doemoniatis W497] nisa [est fortata W497]. Nunc autem ut uides ex presentia tua [tui P] demon quidem [0 V560 W 497, quidam D] fugit, ostia uero [ostia B, postea uero P, claustra uero V560]quae summo cum munimento clausa fuerant [fuerant clausa W497] aperta sunt, et ipsa sana stat ante [coram W497] te rogans ut diem salutarium suorum laetum et ipsi et [cum ipsa ac W497] parentibus eius [suis W497] facias et maneas apud eos [eas V560]. Haec cum ita [0 W497] unus ex fam[i]liis [famulis P V560 W497] enarrasset ipse [ipsa W48] etiam catene de manibus eius [0 W497] ac pedibus [eius W497] fuissent sponte resolute [sponte resolute fuissent W497]. Petrus certus [effectus est W497] quod per ipsum sanitas haec [haec sanitati V560, saintas W497] reddita sit puellae [fuisset puella V560] adquieuit ut maneret [0 W497] in domo patris eius [maneret W497]. (V455V560BPDW48W497)
		In ipsis autem diebus, quibus vitae finem sibi inminere praesensit, in conventu fratrum positus adprehensa manu mea repente consurgens in auribus totius ecclesiae haec protulit verba: Audite me, fratres et conservi	Post haec autem Petrus Romam ueniens, in ipsis diebus sibi finem uitae imminere praesensit, in conuentu fratrum positus, adprehensa Clementis manu repente consurgens, in auribus tocius ecclesiae haec protulit uerba: Audite me fratres et conserui	Post haec autem Petrus Romam ueniens in ipsis diebus sibi finem uitae imminere presensit, in conuentu fratrum positus, apprehensa Clementis manu, repente consurgens in auribus tocius aecclesiae haec protulit uerba: Audite me fratres et conserui	Post haec autem Petrus Romam ueniens, in ipsis diebus sibi finem uitae imminere presensit. In conuen[tu] fratrum positus adprehensa Clementis manu, [re]pente consurgens, in auribus totius ecclesiae ha[ec] protulit verba: Audite me fratres et conserui	Post haec autem Petrus Romam ueniens, in ipsis diebus sibi finem uitae imminere praesensit, in conuentu fratrum positus, adprehensa [comprehensa W497] Clementis manu [manu Clementis V560] repente consurgens, in auribus tocius ecclesiae haec

		mei.quoniam, sicut edoctus sum ab eo qui misit me domino et magistro Iesu Christo, dies mortis meae instat, Clementem hunc episcopum vobis ordino, cui soli meae praedicationis et doctrinae cathedram credo, qui mihi ab initio usque ad finem comes in omnibus fuit et per hoc veritatem totius meae praedicationis agnovit, qui in omnibus temptationibus meis socius extitit fideliter perseverans, quem prae ceteris expertus sum deum colentem, homines diligentem, castum, discendi studiis deditum, sobrium, benignum, iustum, patientem et scientem ferre nonnullorum etiam ex his qui in verbo dei instruuntur iniurias. propter quod ipsi trado a domino mihi datam potestatem ligandi et solvendi, ut de omnibus quibuscumque decreverit in terris hoc decretum sit et in caelis.ligabit enim quod oportet ligari, et solvet quod expedit solvi, tamquam qui ad liquidum ecclesiae regulam noverit. (***Ep. ad Iacobum* II 1-4**)	mei quoniam sicut edoctus sum ab eo qui misit me domino et magistro Ihesu Christo dies mortis meae instans. Clementem hunc episcopum uobis ordino, cui soli meae praedicationis et doctrinae cathedram credo, qui mihi ab initio usque ad finem comes in omnibus fuit, et per hoc ueritatem totius meae praedicationis agnoui, qui in omnibus temptationibus meis socius extitit, fideliter perseuerans. Quem pre ceteris expertus sum deum colentem, homines diligentem, castum discendi studiis deditum, sobrium, benignum, iustum, patientem, scientem ferre nullorum a.c./nonnullorum p.c. etiam ex his qui in uerbo dei instruuntur iniurias. Propter quod ipsi trado a domino mihi datam potestatem ligandi et soluendi ut de omnibus quibuscumque decreuerit in terris, hoc decretum sit et in caelis. Ligabit enim quod oportet ligari et soluet quod oportet solui. (12v, 009-13r, 008)	mei, quoniam sicut edoctus sum ab eo qui misit me domino et magistro Ihesu Christo, dies mortis meae instat. Clementem hunc episcopum uobis ordinabo, cui soli meae praedicationis et doctrinae cathedram credo, qui michi ab inicio usque ad finem comes in omnibus fuit, et per hoc ueritatem tocius meae praedicationis agnouit, qui in omnibus temptationibus meis socius extitit fideliter perseuerans, quem prae caeteris expertus sum deum colentem, homines diligentem, castum, discendi studiis deditum, sobrium, benignum, iustum, patientem, scientem ferre nonnullorum etiam ex his qui in uerbo dei instruuntur iniurias. Propter quod ipsi trado a domino michi datam potestatem ligandi et soluendi, et de omnibus quibuscumque decreuerit in terris, hoc decretum sit et in caelis. Ligabit enim quod oportet ligari, et soluet quod oportet solui. (6r, 028a-022b)	mei, quoniam sicut edoctus sum ab eo qui misit me domino et magistro Ihesu Christo, dies mortis meae instat. Clementem hunc episcopum uobis ordino, cui soli meae predicationis et doctrinae cathedram credo, qui mihi ab initio usque ad finem comes in omnibus fuit, et per hoc ueritatem totius meae predicationis agnouit, qui in omnibus temptationibus meis socius extitit, fideliter perseverans, quem pre ceteris expertus sum deum colentem, homines diligentem, castum, discendi studiis deditum, sobrium, benignum, iustum, patientem, scientem ferre nonnullorum etiam ex his qui uerbo dei instruuntur iniurias. Propter quod ipsi trado a domino mihi datam potestatem ligandi et soluendi, ut de omnibus quibuscumque decreuerit in terris, hoc decretum sit et in caelis. Ligabit enim quod oportet ligari, et soluet quod oportet solui. (11v, 022-12r, 017)	protulit uerba: Audite me fratres et conserui mei quoniam [quod W497] sicut edoctus sum ab eo qui misit me domino et [0 W] magistro Ihesu Christo [Ihesu Christo magistro meo W497, magistro meo Ihesu Christo V560] [quia W497] dies mortis meae instat [instans V455 P]. Clementem hunc episcopum uobis ordino [ordinabo B], cui soli meae praedicationis et doctrinae cathedram credo [credo cathedram W], qui mihi ab initio usque ad [in V560] finem comes in omnibus fuit, et per hoc ueritatem totius meae praedicationis agnouit [agnoui P V455], qui in omnibus temptationibus meis socius extitit [exiti V560], fideliter perseuerans. Quem pre ceteris expertus sum deum colentem, homines diligentem, castum discendi studiis [stodiis P] deditum, sobrium [subrium W48], benignum, iustum, patientem, scientem ferre [0 V560 W497] nonnullorum [nonnullum P, nullorum V455 a.c.] etiam ex his qui in [0 V560 D] uerbo dei instruuntur iniurias [ferre W497]. Propter [Pro W497] quod ipsi trado a domino mihi datam potestatem ligandi et soluendi [ligandi atque soluendi W, soluendi atque ligandi V560] ut de omnibus quibuscumque decreuerit in terris, hoc decretum sit et in caelis. Ligabit [liget P] enim [0 P] quod oportet ligari et soluet [soluat P] quod oportet solui [solui oportet W497, expedit solui P]. (V455V560BPDW48W497)
23	Amen, amen dico tibi: cum esses junior, cingebas te, et ambulabas ubi volebas: cum autem senueris, extendes manus tuas, et alius te cinget, et ducet quo tu non vis. Hoc autem dixit significans qua morte clarificaturus esset Deum. Et cum hoc dixisset, dicit ei: Sequere me. (**Jo 21, 18-19**)/ Egressus autem servus ille invenit unum de conservis suis, qui debebat ei centum denarios: et tenens suffocavit eum, dicens: Redde quod debes. Et procidens conservus ejus, rogabat eum, dicens: Patientiam habe in me, et omnia reddam tibi. Ille autem noluit: sed abiit, et misit eum in carcerem donec redderet debitum. Videntes autem conservi ejus quæ fiebant, contristati sunt valde: et venerunt, et narraverunt domino suo omnia quæ facta fuerant. (Mt 18, 28-33)		Audite me fratres et conserui mei quoniam sicut edoctus sum ab eo qui misit me domino et magistro Ihesu Christo dies mortis meae instans. (12v, 013-015)	Audite me fratres et conserui mei, quoniam sicut edoctus sum ab eo qui misit me domino et magistro Ihesu Christo, dies mortis meae instat. (6r, 034a-002b)	Audite me fratres et conserui mei, quoniam sicut edoctus sum ab eo qui misit me domino et magistro Ihesu Christo, dies mortis meae instat. (12r, 001-003)	
24	Et tibi dabo claves regni cælorum. Et quodcumque ligaveris super terram, erit ligatum et in cælis: et quodcumque solveris super terram, erit solutum et in cælis. (**Mt 16, 19**)		Propter quod ipsi trado a domino mihi datam potestatem ligandi et soluendi ut de omnibus quibuscumque decreuerit in terris, hoc decretum sit et in caelis. (13r, 003-006)	Propter quod ipsi trado a domino michi datam potestatem ligandi et soluendi, et de omnibus quibuscumque decreuerit in terris, hoc decretum sit et in caelis. (6r, 016b-020b)	Propter quod ipsi trado a domino mihi datam potestatem ligandi et soluendi, ut de omnibus quibus cumque decreuerit in terris, hoc decretum sit et in caelis. (12r, 013-016)	
25	Dicit ei Simon Petrus: Domine, quo vadis? (**Jo 13, 36**)		Vbi uentum est ad portam uidit Christum sibi occurrere et adorans eum ait: Domine quo uadis? (16r, 004-006)	Vbi uentum est ad portam, uidit Christum sibi occurrere, adorans eum ait: Domine quo uadis? (7v, 002a-005a)	Vbi uentum est ad portam, uidit Christum sibi occurrere, et adorans eum ait: Domine quo uadis? (14v, 014-016)	
26	Da illis secundum opera eorum, et secundum nequitiam adinventionum ipsorum. Secundum opera manuum eorum tribue illis; redde retributionem eorum ipsis.(Ps 27, 4)/ Semel locutus est Deus; duo hæc audivi: quia potestas Dei est, et tibi, Domine, misericordia: quia tu reddes unicuique juxta opera sua. (**Ps 61, 12-13**)	Semel locutus est Deus; duo hæc audivi: quia potestas Dei est, et tibi, Domine, misericordia: quia tu reddes unicuique juxta opera sua. (Ps. Gal.)/ semel locutus est Deus duo haec audivi quia potestas Dei est et tibi Domine misericordia quia tu reddes singulis secundum opera eorum. (Ps. Rom.)	Sustinete itaque eum aduenientem et retribuentem unicuique secundum opera sua. (16v, 003-004)	Sustinete itaque eum aduenientem et retribuentem unicuique secundum opera sua. (7v, 030a-032a)	Sustinete itaque enim|eum? (a.c. eras.) aduenientem et retribuentem unicuique secundum opera sua. (15r, 009-010)	Sustinete itaque eum aduenientem et retribuentem unicuique secundum opera sua. (V455BPDW)
27	Non est discipulus super magistrum, nec servus super dominum suum (**Mt 10, 24**)		Hoc autem quod nunc in me uidetis fieri, iam antea mihi a domino est proditum, non esse discipulum super magistrum, nec	Hoc autem quod nunc in me uidetis fieri, iam antea michi a domino est proditum, non esse discipulum super magistrum, nec	Hoc autem quod nunc in me uidetis fieri, iam antea mihi a domino est proditum, non esse discipulum super magistrum nec	

			seruum supra dominum. (16v, 005-007)	seruum supra dominum (7v, 032a-035a)	seruum supra dominum (15r, 011-013)	
Paul BHL 6575 (11 items)						
28	Nam et ego Israëlita sum ex semine Abraham, de tribu Benjamin (Rom 11, 1)/ circumcisus octavo die, ex genere Israël, de tribu Benjamin, Hebræus ex Hebræis, secundum legem pharisæus, secundum æmulationem persequens Ecclesiam Dei, secundum justitiam, quæ in lege est, conversatus sine querela. (Phlp 3, 5-6)		Fuit uir quidam in Hierusalem de tribu Beniamin nomine Saulus, eruditissimus in libris Moysi et cunctis legis cerimoniis quae tunc secundum litteram gerebantur, nihil in his mysticum sentiens aut aduertens. (17v, 012-016)	Fuit uir quidam in Ierusalem de tribu Beniamin, nomine Saulus, eruditissimus in libris Moysi, et cunctis cerimoniis quae tunc secundum litteram gerebantur, nichil in his misticum sentiens aut aduertens. (8r, 008a-015a)	Fuit uir quidam in Hierusalem, de tribu Beniamin nomine saulus eruditissimus in libris moysi, et cunctis legis caerimoniis, quae tunc secundum litteram gerebantur in his mysticum sentiens aut aduertens. (16r, 006-010)	
29	Saulus autem devastabat ecclesiam per domos intrans, et trahens viros ac mulieres, tradebat in custodiam. (**Act 8, 3**)		Hic deuastabat ecclesiam dei ingrediens domos et trahens uiros ac mulieres atque in carcerem ponens. (17v, 017-019)	Hic deuastabat aecclesiam dei ingrediens domos et trahens uiros ac mulieres atque in carcerem ponens. (8r, 015a-018a)	Hic deuastabat ecclesiam dei ingrediens domos, et trahens uiros ac mulieres atque in carcerem ponens. (16r, 010-012)	Hic deuastabat [uastabat P] aeclesiam dei, ingrediens domos [domum P] et trahens uiros ac mulieres atque in carcerem ponens. (V455BPDW48)
30	Saulus autem adhuc spirans minarum et cædis in discipulos Domini, accessit ad principem sacerdotum, et petiit ab eo epistolas in Damascum ad synagogas: ut si quos invenisset hujus viæ viros ac mulieres, vinctos perduceret in Jerusalem. Et cum iter faceret, contigit ut appropinquaret Damasco: et subito circumfulsit eum lux de cælo. Et cadens in terram audivit vocem dicentem sibi: Saule, Saule, quid me persequeris? Qui dixit: Quis es, domine? Et ille: Ego sum Jesus, quem tu persequeris: durum est tibi contra stimulum calcitrare. Et tremens ac stupens dixit: Domine, quid me vis facere? Et Dominus ad eum: Surge, et ingredere civitatem, et ibi dicetur tibi quid te oporteat facere. Viri autem illi qui comitabantur cum eo, stabant stupefacti, audientes quidem vocem, neminem autem videntes. Surrexit autem Saulus de terra, apertisque oculis nihil videbat. Ad manus autem illum trahentes, introduxerunt Damascum. Et erat ibi tribus diebus non videns, et non manducavit, neque bibit. Erat autem quidam discipulus Damasci, nomine Ananias: et dixit ad illum in visu Dominus: Anania. At ille ait: Ecce ego, Domine. Et Dominus ad eum: Surge, et vade in vicum qui vocatur Rectus: et quære in domo Judæ Saulum nomine Tarsensem: ecce enim orat. (Et vidit virum Ananiam nomine, introëuntem, et imponentem sibi manus ut visum recipiat.) Respondit autem Ananias: Domine, audivi a multis de viro hoc, quanta mala fecerit sanctis tuis in Jerusalem: et hic habet potestatem a principibus sacerdotum alligandi omnes qui invocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dominus: Vade, quoniam vas electionis est mihi iste, ut portet nomen meum coram gentibus, et regibus, et filiis Israël. Ego enim ostendam illi quanta oporteat eum pro nomine meo pati. Et abiit Ananias, et introivit in domum: et imponens ei manus, dixit: Saule frater, Dominus misit me Jesus, qui apparuit tibi in via qua veniebas, ut videas, et implearis Spiritu Sancto. Et confestim ceciderunt ab oculis ejus tamquam squamæ, et visum recepit: et surgens baptizatus est. Et cum accepisset cibum, confortatus est. Fuit autem cum discipulis qui erant Damasci per dies aliquot. Et continuo in synagogis prædicabat Jesum, quoniam hic est Filius Dei. Stupebant autem omnes qui audiebant, et dicebant: Nonne hic est qui expugnabat in Jerusalem eos qui invocabant nomen istud : et huc ad hoc venit, ut vinctos illos duceret ad principes sacerdotum? Saulus autem multo magis convalescebat, et confundebat Judæos qui habitabant Damasci, affirmans quoniam hic est Christus. Cum autem implerentur dies multi, consilium fecerunt in unum Judæi ut eum interficerent. Notæ autem factæ sunt Saulo insidiæ eorum. Custodiebant autem et portas die ac nocte, ut eum interficerent. Accipientes autem eum discipuli nocte, per murum dimiserunt eum, submittentes in sporta. Cum autem venisset in Jerusalem, tentabat se jungere discipulis, et omnes timebant eum, non credentes quod esset discipulus. Barnabas autem apprehensum illum duxit ad Apostolos: et narravit illis		Igitur cum adhuc spiraret minas et caedes in apostolos domini, accessit ad principem sacerdotum, et petiit ab eo epistolas in Damascum ad synagogas, ut si quos inuenisset huius uiae uiros ac mulieres uinctos perduceret Hierusalem.Et cum iter faceret contigit ut adpropinquaret Damasco. Et subito circumfulsit eum lux de caelo et cadens in terram audiuit uocem dicentem sibi: Saule Saule quid me persequeris? Durum est tibi contra stimulum calcitrare. Qui dixit: Quis es domine? Et ille: Ego sum Ihesus quem tu persequeris. Sed surge et ingredere ciuitatem et dicetur tibi quid te oporteat facere. Viri autem illi qui comitabantur cum eo, stabant stupefacti, audientes quidem uocem neminem autem uidentes. Surrexit autem Saulus de terra, apertisque oculis nihil uidebat. Ad manus autem illum trahentes introduxerunt Damascum. Et er[a]t ibi tribus diebus non uidens, et non ma[ndu]cauit neque bibit. Erat autem quidam discipulus Damasci nomine Annanias. Et dixit as/ad i.s.c. illum in uisu dominus: Annania. At ille ait: Ecce ego dominus (p.c.). Et dominus ad illum: Surge uade in uicum qui uocatur Rectus, et quaere in domo Iuda Saulum nomine Tharsensem. Ecce enim orat et uidet uirum Annaniam, nomine introeuntem et imponentem sibi manus ut uisum recipiat. Respondens autem Annanias ait: Domine audiui a multis de uiro hoc quanta mala sanctis tuis fecerit in Hierusalem, et hic habet potestatem a principibus sacerdotum alligandi omnes qui inuocant nomen tuum. Dixit autem ad eum dominus: Vade quoniam uas electionis est mihi iste ut portet nomen meum coram gentibus et regibus et filiis Israhel. Ego enim ostendam illi quanta oporteat eum pro nomine meo pati. Et abiit Annanias et introiuit in domum et imponens ei manus dixit: Saule frater, dominus misit me Ihesus qui apparuit tibi in uia qua ueniebas ut uideas, et implearis spiritu sancto. Et confestim ceciderunt ab oculis eius tamquam squamae et uisum recepit, et surgit? a.c. rec./surgens p.c. baptizatus est, et cum accepisset cybum (p.c.), confortatus est. Fuit autem cum discipulis qui erant Damasci per dies aliquot, et continuo in synagogis praedicabat him a.c. rec. sup.	Igitur cum adhuc spiraret minas et cedes in apostolos domini, accessit ad principem sacerdotum et petiit ab eo aepistolas in Damascum ad synagogas, ut si quos inuenisset huius uitae uiros ac mulieres, uinctos perduceret Ierusalem.Et cum iter faceret, contigit ut appropinquaret Damasco, et subito circumfulsit eum lux de caelo, et cadens in terram audiuit uocem dicentem sibi: Saule, Saule, quid me persequeris? Durum est tibi contra stimulum calcitrare. Qui dixit: Quis es domine? Et ille: Ego sum Ihesus quem tu persequeris. Sed surge et ingredere ciuitatem, et dicetur tibi quid te oporteat facere. Viri autem illi qui comitabantur cum eo stabant stupefacti, audientes quidem uocem, neminem autem uidentes. Surrexit autem Saulus de terra, apertisque oculis nichil uidebat. Ad manus autem illum trahentes introduxerunt Damascum, et erat ibi tribus diebus non uidens, et non manducauit neque bibit. Erat autem quidam discipulus Damasci, nomine Anasias, et dixit ad illum in uisu dominus: Ananias. At ille ait: Ecco ego domine. Et dominus ad illum: Surge uade in uicum qui uocatur Rectus, et quere in domo Iudae Saulum nomine Tharsensem. Ecce enim orat. Et uidet uirum Ananiam nomine introeuntem et imponentem sibi manus ut uisum recipiat. Respondens autem Ananias ait: Domine, audiui a multis de uiro hoc quanta mala sanctis tuis fecerit in Ierusalem. Et hic habet potestatem a principibus sacerdotum ligandi omnes qui inuocant nomen tuum. Dixit autem ad eum dominus: Vade quoniam uas electionis michi est iste, ut portet nomen meum coram gentibus et regibus et filiis Israel. Ego enim ostendam illi quanta oporteat eum pro nomine meo pati. Et abiit Anasias et introiuit in domum, et imponens ei manus dixit: Saule frater, dominus misit me Ihesus qui apparuit tibi in uia qua ueniebas, ut uideas et implearis spiritu sancto. Et confestim ceciderunt ab oculis eius tamquam squamae, et uisum recepit. Et surgens baptizatus est. Et cum accepisset cibum, confortatus est. Fuit autem cum discipulis qui habitabant Damasci, per dies aliquot, et continuo in synagogis praedicabat Ihesum, quoniam hic est filius dei. Stupebant autem omnes qui	Igitur cum adhuc spiraret minas et caedes in apostolos domini accessit ad principem sacerdotum, et petiit ab eo epistolas in damascum ad synagogas, ut si quos inuenisset huius uiae uiros ac mulieres, uinctos perduceret hierusalem. Et cum iter faceret, contigit ut adpropinquaret damasco. Et subito circumfulsit eum lux de caelo, et cadens in terram, audiuit vocem dicentem sibi: Saule saule, quid me persequeris? durum est contra stimulum calcitrare. Qui dixit: Quis es domine? Et ille: Ego sum jesus quem tu persequeris. Sed surge et ingredere ciuitatem et dicetur tibi quod te oporteat facere. Viri autem illi qui comitabantur cum eo stabant stupefacti audientes quidem uocem, neminem autem uidentes. Surrexit autem saulus de terra, apertisque oculis nihil uidebat. Ad manus autem illum trahentes introduxerunt damascum, et erat ibi tribus diebus non uidens, et non manducauit neque bibit. Erat autem quidam discipulus damasci, nomine Annanias, et dixit ad illum in uisu dominus: Annania. At ille ait: Ecce ego domine, et dominus ad illum: Surge uade in uicum qui uocatur rectus et quaere in domo iuda Saulum nomine tharsensem. Ecce enim orat, et uidet uirum annaniam nomine, introeuntem et imponentem sibi manus, ut uisum recipiat. Respondens autem annanias ait: Domine audiui a multis de uiro hoc quanta mala sanctis tuis fecerit in hierusalem, et hic habet potestatem [a] principibus sacerdotum (add. in marg.) alligandi omnes qui inuocant nomen tuum. Dixit autem ad eum dominus: Uade quoniam uas electionis est mihi iste, ut (add. sup. lin.) portet nomen meum coram gentibus et regibus et filiis israhel. Ego enim ostendam illo quanta oporteat eum pro nomine meo pati ; et abiit annanias, et introiuit in domum, et imponens eum manus dixit: Saule frater, dominus misit me jesus qui apparuit tibi in uia qua ueniebas, ut uideas et [im]plearis spiritu sancto, et confestim ceciderunt ab oculis eius tamquam squame et uisum recepit et surgens baptizatus est. Et cum accepisset cibum confortatus est. Fuit autem cum discipulis qui erant damasci per dies aliquot, et continuo in synagogis predicabat jesum quoniam hic est filius dei. Stupebant autem	Igitur cum adhuc spiraret minas et caedes in apostolos domini, accessit ad principem sacerdotum et petiit ab eo epistolas in Damascum ad synagogas, ut si quos inuenisset huius uiae [uitae B] uiros ac mulieres uinctos perduceret Hierusalem. Et cum iter faceret, contigit ut adpropinquaret Damasco. Et subito circumfulsit eum lux de caelo, et cadens in terram, audiuit uocem dicentem sibi: Saule Saule quid me persequeris? durum est tibi [est D, tibi erit P, tibi est W] contra stimulum calcitrare. Qui dixit: Quis es domine? Et ille: Ego sum Ihesus quem tu persequeris. Sed surge et ingredere ciuitatem, et dicetur tibi quid [quod D] te oporteat facere. Viri autem illi qui comitabantur cum eo stabant stupefacti, audientes quidem uocem, neminem autem uidentes. Surrexit autem Saulus de terra, apertisque oculis nihil uidebat. At manus autem illum trahentes, introduxerunt Damascum, et erat tribus diebus non uidens [0 W48 a.c.] et non manducauit neque bibit. Erat autem quidam discipulus Damasci nomine Ananias, et dixit ad illum in uisu [uiso P] dominus: Anania. At ille ait: Ecce ego domine [dominus V455 p.c.]. Et dominus ad illum: Surge [Surgens P] [et W48 p.c.] uade in uicum qui uocatur Rectus, et quaere in domo [domum P] Iudae [Iuda V455 D] Saulum nomine Tharsensem. Ecce enim orat, et uidit uirum Ananiam nomine introeuntem et inponentem sibi manus, ut uisum recipiat. Respondens [Respondit P] autem Ananias [ait V455 D]: Domine audiui a multis de uiro hoc, quanta mala sanctis tuis fecerit in Hierusalem, et hic habet potestatem a principibus sacerdotum [0 D a.c.] alligandi [ligandi B] omnes qui inuocant nomen tuum. Dixit autem ad eum dominus: Vade quoniam [quia W48] uas electionis est mihi [mihi est B] iste, ut portet nomen meum coram gentibus, et regibus et filiis Israel. Ego enim ostendam illi [illo D] quanta oporteat eum pro nomine meo pati. Et abiit Ananias, et introiuit in domum, et inponens ei [eum D] manus, dixit: Saule frater, dominus misit me Ihesus qui apparuit tibi in uia qua ueniebas, ut uideas, et inplearis spiritu sancto. Et confestim caeciderunt ab oculis eius tamquam squame, et uisum recepit. Et surgens [surgit? V455

	quomodo in via vidisset Dominum, et quia locutus est ei, et quomodo in Damasco fiducialiter egerit in nomine Jesu. (**Act 9, 1-26**)/ Et ego quidem existimaveram me adversus nomen Jesu Nazareni debere multa contraria agere, quod et feci Jerosolymis, et multos sanctorum ego in carceribus inclusi, a principibus sacerdotum potestate accepta: et cum occiderentur, detuli sententiam. Et per omnes synagogas frequenter puniens eos, compellebam blasphemare: et amplius insaniens in eos, persequebar usque in exteras civitates. In quibus dum irem Damascum cum potestate et permissu principum sacerdotum, die media in via vidi, rex, de cælo supra splendorem solis circumfulsisse me lumen, et eos qui mecum simul erant. Omnesque nos cum decidissemus in terram, audivi vocem loquentem mihi hebraica lingua: Saule, Saule, quid me persequeris? durum est tibi contra stimulum calcitrare. Ego autem dixi: Quis es, domine? Dominus autem dixit: Ego sum Jesus, quem tu persequeris. Sed exsurge, et sta super pedes tuos: ad hoc enim apparui tibi, ut constituam te ministrum, et testem eorum quæ vidisti, et eorum quibus apparebo tibi, eripiens te de populo et gentibus, in quas nunc ego mitto te, aperire oculos eorum, ut convertantur a tenebris ad lucem, et de potestate Satanæ ad Deum, ut accipiant remissionem peccatorum, et sortem inter sanctos, per fidem quæ est in me. (Act 26, 9-18)		lin./Ihesum p.c. quoniam hic est filius dei. Stupebant autem omnes qui audiebant et dicebant: Nonne hic est qui expugnabat in Iherusalem eos qui inuocabant nomen istud, et huc ad hoc uenit ut uinctos illos duceret ad principes sacerdotum. Saulus autem magis conualescebat et confundebat Iudaeos qui habitabant Damasci, adfirmans quoniam hic est Christus Ihesus filius dei. Cum autem implerentur dies multi consilium fecerunt Iudaei ut eum interficerent. Notae autem factae sunt Saulo insidiae eorum. Custodiebant autem et portas die ac noctae ut eum interficerent. Accipientes autem eum discipuli eius nocte per murum dimiserunt eum submittentes in sporta. Cum autem uenisset in Hierusalem, temptabat iungere se discipulis, et omnes timebant eum non credentes quia esset discipulus. Barnabas autem adprehensum illum duxit ad apostolos, et narrauit illis quomodo in uia uidisset dominum et quia locutus est ei, et quomodo in Damasci fiducialiter egerit in nomine Ihesu Christi. (17v, 019-19r, 019)	audiebant et dicebant: Non ne hic est qui expugnabat in Ierusalem eos qui inuocabant nomen istud? Et huc ad hoc uenit, ut uinctos illos duceret ad principes sacerdotum. Saulus autem magis conualescebat et confundebat Iudeos qui habitabant Damasci, affirmans quoniam hic est Christus Ihesus filius dei. Cum implerentur autem dies multi, consilium fecerunt Iudei ut eum interficerent. Notae autem factae sunt Saulo insidiae eorum. Custodiebant autem portas die ac nocte, ut eum interficerent. Accipientes autem eum discipuli eius nocte, per murum dimiserunt eum, submittentes in sporta. Cum autem uenisset in Ierusalem, temptabat iungere discipulis, et omnes timebant eum, non credentes quia esset discipulus. Barnabas autem apprehensum illum duxit ad apostolos, et narrauit illis quomodo in uia uidisset dominum, et quia locutus est ei, et quomodo fiducialiter egerit in nomine Ihesu Christi. (8r, 018a-8v, 032a)	omnes qui audiebant et dicebant: Nonne hic est qui expugnabat in hierusalem, eos qui invocabant nomen istud et huc adhoc uenit ut uinctos illos duceret ad principes sacerdotum. Saulus autem magis conualescebat et confundebat Iudaeos qui habitabant damasci, adfirmans quoniam hic est Christus Ihesus filius dei. Cum implerentur autem dies multi consilium fecerunt iudaei ut eum interficerent. Notae autem factae sunt Saulo insidiae eorum. Custodiebant autem et portas die ac nocte ut eum interficerent. Accipientes autem eum discipuli eius nocte per murum dimiserunt eum summittentes in sporta. Cum autem uenisset in hierusalem temptabat iungere se discipulis et omnes timebant eum non credentes quia esset discipulus. Barnabas autem adprehensum illum duxit ad apostolos et narrauit illis quomodo in uia uidisset dominum et quia locutus est ei (eras.) et quomodo damasci fid[u]cialiter egerit in nomine Ihesu Christi (16r, 012-17r, 023)	a.c.] baptizatus est. Et cum accepisset cibum confortatus est. Fuit autem cum discipulis qui erant [habitabant B] Damasci per dies aliquod, et continuo in synagogis praedicabat Ihesum, quoniam hic est filius dei. Stupebant autem omnes qui [eum W48] audiebant, et dicebant: Nonne hic est qui expugnabat in Hierusalem eos qui inuocabant nomen istud? Et huc ad hoc uenit, ut uinctos illos duceret ad principes sacerdotum. Saulus autem magis conualescebat et confundebat Iudaeos qui habitabant Damasci, adfirmans quoniam hic est Christus Ihesus filius dei. Cum implerentur autem [autem implerentur V455] dies multi, consilium fecerunt Iudaei, ut eum interficerent, notae autem factae sunt Saulo insidiae eorum. Custodiebant autem et portas die ac nocte, ut eum interficerent. Accipientes autem eum discipuli eius, nocte per murum dimiserunt eum, submittentes in sporta [sportam P]. Cum autem uenisset [ueniesset? P a.c.] in [0 W48] Hierusalem, temptabat iungere se [0 B] discipulis, et omnes timebant eum, non credentes quia esset discipulus. Barnabas autem adpraehensum illum, duxit ad apostolos et narrauit illis quomodo in uia uidisset dominum, et quia locutus est ei [eras. D], et quomodo [in V455 P] Damasci [0 B] fiducialiter egerit [ageret W48 a.c.] in nomine Ihesu Christi (V455BPDW48)
31	Saulus autem, qui et Paulus (**Act 13, 9**)		Ex hoc enim Saulus qui et Paulus (19r, 020)	Ex hoc enim Saulus qui et Paulus (8v, 032a-033a)	Ex hoc enim saulus qui et paulus (17r, 023)	
32	Cum autem factus esset impetus gentilium et Judæorum cum principibus suis, ut contumeliis afficerent, et lapidarent eos, intelligentes confugerunt ad civitates Lycaoniæ Lystram et Derben, et universam in circuitu regionem, et ibi evangelizantes erant. Et quidam vir Lystris infirmus pedibus sedebat, claudus ex utero matris suæ, qui numquam ambulaverat. Hic audivit Paulum loquentem. Qui intuitus eum, et videns quia fidem haberet ut salvus fieret, dixit magna voce: Surge super pedes tuos rectus. Et exilivit, et ambulabat. Turbæ autem cum vidissent quod fecerat Paulus, levaverunt vocem suam lycaonice, dicentes: Dii similes facti hominibus descenderunt ad nos. (**Act 14, 5-10**)		cum euangelizaret Christum in multis ciuitatibus uenit Lystram. Et erat ibi quidam infirmis pedibus sedens, claudus ex utero matris suae qui numquam ambulauerat. Hic audiuit Paulum loquentem, qui intuitus eum, et uidens quia haberet fidem ut saluus fieret, dixit magna uoce: Surge super pedes tuos rectus. Et exiliuit, et ambulabat. Turbae autem cum uidissent quod fecerant? a.c. eras./fecerat p.c. Paulus, leuauerunt uocem suam. (19r, 020-19v, 006)	cum euuangelizaret Christum, in multis ciuitatibus, uenit Lystram. Et erat ibi quidam infirmus pedibus sedens, claudus ex utero matris suae, qui numquam ambulauerat. Hic audiuit Paulum loquentem. Qui intuitus eum et uidens, quia haberet fidem ut saluus fieret, dixit magna uoce: Surge super pedes tuos rectus. Et exiliuit, et ambulabat. Turbae autem cum uidissent quod fecerat Paulus, leuauerunt uocem suam. (8v, 033a-009b)	cum euangelizaret Christum in multis ciuitatibus, uenit lystram et era a.c. rec. sup. lin./erat p.c. ibi quidam infirmus pedibus sedens claudus ex utero matris suae, qui (p.c.) numquam ambulauerat: hic audiuit Paulum loquentem; qui intuitus eum et videns quia haberet fidem ut saluus fieret, dixit magna voce: Surge super pedes tuos rectus, Et exiliuit et ambulabat. Turbe autem cum uidissent quod fecerat paulus leuauerunt uocem suam; (17r, 024-17v, 007)	cum euangelizaret Christum in multis ciuitatibus uenit Lystram [Lystris P]. Et erat ibi quidam infirmus [infirmis V455] pedibus [pedibusque P p.c.] sedens [sedebat P], claudus ex utero matris suae qui nunquam ambulauerat. Hic audiuit Paulum loquentem, qui intuitus eum, et uidens quia haberet fidem ut saluus fieret, dixit magna uoce: Surge super pedes tuos [tuus P] rectus, et exiliuit, et ambulabat. Turbae autem cum uidissent quod fecerat [fecerant V455 a.c.] Paulus, leuauerunt uocem suam. (V455BPDW48)
33	Factum est autem euntibus nobis ad orationem, puellam quamdam habentem spiritum pythonem obviare nobis, quæ quæstum magnum præstabat dominis suis divinando. Hæc subsecuta Paulum et nos, clamabat dicens: Isti homines servi Dei excelsi sunt, qui annuntiant vobis viam salutis. Hoc autem faciebat multis diebus. Dolens autem Paulus, et conversus, spiritui dixit: Præcipio tibi in nomine Jesu Christi exire ab ea. Et exiit eadem hora. (**Act 16, 16-18**)		Factum est autem, euntibus nobis ad orationem, puella quandam habentem spiritum phytonis obuiare nobis, quae questum magnum prestabat dominis suis diuinando. Haec subsecuta Paulum et nos clamabat dicens: Isti homines serui dei excelsi sunt qui adnuntiant uobis uiam salutis. Hoc autem faciebat multis diebus. Dolens autem Paulus et conversus spiritui dixit: Praecipio tibi in nomine Ihesu Christi, exire ab ea. Et exiit ab ea eadem hora. (19v, 007-016)	Factum autem euntibus nobis ad orationem, puellam quandam habentem spiritum Phitonis obuiare, quae questum magnum praestabat dominus suis diuinando. Haec subsecuta Paulum et nos, clamabat dicens: Isti homines serui dei excelsi sunt, qui annuntiant nobis uiam salutis. Hoc autem faciebat multis diebus. Dolens autem Paulus, et conuersus spiritui dixit: Precipio tibi in nomine Ihesu Christi exire ab ea. Et exiit ab ea eadem hora. (8v, 009b-021b)	Factum est autem euntibus nobis ad orationem puellam quandam habentem spiritum phytonis obuiare nobis quae questum magnum prestebat dominis su[is] diuinando. Haec subsecuta paulum et nos clamab[at] dicens: Isti homines serui dei excelsi sunt qui and[un]tiant uobis uiam salutis. Hoc autem faciebat multis diebus. Dolens autem paulus et conuersus spirit[ui] dixit; Praecipio tibi in nomine jesu christi exire ab [ea] et exiit ab ea eadem hora. (17v, 008-016)	Factum est autem euntibus nobis ad orationem puellam [puella V455] quandam habentem spiritum phytonis [spiritum phytonis habentem W48] obuiare nobis quae questum magnum prestebat dominis suis diuinando. Haec subsecuta paulum et nos clamabat dicens: Isti homines serui dei excelsi [0 W48] sunt qui adnuntiant uobis [nobis B] uiam salutis. Hoc autem faciebat multis diebus. Dolens autem paulus et conuersus spiritui dixit; Praecipio tibi in nomine jesu christi exire ab ea et exiit ab ea [0 P] eadem hora (V455BPDW48)
34	Introgressus autem synagogam, cum fiducia loquebatur per tres menses, disputans et suadens de regno Dei. Cum autem quidam indurarentur, et non crederent, maledicentes viam Domini coram multitudine, discedens ab eis, segregavit		Cum autem uenissent in Asiam, disputabat in scola tyranni per biennium, ita ut omnes qui erant in Asia audirent uerbum dei, Iudaei atque gentiles uirtutesque non modicas deus	Cum autem uenissent in Asiam, disputabat in scola Tiranni per biennium, ita ut omnes qui erant in Asia audirent uerbum dei, Iudei atque gentiles, uirtutesque non modicas	Cum autem uenissent in asiam disputabat in scol[a] tyranni per biennium ita ut omnes qui erant in a[sia] audirent uerbum dei iudaei atque gentiles uir[tu]tesque non modicas	Cum autem uenissent in Asiam, disputabat in scola Tyranni per biennium. Ita ut omnes qui erant in Asia [Asiam P] audirent uerbum dei, Iudaei atque gentiles, uirtutesque non

	discipulos, quotidie disputans in schola tyranni cujusdam. Hoc autem factum est per biennium, ita ut omnes qui habitabant in Asia audirent verbum Domini, Judæi atque gentiles. Virtutesque non quaslibet faciebat Deus per manum Pauli, ita ut etiam super languidos deferrentur a corpore ejus sudaria et semicinctia, et recedebant ab eis languores, et spiritus nequam egrediebantur. (**Act 19, 8-12**)		faciebat per manus Pauli, ita ut etiam super languidos defferrentur a corpore eius sudaria et semicincia et recedebant ab eis languores et spiritus nequam egrediebantur. (19v, 017-20r, 001)	faciebat deus per manus Pauli, ita ut etiam super languidos deferrentur a corpore eius sudaria et semicintia, et recedebant ab eis languores, et spiritus nequam egrediebantur. (8v, 022b-031b)	deus faciebat per manus Pau[li] Ita ut etiam super languidos deferrentur a corp[ore] eius sudaria, et semi[ci]ncia et recedebant ab eis languores et spiritus nequam egrediebantur a.c./egrediebatur p.c.. (17v, 017-023)	modicas deus faciebat [faciebat deus B] per manus Pauli, ita ut [0 P a.c.] etiam super languidos deferrentur a corpore eius sudaria et semicincia et recedebant ab eis languores, et spiritus nequam egrediebantur [egrediebatur D p.c., W48 p.c.]. (V455BPDW48)
35	Una autem sabbati cum convenissemus ad frangendum panem, Paulus disputabat cum eis profecturus in crastinum, protraxitque sermonem usque in mediam noctem. Erant autem lampades copiosæ in cœnaculo, ubi eramus congregati. Sedens autem quidam adolescens nomine Eutychus super fenestram, cum mergeretur somno gravi, disputante diu Paulo, ductus somno cecidit de tertio cœnaculo deorsum, et sublatus est mortuus. Ad quem cum descendisset Paulus, incubuit super eum: et complexus dixit: Nolite turbari, anima enim ipsius in ipso est. Ascendens autem, frangensque panem, et gustans, satisque allocutus usque in lucem, sic profectus est. Adduxerunt autem puerum viventem, et consolati sunt non minime. (**Act 20, 7-12**)		In una autem sabbati cum conuenissemus ad frangendum panem, Paulus disputabat eis profecturus in crastinum, protraxitque sermonem usque in mediam noctem. Erant autem lampades copiosae in caenaculo ubi eramus congregata. Sedens autem quidam adulescens nomine Euticus super fenestram cum mergeretur somno graui disputante diu Paulo, depressus somno cecidit de tercio caenaculo deorsum et sublatus est mortuus. Ad quem cum descendisset Paulus, incubuit super eum, et complexus dixit: Noli a.c. sup. lin./Nolite p.c. turbari, anima enim ipsius in eo est. Ascendens autem frangenque a.c. sup. lin./frangensque p.c. panem et gustans, satisque allocutus usque in lucem, sic profectus est. Adduxerunt autem puerum, uiuentem et consolati sunt non minime. (20r, 002-016)	In una autem sabbati cum conuenissemus ad frangendum panem, Paulus disputabat eis profecturus in crastinum, protraxitque sermonem usque in mediam noctem. Erant autem lampades copiosae in cenaculo, ubi eramus congregati. Sedens autem quidam adolescens nomine Euticus, super fenestram cum mergeretur somno graui, disputante diu Paulo depressus somno cecidit de tercio cenaculo deorsum, et sublatus est mortuus. Ad quem cum descendisset Paulus, incubuit super eum, et complexus dixit: Nolite turbari, anima enim ipsius in eo est. Ascendens autem frangensque panem et gustans satis allocutus usque in lucem, sic profectus est. Adduxerunt autem puerum uiuentem, et consolati sunt non minime. (8v, 031b-9r, 016a)	In una autem sabbati cum conuenissemus ad frange[ndum] panem, paulus disputabat eis profecturus in crastinum; Protraxitque sermonem usque in mediam noctem. Erant autem lampades copiosae in caenaculo, ubi eramus congregate. Sedens autem quidam adulescens nomine euticus super fenestram cum mergeretur somno gravi disputante diu paulo depressus somno, cecidit de tertio caenaculo deorsum et sublatus est mortuus. Ad quem cum descendens paulus incubuit super eum, et complexus dixit: Nolite turbari anima enim ipsius in eo est. Ascendens autem frangensque panem et gustans satisque allocutus usque in lucem, sic profectus est. Adduxerunt autem puerum uiuentem, et consolati sunt non [minime.] (17v, 024-18r, 013)	In una autem, sabbati cum conuenissemus ad frangendum panem, Paulus disputabat eis profecturus in crastinum. Protraxitque sermonem usque in mediam noctem. Erant autem lampades copiosae in caenaculo ubi eramus congregati. Sedens autem quidam adulescens nomine Éúticus super fenestram cum mergeretur somno graui disputante diu Paulo, depressus somno cecidit de tertio caenaculo deorsum, et sublatus est mortuus. Ad quem cum descendisset Paulus, incubuit super eum, et complexus dixit: Nolite [Noli V455 a.c. W48 a.c.] turbari. Anima enim ipsius in eo est. Ascendens autem frangensque panem et gustans satisque [satis B] allocutus usque in lucem, sic profectus est. Adduxerunt autem puerum uiuentem, et consolati sunt non minime. (V455BPDW48)
36	Et cum evasissemus, tunc cognovimus quia Melita insula vocabatur. Barbari vero præstabant non modicam humanitatem nobis. Accensa enim pyra, reficiebant nos omnes propter imbrem qui imminebat, et frigus. Cum congregasset autem Paulus sarmentorum aliquantam multitudinem, et imposuisset super ignem, vipera a calore cum processisset, invasit manum ejus. Ut vero viderunt barbari pendentem bestiam de manu ejus, ad invicem dicebant: Utique homicida est homo hic, qui cum evaserit de mari, ultio non sinit eum vivere. Et ille quidem excutiens bestiam in ignem, nihil mali passus est. At illi existimabant eum in tumorem convertendum, et subito casurum et mori. Diu autem illis exspectantibus, et videntibus nihil mali in eo fieri, convertentes se, dicebant eum esse deum. In locis autem illis erant prædia principis insulæ, nomine Publii, qui nos suscipiens, triduo benigne exhibuit. Contigit autem patrem Publii febribus et dysenteria vexatum jacere. Ad quem Paulus intravit: et cum orasset, et imposuisset ei manus, salvavit eum. Quo facto, omnes qui in insula habebant infirmitates, accedebant, et curabantur: qui etiam multis honoribus nos honoraverunt, et navigantibus imposuerunt quæ necessaria erant. (**Act 28, 1-10**)		Post haec Paulus ascensa naui uenit in insulam quae dicitur Miletus. Barbari uero prestabant non modicam humanitatem nobis. Accensa enim pyra reficiebant nos omnes propter imbrem qui imminebat et frigus. Cum congregasset autem Paulus sarmentorum aliquantam multitudinem, et imposuisset super ignem, uipera a calore cum processisset in qua sit? a.c. eras./inuasit p.c. manum eius, ut uero uiderunt barbari pendentem bestiam de manu eius ad inuicem dicebant: Vtique homicida est homo hic, qui cum euaserit de mari, ultio non permittit uiuere. Et ille quidem excuciens bestiam in ignem nihil mali passus (i.s.c.?) est. At illi existimabant eum in tumorem conuertentem, et subito casurum et moriturum. Diu autem illis sperantibus et uidentibus nihil mali in eo fieri, conuertentes se, dicebant eum esse deum. In locis autem illis erant praedia principis insulae nomine Publii, qui nos suscipiens triduo benigne exhibuit. Contigit autem patrem Publii febribus et disintheria uexatum iacere. Ad quem Paulus intrauit et cum orasset et imposuisset ei manus saluauit eum. Quo facto omnes, qui in insula habebant infirmitates accedebant et curabantur, qui etiam multis honoribus eum honorauerunt. . (20r, 017-20v, 020)	Post haec Paulus ascensa naui, uenit in insulam quae dicitur Miletus: Barbari uero praestabant non modicam humanitatem nobis. Accensa autem pyra, reficiebant nos omnes propter ymbrem qui imminebat et frigus. Cum congregasset autem Paulus sarmentorum aliquantam multitudinem et imposuisset super ignem, uipera a calore cum processisset, inuasit manum eius. Vt uero uiderunt barbari pendentem bestiam de manu eius ad inuicem dicebant: Vtique homicida est homo hic, qui cum euaserit de mari, ultio non permittit uiuere. Et ille quidem excutiens bestiam in ignem, nichil mali passus est. At illi existimabant eum in tumorem conuertendum, et subito casurum et moriturum. Diu autem illis sperantibus et uidentibus nichil in eo mali fieri, conuertentes se, dicebant eum esse deum. In locis autem illis erant predia principis insulae nomine Publii, qui nos suscipiens triduo benigne exhibuit. Contigit autem patrem Publii febribus et dissynteria uexatum iacere, ad quem Paulus intrauit. Et cum orasset et imposuisset ei manus, saluauit eum. Quo facto, omnes qui insula habebant infirmitates, accedebant et curabantur, qui etiam multis honoribus eum honorauerunt. (9r, 016a-015b)	Post haec paulus ascensa naui, uenit in insulam quae dicitur miletus. Barbari uero, praestabant non modicam humanitatem nobis; Accensa enim pyra reficiebant nos omnes, propter imbrem qui imminebat et frigus. Cum congregasset autem paulus sarmentorum aliquantam multitudinem, et imposuisset super ignem, uipera a calore cum processisset inuasit manum eius. Ut uero uide[runt] barbari, pendentem bestiam de manu eius, ad inuicem dicebant: Vtique homicida est homo hic, qui cum euaserit, de mari ultio non permittit uiuere. Et ille quidem excutiens bestiam in ignem, nihil mali passus est. At illi existimabant eum in tumorem convertendum, et subito casurum et moriturum. Diu autem illis sperantibus et uidentibus nihil mali in eo fieri, convertentes se dicebant eum esse deum. In locis autem illis erant praedia principis insulae nomine publii qui nos suscipiens triduo benigne exhibuit. Contigit autem patrem publii febribus et disinteria uexatum iacere. Ad quem Paulus intrauit. Et cum orasset, et imposuisset ei manus saluauit eum. Quo facto omnes qui in insula habebant infirmitates, accedebant et curabantur qui etiam multis honoribus eum honorauerunt. (18r, 014-18v, 012)	Post haec Paulus, ascensa naui, uenit in insulam quae dicitur Milétus [Meloto P a.c., Mileto P p.c.]. Barbari uero, praestabant non modicam humanitatem nobis. Accensa enim [autem B] pyra [P p.c.], reficiebant nos omnes, propter imbrem qui imminebat et frigus. Cum congregasset autem Paulus sarmentorum aliquantam multitudinem, et imposuisset super ignem, uipera a calore cum processissét inuasit manum eius. Vt uero uiderunt barbari pendentem bestiam de manu eius ad inuicem dicebant: Vtique homicida est homo hic. Qui cum euaserit de mari ultio non [eum P p.c.] permittit [permisit P] [eum W48 p.c.] uiuere. Et ille quidem excutiens bestiam in ignem nihil mali passus est. At illi [ille P a.c.] existimabant eum in tumorem conuertendum [conuertentem V455], et subito casurum [P p.c.] et moriturum [mori P p.c.]. Diu autem illis sperantibus et uidentibus nihil mali in eo fieri [mali fieri in eo W48, in eo mali fieri B], conuertentes se, dicebant eum esse deum. In locis autem illis erant praedia principis insulae nomine Publii qui nos suscipiens triduo benigne exhibuit. Contigit autem patrem Publii febribus et disinteria uexatum iacere. Ad quem Paulus intrauit. Et cum orasset, et imposuisset ei manus saluauit eum. Quo facto omnes qui in [0 B] insula [insulam P] habebant [habitabant P a.c.] infirmitates, accedebant et curabantur qui etiam multis honoribus eum honorauerunt. (V455BPDW48)
37	Mansit autem biennio toto in suo conducto: et suscipiebat omnes qui ingrediebantur ad eum, prædicans regnum Dei, et docens quæ sunt de Domino Jesu Christo cum omni fiducia, sine prohibitione. (**Act 28, 30-31**)		Exinde nauigans uenit Romam, ibique solutus a uinculis, mansit biennio toto in conducto suo, et suscipiebat omnes qui ingrediebantur ad eum praedicans regnum	Exinde nauigans uenit Romam, ibique solutus a uinculis, mansit biennio toto in conductu suo, et suscipiebat omnes qui ingrediebantur ad eum, praedicans regnum	Exinde nauigans uenit romam ibique solutus a uinculis mansit biennio toto in conducto suo, et suscipiebat omnes qui ingrediebantur ad eum praedicans regnum dei, et docens	Exinde nauigans uenit Romam, ibique solutus [P p.c.] a uinculis, mansit biennio [P p.c.] toto in conductu [conducto V455 D P a.c.] suo, et suscipiebat omnes qui

			dei et docens quae sunt de domino Ihesu Christo. (20v, 021-21r, 002)	dei, et docens quae sunt de domino Ihesu Christo. (9r, 015b-021b)	quae sunt de domino jesu christo. (18v, 013-017)	ingrediebantur ad eum praedicans regnum dei et docens quae sunt de domino Ihesu Christo. (V455BPDW48)
38	prædicans regnum Dei, et docens quæ sunt de Domino Jesu Christo cum omni fiducia, sine prohibitione. (**Act 28, 31**)		Illi autem euntes inuenerunt eum cum magna fiducia, et libertate uniuersum populum de Christi mirabilibus instruentem. (21r, 015-017)	Illi autem euntes, inuenerunt eum cum magna fiducia et libertate uniuersum populum de Christi mirabilibus instruentem. (9v, 002a-005a)	Illi autem euntes inuenerunt eum cum magna fiducia et libertate uniuersum populum de christi mirabilibus instruentem. (19r, 004-006)	
Andrew BHL 430 (39 items)						
39	Cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes evangelizantur (**Mt 11, 5**)		simul ait Andreas: Domine Ihesu Christe quem fideliter predicamus et ob cuius nomine tanta perferimus, quia caecis uisum, surdis auditum, paralyticis gressum, leprosis mundiciam, mortuis uitam, immensa clemencia largiri dignatus es (30r, 009-014)	simul ait Andreas: Domine Ihesu Christe quem fideliter praedicamus, et ob cuius nomen tanta perferimus, qui cecis uisum, surdis auditum, paraliticis gressum, leprosis mundiciam, mortuis uitam inmensa clementia largiri dignatus es (10r, 035a-006b)	simul ait andreas: Domine jesu christe quem fideliter predicamus et ob cuius nomen tanta perferimus, qui caecis uisum, surdis auditum, paralyticis gressum, leprosis munditiam, mortuis uitam, immensa clementia largiri dignatus es (26r, 024-26v, 004)	
40	Qui cum tale præceptum accepisset, misit eos in interiorem carcerem, et pedes eorum strinxit ligno. Media autem nocte Paulus et Silas orantes, laudabant Deum: et audiebant eos qui in custodia erant. Subito vero terræmotus factus est magnus, ita ut moverentur fundamenta carceris. Et statim aperta sunt omnia ostia: et universorum vincula soluta sunt. (**Act 16, 24-26**)		Et statim locus ille contremuit et lumen refulsit in carcere et oculi beati apostoli restaurati sunt. Et cunctorum catenae confractae sunt, et trabes in qua pedes eorum coartati erant scissa est (30r, 016-020)	Et statim locus ille contremuit, et lumen refulsit in carcere, et oculi beati apostoli restaurati sunt, et cunctorum catenae confractae sunt, et trabes in qua pedes eorum coartati erant scissa est (10r, 007b-012b)	Et statim locus ille contremuit, et lumen refulsit in carcere, et oculi beati apostoli restaurati sunt, et cunctorum catenae confractae sunt et trabes in qua pedes eorum coartati erant scissa est (26v, 006-010)	
41	et non dedit vobis Dominus cor intelligens, et oculos videntes, et aures quæ possunt audire, usque in præsentem diem. (Dt 29, 4)/ Excæca cor populi hujus, et aures ejus aggrava, et oculos ejus claude: ne forte videat oculis suis, et auribus suis audiat, et corde suo intelligat, et convertatur, et sanem eum. (Is 6, 10)/ Audi, popule stulte, qui non habes cor: qui habentes oculos, non videtis; et aures, et non auditis. (Jr 5, 21)/ Incrassatum est enim cor populi hujus, et auribus graviter audierunt, et oculos suos clauserunt: nequando videant oculis, et auribus audiant, et corde intelligant, et convertantur, et sanem eos. (Mt 13, 15)/ Excæcavit oculos eorum, et induravit cor eorum ut non videant oculis, et non intelligant corde, et convertantur, et sanem eos. (Jo 12, 40)/ Incrassatum est enim cor populi hujus, et auribus graviter audierunt, et oculos suos compresserunt: ne forte videant oculis, et auribus audiant, et corde intelligant, et convertantur, et sanem eos. (Act 28, 27)/ illuminatos oculos cordis vestri, ut sciatis quæ sit spes vocationis ejus, et quæ divitiæ gloriæ hæreditatis ejus in sanctis (Eph 1, 18)/ Jesus autem dicebat: Pater, dimitte illis: non enim sciunt quid faciunt. Dividentes vero vestimenta ejus, miserunt sortes. (Lc 23, 34)/ Positis autem genibus, clamavit voce magna, dicens: Domine, ne statuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormivit in Domino. Saulus autem erat consentiens neci ejus. (Act 7, 59)		Aperi queso domine oculos cordis eorum ut cognoscant te deum uerum et desistant ab hac iniquitate, et ne statuas illis hoc peccatum quia nesciunt quid faciunt (30v, 009-012).	Aperi queso domine oculos cordis eorum, ut cognoscant te deum uerum, et desistant ab hac iniquitate, et ne statuas illis hoc peccatum, quia nesciunt quid faciunt. (10r, 026b-030b)	Aperi queso domine oculos cordis eorum, ut cognoscant te deum uerum et desistant ab hac iniquitate et ne statuas illis hoc peccatum, quia nesciunt quid faciunt (26v, 020-024)	
42	Confundantur omnes iniqua agentes supervacue. Vias tuas, Domine, demonstra mihi, et semitas tuas edoce me.(Ps 24, 4)/ Æmulamini autem charismata meliora. Et adhuc excellentiorem viam vobis demonstro.(1Cor 12, 31)		Rogamus ergo domine ut remittas nobis delictum, et demonstres nobis uiam salutis ne descendat ira dei super ciuitatem hanc. (30v, 015-018)	Rogamus ergo domine, ut remittas nobis delictum, et demonstres nobis uiam salutis, ne descendat ira dei super ciuitatem hanc. (10r, 034b-10v, 002a)	Rogamus ergo domine ut remittas nobis delictum, et demonstres nobis uiam salutis, ne descendat ira dei super ciuitatem hanc. (27r, 002-004)	Rogamus ergo [te W497] domine ut remittas [dimittas W497] nobis delictum [hoc W497], et demonstres nobis uiam salutis ne descendat ira dei super ciuitatem hanc [hanc ciuitatem W497]. (V455BDW)
43	et Dathan atque Abiron filiis Eliab, qui fuit filius Ruben: quos aperto ore suo terra absorbuit, cum domibus et tabernaculis, et universa substantia eorum, quam habebant in medio Israël. (Dt 11, 6)/Aperta est terra, et deglutivit Dathan, et operuit super congregationem Abiron. (Ps 105, 17)		Miserere pereuntibus famule dei, ne nos terra degluti[a]t. (32v, 009-010)	Miserere pereuntibus famule dei, ne nos terra deglutiat. (11r, 006b-007b)	Miserere pereuntibus famule dei, ne nos terra deglutiat. (28v, 005-006)	Miserere pereuntibus [nobis W48] famule dei, ne nos terra deglutiat. (V455BDW)
44	Postea invenit eum Jesus in templo, et dixit illi: Ecce sanus factus es; jam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat. (**Jo 5, 14**)		Et ueniens ad stratum uiri, ait: Recte aegrotas incommode, qui relicto proprio thoro, misceris scorto. Surge in nomine domini Ihesu Christi et sta sanus et noli ultra peccare ne maiorem aegrotationem incurras. (33r, 006-010)	Et ueniens ad Stratum uiri ait: Recte egrotas incommode, qui relicto proprio thoro misceris scorto. Surge in nomine domini Ihesu Christi et sta sanus, et noli ultra peccare, ne maiorem egrotationem incurras. (11r, 032b-11v, 002a)	et ueniens ad stratum uiri ait: Re[c]te aegrotas incommode, qui relicto proprio toro misceris scorto. Surge in nomine domini jesu christi et sta sanus, et noli ultra peccare, ne maiorem aegrotationem incurras. (28v, 024-29r, 003)	

45	quoniam omne quod est in mundo, concupiscentia carnis est, et concupiscentia oculorum, et superbia vitæ: quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. (**1Jo 2, 16**)		Mulieri quoque dixit: Decepit te o infelix mulier concupiscencia oculorum, ut relicta coniuge aliis miscearis. (33r, 011-013)	Mulieri quoque dixit: Decepit te o infelix mulier concupiscentia oculorum, ut relicto coniuge aliis miscearis. (11v, 003a-006a)	Mulieri quoque dixit: Decepit te, ó infelix mulier concupiscentia oculorum, ut relicto coniuge aliis miscearis (29r, 003-005)	
46	Et cum venisset trans fretum in regionem Gerasenorum, occurrerunt ei duo habentes dæmonia, de monumentis exeuntes, sævi nimis, ita ut nemo posset transire per viam illam. (**Mt 8, 28**)		Post haec Niceam proficiscitur ubi erant septem daemones inter monumenta commorantes sita secus uiam. Homines quoque praetereuntes meridiae lapidabant, et multos iam nece mortis adfecerant. (33v, 011-014)	Post haec igitur Niceam proficiscitur, ubi erant septem demones inter monumenta commorantes, sita secus uiam. Homines quoque praetereuntes meridie lapidabant, et multos iam nece mortis affecerant. (11v, 030a-035a)	Post haec niceam proficiscitur, ubi erant septem demones inter monumenta commorantes sita secus uiam. Homines quoque pretereuntes meridie lapidabant, et multos iam nece mortis adfecerant. (29r, 024-29v, 002)	
47	acceperunt ramos palmarum, et processerunt obviam ei, et clamabant: Hosanna, benedictus qui venit in nomine Domini, rex Israël.(Jo 12, 13)/Qui responderunt: Salus nostra in manu tua est: respiciat nos tantum dominus noster, et læti serviemus regi. (Gn 47, 25)		Veniente autem beato apostolo exiit ei obuiam tota ciuitas cum ramis oliuarum proclamantes laudes atque dicentes: Salus nostra in manu tua homo dei. (33v, 014-017)	Veniente autem beato apostolo, exiit ei obuiam tota ciuitas cum ramis oliuarum, proclamantes laudes atque dicentes: Salus nostra in manu tua homo dei. (11v, 001b-005b)	Veniente autem beato apostolo exiit ei obuiam tota ciuitas cum ramis oliuarum, proclamantes laudes atque dicentes: Salus nostra in manu tua homo dei (29v, 002-005)	
48	Cum autem immundus spiritus exierit ab homine, ambulat per loca arida, quærens requiem, et non invenit. (**Mt 12, 43**)		Ite in loca arida et infructuosa, nullum penitus hominem nocentes (34r, 011-012)	Ite in loca arida et infructuosa, nullum penitus hominem nocentes (11v, 027b-029b)	Ite in loca arida et infructuosa, nullum penitus hominem nocentes (29v, 021-022)	
49	Et ibunt hi in supplicium æternum: justi autem in vitam æternam. (**Mt 25, 46**)		neque accessum habentes ubicumque nomen domini fuerit inuocatum, donec accipiatis debitum uobis supplicium ignis aeterni. (34r, 012-015)	neque accessum habentes ubicumque nomen domini fuerit inuocatum, donec accipiatis debitum uobis supplicium ignis aeterni (11v, 029b-032b)	neque accessum habentes ubicumque nomen domini fuerit inuocatum, donec accipiatis debitum uobis supplicium ignis aeterni. (29v, 022-025)	
50	Tunc vadit, et assumit septem alios spiritus secum nequiores se, et intrantes habitant ibi: et fiunt novissima hominis illius pejora prioribus. Sic erit et generationi huic pessimæ. (**Mt 12, 45**)		Dum esset, inquiunt, iuuenis iste in cubiculo solus aduenerunt subito septem canes et inruerunt in eum. Ab his igitur miserrime discerptus cecidit et mortuus est. Tunc beatus Andreas suspirans et in caelum oculos erigens cum lacrimis ait: Scio domine quia daemonum eorum fuit insidia (p.c.) quos expuli a Nicea urbe. Et nunc rogo Ihesu benigne ut resuscites eum ne congaudeat aduersarius humani generis de eius interitu. (34v, 011-020)	Dum esset, inquiunt, iuuenis iste in cubiculo solus, aduenerunt subito septem canes et irruerunt in eum. Ab his igitur miserrime discerptus, cecidit et mortuus est. Tunc beatus Andreas suspirans, et in caelum oculos erigens, cum lacrimis ait: Scio domine quia demonum eorum fuit insidia quos expuli a Nicea urbe, et nunc rogo domine Ihesu benigne ut resuscites eum, ne congaudeat aduersarius humani generis de eius interitu. (12r, 021a-033a)	Dum esset , inquiunt, iuuenis iste in cubiculo solus, aduenerunt subito septem canes et inruerunt in eum. Ab his igitur miserrime discerptus cecidit et mortuus est. Tunc beatus Andreas suspirans et in caelum oculos erigens cum lacrimis ait: Scio domine quia daemonum eorum fuit insidia, quos expuli a nicea urbe. Et nunc rogo jesu benigne ut resuscites eum, ne congaudeat adversarius humani generis de eius interitu (30r, 018-025)	
51	et transfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies ejus sicut sol: vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix. (**Mt 17, 2**)		Erat tunc uultus beati apostoli, tamquam sol relucens, ita ut omnes admirarentur, et honorarent deum. (36v, 004-006)	Erat tunc uultus beati apostoli tamquam sol relucens, ita ut omnes ammirarentur et honorarentur deum. (12v, 027b-030b)	Erat tunc uultus beati apostoli tamquam sol relucens, ita ut omnes admirarentur et honorarent deum. (31v, 022-024)	
52	Quam ob rem relinquet homo patrem suum, et matrem, et adhærebit uxori suæ: et erunt duo in carne una. (Gn 2, 24)/ab initio autem creaturæ masculum et feminam fecit eos Deus. Propter hoc relinquet homo patrem suum et matrem, et adhærebit ad uxorem suam: et erunt duo in carne una. Itaque jam non sunt duo, sed una caro. Quod ergo Deus conjunxit, homo non separet. (Mc 10, 6-9)/ Propter hoc relinquet homo patrem et matrem suam, et adhærebit uxori suæ, et erunt duo in carne una. (Eph 5, 31)		Non nos nuptias aut auertimus aut uitamus, cum ab initio deus masculum precipisset iungi et feminam, sed potius incesta damnamus. (36v, 011-013)	Non nos nuptias aut euertimus, aut uitamus, cum ab inicio deus masculum iungi praecepisset et faeminam, sed potius incesta dampnamus. (13r, 001a-005a)	non nos nuptias aut auertimus aut uitamus cum ab initio deus masculum iungi praecipisset et feminam, sed potius incesta damnamus. (32r, 004-006)	
53	Et intuentes eum omnes qui sedebant in concilio, viderunt faciem ejus tamquam faciem angeli. (**Act 6, 15**)		Adulescentes autem uidentes uultum apostoli splendere tamquam angeli dei, dicebant (36v, 016-017)	Adolescentes autem uidentes uultum apostoli splendere tamquam angeli dei dixerunt (13r, 009a-011a)	Adulescentes autem uidentes uultum apostoli splendere tamquam angeli dei dicebant (32r, 009-010)	
54	Videns autem multos pharisæorum, et sadducæorum, venientes ad baptismum suum, dixit eis: Progenies viperarum, quis demonstravit vobis fugere a ventura ira? (**Mt 3, 7**)		Vtinam nec uos has opes haberetis, ut mundi cognoscentes auctorem qui est uerus deus, erueretis animas uestras ab ira futura. (37r, 016-018)	Vtinam nec uos has opes haberetis ut mundi cognoscentes auctorem qui est uerus deus, eriperetis animas uestras ab ira futura. (13r, 003b-006b)	Utinam nec uos has opes haberetis ut mundi cognoscentes auctorem qui est uer[us] deus erueretis animas uestras ab ira futura. (32v, 006-008)	
55	Et videns fici arborem unam secus viam, venit ad eam: et nihil invenit in ea nisi folia tantum, et ait illi: Numquam ex te fructus nascatur in sempiternum. Et arefacta est continuo ficulnea. (**Mt 21, 19**)		Domine Ihesu Christe in cuius manu omnium elementorum natura consistit, qui arentia inficis et infecta facis arescere (37v, 005-007)	Domine Ihesu Christe in cuius manu omnium elementorum natura consistit, qui arentia conficis, et confecta facis arescere (13r, 019b-022b)	Domine jesu christe in cuius manu omnium elementorum natura consistit, qui arentia inficis et infecta facis arescere (32v, 018-020)	
56	et subvertit rotas curruum, ferebanturque in profundum. Dixerunt ergo Ægyptii: Fugiamus Israëlem: Dominus enim pugnat pro eis contra nos. (**Ex 14, 25**)		Vtquid o uiri casso uos labore consumitis? Deus enim pugnat pro uiris istis, et uos non cognoscitis. (37v, 018-020)	Vtquid o uiri casso uos labore consumitis? Deus enim pugnat pro uiris istis, et uos non cognoscitis. (13v, 001a-004a)	Vtquid o uiri casso uos labore consumitis? Deus enim pugnat pro uiris istis, et uos non cognoscitis. (33r, 006-008)	
57	Et factum est, post triduum invenerunt illum in templo sedentem in medio doctorum, audientem illos, et interrogantem eos. Stupebant autem omnes qui eum audiebant, super prudentia et responsis ejus. (**Lc 2, 46-47**)		Tunc gregatis a.c. cont. sup. lin./congregatis p.c. omnibus in theatrum praedicabat eis puer (add. cont. sup. lin.) uerbum dei, ita ut sileret apostolus et ammiraretur prudentiam eius. (38v, 004-006)	Tunc congregatis omnibus in theatrum, praedicabat eis puer uerbum dei, ita ut sileret apostolus, et ammiraretur prudentiam eius. (13v, 07b-011b)	Tunc congregatis omnibus in theatrum praedicabat eis puer uerbum dei, ita ut siler[et] apostolus et admiraretur prudentiam eius. (33v, 011-013)	
58	quia non erit impossibile apud Deum omne verbum (Lc 1,		Quibus ait beatus apostolus: Nihil est	Quibus ait beatus apostolus: Nichil est	Quibus ait beatus apostolus: Nihil est	

	37)/ Aspiciens autem Jesus, dixit illis: Apud homines hoc impossibile est: apud Deum autem omnia possibilia sunt. (Mt 19, 26)		impossibile apud deum. Sed tamen ut credatis adducite eum in conspectu nostro et sanabit illum dominus Ihesus Christus. (38v, 009-012)	impossibile apud deum, sed tamen ut credatis, adducite eum in conspectu nostro, et sanabit illum dominus Ihesus Christus. (13v, 014b-018b)	impossibile apud deum, sed tamen ut credatis adducite eum in conspectu nostro, et sanabit illum dominus jesus christus. (33v, 016-018)	
59	Non est similis tui in diis, Domine, et non est secundum opera tua.(Ps 85, 8)/ Non est similis tui, Domine: magnus es tu, et magnum nomen tuum in fortitudine. (**Jr 10, 6)**		et glorificabant deum dicentes, quia non est similis deo Andraeae (38v, 023-39r, 001)	et glorificabant deum dicentes, quia non est similis deo Andreae. (13v, 035b-14r, 001a)	et glorificabant deum dicentes, quia non est similis deo andreae (34r, 004-005)	et glorificabant deum [dominum W] dicentes, quia non est similis deo Andraeae (V455BDW)
60	Jesus autem, audito hoc verbo, respondit patri puellæ: Noli timere, crede tantum, et salva erit. (**Lc 8, 50**)		Confortare fili tantum crede et implentur uoluntates tuae. (39v, 012-013)	Confortare fili, tantum crede, et implentur uoluntates tuae. (14r, 009b-011b)	Confortare fili tantum crede, et implentur uoluntates tuae. (34v, 012-013)	
61	condelector enim legi Dei secundum interiorem hominem: (**Rom 7, 22**)		Ego enim hoc a te accipere cupio ut homo ille interior agnoscat uerum deum factorem suum (40v, 015-017)	Ego enim hoc a te accipere cupio, ut homo ille interior agnoscat uerum deum factorem suum (14v, 033a-001b)	Ego enim hoc a te accipere cupio, ut homo ille interior agnoscat uerum deum factorem suum (35v, 007-009)	
62	Et ecce clamaverunt, dicentes: Quid nobis et tibi, Jesu fili Dei? Venisti huc ante tempus torquere nos?(Mt 8, 29)/ dicens: Quid nobis et tibi, Jesu Nazarene? venisti perdere nos? scio qui sis, Sanctus Dei.(Mc 1, 24)/et clamans voce magna dixit: Quid mihi et tibi, Jesu Fili Dei altissimi? adjuro te per Deum, ne me torqueas.(Mc 5, 7)		Sequenti uero die docente eo, ecce quidam adulescens exclamauit uoce magna dicens: Quid tibi et nobis Andreas famule dei uenisti ut nos a propriis sedibus exturbaris? (41r, 007-010)	Sequenti uero die docente eo ecce quidam adolescens exclamauit uoce magna dicens: Quid tibi et nobis Andreas famule dei? Venisti ut nos a propriis sedibus exturbares? (14v, 018b-023b)	[S]equenti uero die docente eo, ecce quidam adulescens exclamauit yoce magna dicens: Quid tibi et nobis andreas famule dei uenisti ut nos a propriis sedibus exturbares? (35v, 022-025)	
63	Surrexerunt autem quidam de synagoga quæ appellatur Libertinorum, et Cyrenensium, et Alexandrinorum, et eorum qui erant a Cilicia, et Asia, disputantes cum Stephano: et non poterant resistere sapientiæ, et Spiritui qui loquebatur. (**Act 6, 10**)		Sed et philosophi ueniebant, et conquirebant cum eo et nemo poterat resistere doctrinae eius. (41v, 003-004)	Sed et philosophi ueniebant et conquirebant cum eo, et nemo poterat resistere doctrinae eius. (15r, 009a-012a)	Sed et philosophi ueniebant et conquirebant cum eo, et nemo poterat resistere doctrine eius. (36r, 014-016)	
64	Hæc est autem vita æterna: ut cognoscant te, solum Deum verum, et quem misisti Jesum Christum. (**Jo 17, 3**)		Cui beatus apostolus ait: Oportet te credere proconsul deum uerum et quem misit filium eius Ihesum Christum (42v, 005-007)	Cui beatus apostolus ait: Oportet te credere proconsul deum uerum, et quem misit filium eius Ihesum Christum (15v, 002a-005a)	Cui beatus apostolus ait: Oportet te credere proconsul deum uerum et quem misit filium eius jesum christum (37r, 013-015)	
65	qui omnes homines vult salvos fieri, et ad agnitionem veritatis venire (**1Tim 2, 4**)		Deus noster qui uult uos siluos fieri misit me huc ut credatis in eum. (44r, 011-012)	Deus noster qui uult uos saluos fieri, misit me huc ut credatis in eum (16r, 026a-028a)	Deus noster qui uult uos saluos fieri misit me huc ut credatis in eum. (38v, 005-006)	
66	Respondens autem Jesus, dixit: Nescitis quid petatis. Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Dicunt ei: Possumus. (**Mt 20, 22**)		Et conuersus ad me rogabat ascendere post Petrum dicens: Andreas poculum Petri bibiturus es. (44v, 010-012)	et conuersus ad me rogabat ascendere post Petrum dicens: Andreas, poculum Petri bibiturus es (16r, 018b-021b)	Et conuersus ad me rogabat ascendere post petrum dicens: Andrea poculum petri bibiturus es . (39r, 002-004)	
67	Aliam parabolam proposuit illis, dicens: Simile factum est regnum cælorum homini, qui seminavit bonum semen in agro suo: cum autem dormirent homines, venit inimicus ejus, et superseminavit zizania in medio tritici, et abiit. Cum autem crevisset herba, et fructum fecisset, tunc apparuerunt et zizania. Accedentes autem servi patrisfamilias, dixerunt ei: Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? unde ergo habet zizania? Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit. Servi autem dixerunt ei: Vis, imus, et colligimus ea? Et ait: Non: ne forte colligentes zizania, eradicetis simul cum eis et triticum. Sinite utraque crescere usque ad messem, et in tempore messis dicam messoribus: Colligite primum zizania, et alligate ea in fasciculos ad comburendum: triticum autem congregate in horreum meum. (Mt 13, 24-30)/ cui resistite fortes in fide: scientes eamdem passionem ei quæ in mundo est vestræ fraternitati fieri (1Pt 5, 9)		Scitote dilectissimi me discessurum a uobis, sed credo in Ihesum cuius uerbum praedico quia custodiet uos a malo, ut non diuellatur ab inimico haec messis quam in uobis serui id est cognitio et doctrina Ihesu Christi domini mei. Vos autem orate iugiter et state fortes in fide ut euul sa dominus omni zizania scandali tamquam triticum mundum in horreo uos caelesti congregare dignetur. (45r, 012-019)	Scitote dilectissimi me discessurum a uobis, sed credo in Ihesum cuius uerbum praedico, quia custodiet uos a malo, ut non diuellatur ab inimico haec messis quam in uobis seui, id est cognitio et doctrina Ihesu Christi domini mei, uos autem orate iugiter et state fortes in fide, ut euulsa dominus omni zizania scandali, tamquam triticum mundum in horreo uos caelesti congregare dignetur. (16v, 013a-022a)	Scitote dilectissime me discessurum a uobis sed credo in jesum cuius uerbum praedico quia custodiet uos a malo ut non diuellatur ab inimico haec messis quam in uobis seminaui id est cognitio et doctrina jesu christi domini mei. Vos autem orate iugiter et state fortes in fide ut euulsa dominus omni zizania scandali tamquam triticum mundum in horreo uos caelesti congregare dignetur. (39r, 025-39v, 007)	
68	Et ait illis in illa die, cum sero esset factum: Transeamus contra. Et dimittentes turbam, assumunt eum ita ut erat in navi: et aliæ naves erant cum illo. Et facta est procella magna venti, et fluctus mittebat in navim, ita ut impleretur navis. Et erat ipse in puppi super cervical dormiens: et excitant eum, et dicunt illi: Magister, non ad te pertinet, quia perimus? Et exsurgens comminatus est vento, et dixit mari: Tace, obmutesce. Et cessavit ventus: et facta est tranquillitas magna. Et ait illis: Quid timidi estis? necdum habetis fidem? et timuerunt timore magno, et dicebant ad alterutrum: Quis, putas, est iste, quia et ventus et mare obediunt ei? (Mc 4, 35-40)/Factum est autem in una dierum: et ipse ascendit in naviculam, et discipuli ejus, et ait ad illos: Transfretemus trans stagnum. Et ascenderunt. Et navigantibus illis, obdormivit, et descendit procella venti in stagnum, et complebantur, et periclitabantur. Accedentes autem suscitaverunt eum, dicentes: Præceptor, perimus. At ille		Anthimus autem excitauit eum dicens: Succurre doctor bone, periit autem unus de famulis tuis. Expergefactus autem apostolus increpauit uentum et siluit, et mare tranquillum est redditum. Homo uero qui ceciderat unda famulante ad nauem deuectus est, cuius manu Anthimus adprehensa leuauit eum in nauim. Et omnes ammirati sunt uirtutem apostoli quod etiam et mare oboediebat ei. (46r, 001-009)	024b Antimus autem excitauit eum dicens: Succurre doctor bone, periit autem unus de famulis tuis. Expergefactus autem apostolus increpauit uentum et siluit, et mare tranquillum est redditum. Homo uero qui ceciderat, unda famulante ad nauim deductus est. Cuius manu antimus apprehensa leuauit eum in nauim, et omnes ammirati sunt uirtutem apostoli quod etiam et mare obediebat ei. (16v, 024b-034b)	Antimus autem excitauit eum dicens: Succurre doctor bone periit autem unus de famulis tuis . Expergefactus autem apostolus increpauit uentum et siluit. Et mare tranquillum est redditum. Homo uero qui ceciderat unda famulante ad navim devictus est. Cuius manu anthimus adprehensa leuauit eum in nauim. Et omnes admirati sunt uirtutem apostoli quod etiam et mare obediebat ei. (40r, 009-017)	

	surgens, increpavit ventum, et tempestatem aquæ, et cessavit: et facta est tranquillitas. Dixit autem illis: Ubi est fides vestra? Qui timentes, mirati sunt ad invicem, dicentes: Quis putas hic est, quia et ventis, et mari imperat, et obediunt ei? (Lc 8, 22-25)					
69	Nullus poterit vobis resistere cunctis diebus vitæ tuæ: sicut fui cum Moyse, ita ero tecum: non dimittam, nec derelinquam te. (Jos 1, 5)/ docentes eos servare omnia quæcumque mandavi vobis: et ecce ego vobiscum sum omnibus diebus, usque ad consummationem sæculi. (Mt 28, 20)/ Dixit autem Dominus nocte per visionem Paulo: Noli timere, sed loquere, et ne taceas: propter quod ego sum tecum, et nemo apponetur tibi ut noceat te: quoniam populus est mihi multus in hac civitate. (Act 18, 9-10)/ Sint mores sine avaritia, contenti præsentibus: ipse enim dixit: Non te deseram, neque derelinquam: (Hbr 13, 5)		Altera uero nocte cum esset ex hoc tristis, audiuit uocem dicentem sibi: Andrea, ego semper tecum sum et non te derelinquo. (46r, 015-018)	Altera uero nocte cum esset ex hoc tristis, audiuit uocem dicentem sibi: Andrea, ego semper tecum sum, et non te derelinquo. (17r, 007a-010a)	Altera uero nocte (add. sup. lin.) cum esset ex hoc tristis audiuit uocem dicentem sibi: Andrea, ego semper tecum sum et non te derelinquo. (40r, 023-025)	
70	Petite, et dabitur vobis: quærite, et invenietis: pulsate, et aperietur vobis. (Mt 7, 7)/Et omnia quæcumque petieritis in oratione credentes, accipietis. (Mt 21, 22)		et deposita coram apostolo rogare coepit dicens: Scimus quia dilectus dei es, et quaecumque petieris deum tuum praestabit tibi. Nunc autem miserere ei et resuscita illam. (47v, 020-48r, 001)	Et deposita coram apostolo, rogare cepit dicens: Scimus quia dilectus es, et quaecumque petieris deum tuum praestat tibi. Nunc autem miserere ei, et resuscita illam. (17v, 034a-003b)	et deposita coram apostolo rogare coepit dicens: Scimus quia dilectus dei es et quaecumque petieris deum tuum praestat tibi, nunc autem miserere ei et resuscita illam . (41v, 023-42r, 001)	
71	Beati misericordes: quoniam ipsi misericordiam consequentur. (**Mt 5, 7**)		Noli, ait, sic agere. Miserere enim nos oportet petentibus ut misericordiam consequamur a deo. (48r, 005-007)	Noli, inquit, sic agere, misereri enim nos oportet petentibus ut misericordiam consequamur a deo. (17v, 008b-010b)	Noli , ait, sic agere, misereri enim nos oportet petentibus ut misericordiam consequamur a deo . (42r, 005-007)	
72	Omnia ossa mea dicent: Domine, quis similis tibi? eripiens inopem de manu fortiorum ejus; egenum et pauperem a diripientibus eum. (Ps 34, 10)/Non est similis tui in diis, Domine, et non est secundum opera tua. (Ps 85, 8)/ Non est similis tui, Domine: magnus es tu, et magnum nomen tuum in fortitudine. (Jr 10, 6)		et glorificauerunt deum qui aderant uiuentes:Non est similis tibi domine. (49r, 001-003)	Et glorificauerunt deum qui aderant uiuentes: Non est similis tibi domine. (18v, 017a-019a)	et glorificauerunt deum qui aderant uiuentes, non est similis tibi domine. (43v, 015-016)	et glorificauerunt deum qui aderant uiuentes [intuentes W497]: Non est similis tibi domine. (V455BDW)
73	Et ecce clamaverunt, dicentes: Quid nobis et tibi, Jesu fili Dei ? Venisti huc ante tempus torquere nos? (Mt 8, 29)/ dicens : Quid nobis et tibi, Jesu Nazarene? venisti perdere nos? scio qui sis, Sanctus Dei.(Mc 1, 24)		procidit ad pedes apostoli, dicens: Quid nobis et tibi Andreas uenisti huc ut destruas nos de sedibus nostris? (50r, 019-021)	procidit ad pedes apostoli dicens: Quid nobis et tibi Andreas? Venisti huc ut destruas nos de sedibus nostris? (19r, 029a-032a)	procidit ad pedes apostoli dicens: Quid nobis et tibi andreas uenisti huc ut destruas nos de sedibus nostris (44v, 024-025)	
74	non enim est acceptio personarum apud Deum.(Rom 2, 11)/ Et vos domini, eadem facite illis, remittentes minas: scientes quia et illorum et vester Dominus est in cælis: et personarum acceptio non est apud eum.(Eph 6, 9)/ Qui enim injuriam facit, recipiet id quod inique gessit: et non est personarum acceptio apud Deum. (Col 3, 25)/ Aperiens autem Petrus os suum, dixit: In veritate comperi quia non est personarum acceptor Deus(Act 10, 34)		Non est enim acceptio personarum apud deum, qui propterea uenit ut cunctos saluos faceret pereuntes. (52v, 003-005)	Non est enim acceptio personarum apud deum, qui propterea uenit ut cunctos saluos faceret pereuntes. (20r, 014a-017a)	Non est enim acceptio personarum apud deum qui propterea uenit ut cunctos saluos faceret pereuntes (46v, 014-016)	
75	Et ait illi Petrus: Ænea, sanat te Dominus Jesus Christus: surge, et sterne tibi. Et continuo surrexit. (**Act 9, 34**)		et facta oratione adprehensa manu eius, ait: Sanat te dominus Ihesus Christus. Et statim surrexit mulier a lectulo et benedicebat deum. (52v, 015-018)	Et facta oratione apprehensaque manu eius ait: Sanat te dominus Ihesus Christus. Et statim surrexit mulier a lectulo, et benedicebat deum. (20r, 029a-032a)	et facta oratione adprehensa manu eius ait: Sanat te dominus jesus christus , et statim surrexit mulier a lectulo et benedicebat deum. (46v, 025-47r, 002)	
76	Nolite arbitrari quia pacem venerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gladium (Mt 10, 34)/Tunc ait illi Jesus: Converte gladium tuum in locum suum: omnes enim, qui acceperint gladium, gladio peribunt. (Mt 26, 52)/Clamavit autem Paulus voce magna, dicens: Nihil tibi mali feceris: universi enim hic sumus. (Act 16, 28)/ Dixit ergo Jesus Petro: Mitte gladium tuum in vaginam. Calicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? (Jo 18, 11)		Nihil tibi nunc male feceris sed reconde gladium tuum in locum suum. Erit enim tempus quando ad nos exerendus erit. (53r, 016-019)	Nichil tibi nunc mali feceris, sed reconde gladium tuum in loco suo. Erit enim tempus quando ad nos exerendus erit. (20r, 021b-024b)	Nihil tibi nunc male feceris sed reconde gladium tuum in locum suum. Erit enim tempus quando ad nos exerendus erit . (47r, 020-023)	
77	Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. (**Jo 1, 9**)		Ecce ego uobis in nomine dei mei Ihesu Christi corporalium oculorum restituo lumen. Ipse quoque mentium uestrarum tenebras reserare dignetur, ut cognita luce quae inluminat omnem hominem uenientem in hunc mundum salui esse possitis. (53v, 011-015)	Ecce ego uobis in nomine dei mei Ihesu Christi, corporalium oculorum restituo lumen, ipse quoque mentium uestrarum tenebras reserare dignetur, ut cognita luce quae illuminat omnem hominem uenientem in hunc mundum salui esse possitis. (20v, 008a-015a)	ecce ego uobis in nomine dei mei jesu christi corporalium oculorum restituo lumen. Ipse quoque mentium uestrarum tenebras reserare dignetur ut cognita luce quae inluminat omnem hominem uenientem in hunc mundum salui esse positis a.c. rec. sup. lin./possitis p.c. (47v, 013-017)	
Andrew BHL 429 (6 items)						
78	Sedentes in tenebris et umbra mortis; vinctos in mendicitate et ferro.(Ps 106, 10)/ Et eduxit eos de tenebris et umbra		Ego missus sum apostolus a domino meo ad uos karissimi fratres ut homines positos in	Ego missus sum apostolus a domino meo ad uos karissimi fratres, ut homines positos in	-	

	mortis, et vincula eorum dirupit.(Ps 106, 14)/ illuminare his qui in tenebris et in umbra mortis sedent: ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.(Lc 1, 79)		tenebris et umbra mortis per uerbum domini ad uiam ueritatis et luminis reuocarem (56r, 022-56v, 002)	tenebris et umbra mortis, per uerbum dei ad uiam ueritatis et luminis reuocarem. (21v, 035a-004b)		
79	gentes esse cohæredes, et concorporales, et comparticipes promissionis ejus in Christo Jesu per Evangelium: (**Eph 3, 6**)		et in mandatis perseuerantes promissionis eius heredes inueniamini (56v, 004-005)	et in mandatis eius perseuerantes, promissionis eius heredes inueniamini (21v, 006b-008b)	-	
80	Nolite itaque errare, fratres mei dilectissimi. (Jac 1, 16)/Scitis, fratres mei dilectissimi. Sit autem omnis homo velox ad audiendum: tardus autem ad loquendum, et tardus ad iram.(Jac 1, 19)		Hortor uos dilectissimi fratres et moneo ut fidem uestram quam supra fundamenta dei mei Ihesu Christi posuistis crescere faciatis in spem et laudem domini. (56v, 006-008)	Hortor uos dilectissimi fratres et moneo, ut fidem uestram quam supra fundamenta dei mei Ihesu Christi posuistis, crescere faciatis in spem et laudem domini. (21v, 008b-012b)	-	
81	Cavete autem ab hominibus. Tradent enim vos in conciliis, et in synagogis suis flagellabunt vos: et ad præsides, et ad reges ducemini propter me in testimonium illis, et gentibus.(Mt 10, 17-18)/ Ego enim ostendam illi quanta oporteat eum pro nomine meo pati.(Act 9, 16)/ qui autem perseveraverit usque in finem, hic salvus erit.(Mt 24, 13)		Ista enim praemissa sunt a deo meo Ihesu Christo sicut scriptum est. Pro nomine illius multa nos esse passuros et flagellandos, et ante iudices staturos in testimonium eius, et qui perseuerauerit usque in finem hic saluus erit. (56v, 010-014)	Ista enim promissa sunt a deo meo Ihesu Christo, sicut scriptum est pro nomine illius multa nos esse passuros et flagellandos, et ante iudices staturos in testimonium eius, et qui perseuerauerit usque in finem hic saluus erit. (21v, 014b-020b)	-	
82	nequando rapiat ut leo animam meam,dum non est qui redimat, neque qui salvum faciat. (Ps 7, 3)/Qui incedebat inter leones,et factus est leo: et didicit prædam capere,et homines devorare: didicit viduas facere,et civitates earum in desertum adducere: et desolata est terra et plenitudo ejus a voce rugitus illius. Et convenerunt adversus eum gentes undique de provinciis,et expanderunt super eum rete suum: in vulneribus earum captus est, et miserunt eum in caveam: in catenis adduxerunt eum ad regem Babylonis,miseruntque eum in carcerem,ne audiretur vox ejus ultra super montes Israël.(Ez 19, 6-9)/ Sobrii estote, et vigilate: quia adversarius vester diabolus tamquam leo rugiens circuit, quærens quem devoret(1Pt 5, 8)		Orate ergo sine cessatione ut diabolus qui circuit ut leo querens aliquem deuorare, elisus et prostratus iaceat (add. rec.) a seruis domini superatus. (56v, 014-017)	Orate ergo sine cessatione ut diabolus qui circuit ut leo que rens aliquem deuorare, elusus et prostratus iaceat a seruis domini superatus. (21v, 020b-024b)	-	
83	prædica verbum, insta opportune, importune: argue, obsecra, increpa in omni patientia, et doctrina. (**2Tim 4, 2**)		Mihi dominus meus Ihesus Christus praecepit ut oportune inportunae uerbum ei praedicare non cessem atque errantibus paenitentiam ostenderem. (57r, 007-010)	Michi dominus meus Ihesus Christus praecepit ut oportune importune uerbum eius praedicare non cessem, atque errantibus penitentiam ostenderem. (22r, 005a-008a)	-	
John BHL 4316 (39 items)						
84	Eodem autem tempore misit Herodes rex manus, ut affligeret quosdam de ecclesia. Occidit autem Jacobum fratrem Joannis gladio. (**Act 12, 1-2**)		Iacobus ab Herode conprehenssus capite plexus est (65v, 011a-012a)	Iacobus ab Herode comprehensus capite plexus est. (23r, 005a-006a)	iacobus ab herode comprehensus capite plexus est (58v, 010-011)	
85	Respondens autem Petrus et Apostoli, dixerunt: Obedire oportet Deo magis quam hominibus. (**Act 5, 29**)		At ille respondens dicebat: Oboedire magis oportet deo quam hominibus. (65v, 016-017)	At ille respondens dicebat: Obedire oportet deo magis quam hominibus. (23r, 011a-013a)	At ille respondens dicebat. oboedire magis oportet deo quam hominibus. (58v, 015-016)	
86	Ego Joannes frater vester, et particeps in tribulatione, et regno, et patientia in Christo Jesu: fui in insula, quæ appellatur Patmos, propter verbum Dei, et testimonium Jesu: fui in spiritu in dominica die, et audivi post me vocem magnam tamquam tubæ, dicentis: Quod vides, scribe in libro: et mitte septem ecclesiis, quæ sunt in Asia, Epheso, et Smyrnæ, et Pergamo, et Thyatiræ, et Sardis, et Philadelphiæ, et Laodiciæ. (**Apc 1, 9-11**)		Tunc praecepit eum in exilium duci in insulam quae dicitur Pathmos, in qua et apocalypsin quae ex nomine eius legitur et uidit et scripsit. (66r, 004-006)	Tunc praecepit eum in exilium duci, in insulam quae dicitur Pathmos, in qua et apocalipsin quae ex nomine legitur, et uidit et scripsit. (23r, 026a-029a)	Tunc precepit eum in exilium duci in insulam quae dicitur pathmos in qua et apocalypsin quae ex nomine eius legitur et uidit et scripsit. (59r, 001-003)	
87	Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. (Jo 10, 11)/ Obedite præpositis vestris, et subjacete eis. Ipsi enim pervigilant quasi rationem pro animabus vestris reddituri, ut cum gaudio hoc faciant, et non gementes: hoc enim non expedit vobis. (Hbr 13, 17)		Ego Christo rationem reddam pro te, certe et mortem pro te libenter excipiam sicut et dominus excepit pro nobis. Et pro tua anima dabo animam meam. (68r, 002-005)	ego Christo rationem reddam pro te, certe et mortem pro te libenter excipiam, sicut et dominus excepit pro nobis, et pro tua anima dabo animam meam (23v, 033b-24r, 001a)	Ego christo rationem reddam, pro te, certe et mortem pro te libenter excipiam, sicut et dominus excepit pro nobis, et pro tua anima dabo animam meam (60v, 014-017)	
88	Et recordatus est Petrus verbi Jesu, quod dixerat: Priusquam gallus cantet, ter me negabis. Et egressus foras, flevit amare. (Mt 26, 75)/ Et egressus foras Petrus flevit amare. (Lc 22, 62)		Tum deinde tremefactus flebat amarissime. (68r, 008-009)	Tum deinde tremefactus, flebat amarissime. (24r, 005a-006a)	Tum deinde tremefactus flebat amarissime (60v, 019-020)	
89	Quos autem prædestinavit, hos et vocavit: et quos vocavit, hos et justificavit: quos autem justificavit, illos et glorificavit. (**Rom 8, 30**)		Omnes postremo qui diuersis artibus student et operibus incumbunt, atque intentis uariis disciplinis in fine operis ac muneris deum laudent, quia destituti non sunt sed iustificati iuxta promissum dei quod sanctis suis dignatus est polliceri (70r, 019-70v, 001)	Omnes postremo qui diuersis artibus student, et operibus incumbunt atque intenti sunt uariis disciplinis, in fine operis ac muneris deum laudent, quia destituti non sunt, sed iustificati iuxta, promissum dei, quod sanctis suis dignatus est polliceri. (24v, 033b-25r, 005a)	Omnes postremo qui diuersis artibus student et operibus incumbunt atque intenti sunt uariis disciplinis in fine operis ac muneris deum laudent. Quia destituti non sunt sed iustificati iuxta promissum dei quod sanctis suis dignatus est polliceri. (62v, 015-020)	

90	Sicut enim homo peregre proficiscens, vocavit servos suos, et tradidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talenta, alii autem duo, alii vero unum, unicuique secundum propriam virtutem: et profectus est statim. Abiit autem qui quinque talenta acceperat, et operatus est in eis, et lucratus est alia quinque. Similiter et qui duo acceperat, lucratus est alia duo. Qui autem unum acceperat, abiens fodit in terram, et abscondit pecuniam domini sui. Post multum vero temporis venit dominus servorum illorum, et posuit rationem cum eis. Et accedens qui quinque talenta acceperat, obtulit alia quinque talenta, dicens: Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Ait illi dominus ejus: Euge serve bone, et fidelis: quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam; intra in gaudium domini tui. Accessit autem et qui duo talenta acceperat, et ait: Domine, duo talenta tradidisti mihi, ecce alia duo lucratus sum. Ait illi dominus ejus: Euge serve bone, et fidelis: quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam; intra in gaudium domini tui. Accedens autem et qui unum talentum acceperat, ait: Domine, scio quia homo durus es; metis ubi non seminasti, et congregas ubi non sparsisti: et timens abii, et abscondi talentum tuum in terra: ecce habes quod tuum est. Respondens autem dominus ejus, dixit ei: Serve male, et piger, sciebas quia meto ubi non semino, et congrego ubi non sparsi: oportuit ergo te committere pecuniam meam numulariis, et veniens ego recepissem utique quod meum est cum usura. Tollite itaque ab eo talentum, et date ei qui habet decem talenta: omni enim habenti dabitur, et abundabit: ei autem qui non habet, et quod videtur habere, auferetur ab eo. Et inutilem servum ejicite in tenebras exteriores: illic erit fletus, et stridor dentium. (**Mt 25, 14-30**)		quod nunc conuenire arbitror ut unusquisque tunc fidem suam quam exercet probatam sciat, cum explens uitalis muneris cursum purum reddat quod sibi creditum est (70v, 001-004)	Quod nunc conuenire arbitror, ut unusquisque tunc fidem suam quam exercet probatam sciat, cum explens uitalis muneris cursum purum reddat quod sibi creditum est. (25r, 005a-009a)	Quod nunc conuenire arbitror ut unusquisque tunc fidem suam quam exercet probatam sciat, cum explens uitalis muneris cursum, purum reddat quod sibi creditum est (62v, 020-023)	
91	Cum timerent autem, et declinarent vultum in terram, dixerunt ad illas: Quid quæritis viventem cum mortuis? non est hic, sed surrexit: recordamini qualiter locutus est vobis, cum adhuc in Galilæa esset (**Lc 24, 5-6**)		Vnde Iohannes ait: Recte claues sepulchri perierunt, quoniam Drusiana in sepulchro inter mortuos non est. (72r, 022-72v, 001)	unde Iohannes ait: Recte claues sepulchri perierunt, quoniam Drusiana in sepulchro inter mortuos non est. (25v, 015b-018b)	Recta claues sepulchri perier[unt] quoniam drusiana in sepulchro inter mortuos non est. (64v, 002-003)	
92	Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo. Ita et vos existimate vos mortuos quidem esse peccato, viventes autem Deo, in Christo Jesu Domino nostro. (**Rom 6, 10-11**)		ut et uocis eius ueritas compleatur. Quae ait oportere me mori ut uiuerem et bonitas sponsionis. Mortuus enim sum ille insolens, sed resuscitatus sum mitis atque mansuetus. Mortuus sum gentilis resuscitatus sum christianus. (72v, 006-010)	ut et uocis eius ueritas compleatur quae ait: Oportere me mori ut uiuerem, et bonitas sponsionis. Mortuus enim sum ille insolens, sed resuscitatus sum mitis atque mansuetus. Mortuus sum gentilis, resuscitatus sum christianus. (26v, 009b-015b)	ut et uocis eius ueritas compleatur. Quae ait oportere me mori ut uiuerem et bonitas sponsionis. Mortuus enim sum ille insolens, sed resuscitatus sum mitis atque mansuetus. Mortuus sum gentilis resuscitatus sum christianus. (64v, 004-009)	
93	Et valde mane una sabbatorum, veniunt ad monumentum, orto jam sole. Et dicebant ad invicem: Quis revolvet nobis lapidem ab ostio monumenti? Et respicientes viderunt revolutum lapidem. Erat quippe magnus valde. Et introëuntes in monumentum viderunt juvenem sedentem in dextris, coopertum stola candida, et obstupuerunt. (**Mc 16, 2-5**)		Cum igitur adpropinquassent ad sepulchrum, subito praecepto Iohannis aperte sunt fores, et iuxta sepulchrum Drusianae, uidimus speciosum adulescentem arridentem. (72v, 004-007)	Cum igitur appropinquassent ad sepulchrum, subito praecepto Iohannis apertae sunt fores, et iuxta sepulchrum Drusianae uidimus speciosum adolescentem arridentem. (26v, 022b-026b)	Cum igitur adpropinquassent ad sepulchrum subito praecepto iohannis apertae sunt fores, et iuxta sepulchrum drusianae uidimus speciosum adulesce[n]tem adridentem. (64v, 006-010)	
94	Audistis quia dictum est: Diliges proximum tuum, et odio habebis inimicum tuum. Ego autem dico vobis: diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderunt vos, et orate pro persequentibus et calumniantibus vos: ut sitis filii Patris vestri, qui in cælis est: qui solem suum oriri facit super bonos et malos : et pluit super justos et injustos. Si enim diligitis eos qui vos diligunt, quam mercedem habebitis? nonne et publicani hoc faciunt? Et si salutaveritis fratres vestros tantum, quid amplius facitis? nonne et ethnici hoc faciunt? Estote ergo vos perfecti, sicut et Pater vester cælestis perfectus est. (Mt 5, 43-48)/ idipsum invicem sentientes: non alta sapientes, sed humilibus consentientes. Nolite esse prudentes apud vosmetipsos: nulli malum pro malo reddentes: providentes bona non tantum coram Deo, sed etiam coram omnibus hominibus. (Rom 12, 16-17)/ In fine autem omnes unanimes, compatientes fraternitatis amatores,		Nam et nos peccatores sumus, qui grauia commisimus, et per dominum nostrum Ihesum Christum meruimus misericordiam, qui non putauit mala pro malis esse reddenda, sed poenitentia et <u>conuersatione</u> sepelienda <u>delicta</u>. (75v, 004-007)	Nam et nos peccatores sumus qui grauia commisimus, et per dominum nostrum Ihesum Christum meruimus misericordiam, qui non putauit mala pro malis esse reddenda, sed paenitentia et <u>conuersione</u> sepelienda <u>peccata</u>. (27r, 022a-004b)	Nam et nos peccatores sumus qui grauia commisimus et per dominum nostrum jesum christum meruimus misericordiam qui non putauit mala pro malis esse redenda, sed poenitentia et <u>conuersione</u> (p.c. eras., conuersatione? a.c.) ad sepelienda <u>delicta</u>. (67r, 023-67v, 002)	

	misericordes, modesti, humiles: non reddentes malum pro malo, nec maledictum pro maledicto, sed e contrario benedicentes: quia in hoc vocati estis, ut benedictionem hæreditate possideatis. (1 Pt 3, 8-9)/ Videte ne quis malum pro malo alicui reddat: sed semper quod bonum est sectamini in invicem, et in omnes. (1 Thes 5, 15)					
95	Sic omnis arbor bona fructus bonos facit: mala autem arbor malos fructus facit. Non potest arbor bona malos fructus facere: neque arbor mala bonos fructus facere. (Mt 7, 17-18)/ ut facite arborem bonam, et fructum ejus bonum: aut facite arborem malam, et fructum ejus malum: siquidem ex fructu arbor agnoscitur. (Mt 12, 33)/ Non est enim arbor bona, quæ facit fructus malos: neque arbor mala, faciens fructum bonum. Unaquæque enim arbor de fructu suo cognoscitur. Neque enim de spinis colligunt ficus: neque de rubo vindemiant uvam. (Lc 6, 43-44)		Hoc est quod dominus in euangelio locutus est, quia arbor mala malos fructus facit, malae enim radicis sucus inoleuit, et ideo non potest bonus fructus suco degenerante concrescere. (76r, 004-008)	Hoc est quod dominus in euuangelio locutus est, quia arbor mala malos fructus facit. Male enim radicis sucos inoleuit, et ideo non potest bonus fructus suco degenerante concrescere. (27r, 030b-035b)	Hoc est quod dominus in euangelio locutus est, quia arbor mala malos fructus facit male enim radicis sucus inoleuit, et ideo non potest bonus fructus suco degenerante concrescere. (67v, 021-024)	
96	Dicebat autem et hanc similitudinem: Arborem fici habebat quidam plantatam in vinea sua, et venit quærens fructum in illa, et non invenit. 7Dixit autem ad cultorem vineæ: Ecce anni tres sunt ex quo venio quærens fructum in ficulnea hac, et non invenio: succide ergo illam: ut quid etiam terram occupat? At ille respondens, dicit illi: Domine dimitte illam et hoc anno, usque dum fodiam circa illam, et mittam stercora, et siquidem fecerit fructum: sin autem, in futurum succides eam. (**Lc 13, 6-9**)		Sed diuersus est fructus uariusque prouentus arborum singularum. Alia sterilis est, alia faecunda. Ergo in illa sterili radix uitii, causa est, quae terrenae ubertatis et caelestium beneficiorum gratiam sentire non potuit. (76r, 014-018)	Sed diuersus est fructus, uariusque prouentus arborum singularum. Alia sterilis est, alia fecunda. Ergo in illa sterili radix uicii causa est, quae terrenae ubertatis et caelestium beneficiorum gratiam sentire non potuit. (27v, 007a-013a)	Sed diuersus est fructus uariusque prouentus arborum singularum, alia sterilis est, alia fecunda. Ergo in illa sterili radix uitii causa est, quae terrenae ubertatis et caelestiorum beneficiorum gratiam sentire non potuit. (68r, 005-009)	
97	et ait: Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram: et præsit piscibus maris, et volatilibus cæli, et bestiis, universæque terræ, omnique reptili, quod movetur in terra. (**Gn 1, 26**)		Similiter omnes homines deus noster ad imaginem suam fecit, hoc est ad illam diuinam gratiam prouocauit, ut misericordiam, uirtutem, pietatem, atque iustitiam, et cetera quae in deo laudamus imitemur. (76r, 018-022)	Similiter omnes homines deus noster ad imaginem suam fecit, hoc est ad illam diuinam gratiam prouocauit, ut misericordiam, uirtutem, pietatem atque iusticiam, et caetera quae in deo laudamus imitemur. (27v, 013a-018a)	Similiter omnes homines deus noster ad imaginem suam fecit, hoc est ad illam diuinam gratiam prouocauit, ut misericordiam, uirtutem, pietatem, atque iustitiam, et cetera quae in deo laudamus imitemur. (68r, 009-012)	
98	ut sitis filii Patris vestri, qui in cælis est: qui solem suum oriri facit super bonos et malos: et pluit super justos et injustos. (**Mt 5, 45**)		Supra omnes solem suum oriri iussit (76r, 022-023)	Supra omnes suum iussit oriri solem. (27v, 018a-019a)	Supra omnes solem suum oriri iussit. (68r, 013)	
99	Ait illi Jesus: Si vis perfectus esse, vade, vende quæ habes, et da pauperibus, et habebis thesaurum in cælo: et veni, sequere me. (Mt 19, 21)/ Jesus autem intuitus eum, dilexit eum, et dixit ei: Unum tibi deest: vade, quæcumque habes vende, et da pauperibus, et habebis thesaurum in cælo: et veni, sequere me. (Mc 10, 21)/ Quo audito, Jesus ait ei: Adhuc unum tibi deest: omnia quæcumque habes vende, et da pauperibus, et habebis thesaurum in cælo: et veni, sequere me.(Lc 18, 22)		Magister itaque meus iuuenem cupientem ad uitam aeternam attingere, his uerbis instruxit quibus diceret, ut si uellet perfectus esse uenderet omnia sua et daret pauperibus, quo facto thesaurum in caelis adquireret, et uitam quae finem non habet inueniret. (77v, 001-006)	Magister itaque meus iuuenem cupientem ad uitam aeternam contingere, his uerbis instruxit quibus diceret, ut si uellet perfectus esse, uenderet omnia sua et daret pauperibus, quo facto thesaurum in caelis acquireret et uitam quae finem non habet inueniret. (28r, 003a-010a)	Magister itaque meus iuuenem cupientem ad uitam aeternam attingere his uerbis instruxit quibus diceret Vt si uellet perfectus esse uenderet omnia sua et daret pauperibus, quo facto thesaurum in caelis adquireret et uitam quae finem non habet inueniret. (69r, 003-007)	
100	Et præteriens Jesus vidit hominem cæcum a nativitate: et interrogaverunt eum discipuli ejus: Rabbi, quis peccavit, hic, aut parentes ejus, ut cæcus nasceretur? Respondit Jesus: Neque hic peccavit, neque parentes ejus: sed ut manifestentur opera Dei in illo. Me oportet operari opera ejus qui misit me, donec dies est: venit nox, quando nemo potest operari: quamdiu sum in mundo, lux sum mundi. Hæc cum dixisset, exspuit in terram, et fecit lutum ex sputo, et linivit lutum super oculos ejus, et dixit ei: Vade, lava in natatoria Siloë (quod interpretatur Missus). Abiit ergo, et lavit, et venit videns.(Jo 9, 1-7)/ A sæculo non est auditum quia quis aperuit oculos cæci nati. (Jo 9, 32)		qui nato caeco oculos quas natura negauerat reddidisti (77v, 018-019)	qui nato ceco oculos, quos natura negauerat reddidisti (28r, 026a-027a)	qui nato caeco oculos quos natura negauerat reddidisti (69r, 019-020)	
101	Jesus ergo rursum fremens in semetipso, venit ad monumentum. Erat autem spelunca, et lapis superpositus erat ei. Ait Jesus: Tollite lapidem. Dicit ei Martha, soror ejus qui mortuus fuerat: Domine, jam fœtet, quatriduanus est enim. Dicit ei Jesus: Nonne dixi tibi quoniam si credideris, videbis gloriam Dei? Tulerunt ergo lapidem: Jesus autem, elevatis sursum oculis, dixit: Pater, gratias ago tibi quoniam audisti me. Ego autem sciebam quia semper me audis, sed propter populum qui circumstat, dixi: ut credant quia tu me misisti. Hæc cum dixisset, voce magna clamavit: Lazare, veni		qui mortuum Lazarum et sepultum post quartum diem ad superos reuocasti (77v, 019-021)	qui mortuum Lazarum et sepultum, post quartum diem ad superos reuocasti (28r, 028a-030a)	qui mortuum lazarum et sepultum post quartum diem ad superos reuocasti (69r, 020-022)	

	foras. Et statim prodiit qui fuerat mortuus, ligatus pedes, et manus institis, et facies illius sudario erat ligata. Dixit eis Jesus: Solvite eum et sinite abire. (**Jo 11, 38-44**)					
102	Homo quidam erat dives, qui induebatur purpura et bysso, et epulabatur quotidie splendide. Et erat quidam mendicus, nomine Lazarus, qui jacebat ad januam ejus, ulceribus plenus, cupiens saturari de micis quæ cadebant de mensa divitis, et nemo illi dabat: sed et canes veniebant, et lingebant ulcera ejus. Factum est autem ut moreretur mendicus, et portaretur ab angelis in sinum Abrahæ. Mortuus est autem et dives, et sepultus est in inferno. Elevans autem oculos suos, cum esset in tormentis, vidit Abraham a longe, et Lazarum in sinu ejus: et ipse clamans dixit: Pater Abraham, miserere mei, et mitte Lazarum ut intingat extremum digiti sui in aquam, ut refrigeret linguam meam, quia crucior in hac flamma. Et dixit illi Abraham: Fili, recordare quia recepisti bona in vita tua, et Lazarus similiter mala: nunc autem hic consolatur, tu vero cruciaris: et in his omnibus inter nos et vos chaos magnum firmatum est: ut hi qui volunt hinc transire ad vos, non possint, neque inde huc transmeare. Et ait: Rogo ergo te, pater, ut mittas eum in domum patris mei: habeo enim quinque fratres: ut testetur illis, ne et ipsi veniant in hunc locum tormentorum. Et ait illi Abraham: Habent Moysen et prophetas: audiant illos. At ille dixit: Non, pater Abraham: sed si quis ex mortuis ierit ad eos, pœnitentiam agent. Ait autem illi: Si Moysen et prophetas non audiunt, neque si quis ex mortuis resurrexerit, credent. (**Lc 16, 19-31**)		Denique narrauit nobis magister noster de quodam diuite qui epulabatur cotidie et fulgebat in auro et purpura. Ad cuius fores iacebat mendicans Lazarus qui cupiebat uel micas quae de mensa eius cadebant accipere, et nemo illi dabat. Contigit autem ut una die ambo deficerent et ille mendicus duceretur in requiem quae est in sinu Abrahae. Ille autem diues mitteretur in flammam incendii. Vnde eleuans oculos uidit Lazarum sedentem in sinu Abrahae et exclamauit dicens: Pater Abraham mitte Lazarum ut intinguat digitum in aqua et refrigeret os meum quia crucior in hac flamma. Cui respondens Abraham dixit: Memento fili quia recepisti bona in uita tua Lazarus uero similiter mala. Nunc autem hic consolatur, tu uero cruciaris. Et in omnibus chaus magnum inter nos et uos firmatum est, ut neque inde huc, neque hinc illuc transire possit. At ille respondens: Sunt mihi quinque fratres, obsecro ut surgat aliquis qui moneat eos ne ueniant in hanc flammam. Cui Abraham ait: Habent Moysen et prophetas audiant eos. Ad haec ille respondit: Domine nisi resurrexerit aliquis non credunt. Cui dixit Abraham: Si Moysi et prophetis non credunt, neque si aliquis resurrexerit poterunt ei credere. (79v, 021-80r, 021)	Denique narrauit nobis magister noster de quodam diuite qui epulabatur cottidie et fulgebat in auro et purpura, ad cuius fores iacebat mendicans Lazarus qui cupiebat uel micas quae de mensa eius cadebant accipere, et nemo illi dabat. Contigit autem ut una die ambo deficerent, et ille mendicus duceretur in requiem quae est in sinu Abrahae, ille autem diues mitteretur in flammam incendii. Vnde eleuans oculos, uidit Lazarum sedentem in sinu Abrahae, et exclamauit dicens: Pater Abraham mitte Lazarum ut intinguat digitum in aquam et refrigeret os meum, quia crucior in hac flamma. Cui respondens Abraham dixit: Memento fili quia recepisti bona in uita tua, Lazarus uero similiter mala. Nunc uero iste consolatur, tu autem torqueris. Et in his omnibus chaos magnum inter nos et uos firmatum est, ut neque illinc huc, neque hinc illuc transire possint. At ille respondit: Sunt michi quinque fratres, obsecro ut surgat aliquis qui moneat eos ne ueniant in hanc flammam. Cui Abraham ait: Habent Moysen et prophetas audiant eos. Ad haec ille respondit: Domine nisi resurrexerit aliquis non credunt. Cui dixit Abraham: Si Moysi et prophetis non credunt, neque si aliquis resurrexerit poterint ei credere. (28v, 009b-29r, 008a)	Denique narrauit nobis magister noster de quodam diuite qui epulabatur cottidie et fulgebat in auro et purpura, ad cuius fores iacebat mendicans lazarus qui cupiebat uel micas quae de mensa eius cadebant accipere et nemo illi dabat. Contigit autem ut una die ambo deficerent et ille mendicus duceretur in requiem quae est in sinu abrahae. Ille autem diues mitteretur in flammam incendii. Unde eleuans oculos uidit lazarum sedentem in sinu abrahae et exclamauit dicens: Pater abraham mitte lazarum ut intinguat digitum in aqua et refrigeret os meum quia crucior in hac flamma. Cui respondit abraham dixit: memento fili quia recepisti bona in uita tua lazarus uero similiter mala. Nunc autem iste consolatur tu uero torqueris, et in omnibus chaus magnum inter nos et uos firmatum est, ut neque inde huc neque hinc illuc transire possint . At ille respondit: Sunt mihi quinque fratres, obsecro ut surgat aliquis qui moneat eos ne ueniant in hanc flammam . Cui abraham ait: Habent moysen et prophetas audiant eos. Ad haec ille respondit: Domine nisi resurrexerit aliquis non credunt . Cui dixit abraham: Si moysi et prophetis non credunt, neque si aliquis resurrexerit poterunt ei credere. (70v, 008-71r, 007)	Denique narrauit nobis magister noster de quodam diuite qui epulabatur cotidie et fulgebat in auro et purpura. Ad cuius fores iacebat mendicans [mendicus P] Lazarus qui cupiebat [uolebat P] uel micas quae [qui P a.c.] de mensa eius cadebant accipere, et nemo illi dabat. Contigit autem ut una [uno P] die ambo deficerent et ille mendicus duceretur in requiem quae est in sinu Abrahae. Ille autem diues mitteretur in flammam incendii. Vnde eleuans oculos uidit Lazarum sedentem in sinu Abrahae et exclamauit dicens: Pater Abraham mitte Lazarum ut intinguat digitum [extremum P] in aqua [aquam B] et refrigeret [mittat in P] os meum quia crucior in hac flamma. Cui respondens [respondit D P] Abraham dixit [dicens P]: Memento fili [0 P] quia recepisti bona in uita tua [et W] Lazarus uero [0 W] similiter mala. Nunc autem [uero P B] iste [hic V] consolatur, tu uero [autem B] [cruciaris V W, torqueris D P B]. Et in [his P B] omnibus chaus magnum inter nos et uos [uos et nos P] firmatum est, ut neque inde [0 P a.c., illinc B] huc, neque hinc illuc transire [transiri W] possit [possint D P B]. At [hec P] ille respondit [respondens V]: Sunt mihi quinque fratres, obsecro ut surgat aliquis qui moneat eos ne [huc P] ueniant in [ad P] hanc flammam. Cui Abraham ait: Habent Moysen et prophetas audiant eos. Ad haec ille respondit: Domine nisi resurrexerit aliquis non credunt [credent P]. Cui dixit Abraham: Si Moysi et prophetis non credunt [credent W], neque si aliquis resurrexerit poterunt [poterint B] ei credere [Cui Abraham respondit: Si Moysen et prophetas non credent, nec si quis ex mortuis resurrexerit credent ei P].
103	Dixerunt ergo ei: Quod ergo tu facis signum ut videamus et credamus tibi? quid operaris? (Jo 6, 30)/ Ex illa ergo turba cum audissent hos sermones ejus, dicebant: Hic est vere propheta. Alii dicebant: Hic est Christus. Quidam autem dicebant: Numquid a Galilæa venit Christus? (Jo 7, 40-41)		Nam cum dicerent ei: Quis inde huc uenit ut credamus ei. (79v, 022-023)	Nam cum dicerent ei: Quis inde huc uenit ut credamus ei (29r, 010a-011a)	Nam cum dicerent ei quis inde huc uenit ut credamus ei (71r, 008-009)	
104	Nemo potest duobus dominis servire: aut enim unum odio habebit, et alterum diliget: aut unum sustinebit, et alterum contemnet. Non potestis Deo servire et mammonæ. (Mt 6, 24)/ Nemo servus potest duobus dominis servire: aut enim unum odiet, et alterum diliget: aut uni adhærebit, et alterum contemnet. Non potestis Deo servire et mammonæ. (Lc 16, 13)		Amator enim pecuniae, seruus est Mammonae. Mammona autem, daemonis nomen est, qui lucris carnalibus praeest, et dominatur his qui diligunt mundum. Ipsi autem amatores mundi non possident diuitias sed ipsi a diuitiis possidentur. (80v, 017-022)	Amator enim pecuniae, seruus est Mammonae, Mammona autem demonis nomen est, qui lucris carnalibus praeest et dominatur his qui diligunt mundum. Ipsi autem amatores mundi non possident diuitias, sed ipsi a diuitiis possidentur. (29r, 035a-007b)	Amator enim pecuniae seruus est mammonae. Mammona autem daemonis nomen est qui lucris carnalibus preest, et dominatur his qui diligunt mundum, ipsi autem amatores mundi non possident diuitias sed ipsi a diuitiis possidentur. (71v, 001-006)	
105	Verumtamen in imagine pertransit homo; sed et frustra conturbatur: thesaurizat, et ignorat cui congregabit ea. (Ps 38, 7)/ A fortitudine manus tuæ ego defeci in increpationibus: propter iniquitatem corripuisti hominem.Et tabescere fecisti sicut araneam animam ejus: verumtamen vane conturbatur omnis homo. (Ps 38, 12)/ Sicut egressus est nudus de utero matris suæ, sic revertetur, et nihil auferet secum de labore suo. (Ecl 5, 14)/ et dixit: Nudus egressus sum de utero matris meæ, et nudus revertar illuc. Dominus dedit, Dominus abstulit; sicut Domino placuit, ita factum est. Sit nomen		Dicente sancto spiritu per prophetam: Vane conturbatur omnis homo, qui thesauzat et ignorat cui congreget ea. Nudos nos fuderunt in lucem partus mulierum, egentes cibo amictu poculo, nudos nos recipiat terra quos edidit. (81r, 004-008)	dicente sancto spirito per prophetam: Vane conturbatur omnis homo qui thesaurizat, et ignorat cui congregabit ea. Nudos nos fuderunt in lucem partus mulierum, egentes cibo, amictu, poculo. Nudos nos recipiat terra quos edidit. (29r, 014b-020b)	dicente sancto spiritu per prophetum. Uane conturbatur omnis homo, qui thesaurizat et ignorat cui congregat ea. Nudos nos fuderunt in lucem partus mulierem, egentes cibo, amictu, poculo, nudos nos recipiat terra quos edidit. (71v, 011-015)	dicente sancto spiritu [spiritu sancto W497] per prophetam [prophetum D]. Vane conturbatur omnis homo, qui thesaurizat et ignorat cui congregat ea. Nudos nos fuderunt in lucem partus mulierum, egentes cibo, amictu, poculo [poculo amicto W497], nudos nos recipiat [recipiet W] terra quos edidit. (V455BDW)

	Domini benedictum. (Iob 1, 21)					
106	non enim est acceptio personarum apud Deum.(Rom 2, 11)/ Et vos domini, eadem facite illis, remittentes minas: scientes quia et illorum et vester Dominus est in cælis: et personarum acceptio non est apud eum.(Eph 6, 9)/ Qui enim injuriam facit, recipiet id quod inique gessit: et non est personarum acceptio apud Deum. (Col 3, 25)		Haec omnia absque personae acceptione aequalis est dispensatio conditoris. (81r, 016-017)	Haec omnia absque personae acceptione aequalis est dispensatio conditoris. (29r, 029b-031b)	Haec omnia absque personae acceptione aequalis est dispensatio conditoris (71v, 023-024)	
107	Dixit autem similitudinem ad illos, dicens: Hominis cujusdam divitis uberes fructus ager attulit: et cogitabat intra se dicens: Quid faciam, quia non habeo quo congregem fructus meos? Et dixit: Hoc faciam: destruam horrea mea, et majora faciam: et illuc congregabo omnia quæ nata sunt mihi, et bona mea, et dicam animæ meæ: Anima, habes multa bona posita in annos plurimos: requiesce, comede, bibe, epulare. Dixit autem illi Deus: Stulte, hac nocte animam tuam repetunt a te : quæ autem parasti, cujus erunt? Sic est qui sibi thesaurizat, et non est in Deum dives. (**Lc 12, 16-21**)		Nam dum custoditur a foribus domus, dum possessio colitur, dum aratris intendunt, dum soluunt fiscalia, dum aedificant promptuaria, dum lucris student, dum potentiorum se impetus mitigare nituntur (81v, 003-008)	Nam dum custoditur a foribus domus, dum possessio colitur, dum aratris intendunt, dum soluunt fiscalia, dum aedificant promptuaria, dum lucris student, dum potentiorum se impetus mitigare nituntur (29v, 009a-014a)	Nam dum custoditur a foribus domus, dum possessio colitur, dum aratris intendunt, dum soluunt fiscalia. Dum edificant promptuaria, dum lucris student, dum potentiorum se impetus mitigare nituntur (72r, 008-012)	
108	Numquid voluntatis meæ est mors impii, dicit Dominus Deus, et non ut convertatur a viis suis, et vivat? (Ez 18, 23)/Dic ad eos: Vivo ego, dicit Dominus Deus, nolo mortem impii, sed ut convertatur impius a via sua, et vivat. Convertimini, convertimini a viis vestris pessimis, et quare moriemini, domus Israël? (Ez 33, 11)/ Non tardat Dominus promissionem suam, sicut quidam existimant: sed patienter agit propter vos, nolens aliquos perire, sed omnes ad pœnitentiam reverti. (2Pt 3, 9)		Dominus deus noster his sermonibus usus est dum de peccatoribus ageretur ut diceret. Nolo mortem peccatoris sed uolo potius ut conuertatur et uiuat. (83r, 009-012)	Dominus deus noster his sermonibus usus est dum de peccatoribus ageretur, ut diceret: Nolo mortem peccatoris, sed uolo potius ut conuertatur et uiuat. (30r, 001b-005b)	Dominus deus noster his sermonibus usus est cum de pecatoribus ageretur ut diceret. Nolo mortem peccatoris, sed uolo potius ut conuertatur et uiuat. (73v, 005-008)	
109	Dico vobis quod ita gaudium erit in cælo super uno peccatore pœnitentiam agente, quam super nonaginta novem justis, qui non indigent pœnitentia. (**Lc 15, 7**)		Nam dum nos doceret de poenitentibus dominus Ihesus Christus ait: Amen dico uobis, quia magnum gaudium est in caelo angelis super unum peccatorem poenitentem et conuertentem a peccatis suis. Et amplior laetitia illis est, quam super nonaginta nouem qui non peccauerunt. (83r, 012-017)	Nam dum nos de paenitentibus doceret dominus Ihesus Christus ait: Amen dico uobis, quia magnum est gaudium in caelo angelis super unum peccatorem paenitentem et conuertentem a peccatis suis, et amplior est illis leticia, quam super nonaginta nouem qui non peccauerunt. (30r, 005b-011b)	Nam dum nos doceret de poenitentibus dominus jesus christus ait. Amen dico uibis quia magnum gaudium est in caelo angelis super unum peccatorem poenitentem et conuertentem a peccatis suis, et amplior letitia illis est quam super nonaginta uiiii, qui non peccauerunt. (73v, 008-013)	
110	Non sic impii, non sic; sed tamquam pulvis quem projicit ventus a facie terræ. (**Ps 1, 4**)		Continuo ad hanc uocem apostoli, omnia simul cum templo suo idola ita corruerunt, ut efficerentur sicut puluis quem proicit uentus a facie terrae. (84r, 004-006)	Continuo ad hanc uocem apostoli omnia simul cum templo suo ydola corruerunt, ut efficerentur sicut puluis quem proicit uentus a facie terrae. (30v, 015a-018a)	Continuo ad hanc uocem apostoli omnia simul sum templo suo idola ita corruerunt ut efficerentur sicut puluis quem proicit uentus a faciae terrae. (74r, 017-020)	Continuo ad hanc uocem apostoli omnia simul cum templo suo ydola [ita W] corruerunt, ut efficerentur sicut puluis quem proicit uentus a facie terrae. (V455BDW)
111	Verbo Domini cæli firmati sunt, et spiritu oris ejus omnis virtus eorum. (Ps 32, 6)/ Creatura enim tibi factori deserviens, exardescit in tormentum adversus injustos, et lenior fit ad benefaciendum pro his qui in te confidunt. (Sap 16, 24)/ Omnis enim creatura ad suum genus ab initio refigurabatur, deserviens tuis præceptis, ut pueri tui custodirentur illæsi. (Sap 19, 6)/ Semel locutus est Deus; duo hæc audivi: quia potestas Dei est, (Ps 61, 12)/ In manu Dei potestas terræ: et utilem rectorem suscitabit in tempus super illam. (Sir 10, 4)/ Et accedens Jesus locutus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cælo et in terra: (Mt 28, 18)		Deus meus et pater domini Ihesu Christi, cuius uerbo caeli firmati sunt, cui omnia subiecta sunt, cui omnis creatura deseruit, et omnis potestas subiecta est (84v, 013-016)	Deus meus et pater domini Ihesu Christi, cuius uerbo celi firmati sunt, cui omnia subiecta sunt, cui omnis creatura deseruit, et omnis potestas subiecta est (30v, 024b-028b)	Deus meus et pater domini mei jesu christi cuius uerbo caeli firmati sunt, cui omnia subiecta sunt, cui omnis creatura deseruit et omnis potestas subiecta est (74v, 025-75r, 003)	Deus meus et pater domini [mei D W497] jesu christi cuius uerbo caeli firmati sunt, cui omnia subiecta sunt, cui omnis creatura deseruit et omnis potestas subiecta est (V455BDW)
112	et non dedit vobis Dominus cor intelligens, et oculos videntes, et aures quæ possunt audire, usque in præsentem diem. (Dt 29, 4)/ Excæca cor populi hujus, et aures ejus aggrava, et oculos ejus claude: ne forte videat oculis suis, et auribus suis audiat, et corde suo intelligat, et convertatur, et sanem eum. (Is 6, 10)/ Audi, popule stulte, qui non habes cor: qui habentes oculos, non videtis; et aures, et non auditis. (Jr 5, 21)/ Et adimpletur in eis prophetia Isaiæ, dicentis: Auditu audietis, et non intelligetis: et videntes videbitis, et non videbitis. Incrassatum est enim cor populi hujus, et auribus graviter audierunt, et oculos suos clauserunt: nequando videant oculis, et auribus audiant, et corde intelligant, et convertantur, et sanem eos. Vestri autem beati oculi quia vident, et aures vestræ quia audiunt. (Mt 13, 14-16)/ Cumque invicem non essent consentientes, discedebant,		Tu extingue hoc uenenosum uirus, extingue operationes eius mortiferas, et uires quas in se habet euacua, et da in conspectu tuo omnibus his quos tu creasti oculos ut uideant, aures ut audiant, et cor ut magnitudinem tuam intellegant. (85r, 002-006)	tu extingue hoc uenenosum uirus, tu extingue operationes eius mortiferas, et uires quas in se habet euacua, et da in conspectu tuo omnibus his quos tu creasti oculos ut uideant, aures ut audiant, et cor ut magnitudinem tuam intelligant (31r, 004a-010a)	Tu extingue hoc uenenosum uirus, extingue operationes eius mortiferas et uires quas in se habet euacua, et da in conspectu tuo omnibus his quos tu creasti oculos ut uideant, aures ut audiant et cor ut magnitudinem tuam intellegant. (75r, 011-016)	

	dicente Paulo unum verbum: Quia bene Spiritus Sanctus locutus est per Isaiam prophetam ad patres nostros, dicens: Vade ad populum istum, et dic ad eos: Aure audietis, et non intelligetis, et videntes videbitis, et non perspicietis. Incrassatum est enim cor populi hujus, et auribus graviter audierunt, et oculos suos compresserunt: ne forte videant oculis, et auribus audiant, et corde intelligant, et convertantur, et sanem eos. Notum ergo sit vobis, quoniam gentibus missum est hoc salutare Dei, et ipsi audient. (Act 28, 25-28)					
113	nonne ergo oportuit et te misereri conservi tui, sicut et ego tui misertus sum? (Mt 18, 33)/gentes esse cohæredes, et concorporales, et comparticipes promissionis ejus in Christo Jesu per Evangelium: (Eph 3, 6)/ Si autem filii, et hæredes: hæredes, quidem Dei, cohæredes autem Christi: si tamen compatimur ut et conglorificemur. (Rom 8, 17)		Conserui et coheredes et conparticipes regni dei, uidistis quae dominus Ihesus per manus nostras opera facere dignatus est. (86v, 015-018)	Conserui et coheredes et comparticipes regni dei, uidistis quae dominus Ihesus per manus nostras opera facere dignatus est. (31v, 035a-003b)	Conserui a.c./Consenui p.c., et (a.c. eras.) coheredes et conparticipes regni dei. (76v, 010-011)	
114	Dicit eis Jesus : Meus cibus est ut faciam voluntatem ejus qui misit me, ut perficiam opus ejus. (**Jo 4, 34**)		habetis eius pignora, habetis depositum mansuetudinis eius atque pietatis, in uobis conuersetur, in uobis caste uiuentibus delectetur, in uobis epuletur patrium cibum, ut faciatis uoluntatem patris qui in caelo est. In uobis coronetur illa laurea quam ipse conposuit his floribus quos ipse proprio cruore uestiuit. (87r, 007-012)	Habetis eius pignora, habetis depositum mansuetudinis eius atque pietatis, in uobis conuersetur, in uobis caste uiuentibus delectetur, in uobis epuletur patrium cibum, ut faciatis uoluntatem patris qui in caelo est, in uobis coronetur ea laurea quam ipse composuit, his floribus quos ipse proprio cruore uestiuit. (31v, 018b-026b)	habetis eius pignora, habetis depositum mansuetudinis eius atque pietatis in uob[is] conuersetur. In uobis caste uiuentibus delectetur. In uobis epuletur patrium cibum, ut faciatis uoluntatem patris qui in caelo est, in uobis coronetur ea laurea quam ipse composuit his floribus quos ipse proprio cruore uestiuit. (76v, 023-77r, 004)	
115	Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine ejus: (Jo 1, 12)/ Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus : Abba (Pater). (Rom 8, 15)		Exaudi supplicem serui tui precem et dirige hanc plebem tuam tibi dicatam, legibusque tuis seruientem, quam adoptiuum tibi populum elegisti insuper et filios uocare dignatus es. (87r, 021-87v, 001)	Exaudi supplicem serui tui precem, et dirige hanc plebem tuam tibi dicatam, legibusque tuis seruientem, quam adoptiuum tibi populum elegisti, insuper et filios uocare dignatus es (32r, 003a-008a)	Exaudi supplicem serui tui precem, et dirige hanc plebem tuam tibi dicatam legibusque, tui a.c. rec. sup. lin./tuis p.c. seruientem, quam adoptiuum tibi populum elegisti, insuper et filios uocare dignatus es. (77r, 013-016)	
116	Respondit Jesus, et dixit ei: Omnis qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum; qui autem biberit ex aqua quam ego dabo ei, non sitiet in æternum: sed aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam. (**Jo 4, 13-14**)		qui sitintes uerbi tui fonte potasti (88r, 006-007)	qui sitientes uerbi tui fonte potasti (32r, 011b-012b)	qui sitientes uerbi tui fonte potasti (77v, 020-021)	
117	Dicebat autem et ad invitatos parabolam, intendens quomodo primos accubitus eligerent, dicens ad illos: Cum invitatus fueris ad nuptias, non discumbas in primo loco, ne forte honoratior te sit invitatus ab illo. Et veniens is, qui te et illum vocavit, dicat tibi: Da huic locum: et tunc incipias cum rubore novissimum locum tenere. Sed cum vocatus fueris, vade, recumbe in novissimo loco: ut, cum venerit qui te invitavit, dicat tibi: Amice, ascende superius. Tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus: quia omnis, qui se exaltat, humiliabitur: et qui se humiliat, exaltabitur. (Lc 14, 7-11)/ Et respondens Jesus, dixit iterum in parabolis eis, dicens: Simile factum est regnum cælorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Et misit servos suos vocare invitatos ad nuptias, et nolebant venire. Iterum misit alios servos, dicens: Dicite invitatis: Ecce prandium meum paravi, tauri mei et altilia occisa sunt, et omnia parata: venite ad nuptias. Illi autem neglexerunt: et abierunt, alius in villam suam, alius vero ad negotiationem suam: reliqui vero tenuerunt servos ejus, et contumeliis affectos occiderunt. Rex autem cum audisset, iratus est: et missis exercitibus suis, perdidit homicidas illos, et civitatem illorum succendit. Tunc ait servis suis: Nuptiæ quidem paratæ sunt, sed qui invitati erant, non fuerunt digni: ite ergo ad exitus viarum, et quoscumque inveneritis, vocate ad nuptias. Et egressi servi ejus in vias, congregaverunt omnes quos invenerunt, malos et bonos: et impletæ sunt nuptiæ discumbentium. Intravit autem rex ut videret discumbentes, et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Et ait illi: Amice, quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem? At ille obmutuit. Tunc dicit rex ministris: Ligatis manibus et pedibus ejus, mittite eum in		Venio ergo ad conuiuium tuum, uenio gratias agens quia me dignatus es domine Ihesu Christe ad tuas epulas inuitare, sciens quod ex toto corde meo desiderabam te. (88v, 005-008)	Venio ergo ad conuiuium tuum, uenio gratias agens, quia me dignatus es domine Ihesu Christe ad tuas epulas inuitare, sciens quod ex toto corde meo desiderabam te. (32v, 006a-010a)	Venio ergo ad conuiuium tuum, uenio gratias agens, quia me dignatus es jesu christe ad tuas epulas inuitare. Sciens quod ex toto corde meo desiderabam te. (78r, 017-020)	

	tenebras exteriores: ibi erit fletus et stridor dentium. Multi enim sunt vocati, pauci vero electi. (Mt 22, 1-14)					
118	Petite, et dabitur vobis: quærite, et invenietis: pulsate, et aperietur vobis. Omnis enim qui petit, accipit: et qui quærit, invenit: et pulsanti aperietur. (Mt 7, 7-8)/ Tunc simile erit regnum cælorum decem virginibus: quæ accipientes lampades suas exierunt obviam sponso et sponsæ. Quinque autem ex eis erant fatuæ, et quinque prudentes: sed quinque fatuæ, acceptis lampadibus, non sumpserunt oleum secum: prudentes vero acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus. Moram autem faciente sponso, dormitaverunt omnes et dormierunt. Media autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Tunc surrexerunt omnes virgines illæ, et ornaverunt lampades suas. Fatuæ autem sapientibus dixerunt: Date nobis de oleo vestro, quia lampades nostræ extinguuntur. Responderunt prudentes, dicentes: Ne forte non sufficiat nobis, et vobis, ite potius ad vendentes, et emite vobis. Dum autem irent emere, venit sponsus: et quæ paratæ erant, intraverunt cum eo ad nuptias, et clausa est janua. Novissime vero veniunt et reliquæ virgines, dicentes: Domine, domine, aperi nobis. At ille respondens, ait: Amen dico vobis, nescio vos. Vigilate itaque, quia nescitis diem, neque horam. (Mt 25, 1-13)/ Et ego dico vobis: Petite, et dabitur vobis; quærite, et invenietis; pulsate, et aperietur vobis. (Lc 11, 9)		Aperi mihi pulsanti ianuam uitae. (89r, 001-002)	Aperi michi pulsanti ianuam uitae (32v, 033a)	Aperi mihi pulsanti ianuam uitae. (78v, 011-012)	
119	Non veniat mihi pes superbiæ, et manus peccatoris non moveat me. (Ps 35, 12)/ Suscipe me secundum eloquium tuum, et vivam, et non confundas me ab exspectatione mea. (Ps 118, 116)	Non veniat mihi pes superbiæ, et manus peccatoris non moveat me. (Ps. Gal.)/ non veniat mihi pes superbiae et manus peccatorum non moveat me (Ps. Rom.)	nec ueniat mihi pes superbiae, et manus extranea a te non contingat me (89r, 003-004)	nec ueniat michi pes superbiae, et manus extranea non contingat me sed suscipe me secundum uerbum tuum (32v, 035a-003b)	nec ueniat mihi pes superbiae, et manus extranea a te non contingat me (78v, 013-014)	nec ueniat mihi pes superbiae, et manus extranea a te [0 B] non contingat [amoveat W497] me (V455BDW)
120	Vos amici mei estis, si feceritis quæ ego præcipio vobis. Jam non dicam vos servos: quia servus nescit quid faciat dominus ejus. Vos autem dixi amicos: quia omnia quæcumque audivi a Patre meo, nota feci vobis. (**Jo 15, 14-15**)		Sed suscipe me secundum uerbum tuum (89r, 004-005)	et perduc me ad conuiuium epularum tuarum, ubi epulantur tecum omnes amici tui (32v, 003b-005b)	sed suscipe me secundum uerbum tuum (78v, 014-015)	Sed suscipe me secundum uerbum tuum (V455BDW)
121	At ille respondit: Pax vobiscum, nolite timere: Deus vester, et Deus patris vestri, dedit vobis thesauros in saccis vestris: nam pecuniam, quam dedistis mihi, probatam ego habeo. Eduxitque ad eos Simeon. (Gn 43, 23)/ Dum autem hæc loquuntur, stetit Jesus in medio eorum, et dicit eis: Pax vobis : ego sum, nolite timere. (Lc 24, 36)/ Cum ergo sero esset die illo, una sabbatorum, et fores essent clausæ, ubi erant discipuli congregati propter metum Judæorum: venit Jesus, et stetit in medio, et dixit eis: Pax vobis. (Jo 20, 19)		Et proiecit se super tumulum in quo strauerat uestimenta sua et dicens nobis: Pax uobiscum fratres. (89r, 014-016)	Et proiecit se super tumulum in quo strauerat uestimenta sua dicens nobis: Pax uobiscum fratres. (32v, 016b-018b)	Et proiecit se super tumulum in quo strauerat uestimenta sua dicens nobis: Pax uobiscum fraters. (79r, 001-003)	
122	Dicit ei Jesus: Sic eum volo manere donec veniam, quid ad te? tu me sequere. (**Jo 21, 22**)		Hic est beatus Iohannes, de quo dominus prius dixerat ad Petrum: Sic eum uolo manere quoadusque ueniam, tu uero sequere me. (89v, 003-005)	Hic est beatus Iohannes, de quo dominus prius dixerat ad Petrum: Sic eum uolo manere quoadusque ueniam, tu uero sequere me (32v, 032b-33r, 001a)	Hic est beatus iohannes, de quo dominus prius dixerat ad petrum: Sic eum uolo manere quo ad usque ueniam, tu uero sequere me. (79r, 013-015)	
De exitu Herodis BHL 4318 (in Vienna 455 only, 1 item)						
3b	Herodes autem cum requisisset eum et non invenisset, inquisitione facta de custodibus, jussit eos duci: descendensque a Judæa in Cæsaream, ibi commoratus est. Erat autem iratus Tyriis et Sidoniis. At illi unanimes venerunt ad eum, et persuaso Blasto, qui erat super cubiculum regis, postulabant pacem, eo quod alerentur regiones eorum ab illo. Statuto autem die Herodes vestitus veste regia **sedit** pro tribunali, et **concionabatur** ad eos. Populus autem **acclamabat**: **Dei voces, et non hominis**. **Confestim autem** percussit eum angelus **Domini**, eo quod non **dedisset honorem** Deo: et consumptus a vermibus, expiravit. (Act 12, 19-23)		Cum, inquid, Caesaream descendisset Herodes, et in die solemni praeclara ueste regia indutus pro tribunali sedisset, ac de sublimi concionaretur ad populum, cumque populus adclamaret dei uoces et hominis, statim percussit eum angelus dei eo quod non dederit gloriam deo. (89v, 016-021)			
		Regis vero facinus in apostolos perpetratum dilationem non patitur ultionis, sed continuo vindex adest divinitus dextera, sicut historia in	Cum, inquid, Caesaream descendisset Herodes, et in die solemni praeclara ueste regia indutus pro tribunali sedisset, ac de sublimi concionaretur ad populum, cumque	-	-	Cum enim Caesaream descendisset Herodes, et in die sollempni preclara ac regia ueste indutus pro tribunali sedisset, ac de sublimi concionaretur ad populum, populusque

		apostolorum Actibus conscripta nos edocet: 'cum', inquit, 'Caesaream descendisset Herodes et in die sollemni praeclara veste regia indutus pro tribunali consedisset ac de sublimi contionaretur ad populum, cum que populus adclamaret ei: "dei voces et non hominis", statim', inquit, 'percussit eum angelus dei, eo quod non dederit gloriam deo, et scatens vermibus expiravit'. (**Ruf.** ***Hist. Eccl.*** **II 10, 1**)	populus adclamaret dei uoces et hominis, statim percussit eum angelus dei eo quod non dederit gloriam deo. (89v, 016-021)			acclamaret dei uoces et non hominis, statim percussit eum angelus domini eo quod non dederit gloriam deo. (W497, 74r, 012-017)
		sed et in secundo libro idem historiografus similia nihilominus de eodem scribit, hoc modo dicens: 'Post haec vero omne corpus eius morbus invadens diverso eum sibimet corruptelae genere vindicabat. febris namque in parte lenta vexabat, prurigo ex alia parte intolerabilis per omnem corporis diffusa superficiem, coli quoque creberrimus dolor, pedes pube tenus hydropis obsederat tumor, verenda corrupta putredine et scatentia vermibus horrescebant, inflationes etiam tortuosi spiritus et crebra suspiria convulsis admodum producta visceribus, ita ut diceretur a vatibus non morbi corporis haec, sed divinae ultionis esse supplicia. quique cum tot morbis etiam feralibus urgeretur, tamen spem adhuc vivendi gerens de medellis ac remediis cogitabat. denique transito Iordane aquis calidis, quae apud Callirhoen sunt, utebatur, quae etiam potantibus commodae dicuntur. visum est autem medicis etiam oleo calido omne corpus fovendum. cum que depositus fuisset in huiuscemodi fomento, ita resolutus est omnibus membris, ut etiam oculi ipsi e suis sedibus solverentur. reportatur in Hiericho et famulorum planctibus admonitus, ubi salutem desperare coepit, militibus quidem quinquagenas drachmas dividi iubet, ducibus vero et amicis suis plurimum pecuniae largitur. ipse autem furore iam plenus et ipsi, ut ita dicam, minitans morti fertur in facinus execrabile. etenim ex singulis quibusque vicis vel castellis si qui nobiliores et primarii erant viri, ex omni Iudaea ad se colligi et recludi iubet in loco, qui dicitur hippodromus. accersita tum sorore sua Salome atque eius viro nomine Alexam: novi, inquit, Iudaeos de meo interitu gavisuros, sed potero habere lugentes et exequias honorabiles ex plangentium multitudine, si volueritis vos meis parere praeceptis. hos omnes, quos in custodia habere iussi, totius Iudaeae nobiles viros, statim ut ego spiritum exhalavero, interficite, in hoc ipsum militibus praeparatis, ut omnis Iudaea	Omne autem corpus eius morbus inuadit, diuerso eum sibimet corruptelae genere uindicabat. Febris namque in parte lenta uexabat, prorigo, et alia parte intolerabilis per omnem corporis diffusa superficiem. Coli quoque creberrimus dolor pedes pubetenus hydropis obsederat tumor. Verenda corrupta putredine et scatentia uermibus horrescebant, inflationis etiam tortuosi spiritus et crebra suspiria, conuulsis admodum producta uisceribus, ita ut a uatibus diceretur non morbi corporis haec, sed diuinae ultionis esse supplicia. Quique cum tot morbis et tam feralibus urgueretur, tamen spem adhuc uiuendi gerens, de medelis ac remediis cogitabat. Denique transito Iordane aquis calidis, quae apud Caleroen sunt utebatur. Quae etiam potantibus commode dicuntur. Visum est autem medicis etiam oleo calido omne corpus fouendum. Cumque depositus fuisset in huiusce modi fomento ita resolutus est omnibus membris, ut etiam oculi ipsius est suis sedibus soluerentur. Reportatus exinde Hiericho et famulorum planctibus admonitum, ubi salutem desperare coepit, militibus quidem quinquagenas dragmas diuidi iubet. Ducibus uero amicis suis plurimum pecuniae largitur. Ipse autem furore iam plenus et ipsi ut dicam minitans morti fertur in facinus execrabile et enim ex singulis quibusque uicis, uel castellis si qui nobiliores et primarii erant uiri, ex omni Iudaea ad se collegi et retrudi iubet in eo loco qui dicitur Hypodromos. Accersita autem sorore sua Solome atque eius uiro nomine Alexandro: Noui, inquid, Iudaeos de meo interitu gauisuros. Sed potero habere lugentes et exequias honorabiles ex plangentium multitudine. Si uolueritis uos meis parere praeceptis hos omnes quos in custodia habere iussi, totius Iudaeae nobiles uiros, statim ut ego spiritum exalauero, interficite. In hoc ipsum militibus praeparatis ut omnis Iudaea et omnis domus etiam in uita defleant obitum meum. Nam et cibi auiditate et tussis conuulsione distendebatur. Cum ex dolorum uiolentia iam uitae exitum adesse sensisset malo accepto, cultrum poposcit. Solebat enim per semetipsum purgatum sic pomum atque incisum edere. Tum deinde circumspectans ne quis esset qui prohiberit, eleuauit in	-	-	Omne autem corpus eius morbus inuasit, diuerso eum sibimet corruptelae genere uendicabat. Febris namque in parte lenta uexabat, prurigo ex alia parte intolerabilis per omnem corporis diffusa superficiem. Colli quoque creberrimus dolor, pedes pubé tenus hydropis obsederat tumor. Verenda corrupta putredine et scatentia uermibus horrescebant. Inflationes etiam tortuosi spiritus et crebra suspiria conuulsis admodum producta uisceribus, ita ut a uatibus diceretur, non morbi corporis haec sed diuinae ultionis esse supplicia. Quique cum tot morbis et tam feralibus urgueretur, tamen spem adhuc uiuendi gerens de medelis ac remediis cogitabat. Denique transito Iordane aquis calidis quae apud Caleroén sunt utebatur, quae etiam potantibus commode esse dicuntur. Visum est autem medicis, etiam oleo calido omne corpus eius fouendum. Cumque depositus fuisset in huiuscemodi fomento, ita resolutus est omnibus membris, ut etiam oculi ipsius de suis sedibus soluerentur. Reportatus exinde Hierichó et famulorum planctu ac motu ubi salutem desperare coepit, militibus quidem suis quinquagenas dragmas diuidi iubet. Ducibus uero amicis suis plurimum pecuniae largitus est. Ipse autem furore iam plenus, et ipsi ut ita dicam minitans morti, fertur in facinus execrabile. Ex singulis etenim quibusque uicis uel castellis, si qui maiores ac nobiliores et primarii erant uiri ex omni Iudea ad se colligi, et retrudi iubet in eo loco qui dicitur Hypodrómos. Accersita autem sorore sua Salome, atque eius uiro nomine Alexandro: Noui, inquit, Iudeos de meo interitu gauisuros, sed potero habere lugentes et exequias honorabiles ex plangentium multitudine, si uolueritis uos meis parere praeceptis. Hos omnes quos in custodia habere iussi, totius Iudeae nobiles uiros, statim ut ego spiritum exalauero interficiatis, in hoc ipsum militibus praeparatis ut omnis Iudea et omnis domus etiam uitae defleant obitum meum. Nam et cibi auiditate et tussis conuulsione distentabatur, cum ex dolorum uiolentia iam uitae exitum adesse sensisset, malo accepto cultrum poposcit. Solebat enim per semet ipsum purgatum sic pomum atque incisum edere. Tunc deinde circumspiciens ne quis esset qui prohiberet,

		et omnis domus etiam invita defleat obitum meum'. Et post pauca idem Ioseppus ait: 'rursum autem, nam et cibi aviditate et tussis convulsione distendebatur, cum ex dolorum violentia iam vitae exitum adesse sensisset, malo accepto cultrum poposcit, solebat enim per semet ipsum purgatum sic pomum atque incisum edere. tum deinde circumspectans, ne quis esset qui prohiberet, elevavit in semet ipsum dexteram ictum que libravit'. Ad haec idem prosequitur scriptor, quod paulo ante quam novissimum spiritum redderet, tertium post duos, quos ante necaverat, filium suum praeceptis impiis iugulasset atque ultimam lucem, sicut non absque maximis doloribus corporis, ita etiam ne absque parricidii piaculis aufugisset. talis igitur Herodis extitit finis, quo digna supplicia scelere, quod in Bethlehem erga parvulos gesserat, et pro insidiis domini nostri ac salvatoris exactus est. (**Ruf.** ***Hist. Eccl.*** **I 8, 9-16**)	semetipsum dexteram ictumque librauit. Nam paulo ante quam nouissimum spiritum redderet, tertium post duos quos ante necauerat, filium suum praeceptis impiis iugulat atque ultimam lucem, si quidem, non absque maximis doloribus corporis, ita etiam ne absque parricidii piaculis moreretur, et excatens uermibus expirauit. Talis igitur Herodi extitit finis quo digna supplicia pateretur, ut crudelitati quam circa apostolos Christi exercuerat, et indigna uita uiuens, digna morte moreretur. Regnante domino nostro Ihesu Christo. (89v, 021-91r, 006)			eleuauit in semetipsum dexteram, ictumque librauit. Nam pauló antequam spiritum nouissimum redderet, tertium post duos quos necauerat filium suum preceptis impiis iugulat, atque ultimam lucem síquidem non absque maximis doloribus corporis ita etiam ne absque parricidii piaculis moreretur, et scatens uermibus expirauit. Talis igitur Herodi extiit finis, quo digna supplicia pateretur, ut crudelitate quam exercuerat circa apostolos Christi, et uita uiuiens indigna digna morte moreretur. Regnante domino nostro Ihesu Christo, qui uiuit et dominatur in saecula saeculorum. Amen. (W497, 74r, 017-75r, 013)
James the Less BHL 4089 (13 items)						
12 3	Et verbum Domini crescebat, et multiplicabatur numerus discipulorum in Jerusalem valde: multa etiam turba sacerdotum obediebat fidei. (**Act 6, 7**)		Tempore quo una annorum post pas sionem dominicam septimana completa est ecclesia dei Hierusalem constituta copiosissime multiplicata crescebat per Iacobum qui a domino ordinatus est in ea episcopus. (22v, 005-009)	Tempore quo una annorum post passionem dominicam septimana completa est, aecclesia dei Hierusalem constituta copiosissime multiplicata crescebat per Iacobum qui a domino ordinatus est in ea episcopus. (33r, 012a-019a)	Tempore quo una annorum post passionem dominicam septimana completa est, ecclesia dei hierusalem constituta copiosissime multiplicata crescebat per iacobum, qui a domino ordinatus est in ea episcopus. (20r, 006-010)	
		verum cum frequenter super hoc rogarent, nos autem oportunum tempus requireremus, septimana iam una ex passione domini conplebatur annorum et ecclesia dei in Hierusalem constituta copiosissime multiplicata crescebat per Iacobum, qui a domino ordinatus est in ea episcopus, rectissimis dispensationibus gubernata. (***Recog.*** **I 43, 3**)	Tempore quo una annorum post pas sionem dominicam septimana completa est ecclesia dei Hierusalem constituta copiosissime multiplicata crescebat per Iacobum qui a domino ordinatus est in ea episcopus. (22v, 005-009)	Tempore quo una annorum post passionem dominicam septimana completa est, aecclesia dei Hierusalem constituta copiosissime multiplicata crescebat per Iacobum qui a domino ordinatus est in ea episcopus. (33r, 012a-019a)	Tempore quo una annorum post passionem dominicam septimana completa est, ecclesia dei hierusalem constituta copiosissime multiplicata crescebat per iacobum, qui a domino ordinatus est in ea episcopus. (20r, 006-010)	
		Cum autem nos duodecim apostoli ad diem paschae cum ingenti multitudine convenissemus, ingressi ecclesiam fratrum unusquisque nostrum, Iacobo interrogante quae a nobis per loca singula gesta sint, audiente populo breviter exponimus. in quibus Caiphas pontifex, missis ad nos sacerdotibus, rogat ire ad se, ut aut ratione doceamus eum, quia Iesus ipse est aeternus Christus, aut ipse nos doceat, quia non est, (***Recog.*** **I 44, 1-2**)	Conuenientibus autem duodecim apostolis in Hierusalem ad diem festum Pasche, interrogante Iacobo ac populo audiente, breuiter exposuerunt quae per eos in locis singulis fuerant gesta. In quibus diebus Caiphas pontifex missis ad eos sacerdotibus rogauit ire ad se, ut aut rationem doceant eum quia Ihesus ipse est aeternus Christus aut ipse doceret quia non est. (22v, 010-017)	Conuenientibus autem duodecim apostolis in Hierusalem ad diem festum paschae interrogante Iacobo ac populo audiente breuiter exposuerunt quae per eos in locis singulis fuerunt gesta. In quibus diebus Caýphas pontifex missis ad eos sacerdotibus rogauit ire ad se, ut aut rationem doceant eum, quia Ihesus ipse est aeternus Christus, aut ipse doceret quia non est. (33r, 019a-029a)	Conuenientibus autem duodecim apostolis in hierusalem, ad diem festum paschae, interrogante iacobo ac populo audiente breuiter exposuerunt quae per eos in locis singulis fuerant gesta. In quibus diebus caifas pontifex missis ad eos sacerdotibus, rogauit ire ad se, ut aut ratione doceant eum quia Jesus ipse est aeternus Christus, aut ipse doceret quia non est. (20r, 010-017)	Conuenientibus autem duodecim apostolis in Hierusalem ad diem festum paschae, interrogante Iacobo ac populo audiente, breuiter exposuerunt quae per eos in locis singulis fuerant gesta. In quibus diebus Caifas pontifex missis ad eos sacerdotibus <u>rogauit</u> [rogat P] ire ad se, ut aut rationem [ratione W48 D p.c.]doceant eum quia Ihesus ipse est aeternus Christus, aut ipse docéret, quia non est. (V455DPW48)
		cum que crebro deposcerent ut de Iesu aut discerent aut docerent, si ipse esset Christus, visum nobis est ascendere ad templum et coram omni populo protestari de eo, simul et arguere Iudaeos de multis, quae ab eis absurde gerebantur. (***Recog.*** **I 53, 4**)	Quodam autem ascenderunt in templum coram omni populo protestari de Ihesu simul et arguere Iudaeos, de multis quae ab his absurde gerebantur. (22v, 017-020)	Quodam ergo die ascenderunt in templum coram omni populo protestari de Ihesu, simul et arguere Iudeos de multis quae ab his absurde gerebantur. (33r, 029a-032a)	Quodam ergo die ascenderunt in templum coram omni populo <u>potestari a.c./protestari p.c.</u> de jesu, simul et arguere iudaeos de multis quae ab his absurde gerebantur. (20r, 017-019)	Quodam <u>ergo</u> [autem V455] <u>die</u> [V455 p.c.] ascenderunt in <u>templum</u> [templo P] coram omni populo, <u>protestari</u> [protestandi P] de Ihesu, simul et argúere Iudeos de multis quae ab his absurde gerebantur. (V455DPW48)
		haec igitur et alia huiusmodi prosequentes, consequenter protestati	Ingressi igitur apostoli templum et stantes in gradibus facto populi silentio, euidenter	Ingressi igitur apostoli templum et stantes in gradibus facto populi silentio euidenter	Ingressi igitur apostoli templum et stantes in gradibus, facto populi silentio euidenter	Ingressi igitur apostoli templum et stantes in gradibus, facto populi silentio, euidenter

		sumus ac docuimus nos imperiti et piscatores, sacerdotes quidem de uno solo deo caeli, Sadducaeos de resurrectione mortuorum, Samaritas de consecratione Hierusalem, non tamen ingressi civitatem ipsorum, sed publice disputantes, Scribas vero et Pharisaeos de regno caelorum, discipulos Iohannis, ne scandalum paterentur in Iohanne[m], omnem vero populum, quia Iesus est Christus aeternus. ad ultimum autem monui eos, ut priusquam progrederemur ad gentes praedicare eis agnitionem dei patris, ipsi reconciliarentur deo suscipientes filium eius. aliter enim nullo modo eos ostendi posse salvari, nisi per sancti spiritus gratiam trinae invocationis dilui baptismate properarent et eucharistiam Christi domini sumerent, cui soli, de his quae docuit credere deberent, ut sic aeternam salutem consequi mererentur, aliter vero inpossibile prorsus esse reconciliari eos deo, etiam si mille ei aras et altaria mille succendant. (***Recog.* I 63, 1-4**)	contestati sunt de Ihesu et docuerunt, sacerdotes quidem de uno solo deo caeli, Saducaeos de resurrectione mortuorum, Samaritas de consecratione Hierusalem, non tamen ingressi ciuitatem ipsorum sed publice disputantes, scribas uero et Phariseos, de regno caelorum, discipulos Iohannis, ne scandalum paterentur in Iohanne, omnem uero populum quia Ihesus est Christus aeternus. Ad ultimum autem monuerunt ut priusquam progrederentur ad gentes praedicare agnitionem dei patris ipsi reconciliarentur deo, suscipientes filium eius. Aliter enim eos nullo modo ostenderunt posse saluari, nisi per sancti spiritus gratiam trinae inuocationis dilui baptismate properarent, et eucharistiam Christi domini sumerent, cui soli de his quae docuit credere deberent, ut sic aeternam salutem consequi mererentur. (22v, 021-23r, 017)	contestati sunt de Ihesu, et docuerunt sacerdotes quidem de uno solo deo caeli, Saduceos de resurrectione mortuorum, Samaritas de consecratione Hierusalem. Non tamen ingressi ciuitatem ipsorum sed publice disputantes, scribas uero et Phariseos de regno caelorum, discipulos Iohannis ne scandalum paterentur in Iohanne, omnem uero populum quia Ihesus est Christus aeternus. Ad ultimum autem monuerunt ut priusquam progrederentur ad gentes praedicare, agnitionem dei patris ipsi reconciliarentur deo, suscipientes filium eius. Aliter enim eos nullo modo ostenderunt posse saluari, nisi per sancti spiritus gratiam trinae inuocationis dilui baptismate properarent, et eucharistiam Christi domini sumerent. Cui soli de his quae docuit credere deberent, ut sic aeternam salutem consequi mererentur. (33r, 033a-020b)	contestati sunt de [jhuret] docuerunt sacerdotes quidem de uno solo deo caeli, Sadduceos (p.c.) de resurrectione mortuorum. Samaritas de consecratione hierusalem. Non tamen ingressi ciuitatem ipsorum sed publice disputantes, scribas uero et phariseos de regno caelorum. Discipulis iohannis ne scandalum paterentur in iohanne. Omnem uero populum quia Jesus est Christus aeternus. Ad ultimum autem monuerunt, ut priusquam progederentur Ad gentes praedicare agnitionem dei patris ipsi reconciliarentur deo suscipientes filium eius. Aliter enim eos nullo modo ostenderunt posse saluari nisi per sancti spiritus gratiam et (p.c.) trinae inuocationis dilui baptismate properarent, et eucharistiam Christi domini sumerent, cui soli de his quae docuit credere deberent, ut sic aeternam salutem consequi mererentur. (20r, 020-20v, 011)	contestati sunt de Ihesu, et docuerunt: sacerdotes quidem, de uno et solo deo caeli, Saduceos, de resurrectione mortuorum, Samarítas, de consecratione Hierusalem, non tamen ingressi ciuitatem ipsorum, sed publice disputantes, scribas uero et Pharisaeos, de regno caelorum, discipulos Iohannis, ne [se P p.c.] scandalum paterentur in Iohanne [Iohannem W48], omnem uero populum, quia Ihesus est Christus aeternus. Ad ultimum autem monuerunt ut priusquam progrederentur ad gentes praedicare agnitionem dei patris, ipsi reconciliarentur deo, suscipientes filium eius. Aliter enim eos nullomodo [nullo modo eos P] ostenderunt posse saluari, nisi per sancti spiritus gratiam, trinae inuocationis dilui baptismate properarent, et eucharistiam Christi domini sumerent. Cui soli de his quae docuit credere deberent, ut sic aeternam salutem consequi mererentur (V455DPW48)
		sed et de baptismate cum aliquanta dixisset, per septem continuos dies persuasit omni populo et pontifici, ut confestim ad percipiendum baptismum festinarent. cum que in eo iam res esset, ut venirent et baptizarentur, homo quidam inimicus, tunc cum paucis admodum ingrediens templum, clamare coepit et dicere: Quid facitis, o viri Israhelitae? cur vobis tam facile subripitur? cur praecipites ducimini ab hominibus infelicissimis et a mago deceptis? cum que haec diceret et ad haec audiret ac superaretur ab episcopo Iacobo, conturbare populum et seditiones suscitare coepit, uti ne ea quae dicebantur plebs posset audire. igitur exagitare cuncta clamoribus et quae fuerant multo labore ordinata convellere simul que incusare sacerdotes et obprobriis atque increpationibus coepit accendere et velut furibundus singulos quosque ad caedem concitare, dicens: Quid agitis? quid cessatis? o segnes et desides, cur non manibus nostris invadimus et discerpimus omnes hos? et cum haec dixisset, primus rapto ex ara reusto caedis fecit exordium. tum deinde et ceteri videntes eum simili ferebantur insania; fit omnium clamor, caedentium pariter et caesorum, sanguis plurimus funditur, fuga permixta habetur, cum interim ille inimicus homo Iacobum adgressus, de summis gradibus praecipitem dedit, quem cum mortuum credidisset, ultra mulcare neglexit. (***Recog.* I 69, 8-70,**	Et sic per septem dies persuaserunt omni populo et pontifici, ut confestim ad percipiendum baptisma festinarent. Cumque in eo iam res esset ut uenirent et baptizarentur, homo quidam inimicus tunc cum paucis ad domum ingrediens templum clamare coepit et dicere: Quid facitis, o uiri Israhelitae? Cur uobis tam facile subripitur? Cur praecites ducimini ab hominibus infelicissimis et a mago deceptis? Cumque haec diceret et ad haec audiret ac superaretur ab episcopo Iacobo, conturbare populum et seditiones suscitare coepit, ut ea quae dicebantur, pleps minime posset audire. Igitur exagitare cuncta clamoribus, et quae fuerant multo labore ordinata conuellere simulque incusare sacerdotes et obprobriis atque increpationibus coepit accendere et uelut furibundus singulos quosque ad caedem concitare dicens: Quid agitis, quid cessatis, o segnes et desides? Cur non manibus nostris inuadimus et discerpimus omnes hos? Et cum haec dixisset, primus rapto ex ara reusto caedis fecit exordium. Tum deinde et ceteri uidentes eum, simili ferebantur insania. Fit omnium clamor caedentium pariter et caesorum, sanguis plurimus funditur, fuga permixta habetur. Cum interim ille inimicus homo Iacobum adgressus de summis gradibus precipitem dedit, quem cum mortuum credidisset, ultra mulcare neglexit. (23r, 017-23v, 023)	Et sic per septem dies persuaserunt omni populo et pontifici ut confestim ad percipiendum baptisma festinarent. Cumque in eo iam res esset ut uenirent et baptizarentur, homo quidam inimicus tunc cum paucis admodum ingrediens templum, clamare cepit et dicere: Quid facitis o uiri Israhelitae? Cur uobis tam facile surripitur? Cur praecipites ducimini ab hominibus infelicissimis et a mago deceptis? Cumque haec diceret et ad haec audiretur ac superaretur ab episcopo Iacobo, conturbare populum et seditiones suscitare cepit, ut ea quae dicebantur, plebs minime posset audire. Igitur exagitare cuncta clamoribus et quae multo labore fuerant ordinata, conuellere simulque incusare sacerdotes, et obprobriis atque increpationibus cepit accendere, et uelut furibundus singulos quosque ad cedem concitare dicens: Cur non manibus nostris inuadimus et discerpimus omnes hos? Et cum haec dixisset, primus rapto ex ara torre usto cedis fecit exordium. Tum deinde et caeteri uidentes eum simili ferebantur insania. Fit omnium clamor cedentium pariter et cesorum, sanguis plurimus funditur, fuga permixta habetur. Cum interim ille inimicus homo, Iacobum aggressus, de summis gradibus precipitem dedit. Quem cum mortuum credidisset, ultra multare neglexit. (33r, 020b-33v, 019a)	Et sic per septem dies persuaserunt omni populo et pontifici, ut confestim ad percipiendum baptisma festinarent. Cumque in eo iam res esset ut uenirent et baptizarentur, homo quidam inimicus tunc cum paucis admodum ingrediens templum clamare coepit et dicere: Quid facitis, ó uiri Israhelitae? cur uobis tam facile subripitur, cur precipites ducimini ab hominibus infelicissimis et a mago deceptis? Cumque haec diceret et ad haec audiretur ac superaretur ab episcopo Iacobo, conturbare populum et seditiones suscitare coepit, ut ea quae dicebantur plebs minime posset audire. Igitur exagitare cuncta clamoribus, et quae fuerant multo labore ordinata conuellere simulque incusare sacerdotes, et obpropriis atque increpationibus coepit accendere, et uelut furibundus singulos quosque ad cedem concitare dicens: Quid agitis? Quid cessatis, o segnes et desides? Cur non manibus nostris inuadimus, et discerpimus omnes hos? Et cum haec dixisset primus rapto ex ara reusto, caedis fecit exordium. Tum deinde et ceteri uidentes eum simili ferebantur insania. Fit omnium clamor caedentium pariter et caesorum, sanguis plurimus funditur, fuga per mixta habetur. Cum interim ille inimicus homo iacobum aggressus de summis gradibus precipitem dedit. Quem cum mortuum credidisset, ultra mulcare neglexit. (20v, 011-21r, 013)	et sic per septem dies persuaserunt omni populo, et pontifici, ut confestim ad percipiendum baptisma festinarent. Cumque in eo iam res esset, ut uenirent et baptizarentur, homo quidam inimicus tunc cum paucis ádmodum [ad domum V455]ingrediens templum, clamare, coepit, et dicere: Quid facitis, ó uiri, Israhelitae? Cur uobis tam facile subripitur? Cur praecipites ducimini ab hominibus infelicissimis, et a mago deceptis [deceptus P a.c., deceptas P p.c.]? Cumque haec diceret, et ad haec audiretur [audiret V455] ac superaretur ab episcopo Iacobo, conturbare populum et seditiones [seditionis P] suscitare coepit, ut ea quae dicebantur, plebs minime posset [possit P] audire. Igitur exagitare cuncta clamoribus, et quae fuerant multo labore ordinata conuéllere simulque incusare [incusare P] sacerdotes, et opprobriis [obprobrium is P] atque increpationibus coepit accendere, et uelut furibundus singulos quosque ad caedem [sedem P] concitare, dicens: Quid agitis, quid cessatis o segnes et désides? Cur non manibus nostris inuádimus et discerpimus omnes hos? Et cum haec dixisset, primus rapto ex ara reusto [aratro fusto P p.c.] caedis fecit exordium. Tum deinde et caeteri uidentes eum, simili [similiter P] ferebantur [in P] insania. Fit [fiat] omnium clamor caedentium pariter, et caesorum sanguis plurimus funditur. Fuga permixta habetur. Cum interim ille inimicus homo Iacobum aggressus, de summis gradibus praecipitem dedit. Quem cum mortuum credidisset, ultra mulcare neglexit. (V455DPW48)

		8)				
		Igitur Iudaei posteaquam Paulus ad Caesarem, quem appellaverat, a Festo transmissus est, et frustratas insidias, quas ei intenderant, vident, in Iacobum fratrem domini immanitatem nequitiae suae vertunt, cui episcopalis in Hierusolymis delata ab apostolis fuerat sedes quemque hoc modo adorti sunt. productum in medium abnegare fidem Christi coram omni populo expetunt. at ille contra omnium opinionem voce satis libera et multo maiore quam vellent coram universo populo cum omni fiducia profitetur, filium esse dei salvatorem et dominum nostrum Iesum Christum. tum illi non ferentes tam grave et tam liberum testimonium viri, pro eo maxime, quod iustissimus apud omnes habebatur ob religiosae et continentissimae vitae merita, in necem eius vertuntur, favente sibi occasione temporis ex morte rectoris. contigit enim Festum per idem tempus obire apud Iudaeam et sine rectore ac principe esse provinciam. nam mortis Iacobi modus iam quidem et in superioribus a nobis Clementis sermonibus indicatus est, cum de pinna templi eum praecipitatum et fullonis percussum vecte describit. exploratius tamen de eo Hegesippus, qui post ipsas statim primas apostolorum successiones fuit, in quinto Commentariorum suorum libro his verbis refert: 'Suscepit', inquit, 'ecclesiam cum apostolis frater domini Iacobus, qui ab omnibus cognominatus est Iustus, ab ipsius domini temporibus perdurans usque ad nos. et multi quidem Iacobi vocati sunt, sed hic ex utero matris suae sanctus fuit. vinum et siceram non bibit neque animal manducavit, ferrum in caput eius non ascendit, oleo non est perunctus, balneis non est usus. huic soli licebat introire in sancta sanctorum. neque enim laneo utebatur indumento, sed tantum sindone. solus ingrediebatur templum et iacebat super genua sua orans pro populi indulgentia, ita ut orando callos faceret in genibus ad modum cameli semper genua flectendo nec umquam ab oratione cessando. itaque pro incredibili hac continentia et summa iustitia appellatus est Iustus et Oblias, quod est interpretatum: munimentum populi et iustitia, sicut et prophetae indicarunt de eo. quidam ergo de septem haeresibus, quae erant in populo, de quibus superius scripsimus, interrogabant eum, quod esset ostium Iesu. at ille dicebat hunc esse	Igitur Iudaei postquam Paulus ad caesarem quem appelauerat a festo transmissus est et frustratas insidias quas ei intenderant uident, in Iacobum fratrem domini immanitatem nequitiae suae uertunt, quemque hoc modo adorti sunt. Productum in medium abnegare eum fidem Christi coram omni populo expetunt. At ille contra omnium opinionem uoce satis libera et multo maiore quam uellent, coram uniuerso populo cum omni fiducia profitetur filium dei esse saluatorem et dominum nostrum Ihesum Christum. Tum illi non ferentes tam graue et tam liberum testimonium uiri, pro eo maxime quod iustissimus apud omnes habebatur, ob religiosae et continentissimae uitae merita in necem eius uertuntur fauente sibi occasione temporis ex morte rectoris. Contigit enim festum per idem tempus obire apud Iudaeam, et sine rectore ac principe esse prouinciam. Nam mortis Iacobi modus licet a Clemente, et aliis fuerit intimatus, exploratis tamen de eo Iosephus, qui post ipsas statim primas apostolorum succesoris fuit, quinto commentariorum suorum libro his uerbis refert. Suscepit, inquit, ecclesiam cum apostolis, frater domini Iacobus qui ab omnibus cognominatus est Iustus ab ipsis domini temporibus perdurans usque ad nos, et multi quidem Iacobi uocati sunt, sed hic ex utero matris suae sanctus fuit uinum et siceram non bibit, sed neque animal manducauit, ferrum in caput eius non ascendit, oleo non est perunctus, balneis non est usus. Huic soli licebat introire in sancta sanctorum, neque enim laneo utebantur indumento, sed tantum sindone. Solus ingrediebatur templum et iacebat super genua sua orans pro populi indulgentia, ita ut orando callos faceret in genibus admodum cameli, semper genua flectendo nec umquam ab oratione cessando. Itaque pro incredibi hac continentia et summa iustitia appellatus est Iustus, et Oblias quod est interpretatum in munimentum populi et iustitia, sicut et prophetae indicarunt de eo ergo quidam de septem heresibus quae erant in populo de quibus superius scripsimus, interrogabant eum quod esset ostium Ihesum. At ille dicebat, hunc esse saluatorem, ex quibus aliquanta crediderunt quia Ihesus est Christus. Ille autem hereses quas supra diximus, non crediderunt, neque surrexisse eum neque uenturum ut retribuat unicuique secundum opera sua. Qui uero crediderunt per Iacobum crediderunt. In quibus cum multi etiam ex principibus credidissent perturbatio erat Iudaeorum dicentium: Nihil iam superest quin omnis populus credat in Ihesum quod ipse sit Christus. Conuenientes igitur ad Iacobum dicebant ei: Oramus te ut reuoces populum, quia ecce erat in Ihesu	Igitur Iudei postquam Paulus ad cesarem quem appellauerat a Festo transmissus est, et frustratas insidias quas ei intenderant uident, inmanitatem nequiciae suae uertunt in Iacobum fratrem domini. Quemque hoc modo orsi sunt, productum in medium abnegare eum fidem Christi coram omni populo expetunt. At ille contra omnium opinionem uoce satis libera et multo maiore quam uellent coram uniuerso populo cum omni fiducia profitetur filium dei esse saluatorem et dominum nostrum Ihesum Christum. Tum illi non ferentes tam graue et tam liberum testimonium uiri pro eo maxime quod iustissimus apud omnes habebatur, ob religiosae et continentissimae uitae merita, in necem eius uertuntur, fauente sibi occasione temporis ex morte rectoris. Contigit enim festum per idem tempus obire apud Iudeam, et sine rectore ac principe esse prouinciam. Nam mortis Iacobi modus licet a Clemente et aliis fuerit intimatus, exploratius tamen de eo Iosephus qui post ipsas primas statim apostolorum successiones fuit, quinto commentariorum suorum libro his uerbis refert: Suscepit aecclesiam cum apostolis frater domini Iacobus, qui ab omnibus cognominatus est Iustus, ab ipsis domini temporibus perdurans usque ad nos. Et multi quidem Iacobi uocati sunt. Sed hic ex utero matris suae sanctus fuit, uinum et siceram non bibit, sed neque animal manducauit, ferrum in caput eius non ascendit. Oleo non est perunctus, balneis non est usus. Huic soli licebat introire in sancta sanctorum. Neque enim laneo utebatur indumento, sed tantum syndone. Solus ingrediebatur templum, et iacebat super genua sua orans pro populi indulgentia, ita ut orando callos faceret in genibus ad modum cameli semper genua flectendo, nec umquam ab oratione cessando. Itaque pro incredibili hac continentia et summa iusticia appellatus est iustus et oblias, quod est interpretatum munimentum populi et iusticia, sicut et prophetae indicauerunt de eo. Quidam ergo de septem heresibus quae erant in populo de quibus superius diximus, interrogabant eum quod esset ostium Ihesu. At ille dicebat, hunc esse saluatorem. Ex quibus aliquanti crediderunt, quia Ihesus est Christus. Illae autem hereses quas supra scripsimus non crediderunt neque surrexisse eum neque uenturum ut retribuat unicuique, secundum opera sua. Qui uero crediderunt, per Iacobum crediderunt. In quibus cum multi etiam ex principibus credidissent, perturbatio erat Iudeorum dicentium. Nichil iam superest quin omnis populus credat in Ihesum, quod ipse sit Christus. Conuenientes igitur Iudei ad Iacobum, dicebant ei: Oramus te ut reuoces populum,	Igitur iudaei postquam paulus ad caesarem quem appellauerat a Festo transmissus est, et frustratas insidias quas ei intenderant uident. In Iacobum fratrem domini immanitatem nequitiae suae uertunt, quemque hoc modo adorti sunt: productum in medium abnegare eum fidem christi coram omni populo expetunt, at ille contra omnium opinionem uoce satis libera et multo maiore quam uellent coram uniuerso populo cum omni fiducia profitetur filium dei esse saluatorem et dominum nostrum Jesum Christum. Tum illi non ferentes tam graue et tam liberum testimonium uiri pro eo maxime quod iustissimus apud omnes habebatur ob religiose et continentissimae uitae merita in necem eius uertuntur fauente sibi occasione temporis ex morte rectoris. Contigit enim festum per idem tempus obire apud iudaeam et sine rectore ac principate a.c./principe p.c. esse prouinciam. Nam mortis iacobi modus licet a clemente et aliis fuerit intimatus exploratius tamen de eo iosephus qui post ipsas statim primas apostolorum successionis fuit quinto commentariorum suorum libro his uerbis refert Suscepit inquit ecclesiam cum apostolis frater domini iacobus, qui ab omnibus cognominatus est iustus, ab ipsis domini temporibus perdurans usque ad nos. Et multi quidem iacobi uocati sunt, sed hic ex utero matris suae sanctus fuit, uinum et siceram non bibit, sed neque animal manducauit, ferrum in caput eius non ascendit. Oleo non est perunctus. Balneis non est usus. huic soli licebat introire in sancta sanctorum, neque enim laneo utebatur indumento, sed tantum sindone. Solus ingrediebatur templum, et iacebat super genua sua orans pro puli a.c./populi p.c. indulgentia, ita ut orando callos faceret in genibus (p.c.) admodum cameli semper genua flec[tend]o nec umquam ab oratione cessando. Itaque pro incredibili [hac] continentia et summa iustitia appellatus est [Iustu]s, et oblias quod est interpretatum munimentum [pop]uli et iustitia sicut et prophetae indicarunt de eo. [Qui]dam ergo de vii heresibus quae erant in populo [de q]uibus superius scripsimus. Interrogabant eum [quod] esset ostium jesu. At ille dicebat hunc esse [salu]atorem. Ex quibus aliquanti crediderunt [quia] jesus est christus. Ille autem hereses quas supra dixim[us] [non] crediderunt, neque surrexisse eum neque [uen]turum ut retribuat unicuique secundum opera sua. [Qui] uero crediderunt per iacobum crediderunt. [In q]uibus cum multi etiam ex principibus credidis [sent] perturbatio erat iudaeorum dicentium: Nihil iam [sup]erest quin omnis populus credat in jesum quod ipse [sit] christus . Conuenientes igitur ad iacobum dicebant [ei] Oramus te ut	Igitur Iudaei postquam [posteaquam P] Paulus ad caesarem quem appelauerat a festo transmissus est et frustratas insidias [P p.c.] quas ei intenderant [tetenderant W497p.c., tenderant W497 a.c.] uident [Iudei W497], in Iacobum fratrem domini immanitatem nequitiae [nequiti W48 a.c.] suae uertunt, quemque hoc modo adorti [exorsi V560] sunt. Productum in medium abnegare eum [0 V560] fidem Christi coram omni populo expetunt. At ille contra omnium opinionem [opinem W497 a.c.] uoce satis libera et multo maiore quam uellent, coram uniuerso populo cum omni fiducia profitetur filium dei esse [esse dei P] saluatorem et [0 W497] dominum nostrum Ihesum Christum. Tum illi non ferentes tam graue et tam liberum testimonium uiri, pro eo maxime quod iustissimus apud omnes habebatur, ob religiosae et continentissimae uitae merita [meritum V560] in necem eius uertuntur fauente [fatientes V560] sibi occasione [occasionem V560] temporis ex [P p.c.] morte rectoris [P p.c.]. Contigit enim festum per idem tempus obire apud Iudaeam, et sine rectore ac principe [principate D a.c.] esse prouinciam. Nam mortis Iacobi modus licet a Clemente, et [W497] aliis fuerit intimatus [P p.c.], exploratius [exploratis V455, exploratus P V560] tamen de eo Iosephus, qui post ipsas statim primas apostolorum succesiones [succesoris V455, succesionis D, succesiones apostolorum V560] fuit, quinto commentariorum suorum [0 W497] libro his uerbis refert. Suscepit, inquit, ecclesiam cum [0 P p.c.] apostolis [apostolus P] frater [fratres P a.c., fratre P p.c.] domini Iacobus qui ab omnibus cognominatus est Iustus ab ipsis domini temporibus perdurans usque ad nos [nunc V560], et multi quidem Iacobi uocati sunt, sed [P p.c.] hic ex utero matris suae sanctus fuit uinum et siceram non bibit, sed neque animal manducauit, ferrum in caput eius non ascendit, oleo non est perunctus [P p.c.], balneis non est usus. Huic soli licebat introire in sancta sanctorum, neque enim laneo utebatur indumento, sed [si V560] tantum sindone. Solus ingrediebatur templum et iacebat super genua sua [0 V560] orans pro [sua et V560] populi indulgentia [indulgentiam P], ita ut orando callos faceret in genibus admodum cameli, semper genua [sua V560] flectendo nec umquam ab oratione cessando. Itaque pro incredibili [incredibi V455] hac [0 V560] continentia et summa iustitia appellatus est Iustus, et Oblias quod est interpretatum munimentum [monumentum P, 0 W497] populi et [0 W 497] iustitia, sicut et prophetae indicarunt de eo quidam ergo [ergo quidam V455 P] de septem heresibus quae [qui V560] erant in

		salvatorem. ex quibus aliquanti crediderunt, quia Iesus est Christus. illae autem haereses, quas supra diximus, non crediderunt neque surrexisse eum neque venturum, ut retribuat unicuique secundum opera sua. qui vero crediderunt, per Iacobum crediderunt. in quibus cum multi etiam ex principibus credidissent, perturbatio erat Iudaeorum et scribarum ac Pharisaeorum dicentium: "nihil iam superest, quin omnis populus credat in Iesum, quod ipse sit Christus". convenientes igitur ad Iacobum dicebant ei: "oramus te, ut revoces populum, quia ecce errat in Iesu putans, quod ipse sit Christus. deprecamur ergo te, ut suadeas omnibus convenientibus in die paschae de Iesu. tibi enim omnes obtemperamus et de te tam nos quam populus testimonium ferimus, quia iustus es et personam nullius accipis. tu ergo suade populo de Iesu, ne erret, quia omnes tibi oboedimus. ascende itaque in excelsum locum pinnae templi, ut in edito positus appareas omnibus, et verba tua audiantur a cunctis, quia in diebus paschae convenit non solum Iudaeorum, sed et gentium multitudo". statuerunt igitur supra dicti scribae et Pharisaei Iacobum supra pinnam templi et voce magna clamantes ad eum dicunt: "virorum iustissime, cui omnes nos obtemperare debemus, quoniam populus errat post Iesum, qui crucifixus est, enuntia nobis, quod sit ostium Iesu". tum Iacobus ad eos ingenti voce respondit: "quid me interrogatis de filio hominis? et ecce ipse sedet in caelo a dextris summae virtutis, et ipse venturus est in nubibus caeli". cum que hac responsione et testimonio Iacobi multis satisfactum esset et libenter audissent, quae Iacobus protestatus est, coeperunt glorificare deum et dicere: "osanna filio David". tunc rursum ipsi scribae et Pharisaei coeperunt ad invicem dicere: "male fecimus tale testimonium praestare Iesu, sed ascendamus et praecipitemus hunc deorsum, ut ceteri terreantur et non credant ei". simul et voce magna exclamaverunt dicentes: "o o et Iustus erravit". et compleverunt scripturam, quae in Esaia scripta est, dicentem: auferamus iustum, quoniam inutilis est nobis, propterea fructum operum suorum manducabunt. ascenderunt ergo et praecipitaverunt eum et dicebant ad invicem: "lapidemus Iacobum Iustum". et coeperunt eum urgere lapidibus, quia deiectus non solum mori non potuit,	putans quod ipse sit Christus. Deprecamur ergo te ut suadeas omnibus conuenientibus in die paschae de Ihesu. Tibi enim omnes obtemperamus, et de te tam nos quam populus testimonium ferimus quia iustus es et personam ullius non accipis. Tu ergo suade populo de Ihesu ne erret quia omnes tibi oboedimus. Ascende itaque in excelsum locum pinnae templi ut in edito positus, appareas omnibus et uerba tua audiantur a cunctis, quia in diebus paschae conuenit non solum Iudaeorum sed et gentilium multitudo. Statuerunt igitur supradicti scribae et Pharisei Iacobum supra pinnam templi et uoce magna clamantes ad eum dicunt: Virorum iustissime cui omnes nos obtemperare debemus quoniam populus erat post Ihesum qui crucifixus est, enuntia nobis quod sit ostium Ihesu. Tum Iacobus ad eos ingenti uoce respondit: Quid me interrogatis de filio hominis? Ecce ipse sedet in caelo, a dextris summae uirtutis et ipse uenturus est in nubibus caeli. Cum hac responsione et testimonio Iacobi multis satisfactum esset, et libenter audissent quod Iacobus protestatus est, coeperunt glorificare deum et dicere: Osanna filio Dauit. Tum rursum ipsi scribae et Pharisaei coeperunt ad inuicem dicere: Male fecimus, tale testimonium prestare de Ihesu. Sed ascendamus et precipitemus hunc deorsum ut ceteri terreantur et non credant ei. Simul et uoce magna clamauerunt dicentes: O O, et Iustus errauit. Et compleuerunt scipturam quae in Esaia scripta est dicentem: Auferamus iustum quoniam inutilis est nobis. Propterea fructum operum suorum manducabunt. Ascenderunt ergo et precipitauerunt eum, et dicebant ad inuicem: Lapidemus Iacobum istum, et coeperunt eum urguere lapidibus. Qui deiectus, non solum mori non potuit sed conuersus et super genua sua procumbens dicebat: Rogo domine deus pater, dimitte eis peccatum, non enim sciunt quid faciunt. Cumque eum talia orantem desuper lapidibus perurguerent, unus ex sacerdotibus de filiis Rechabitarum, de quibus protestatur Hieremias propheta exclamauit dicens: Parcite queso, quid facitis? Pro uobis orat iustus iste quem lapidatis. Et unus ex ipsis, fullo arreptum fustem in quo res exprimere solent cerebrum eius inlisit. Et tali martyrio consummatus est ac sepultus in eodem loco prope templum. Hic est qui extitit ueritatis testis Iudaeis et gentibus quia Ihesus est Christus filius dei uiui qui cum patre et spiritu sancto dominatur et regnat in cuncta saecula saeculorum (23v, 004-26r, 023)	quia ecce errat in Ihesu, putans quod ipse sit Christus. Deprecamur ergo te, ut suadeas omnibus conuenientibus in die paschae de Ihesu. Tibi enim omnes obtemperamus, et de te tam nos quam populus testimonium ferimus quia iustus es, et personam nullius accipis. Tu ergo suade populo de Ihesu ne erret, quia omnes tibi obedimus. Ascende igitur in excelsum locum pinnae templi, ut in edito positus, appareas omnibus, et uerba tua audiantur a cunctis, quia in diebus paschae conueniunt non solum Iudeorum sed et gentilium multitudo. Statuerunt igitur praedicti scribae et Pharisei Iacobum supra pinnam templi, et uoce magna clamantes ad eum dicunt: Virorum iustissime, cui omnes nos obtemperare debemus, quoniam populus errat post Ihesum qui crucifixus est enuntia nobis quod sit ostium Ihesu. Tunc Iacobus ad eos ingenti uoce respondit: Quid me interrogatis de filio hominis? Ecce ipse sed et in caelo a dextris summae uirtutis, et ipse uenturus est in nubibus caeli. Cum hac responsione et testimonio Iacobi multis satisfactum esset, et libenter audissent quod Iacobus protestatus est, ceperunt glorificare deum et dicere: Osanna filio Dauid. Tunc rursum ipsi scribae et Pharisei ceperunt ad inuicem dicere: Male fecimus tale testimonium praestare de Ihesu, sed ascendamus et praecipitemus hunc deorsum, ut caeteri terreantur et non credant ei. Simul et uoce magna clamauerunt dicentes: Ó, ó, et iustus errauit. Et compleuerunt scripturam quae in Ýsaia scripta est dicentem: Auferamus iustum quoniam inutilis est nobis, propterea fructum operum suorum manducabunt. Ascenderunt ergo et praecipitauerunt eum et dicebant ad inuicem: Lapidemus Iacobum istum. Et ceperunt eum urgere lapidibus. Qui deiectus non solum mori non potuit, sed conuersus et super genua sua procumbens dicebat: Rogo domine deus pater, dimitte eis peccatum, non enim sciunt quid faciunt. Cumque eum talia orantem desuper lapidibus perurgerent, unus de sacerdotibus de filiis rachabitarum de quibus protestatus Ieremias propheta, exclamauit dicens: Parcite queso quod facitis? Pro uobis orat iustus iste quem lapidatis. Et unus ex ipsis fullo arreptum fustem in quo res exprimere solent, cerebro illius illisit, et tali martirio consummatus est, et sepultus in eodem loco prope templum. Hic est qui extitit ueritatis testis iudeis et gentibus quia Ihes[us] est Christus filius dei uiui, qui cum patre et spiritu sancto dominatur et regnat in cuncta secula seculorum amen. (33v, 024a-34v, 019a)	reuoces populum quia ecce errat [in Ihes]u putans quod ipse sit christus. Deprecamur ergo te [ut su]adeas omnibus conuenientibus in die paschae [de Ihes]u. Tibi enim omnes obtemperamus et de te tam nos [qua]m populus testimonium ferimus quia iustus es [et p]ersonam ullius non accipis. Tu ergo suade populo [de Ihe]su ne erret quia omnes tibi oboedimus. Ascende [itaque] in excelsum locum pinnae templi, ut in edito (add. sup. lin.) positus appareas omnibus, et uerba tua audiantur a cunctis quia in diebus paschae conuenit non solum iudaeorum, sed et gentilium multitudo. Statuerunt igitur supradicti scribae et pharisaei iacobum supra pinnam templi et uoce magna clamantes ad eum dicunt: Uirorum iustissime cui omnes nos obtemperare debemus quoniam populus erat post jesum qui crucifixus est enuntia nobis quod sit8. ostium jesu. Tum iacobus ad eos ingenti voc[ae] respondit: Quid me interrogatis de filio hominis? Ecce ipse sedet in caelo a dextris summae uirtutis et ipse uenturus est in nubibus caeli . Cum hac responsione et testimonio Iacobi multis satisfactum esset et libe[nter] audissent quod Iacobus protestatus est, coeperunt glorificare deum et dicere: Osanna filio David. Tum rursum ipsi scribae et pharisaei coeperunt ad inuicem dicere: Male fecimus tale testimonium prestare de Ihesu. Sed ascendamus et precipitemus hunc deorsum ut ceteri terreantur et non credant ei. Simul et uoce magna clamauerunt dicentes: Ó ó et iustus errau[it] Et compleuerunt scripturam quae in asia scripta est dicentem: Auferamus iustum quoniam inutilis est nobis. Propterea fructum operum suorum manducabunt. Ascenderunt ergo et precipitauerunt eum et dicebant ad inuicem: Lapidamus Iacobum istum, et coeperunt eum urgere (p.c.) lapidibus. Qui deiectus non solum mori non potuit, sed conuersus et super genua sua procumbens, dicebat: Rogo domine deus pater dimitte eis peccatum non enim sciunt quid faciunt. Cumque eum talia orantem desuper lapidibus per urg[.]erent unus ex sacerdotibus de filiis rechabitarum de quibus protestatur hieremias propheta exclamauit dicens: Parcite queso, quid facitis? pro uobis orat iustus iste quem lapidatis, et unus ex ipsis fullo arreptum fustem in quo res exprimere solent cerebro eius illisit. Et tali martyrio consummatus est ac sepultus in eodem loco prope templum. Hic est qui extitit ueritatis testis iudaeis et gentibus, quia jesus est christus filius dei uiui qui cum patre et spiritu sancto dominatur et regnat in cuncta saecula saeculorum (21r, 016-23r, 014)	populo de quibus superius scripsimus, interrogabant eum quod esset ostium Ihesu [Ihesum V455]. At ille dicebat, hunc esse saluatorem, ex quibus aliquanti crediderunt [crediderant W497] quia Ihesus est [P p.c.] Christus. Ille autem hereses quas [quia P a.c.] supra diximus, non crediderunt, neque surrexisse [resurrexisse V560] eum neque uenturum ut retribuat [tribuat W497] unicuique secundum opera sua. Qui uero crediderunt per Iacobum crediderunt. In [0 P] quibus cum multi etiam [0 V560, W497 p.c.] ex principibus [etiam V560] credidissent perturbatio erat Iudaeorum dicentium: Nihil iam superest quin omnis populus credat in Ihesum [Ihesu P, in Ihesum credat V560] quod ipse sit Christus. Conuenientes igitur ad Iacobum dicebant ei: Oramus te ut reuoces populum, quia ecce errat [erant P a.c.] in Ihesu [Ihesum P] putans quod ipse sit Christus [V560]. Deprecamur ergo te ut suadeas omnibus conuenientibus in die paschae de Ihesu. Tibi enim omnes obtemperamus, et de te tam nos quam populus testimonium ferimus quia iustus es et personam ullius non [nullius V560 W] accipis. Tu ergo suade populo de Ihesu ne erret quia omnes tibi oboedimus. Ascende [Descende V560] itaque in excelsum locum pinnae templi ut in edito positus, appareas omnibus et uerba tua audiantur a cunctis, quia in diebus paschae conuenit non solum Iudaeorum sed et gentilium [gentium P] multitudo. Statuerunt igitur supradicti scribae [scriba P] et Pharisei Iacobum supra pinnam templi et uoce magna clamantes [clamabant P] ad eum dicunt [dicentes P]: Virorum iustissime cui omnes nos obtemperare debemus quoniam populus erat post Ihesum [de Ihesu V560] qui crucifixus est, enuntia nobis quod [quid W48 a.c.] sit ostium Ihesu. Tum [Tunc W] Iacobus ad eos [0 W497] ingenti uoce respondit: Quid me interrogatis de filio hominis? Ecce ipse sedet in caelo [W48 p.c.], a dextris summae uirtutis et ipse uenturus est in nubibus caeli. Cum hac responsione et testimonio [0 W497, et satisfactione V560] Iacobi multis [et testimonio V560] satisfactum esset, et libenter audissent quod [quae P] Iacobus protestatus est, coeperunt glorificare deum et dicere: Osanna filio [fili P] Dauit. Tum [Tunc W497] rursum ipsi [ipse P] scribae et Pharisaei coeperunt ad inuicem dicere [dicere ad inuicem W497]: Male [Cur V560] fecimus, tale testimonium prestare [dicere V560] nobis [W497] de Ihesu. Sed ascendamus et precipitemus hunc deorsum ut ceteri terreantur et non credant ei [ei credant W497]. Simul [ras. W48] et uoce magna clamauerunt [exclamauerunt P] dicentes: O O, et Iustus errauit. Et compleuerunt scipturam quae in Esaia scripta est dicentem [declamat W497]: Auferamus iustum quoniam inutilis [P p.c.]

		sed conversus et super genua sua procumbens dicebat: "rogo, domine deus pater, remitte eis peccatum, non enim sciunt quid faciunt". cum que eum talia orantem desuper lapidibus perurgerent, unus de sacerdotibus de filiis Rechab filii Rachabin, de quibus protestatur Hieremias propheta, exclamavit dicens: "parcite quaeso. quid facitis? pro vobis orat iustus hic, quem lapidatis". et unus ex ipsis fullo arrepto fuste, in quo res exprimere solent, cerebro eius inlisit, et tali martyrio consummatus est ac sepultus in eodem loco prope templum. (***Hist. Ecc.*** **II 23, 1-18**)				est nobis. Propterea fructum operum suorum manducabunt. Ascenderunt ergo et precipitauerunt eum, et dicebant ad inuicem: Lapidemus Iacobum istum [iustum W a.c.], et coeperunt eum urguere [urgere W 497] lapidibus. Qui deiectus, non solum mori non potuit sed conuersus et [0 V560] super genua sua procumbens [incumbens W497] dicebat: Rogo [0 V560] domine deus [V560] pater, dimitte [remitte P] eis peccatum, non enim sciunt quid faciunt. Cumque eum talia orantem desuper lapidibus perurguerent [perurgerent V560], unus ex sacerdotibus de filiis Rechabitarum, de quibus protestatur Hieremias propheta [0 V560] exclamauit [0 W497, ras. W48] dicens [dicebat W48]: Parcite queso [parcite V560], quid [P p.c.] facitis? Pro uobis [enim V560] orat iustus iste [hic P] quem lapidatis. Et unus ex ipsis, fullo arreptum fustem [arrepto fusto P] in quo res exprimere solent [V560] cerebro [cerebrum V455 D] eius inlisit. Et tali martyrio consummatus est ac sepultus in eodem loco prope [iuxta W497] templum. Hic est qui extitit ueritatis testis Iudaeis et gentibus quia Ihesus est Christus [V560] filius dei uiui qui cum patre et spiritu sancto dominatur et regnat in cuncta saecula saeculorum Amen. (V455V560BPDW48W497)
124	Dixit autem Paulus: Ad tribunal Cæsaris sto: ibi me oportet judicari: Judæis non nocui, sicut tu melius nosti. Si enim nocui, aut dignum morte aliquid feci, non recuso mori: si vero nihil est eorum quæ hi accusant me, nemo potest me illis donare. Cæsarem appello. Tunc Festus cum concilio locutus, respondit: Cæsarem appellasti? ad Cæsarem ibis. (**Act 25, 10-12**)		Igitur Iudaei postquam Paulus ad caesarem quem appelauerat a festo transmissus est (24r, 004-006)	Igitur Iudei postquam Paulus ad cesarem quem appellauerat a Festo transmissus est (33v, 024a-027a)	Igitur iudaei postquam paulus ad caesarem quem appellauerat a festo transmissus est (21r, 016-018)	
125	erit enim magnus coram Domino: et vinum et siceram non bibet, et Spiritu Sancto replebitur adhuc ex utero matris suæ (Lc 1, 15)/ Cum autem placuit ei, qui me segregavit ex utero matris meæ, et vocavit per gratiam suam (Gal 1, 15)		sed hic ex utero matris suae sanctus fuit uinum et siceram non bibit, sed neque animal manducauit (24v, 009-010)	Sed hic ex utero matris suae sanctus fuit, uinum et siceram non bibit, sed neque animal manducauit (33v, 023b-025b)	sed hic ex utero matris suae sanctus fuit, uinum et siceram non bibit, sed neque animal manducauit, (21v, 017-019)	
126	Portabitque Aaron iniquitates eorum, quæ obtulerunt et sanctificaverunt filii Israël, in cunctis muneribus et donariis suis. Erit autem lamina semper in fronte ejus, ut placatus sit eis Dominus. Stringesque tunicam bysso, et tiaram byssinam facies, et balteum opere plumarii. (Ex 28, 38-39)/Tunica linea vestietur, feminalibus lineis verenda celabit: accingetur zona linea, cidarim lineam imponet capiti: hæc enim vestimenta sunt sancta: quibus cunctis, cum lotus fuerit, induetur. (Lv 16, 4)		Huic soli licebat introire in sancta sanctorum, neque enim laneo utebantur a.c. exp./utebatur p.c. indumento, sed tantum sindone. (24v, 012-014)	Huic soli licebat introire in sancta sanctorum. Neque enim laneo utebatur indumento, sed tantum syndone. (33v, 028b-030b)	huic soli licebat introire in sancta sanctorum, neque enim laneo utebatur indumento, sed tantum sindone. (21v, 021-022)	
127	Dicite justo quoniam bene, quoniam fructum adinventionum suarum comedet. (Is 3, 10)/Et tu, turris gregis nebulosa filiæ Sion, usque ad te veniet, et veniet potestas prima, regnum filiæ Jerusalem. (Mi 4, 8)		Itaque pro incredibi hac continentia et summa iustitia appellatus est Iustus, et Oblias quod est interpretatum in munimentum populi et iustitia, sicut et prophetae indicarunt de eo (24v, 019-023)	Itaque pro incredibili hac continentia et summa iusticia appellatus est iustus et oblias, quod est interpretatum munimentum populi et iusticia, sicut et prophetae indicauerunt de eo. (34r, 001a-006a)	Itaque pro incredibili continentia et summa iustitia appellatus est [iustu]s, et oblias quod est interpretatum munimentum [pop]uli et iustitia sicut et prophetae indicarunt de eo. (22r, 001-004)	
128	Dixit ergo eis iterum Jesus: Amen, amen dico vobis, quia ego sum ostium ovium. Omnes quotquot venerunt, fures sunt, et latrones, et non audierunt eos oves. Ego sum ostium. Per me si quis introierit, salvabitur: et ingredietur, et egredietur, et pascua inveniet. (**Jo 10, 7-9**)		ergo quidam de septem heresibus quae erant in populo de quibus superius scripsimus, interrogabant eum quod esset ostium Ihesum. (24v, 023-25r, 002)	Quidam ergo de septem heresibus quae erant in populo de quibus superius diximus, interrogabant eum quod esset ostium Ihesu. (34r, 006a-009a)	[Qui]dam ergo de vii heresibus quae erant in populo [de q]uibus superius scripsimus interrogabant eum [quod] esset ostium jesu. (22r, 005-007)	
129	et tibi, Domine, misericordia: quia tu reddes unicuique juxta opera sua. (Ps 61, 13)/ Si dixeris: Vires non suppetunt; qui inspector est cordis ipse intelligit: et servatorem animæ tuæ nihil fallit, reddetque homini juxta opera sua. (Pr 24, 12)/		Ille autem hereses quas supra diximus, non crediderunt, neque surrexisse eum neque uenturum ut retribuat unicuique secundum opera sua. (25r, 005-008)	Illae autem hereses quas supra scripsimus non crediderunt neque surrexisse eum neque uenturum ut retribuat unicuique, secundum opera sua. (34r, 011a-015a)	Ille autem hereses quas supra dixim[us] [non] crediderunt, neque surrexisse eum neque [uen]turum ut retribuat unicuique secundum opera sua. (22r, 009-011)	

	Filius enim hominis venturus est in gloria Patris sui cum angelis suis: et tunc reddet unicuique secundum opera ejus. (Mt 16, 27)/ qui reddet unicuique secundum opera ejus (Rom 2, 6)					
130	Pharisæi ergo dixerunt ad semetipsos: Videtis quia nihil proficimus? ecce mundus totus post eum abiit. (**Jo 12, 19**)		In quibus cum multi etiam ex principibus credidissent perturbatio erat Iudaeorum dicentium: Nihil iam superest quin omnis populus credat in Ihesum quod ipse sit Christus. (25r, 009-013)	In quibus cum multi etiam ex principibus credidissent, perturbatio erat Iudeorum dicentium. Nichil iam superest quin omnis populus credat in Ihesum, quod ipse sit Christus. (34r, 016a-021a)	[In q]uibus cum multi etiam ex principibus credidis[sent] perturbatio erat iudaeorum dicentium: Nihil iam [sup]erest quin omnis populus credat in jesum quod ipse [sit] christus . (22r, 013-016)	
131	Dicit illi Jesus: Tu dixisti. Verumtamen dico vobis, amodo videbitis Filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, et venientem in nubibus cæli. (Mt 26, 64)/ Jesus autem dixit illi: Ego sum: et videbitis Filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, et venientem cum nubibus cæli. (Mc 14, 62)		Quid me interrogatis de filio hominis? Ecce ipse sedet in caelo, a dextris summae uirtutis et ipse uenturus est in nubibus caeli. (25v, 011-014)	Quid me interrogatis de filio hominis? Ecce ipse sedet in caelo a dextris summae uirtutis, et ipse uenturus est in nubibus caeli. (34r, 012b-015b)	Quid me interrogatis de filio hominis? Ecce ipse sedet in caelo a dextris summae uirtutis et ipse uenturus est in nubibus caeli (22v, 009-011)	
132	turbæ autem, quæ præcedebant, et quæ sequebantur, clamabant, dicentes: Hosanna filio David: benedictus, qui venit in nomine Domini: hosanna in altissimis. (Mt 21, 9)/ Videntes autem principes sacerdotum et scribæ mirabilia quæ fecit, et pueros clamantes in templo, et dicentes: Hosanna filio David: indignati sunt (Mt 21, 15)		coeperunt glorificare deum et dicere: Osanna filio Dauit (25v, 017-018)	ceperunt glorificare deum et dicere: Osanna filio Dauid (34r, 018b-019b)	coeperunt glorificare deum et dicere: Osanna filio David (22v, 013-014)	
133	Circumveniamus ergo justum, quoniam inutilis est nobis (Sap 2, 12)/ Dicite justo quoniam bene, quoniam fructum adinventionum suarum comedet. (Is 3, 10)		Et compleuerunt scipturam quae in Esaia scripta est dicentem: Auferamus iustum quoniam inutilis est nobis. (26r, 001-003)	Et compleuerunt scripturam quae in Ýsaia scripta est dicentem: Auferamus iustum quoniam inutilis est nobis, propterea fructum operum suorum manducabunt. (34r, 027b-031b)	Et compleuerunt scripturam quae in asia scripta est dicentem: Auferamus iustum quoniam inutilis est nobis. (22v, 020-021)	
134	Jesus autem dicebat : Pater, dimitte illis : non enim sciunt quid faciunt. (**Lc 23, 34**)		Rogo domine deus pater, dimitte eis peccatum, non enim sciunt quid faciunt. (26r, 010-011)	003a Rogo domine deus pater, dimitte eis peccatum, non enim sciunt quid faciunt. (34v, 003a-005a)	Rogo domine deus pater dimitte eis peccatum non enim sciunt quid faciunt. (23r, 002-003)	
135	Domui autem Rechabitarum dixit Jeremias: Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Pro eo quod obedistis præcepto Jonadab patris vestri, et custodistis omnia mandata ejus, et fecistis universa quæ præcepit vobis, propterea hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Non deficiet vir de stirpe Jonadab filii Rechab, stans in conspectu meo cunctis diebus. (**Jr 35, 18-19**)		unus ex sacerdotibus de filiis Rechabitarum, de quibus protestatur Hieremias propheta exclamauit dicens: Parcite queso, quid facitis? Pro uobis orat iustus iste quem lapidatis. (26r, 012-016)	unus de sacerdotibus de filiis rachabitarum de quibus protestatus Ieremias propheta, exclamauit dicens: Parcite queso quod facitis? Pro uobis orat iustus iste quem lapidatis. (34v, 006a-011a)	unus ex sacerdotibus de filiis rechabitarum de quibus protestatus hieremias propheta exclamauit dicens: Parcite queso, quid facitis? pro uobis orat iustus iste quem lapidatis (23r, 005-008)	
Philip BHL 6814 (6 items)						
136	Tradidi enim vobis in primis quod et accepi: quoniam Christus mortuus est pro peccatis nostris secundum Scripturas: et quia sepultus est, et quia resurrexit tertia die secundum Scripturas (**1Cor 15, 3-4**)		quomodo passus, quomodo sepultus, die tercia resurrexit (27r, 019-020)	quomodo passus, quomodo sepultus die tercia resurrexit (35r, 006a-008a)	Quomodo passus? Quomodo sepultus die tertia resurrexit? (24r, 001-002)	
137	Et dixit ad eos: Hæc sunt verba quæ locutus sum ad vos cum adhuc essem vobiscum, quoniam necesse est impleri omnia quæ scripta sunt in lege Moysi, et prophetis, et Psalmis de me. Tunc aperuit illis sensum ut intelligerent Scripturas (**Lc 24, 44-45**)		Quomodo post resurrectionem eadem quae ante passionem suam docuerat (27r, 021-022)	quomodo post resurrectionem eadem quae ante passionem docuerat (35r, 008a-009a)	Quomodo post resurrectionem eadem quae ante passionem suam docuerat? (24r, 003-004)	
138	Et factum est, dum benediceret illis, recessit ab eis, et ferebatur in cælum. Et ipsi adorantes regressi sunt in Jerusalem cum gaudio magno: (**Lc 24, 51-52**)		quomodo uidentibus apostolis ascendisset in caelos (27r, 022-023)	quomodo uidentibus apostolis ascendisset in celos (35r, 010a-011a)	Quomodo uidentibus apostolis ascendisset in caelos? (24r, 004-005)	
139	Et cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco: et factus est repente de cælo sonus, tamquam advenientis spiritus vehementis, et replevit totam domum ubi erant sedentes. Et apparuerunt illis dispertitæ linguæ tamquam ignis, seditque supra singulos eorum: et repleti sunt omnes Spiritu Sancto, et cœperunt loqui variis linguis, prout Spiritus Sanctus dabat eloqui illis. (**Act 2, 1-4**)		quomodo misisset spiritum sanctum quem promisit. Qui ueniens quasi ignis, sedit super apostolos .xii. et omnium linguas et sermocinationes mentibus apostolorum suorum inseruit. (27r, 023-27v, 004)	quomodo misisset spiritum sanctum quem promisit, qui ueniens quasi ignis sedit super apostolos xii, et omnium linguas et sermocinationes mentibus apostolorum suorum inseruit (35r, 011a-015a)	Quomodo misisset spiritum sanctum quem promisit? Qui ueniens quasi ignis sedit super apostolos xii, et omnium linguas et sermocinationes mentibus apostolorum suorum inseruit? (24r, 005-008)	
140	Deinde post annos quatuordecim, iterum ascendi Jerosolymam cum Barnaba, assumpto et Tito. Ascendi autem secundum revelationem: et contuli cum illis Evangelium, quod prædico in gentibus, seorsum autem iis qui videbantur aliquid esse: ne forte in vacuum currerem, aut cucurrissem. (**Gal 2, 1-2**)		011 Ipse per reuelationem ad Asiam reuersus (27v, 011)	025a ipse per reuelationem ad Asiam reuersus (35r, 025a-026a)	Ipse per reuelationem ad asiam reuersus (24r, 014-015)	
141	Deum nemo vidit umquam: unigenitus Filius, qui est in sinu Patris, ipse enarravit. (Jo 1, 18)/ Dicit ei Jesus: Tanto tempore vobiscum sum, et non cognovistis me? Philippe, qui		Vbi prestantur beneficia dei orante apostolo Philyppo, omnibus qui credunt unum deum patrem inuisibilem inconprehensibilem et	Ubi prestantur beneficia dei orante apostolo Philippo, omnibus qui credunt unum deum patrem inuisibilem, incomprehensibilem et	Vbi prestantur beneficia dei orante apostolo Philippo omnibus qui credunt unum deum patrem inuisibilem incomprehensibilem et	

	videt me, videt et Patrem. Quomodo tu dicis: Ostende nobis Patrem? (Jo 14, 9)		immensum quem uidit hominum nemo neque uidere potest (28r, 006-010)	inmensum quem uidit hominum nemo neque uidere potest (35r, 012b-017b)	immensum quem uidit hominum nemo neque uidere potest (24v, 005-009)	
James the Great BHL 4057 (41 items)						
142	Scis hoc, quod aversi sunt a me omnes, qui in Asia sunt, ex quibus est Phigellus, et Hermogenes. (2Tim 1, 15)/ et sermo eorum ut cancer serpit: ex quibus est Hymenæus et Philetus (2Tim 2, 17)		Accidit autem quendam Hermogenem magum, ut discipulum suum Philetum nomine mitteret ad eum. (59r, 020-022)	Accidit autem quendam Hermogenem magum ut discipulum suum Philetum nomine mitteret ad eum. (35r, 022b-025b)	Accidit autem quendam hermogenem magum ut discipulum suum philetum nomine mitteret ad eum. (016-018, 52v)	
143	adlevat Dominus omnes qui corruunt et erigit omnes elisos (Ps 144, 14)/ Dominus solvit conpeditos (**Ps 145, 7**)	Qui custodit veritatem in sæculum; facit judicium injuriam patientibus; dat escam esurientibus. Dominus solvit compeditos (Ps 145, 7; Ps. Gal.)/ qui custodit veritatem in saeculum facit iudicium iniuriam patientibus dat escam esurientibus Dominus erigit elisos Dominus solvit compeditos (Ps 145, 7; Ps. Rom.)	Dominus Ihesus Christus erigit allisos et ipse soluit compeditos. (60r, 002-003)	Dominus Ihesus Christus erigit elisos, et ipse soluit compeditos. (35v, 035a-001b)	Dominus jesus christus erigit allisos et ipse soluit compeditos (019-020, 53r)	Dominus [meus W] jesus christus erigit allisos [elisos B W497] et ipse soluit compeditos (V455BDW)
144	Et ecce clamaverunt, dicentes: Quid nobis et tibi, Jesu fili Dei? Venisti huc ante tempus torquere nos? (**Mt 8, 29**)		Venientes autem demones ubi Iacobus orabat ululatum in aere abire coeperunt dicentes: Iacobe apostole dei miserere nostri, quia antequam ueniat tempus incendii nos etiam exurimur. (60r, 012-015)	Venientes autem demones ubi Iacobus orabat, ulularum in aere habere ceperunt dicentes: Iacobe apostole dei miserere nostri, quia antequam ueniat tempus incendis nos, etiam exurimur. (35v, 012b-017b)	Venientes autem daemones ubi iacobus orabat ululatum in aere habere coeper[unt[dicentes: Iacobe apostole dei miserere nostri, quia antequam ueniat tempus incendis nos, etiam exurimur . (003-006, 53v)	
145	Multi autem ex eis, qui fuerant curiosa sectati, contulerunt libros, et combusserunt coram omnibus: et computatis pretiis illorum, invenerunt pecuniam denariorum quinquaginta millium. (**Act 19, 19**)		Zabernas plenas codicibus attulit ad apostolum dei et coepit eos ignibus concremare. (61r, 007-009)	Zabernas plenas codicibus attulit ad apostolum dei, et cepit eos ignibus concremare. (36r, 002b-004b)	zabernas plenas codicibus attulit ad apostolum dei et coepit eos ignibus concremare. (019-021, 54r)	
146	Ego autem dico vobis: diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderunt vos, et orate pro persequentibus et calumniantibus vos: ut sitis filii Patris vestri, qui in cælis est: qui solem suum oriri facit super bonos et malos: et pluit super justos et injustos. (**Mt 5, 44-45**)		Pecunias quas de malo opere adquisisti in bonis operibus expende, ut sicut fuisti diaboli filius imitando diabolum efficiaris filius dei imitando deum, qui cottidie etiam ingratis prestat beneficia, et se blasphemantibus exhibet alimenta. (61v, 003-007)	Pecunias quas de malo opere acquisisti, in bonis operibus expende, ut sicut fuisti filius diaboli imitando diabolum, efficiaris filius dei imitando deum, qui cotidie etiam ingratis prestat beneficia, et se blasphemantibus exhibet alimenta. (36v, 029b-36r, 001a)	Pecunias quas de malo opere adquisisti in bonis operibus expende, ut sicut fuisti filius diaboli imitando diabolum, efficiaris filius dei imitando deum qui cotidie etiam ingratis prestat beneficia et se blasphemantibus exhibet alimenta. (014-019, 54v)	
147	Et congregati cum senioribus consilio accepto, pecuniam copiosam dederunt militibus, (Mt 28, 12)/Superveniens autem tribunus Lysias, cum vi magna eripuit eum de manibus nostris, (Act 24, 7)		Videntes igitur iudaei quia hunc magum quem inuictum putabant ita conuertisset ut omnes discipulos et amicos eius qui solebant ad synagogam conuenire Ihesu Christo per Iacobum credidisse, obtulerunt pecunias centurionibus duobus, qui praeerant Iherosolimis, Lysias et Theocritus et tenuerunt eum et miserunt in custodiam. (61v, 014-020)	Videntes ergo iudei quia hunc magum quem inuictum putabant ita conuertisset, et omnes discipulos et amicos eius qui solebant ad synagogam conuenire, Ihesu Christo per Iacobum credidisse, obtulerunt pecunias centurionibus duobus qui preerant Hierosolimis, Lysias et Theocritus et tenuerunt eum et miserunt in custodiam. (36v, 010a-019a)	Videntes igitur iudaei quia hunc magum quem inuictum putabant ita conuertisset et omnes discipulos et amicos eius qui solebant ad synagogam conuenire jesu christo per iacobum credidisse, obtulerunt pecunias centurionibus duobus qui praeerant hierosolimis lysias et theocritus et tenuerunt eum et miserunt in custodiam. (55r, 025, 54v-007)	
148	et benedicentur in semine tuo omnes gentes terrae quia oboedisti voci meae (Gn 22, 18)/ et benedicentur in semine tuo omnes gentes terrae (Gn 26, 4)/Vos estis filii prophetarum, et testamenti quod disposuit Deus ad patres nostros, dicens ad Abraham: Et in semine tuo benedicentur omnes familiæ terræ (Act 3, 25)/ Providens autem Scriptura quia ex fide justificat gentes Deus, prænuntiavit Abrahæ: Quia benedicentur in te omnes gentes (Gal 3, 8)		Promisit deus patri nostro Abrahae quod in semine eius hereditarentur omnes gentes. (62r, 002-004)	Promisit deus patri nostro Abrahae quod in semine eius hereditarentur omnes gentes. (36v, 027a-029a)	Promisit deus patri nostro abrahae quod in semine eius hereditarentur omnes gentes. (55r, 012-014)	Promisit deus patri nostro Abrahae quod in semine eius hereditarentur omnes gentes. (BDV455W)
149	Ejice ancillam hanc, et filium ejus: non enim erit hæres filius ancillæ cum filio meo Isaac. Dure accepit hoc Abraham pro filio suo. Cui dixit Deus: Non tibi videatur asperum super puero, et super ancilla tua: omnia quæ dixerit tibi Sara, audi vocem ejus: quia in Isaac vocabitur tibi semen. (Gn 21, 10-12)		Semen autem eius non est super Ismahel sed super Israel. Ille enim cum matre sua Agar eiectus a portione seminis Abrahe exclusus est. (62r, 004-006)	Semen autem eius non est super Ismahel, sed super Israel. Ille enim cum matre sua Agar eiectus a portione seminis Abrahae exclusus est. (36v, 029a-033a)	semen autem eius non est super Ismael sed super israhel. Ille enim cum matre sua agar eiectus a portione seminis abrahae exclusus est. (55r, 014-017)	
150	cui dixit Deus … quia in Isaac vocabitur tibi semen (Gn 21, 12)/ ad quem [Abraham] dictum est: Quia in Isaac vocabitur tibi semen (**Hbr 11, 18**)		Abrahae a deo dictum est, quia in Isaac uocabitur tibi semen. (62r, 007)	Abrahae dictum est a deo, quia in Ysaac uocabitur tibi semen. (36v, 033a-034a)	Abrahae a deo dictum est, quia in isaac uocabitur tibi semen. (55r, 017-018)	Abrahae [autem W497] a deo dictum est [dictum est a deo B W497], quia in Ysaac uocabitur tibi semen. (BDV455W)
151	Sicut scriptum est: Abraham credidit Deo, et reputatum est illi ad justitiam: cognoscite ergo quia qui ex fide sunt, ii sunt filii Abrahæ. (Gal 3, 6-7)/ Si enim Abraham ex operibus justificatus est, habet gloriam, sed non apud Deum. Quid enim dicit Scriptura? Credidit Abraham Deo, et reputatam		Amicus autem factus est non circumcidendo se sed credendo in deum. Hoc quod in semine eius hereditarentur omnes gentes. (62r, 011-012)	Amicus autem factus est non circumcidendo se, sed credendo in deum hoc quod in semine eius hereditarentur omnes gentes. (36v, 004b-008b)	Amicus autem factus est non circumcidendo se sed credendo in deum hoc quod in semine eius hereditarentur omnes gentes. (55r, 021-024)	

	est illi ad justitiam. (Rom 4, 2-3)					
152	prophetam de gente tua et de fratribus tuis sicut me suscitabit tibi Dominus Deus tuus ipsum audies (Dt 18, 15)/ Moyses quidem dixit: Quoniam prophetam suscitabit vobis Dominus Deus vester de fratribus vestris, tamquam me: ipsum audietis juxta omnia quæcumque locutus fuerit vobis (**Act 3, 22**)		qui non credit Moysen dicentem: Suscitabit uobis dominus prophetam magnum ipsum audietis tamquam me per omnia quaecumque praeceperit uobis. (62r, 017-020)	qui non credit Moysen dicentem, suscitabit uobis dominus prophetam magnum, ipsum audietis tamquam me per omnia quaecumque preceperit uobis. (36v, 015b-019b)	qui non credit moysen dicentem suscitauit uobis dominus prophetam magnum ipsum audietis tamquam me per omnia quaecumque praeceperit uobis. (55v, 003-006)	qui non credit Moysen dicentem, suscitabit [suscitauit D] uobis dominus prophetam magnum, ipsum audietis tamquam me per omnia quaecumque preceperit uobis. (BDV455W)
153	ecce virgo concipiet et pariet filium et vocabitis nomen eius Emmanuhel (Is 7, 14)/ Ecce virgo in utero habebit, et pariet filium: et vocabunt nomen ejus Emmanuel, quod est interpretatum Nobiscum Deus. (**Mt 1, 23**)		Hoc autem promissum Esaias praedixit, quo ordine fieret. Ait enim: Ecce uirgo in utero concipiet et pariet filium et uocabitur nomen eius Emmanuel quod est interpraetatum nobiscum deus. (62r, 020-023)	Hoc autem promissum Ysaias predixit quo ordine fieret. Ait enim: Ecce uirgo in utero concipiet et pariet filium, et uocabitur nomen eius Emmanuel, quod est interpretatum nobiscum deus. (36v, 019b-024b)	Hoc autem promissum esaias predixit quo ordine fieret; ait enim: Ecce uirgo in utero concipiet et pariet filium et uocabitur nomen eius emmanuhel , quod est interpretatum nobiscum deus. (55v, 006-010)	Hoc autem promissum Ysaias predixit quo ordine fieret. Ait enim: Ecce uirgo in utero concipiet [accipiet W497] et pariet filium, et uocabitur nomen eius Emmanuel, quod est interpretatum nobiscum deus. (BDV455W)
154	(tunc aperientur oculi caecorum et aures surdorum patebunt, Is 35, 5)		Hieremias autem dicit: Ecce ueniet redemptor tuus Hierusalem, et ho[c] signum eius (add. sup. lin.) erit. Caecorum oculos aperiet, surdis reddet auditum, et uoce sua excitabit mortuos. (62r, 023-62v, 003)	Hieremias autem dicit: Ecce redemptor tuus ueniet Hierusalem, et hoc eius signum erit: Cecorum oculos aperiet, surdis reddet auditum, et uoce sua excitabit mortuos. (36v, 024b-029b)	Hieremias autem dicit: Ecce ueniet redemptor tuus hierusalem, et hoc eius signum erit. Caecorum oculos aperiet, surdis reddet auditum, et uoce sua excitabit mortuos. (55v, 010-013)	Hieremias autem dicit: Ecce redemptor tuus ueniet Hierusalem, et hoc eius signum [signum eius V455 W497] erit: Cecorum oculos aperiet, surdis reddet auditum, et uoce sua excitabit mortuos. (BDV455W)
155	(Exsulta satis, filia Sion; jubila, filia Jerusalem: ecce rex tuus veniet tibi justus, et salvator: ipse pauper, et ascendens super asinam et super pullum filium asinæ, Za 9, 9)		Ezechiel autem adsignat dicens: (erasure) ueniet rex tuus Sion (add. sup. lin.) ueniet, humilis et restauret te a.c/restaurat te p.c. (62v, 003-005)	Ezechiel autem assignat dicens: Veniet rex tuus Syon, ueniet humilis et restaurat te. (36v, 029b-030b)	Ezechihel autem adsignat dicens: Veniet rex tuus sion, ueniet humilis, et restaurat te (55v, 013-015)	Ezechiel autem assignat dicens: [eras. V455] Veniet rex tuus Syon [V455 p.c.], ueniet humilis et restaurat te [V455 p.c.]. (BDV455W)
156	Aspiciebam ergo in visione noctis, et ecce cum nubibus caeli quasi filius hominis veniebat, et usque ad antiquum dierum pervenit: et in conspectu eius obtulerunt eum. Et dedit ei potestatem, et honorem, et regnum (Dn 7, 13-14)/et videbunt Filium hominis venientem in nubibus cæli cum virtute multa et majestate (Mt 24, 30)/ Et tunc videbunt Filium hominis venientem in nubibus cum virtute multa et gloria (Mc 13, 26)/et tunc videbunt Filium hominis venientem in nube cum potestate magna et majestate (Lc 21, 27)		Daniel autem dicit sicut filius hominis ita adueniet, et ipse obtinebit principatus et potestates. (62v, 005-007)	Daniel autem dicit: Sicut filius hominis ita adueniet, et ipse obtinebit principatus et potestates. (36v, 031b-034b)	Danihel autem dicit: sicut filius hominis ita adueniet, et ipse obtinebit principatus et potestates (55v, 015-017)	Daniel autem dicit: Sicut filius hominis ita adueniet, et ipse obtinebit principatus et potestates. (BDV455W)
157	Dominus dixit ad me filius meus es tu (**Ps 2, 7**)		Dauit autem uocem filii dei dicentis: Dominus dixit ad me filius meus es tu. (62v, 007-008)	David autem dicit uoce filii dicentis: Dominus dixit ad me filius meus es tu. (37r, 034b, 36v-001a)	Dauid autem dicit uocem filii dicentis: Dominus dixit ad me filius meus es tu (55v, 017-018)	Dauid autem dicit uocem filii [uocem filii dei V455] dicentis: Dominus dixit ad me filius meus es tu (V455BDW)
158	ipse invocabit me pater meus es tu Deus meus et susceptor salutis meae et ego primogenitum ponam illum excelsum prae regibus terrae (**Ps 88, 27-28**)		Et patris uox de filio dicit: Ipse inuocabit me pater meus es tu. Et ego primogenitum ponam illum excelsum apud reges terrae. (62v, 008-010)	Et patris uox de filio dicit: Ipse inuocabit me pater meus es tu, et ego primogenitum ponam illum excelsum apud reges terrae. (37r, 001a-005a)	et patris uox de filio dicit: Ipse inuocauit me, pater meus es tu, et ego primogenitum ponam illum, excelsum apud reges terrae (55v, 019-021)	et patris uox de filio dicit: Ipse inuocabit [inuocauit D] me, pater meus es tu, et ego primogenitum ponam illum, excelsum [0 W497] apud reges terrae (V455BDW)
159	de fructu ventris tui ponam super sedem tuam (**Ps 131, 11**)	Juravit Dominus David veritatem, et non frustrabitur eam: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. (Ps. Gal.)/iuravit Dominus David veritatem et non frustrabitur eum de fructu ventris tui ponam super sedem meam (Ps. Rom.)	Dauit sermo domini loquitur dicens: De fructu uentris tui ponam super sedem meam. (62v, 011-012)	Dauid sermo domini loquitur dicens: De fructu uentris tui ponam super sedem meam. (005a-007a, 37r)	Ad ipsum autem dauid sermo domini loquitur dicens: De fructu uentris tui ponam super sedem meam. (55v, 021-023)	Ad ipsum autem dauid sermo domini loquitur dicens: De fructu uentris tui ponam super sedem meam (V455BDW)
160	sicut ovis ad occisionem ducetur (Is 53, 7)/Tamquam ovis ad occisionem ductus est (**Act 8, 32**)		De passione autem eius dicit Esaias: Sicut ad occisionem ductus est. (62v, 012-014)	De passione autem eius dicit Ysaias: Sicut ouis ad occisionem ductus est. (37r, 008a-009a)	De passione autem eius dicit esaias: Sicut ouis ad occisionem ductus est . (55v, 023-025)	De passione autem eius dicit Ysaias: Sicut ouis ad occisionem ductus est. (BDV455W)
161	Foderunt manus meas et pedes meos; dinumeraverunt omnia ossa mea. Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem. (**Ps 21, 17-19**)/ Postquam autem crucifixerunt eum, diviserunt vestimenta ejus, sortem mittentes: ut impleretur quod dictum est per prophetam dicentem: Diviserunt sibi vestimenta mea, **et** super vestem meam miserunt sortem. (Mt 27, 35)/ Et crucifigentes eum, diviserunt vestimenta ejus, mittentes sortem super eis, quis quid tolleret. (Mc 15, 24)/ Jesus autem dicebat: Pater, dimitte illis: non enim sciunt quid faciunt. Dividentes vero vestimenta ejus, miserunt sortes. (Lc 23, 34)/ Dixerunt ergo ad invicem: Non scindamus eam, sed sortiamur de illa cujus sit. Ut Scriptura impleretur, dicens: Partiti sunt vestimenta mea sibi: et in vestem meam miserunt sortem. Et milites	Quoniam circumdederunt me canes multi; concilium malignantium obsedit me.Foderunt manus meas et pedes meos; 18dinumeraverunt omnia ossa mea. Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me. 19Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem. (Ps 21, 17-19; Ps. Gal.)/ quoniam circumdederunt me canes multi concilium malignantium obsedit me foderunt manus meas et pedes meos 18 dinumeraverunt omnia ossa mea ipsi vero consideraverunt et conspexerunt me 19 diviserunt sibi vestimenta mea et super vestem meam	Et dauit in personam eius dicit: Foderunt manus meas et pedes meos dinumerauerunt omnia ossa mea. Ipsi uero considerauerunt et inspexerunt me, diuiserunt sibi uestimenta mea et super uestem meam miserunt sortem. (62v, 014-017)	Et Dauid in persona eius dicit: Foderunt manus meas et pedes meos, dinumerauerunt omnia ossa mea. Ipsi uero considerauerunt et inspexerunt me, diuiserunt sibi uestimenta mea et super uestem meam miserunt sortem. (37r, 009a-016a)	Et dauid personam eius dicit: Foderunt manus meas et pedes meos, dinumerauerunt omnia ossa mea. Ipsi uero considerauerunt et inspexerunt me, diuiserunt sibi uestimenta mea, et super uestem meam miserunt sortem. (55v, 025-56r, 004)	Et dauid personam eius dicit: Foderunt manus meas et pedes meos, dinumerauerunt omnia ossa mea. Ipsi uero considerauerunt et inspexerunt me, diuiserunt sibi uestimenta mea, et super uestem meam miserunt sortem. (V455BDW)

	quidem hæc fecerunt. (Jo 19, 24)	miserunt sortem (Ps 21, 17-19; Ps. Rom.)				
162	Et dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto. (**Ps 68, 22**)/ Et continuo currens unus ex eis, acceptam spongiam implevit aceto, et imposuit arundini, et dabat ei bibere. (Mt 27, 48)/ Currens autem unus, et implens spongiam aceto, circumponensque calamo, potum dabat ei, dicens: Sinite, videamus si veniat Elias ad deponendum eum. (Mc 15, 36)/Illudebant autem ei et milites accedentes, et acetum offerentes ei, (Lc 23, 36)/ Vas ergo erat positum aceto plenum. Illi autem spongiam plenam aceto, hyssopo circumponentes, obtulerunt ori ejus.(Jo 19, 29)		Et alio loco idem Dauit ait: Dederunt in escam meam fel et in siti mea potauerunt me aceto. (62v, 018-019)	Et alio loco idem Dauid ait: Dederunt in escam meam fel, et in siti mea potauerunt me aceto. (37r, 016a-018a)	Et alio loco idem dauid ait: Dederunt in escam meam fel, et in siti mea potauerunt me aceto. (56r, 004-005)	Et alio loco idem dauid ait: Dederunt in escam meam fel, et in siti mea potauerunt me aceto. (V455BDW)
163	caro mea requiescet in spe. Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis sanctum tuum videre corruptionem (Ps 15, 9-10)/caro mea requiescet in spe: quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis sanctum tuum videre corruptionem (Act 2, 26-27)		De morte autem eius dicit: Caro mea requiescet in spe, quo[niam] non derelinques in inferno animam meam nec dabis sanctum tuum uidere corruptionem. (62v, 019-022)	De morte autem eius dicit: Caro mea requiescet in spe. Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis sanctum tuum uidere corruptionem. (37r, 018a-022a)	De morte autem eius dicit: Caro mea requiescet in spe, quoniam non derelinques in inferno animam meam, nec dabis sanctum tuum uidere corruptionem . (56r, 006-008)	De morte autem eius dicit: Caro mea requiescet in spe [0 W497], quoniam non derelinques in inferno animam meam [animam meam in inferno B], nec dabis sanctum tuum uidere corruptionem. (V455BDW)
164	Exsurrexi, et adhuc sum tecum. (**Ps 138, 18**)		Vox autem filii ad patrem dicit: Exsurgam adhuc et tecum sum. (62v, 022-023)	Vox autem filii ad patrem dicit: Exsurgam adhuc et tecum sum. (37r, 023a-024a)	Vox autem filii ad patrem dicit: exsurgam adhuc et tecum sum (56r, 008-009)	Vox autem filii ad patrem dicit: exsurgam adhuc et [et adhuc W497] tecum sum (V455BDW)
165	Propter miseriam inopum, et gemitum pauperum, nunc exsurgam, dicit Dominus. (**Ps 11, 6)**		Et iterum propter miseriam inopum et gemitum pauperum, nunc exsurgam dicit dominus. (62v, 023-63r, 002)	Et iterum: Propter miseriam inopum et gemitum pauperum dicit (exp.) nunc exurgam dicit dominus. (37r, 024a-027a)	Et iterum: Propter miseriam inopum et gemitum pauperum nunc exsurgam dicit dominus. (56r, 009-011)	Et iterum: Propter miseriam inopum et gemitum pauperum nunc exsurgam dicit dominus. (V455BDW)
166	Ascendisti in altum, cepisti captivitatem (Ps 67, 19)/Ascendens in altum, captivam duxit captivitatem (Eph 4, 8)	Ascendisti in altum, cepisti captivitatem, accepisti dona in hominibus; etenim non credentes inhabitare Dominum Deum. (Ps 67, 19; Ps. Gal.)/ascendens in altum captivam duxit captivitatem dedit dona hominibus etenim qui non credunt inhabitare Dominus Deus benedictus (Ps 67, 19; Ps. Rom.)	De ascensione autem eius dicit: Ascendit in altum captiuam duxit captiuitatem. (63r, 002-003)	De ascensione autem eius dicit: Ascendit in altum, captiuam duxit captiuitatem. (37r, 027a-029a)	De ascensione autem eius dic[it]: Ascendit in altum, captiuam duxit captiuitatem (56r, 011-012)	De ascensione autem eius dicit: Ascendit in altum, captiuam duxit captiuitatem (V455BDW)
167	Ascendit Deus in jubilo (**Ps 46, 6**)	Ascendit Deus in jubilo, et Dominus in voce tubæ. (Ps. Gal.) /ascendit Deus in iubilatione et Dominus in voce tubae (Ps. Rom.)	Et iterum: Ascendit dominus in iubilatione. (63r, 004)	Et iterum: Ascendit deus in iubilatione. (37r, 029a-030a)	et iterum: Ascendit deus in iubilatione (56r, 013)	et iterum: Ascendit deus [dominus V455 W48] in iubilatione (V455BDW)
168	Et ascendit super cherubim, et volavit (**Ps 17, 11**)		Et iterum: Ascendit super cherubin et uolauit. (63r, 004-005)	Et iterum: ascendit super cherubim et uolauit. (37r, 030a-031a)	et iterum: Ascendit super cherubim et uolauit (56r, 013-014)	et iterum: Ascendit super cherubim et uolauit (V455BDW)
169	(Dominum formidabunt adversarii ejus: et super ipsos in cælis tonabit, 1Sm 2, 10)		Item Anna mater sancti Samuhelis dicit: Dominus ascendit in caelos et tonat (63r, 005-007)	Item Anna mater sancti Samuhelis dicit: Dominus ascendit in coelos et tonat. (37r, 031a-033a)	Item anna Mater sancti samuhelis dicit: Dominus ascendit in caelos et tonat (56r, 014-016)	Item Anna mater sancti Samuhelis dicit: Dominus ascendit in coelos et tonat. (BDV455W)
170	Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis (Ps 109, 1)/ Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis (Mt 22, 44)/Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis (Mc 12, 36)/Dixit Dominus Domino meo: sede a dextris meis (Lc 20, 42)/Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis (Act 2, 34)		idem per Dauid ait: Dicit dominus domino meo sede a dextris meis. (63r, 009-010)	idem Dauid ait: Dixit dominus domino meo sede a dextris meis. (37r, 001b-003b)	Idem per dauid ait: Dicit dominus domino meo, sede ad dextris meis. (56r, 018-019)	idem per [0 B] Dauid ait: Dicit [Dixit B W497] dominus domino meo sede a dextris meis. (V455BDW)
171	Deus manifeste veniet; Deus noster, et non silebit. Ignis in conspectu ejus exardescet; et in circuitu ejus tempestas valida (**Ps 49, 3**)	Deus manifeste veniet; Deus noster, et non silebit. Ignis in conspectu ejus exardescet; et in circuitu ejus tempestas valida. (Ps. Gal.)/Deus manifestus veniet Deus noster et non silebit ignis in conspectu eius ardebit et in circuitu eius tempestas valida (Ps. Rom.)	Et quid uenturus sit iudicare terram per ignem. Dicit propheta: Deus manifeste ueniet, deus noster et non silebit. Ignis in conspectu eius ardebit et in circuitu eius tempestas ualida. (63r, 010-014)	Et quod uenturus sit iudicare seculum per ignem, dicit propheta: Dominus manifeste ueniet, deus noster et non silebit. Ignis in conspectu eius ardebit, et in circuitu eius tempestas ualida. (37r, 003b-007b)	Et quod uenturus sit iudicare terram per ignem dicit propheta: Deus manifeste ueniet deus noster, et non silebit. Ignis in conspectu eius ardebit, et in circuitu eius tempestas ualida. (56r, 019-022)	Et quod [quid V455] uenturus sit iudicare terram [saeculum B] per ignem. Dicit propheta: Deus [Dominus B] manifeste ueniet, deus noster et non silebit. Ignis in conspectu eius ardebit et in circuitu eius tempestas ualida. (V455BDW)
172	Vivent mortui tui, interfecti mei resurgent (**Is 26, 19**)		Ait enim Esaias: Surgent mortui et resurgent qui in monumentis sunt. (63r, 017-018)	Ait enim Ysaias: Surgent mortui, et resurgent qui in monumentis sunt. (37r, 011b-013b)	Ait enim esaias: Surgent mortui et resurgent qui in monumentis sunt. (56r, 025-56v, 001)	Ait enim Ysaias: Surgent mortui, et resurgent qui in monumentis sunt. (BDV455W)
173	Semel locutus est Deus; duo hæc audivi: quia potestas Dei est, et tibi, Domine, misericordia: quia tu reddes unicuique juxta opera sua. (Ps 61, 12-13)/ Si dixeris: Vires non suppetunt; qui inspector est cordis ipse intelligit: et servatorem animæ tuæ nihil fallit, reddetque homini juxta opera sua. (Pr 24, 12)/ Filius enim hominis venturus est in	Semel locutus est Deus; duo hæc audivi: quia potestas Dei est, 13 et tibi, Domine, misericordia: quia tu reddes unicuique juxta opera sua. (Ps. Gal.)/semel locutus est Deus duo haec audivi quia potestas Dei est 13 et tibi	dicit Dauit audisse se deum loquentem quid erit. nam ut probetis ita esse, Audite quid dicat. Semel locutus est deus duo haec audiui quia potestas dei est et tibi domine misericordia quia tu reddes singulis secundum opera eorum. (63r, 019-023)	dicit Dauid audisse se deum loquentem quod erit. Nam ut probetis ita esse, audite quid dicat. Semel locutus est deus duo haec audiui quia potestas dei est, et tibi domine misericordia, quia tu reddes unicuique secundum opera eorum. (37r, 014b-021b)	dicit dauid audisse se deum loquentem quid erit. Nam ut probetis ita esse, audite quid dicat: Semel locutus est deus, duo haec audiui, quia potestas dei est, et tibi domine misericordia, quia tu reddis [si]ngulis secundum opera eorum. (56v, 002-007)	dicit Dauit audisse se deum loquentem [dicentem W497] quid [quod B] erit. nam ut probetis ita esse, Audite quid dicat. Semel locutus est deus duo haec audiui quia potestas dei est et tibi domine misericordia quia tu [0 W48] reddes [reddis D] singulis

	gloria Patris sui cum angelis suis: et tunc reddet unicuique secundum opera ejus. (Mt 16, 27)/ qui reddet unicuique secundum opera ejus (Rom 2, 6)	Domine misericordia quia tu reddes singulis secundum opera eorum. (Ps. Rom.)				[unicuique B] secundum opera eorum. (V455BDW)
174	et interrogaverunt eum discipuli ejus: Rabbi, quis peccavit, hic, aut parentes ejus, ut cæcus nasceretur? (**Jo 9, 2**)		Nam interrogauimus dominum nostrum Ihesum Christum dicentes: Quis peccauit hic an parentes eius ut caecus nasceretur (63v, 009-011)	Nam interrogauimus dominum nostrum Ihesum Christum, dicentes quis peccauit, hic an parentes eius ut cecus nasceretur? (37v, 033b, 36v-001a)	Nam interrogauimus dominum nostrum jesum christum dicentes: Quis peccauit hic an parentes eius ut caecus nasceretur? (56v, 016-018)	Nam interrogauimus dominum nostrum Ihesum Christum, dicentes quis peccauit, hic an parentes eius ut cecus nasceretur? (BDV455W)
175	Respondit Jesus: Neque hic peccavit, neque parentes ejus: sed ut manifestentur opera Dei in illo. (**Jo 9, 3**)		et respondit nobis dicens: Nec hic peccauit nec parentes eius sed ut manifestentur opera domini in eo (63v, 011-013)	et respondit nobis dicens: neque hic peccauit neque parentes eius sed ut manifestentur opera domini in eo (37v, 001a-003a)	Et respondit nobis dicens: Nec hic peccauit nec parentes eius, sed ut manifestentur opera domini in eo (56v, 018-020)	et respondit nobis dicens: nec [neque B W497] hic peccauit nec [neque B W497] parentes eius sed ut manifestentur opera domini [dei W497] in eo (BDV455W)
176	Et posuerunt adversum me mala pro bonis, et odium pro dilectione mea (**Ps 108, 5**)/ Retribuebant mihi mala pro bonis, sterilitatem animæ meæ. (**Ps 34, 12**)		Nam et hoc quid pro bonis mala recepturus esset praedictum est. In persona eius per Dauit cum diceret: Retriebant mihi mala pro bonis et odium pro dilectione mea. (63v, 015-018)	Nam et hoc quod pro bonis mala recepturus esset predictum est in personam eius per Dauid cum diceret: Retribuebant michi mala pro bonis, et odium pro dilectione mea. (37v, 006a-010a)	Nam et hoc quod pro bonis mala recepturus esset praedictum est in persona eius per dauid cum diceret: Retribuebant mihi mala pro bonis, et odium pro dilectione mea. (56v, 023-57r, 001)	Nam et hoc quod [quid V455] pro bonis mala recepturus esset praedictum est. In persona [personam B] eius [ipsius W497] per Dauit cum diceret: Retribuebant mihi mala pro bonis et odium pro dilectione mea. (V455BDW)
177	At illi respondentes dixerunt: Reus est mortis (**Mt 26, 66**)/ Audistis blasphemiam: quid vobis videtur? Qui omnes condemnaverunt eum esse reum mortis. (Mc 14, 64)		Omnes una uoce clamauerunt reus est mortis. (63v, 021)	omnes una uoce clamauerunt, reus est mortis (37v, 013a-014a)	omnes una uoce clamauerunt reus est mortis (57r, 003-004)	
178	qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem (Ps 40, 10)/ Non de omnibus vobis dico: ego scio quos elegerim; sed ut adimpleatur Scriptura: Qui manducat mecum panem, levabit contra me calcaneum suum. (Jo 13, 18)	Etenim homo pacis meæ in quo speravi,qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem. (Ps. 40, 10; Ps. Gal.)/etenim homo pacis meae in quo sperabam qui edebat panes meos ampliavit adversum me subplantationem (Ps 40, 10; Ps. Rom.)	Et quod a suo discipulo tradendus erat, hoc ordine praedictum est per Dauit qui edebat panem meum, ampliauit aduersus me supplantationem. (63v, 022-64r, 001)	Et quod a suo discipulo tradendus erat, hoc ordine predictum est per Dauid. Qui edebat panem meum ampliauit aduersum me subplantationem. (37v, 015a-019a)	Et quod a suo discipulo tradendus erat hoc ordine praedictum est per dauid. Qui edeba[t] panem meum ampliauit aduersum me supplantationem. (57r, 004-007)	Et quod a suo discipulo [discipulo suo W497] tradendus erat, hoc ordine praedictum est per Dauit qui edebat panem meum, ampliauit aduersus [aduersum B D] me supplantationem. (V455BDW)
179	Aperta est terra, et deglutivit Dathan, et operuit super congregationem Abiron. Et exarsit ignis in synagoga eorum: flamma combussit peccatores. (**Ps 105, 17-18**)/ Confestim igitur ut cessavit loqui, dirupta est terra sub pedibus eorum: et aperiens os suum, devoravit illos cum tabernaculis suis et universa substantia eorum (Nm 16, 31-32)	Aperta est terra, et deglutivit Dathan, et operuit super congregationem Abiron. 18Et exarsit ignis in synagoga eorum: flamma combussit peccatores. (Ps 105, 17-18; Ps. Gal.)/aperta est terra et degluttivit Dathan et operuit super synagogam Abiron 18 exarsit ignis in synagoga eorum et flamma conbussit peccatores (Ps 105, 17-18; Ps. Rom.)	Aperta est terra et deglu[tiuit] Dathan, operuit super synagogam Abiron, exarsit ignis in synagoga eorum et flamma consumpsit peccatores. (64r, 011-014)	Aperta terra et deglutiuit Dathan, operuit super congregationem Abyron. Exarsit ignis in synagoga eorum, et flamma combussit peccatores. (37v, 032a-001b)	Aperta est terra et degluttiuit dathan, operuit super synagogam abiron, exarsit ignis in synagoga eorum, et flamma consumpsit peccatores . (57r, 017-020)	Aperta est [0 B] terra et degluttiuit Dathan, operuit super synagogam [congregationem B] Abiron, exarsit ignis in synagoga eorum, et flamma consumpsit [combussit B W497] peccatores. (V455BDW)
180	His autem auditis, compuncti sunt corde, et dixerunt ad Petrum et ad reliquos Apostolos: Quid faciemus, viri fratres? Petrus vero ad illos: Pœnitentiam, inquit, agite, et baptizetur unusquisque vestrum in nomine Jesu Christi in remissionem peccatorum vestrorum: et accipietis donum Spiritus Sancti. (**Act 2, 37-38**)		Peccauimus, iniuste egimus. Da nobis remedium quid faciamus. Quibus Iacobus ait: Viri fratres nolite desperare, credite tantum et baptizamini ut deleantur omnia peccata uestra. (64r, 016-020)	Peccauimus, iniuste egimus, da nobis remedium quid faciamus. Quibus Iacobus ait: Viri fratres, nolite desperare, credite tantum et baptizamini ut deleantur omnia peccata uestra. (37v, 005b-009b)	Peccauimus, iniuste egimus da nobis remedium quid faciamus. Quibus iacobus ait: Viri fratres nolite desperare, credite tantum et baptizamini, ut deleantur omnia peccata uestra. (57r, 023-57v, 001)	
181	Unus autem ex ipsis, Caiphas nomine, cum esset pontifex anni illius, dixit eis: Vos nescitis quidquam, nec cogitatis quia expedit vobis ut unus moriatur homo pro populo, et non tota gens pereat. Hoc autem a semetipso non dixit: sed cum esset pontifex anni illius, prophetavit, quod Jesus moriturus erat pro gente, (Jo 11, 49-51)/ Et adduxerunt eum ad Annam primum: erat enim socer Caiphæ, qui erat pontifex anni illius. (Jo 18, 13)		Tunc Abiathar pontifex anni ipsius, uidens tantum populum domino Ihesu credidisse (64r, 021-023)	Tunc Abiathar pontifex anni ipsius uidens tantum populum domino Ihesu credidisse (011b-013b, 37v)	Tunc abiathar pontifex anni ipsius uidens tantum populum domino jesu credidisse (57v, 002-003)	
182	Respondens Simon Petrus dixit: Tu es Christus, Filius Dei vivi. (**Mt 16, 16**)		Tu credis quia dominus Ihesus Christus quem crucifixerunt iudaei ip[se] sit uerus filius dei uiui? (64v, 017-019)	Tu credis quia dominus Ihesus Christus quem crucifixerunt iudei, ipse sit uerus filius dei uiui? (003a-006a, 38r)	Tu credis quia dominus jesus christus quem crucifixerunt iudei ipse sit uerus filius dei uiui? (57v, 022-023)	
Bartholomew BHL 1002 (17 items)						
183	Ac dimiserunt Dominum Deum patrum suorum, qui eduxerat eos de terra Ægypti, et secuti sunt deos alienos, deosque populorum, qui habitabant in circuitu eorum, et adoraverunt eos: et ad iracundiam concitaverunt Dominum, dimittentes eum, et servientes Baal et Astaroth. (Jdc 2, 12-13)/ Filii autem Israël peccatis veteribus jungentes nova, fecerunt malum in conspectu Domini, et servierunt idolis, Baalim et Astaroth, et diis Syriæ ac Sidonis et Moab et		In hanc ergo Indiam ueniens Bartholomeus apostolus ingressus est templum Indiae, in quo erat idolum Astaroth (114r, 003-005)	In hanc ergo Indiam ueniens Bartholomeus apostolus, ingressus est templum Indiae, in quo erat ýdolum Astaroth (38r, 010b-013b)	In hanc ergo Indiam ueniens Bartholomeus apostolus, ingressus est templum Indiae, in quo erat idolum Astaroth (100r, 007-009)	

	filiorum Ammon et Philisthiim: dimiseruntque Dominum, et non coluerunt eum. (Jdc 10, 6)/ Ait autem Samuel ad universam domum Israël, dicens: Si in toto corde vestro revertimini ad Dominum, auferte deos alienos de medio vestri, Baalim et Astaroth: et præparate corda vestra Domino, et servite ei soli, et eruet vos de manu Philisthiim. (1 Sm 7, 3)					
184	Postquam autem mortuus est Gedeon, aversi sunt filii Israël, et fornicati sunt cum Baalim. Percusseruntque cum Baal fœdus, ut esset eis in deum: (Jdc 8, 33)/ Dederuntque illi septuaginta pondo argenti de fano Baalberit. Qui conduxit sibi ex eo viros inopes et vagos, secutique sunt eum. (Jdc 9, 4)		perrexerunt in aliam ciuitatem ubi aliud daemonium colebatur, cui nomen erat Beireth (114r, 023-114v, 002)	perrexerunt in aliam ciuitatem ubi demonium aliud colebatur, cui nomen erat Beiret (38v, 003a-006a)	Perrexerunt in aliam ciuitatem ubi aliud demonium colebatur cui nomen erat Bereth (100v, 001-003)	
185	Adduxit vos quadraginta annis per desertum: non sunt attrita vestimenta vestra, nec calceamenta pedum vestrorum vetustate consumpta sunt. (**Dt 29, 5**)		.XXVI. anni sunt, numquam sordidantur uestimenta eius, numquam ueterescunt, similiter et sandaliae eius ammentis latis, per .XXVI. annos numquam ueterescunt. (114v, 020-115r, 001)	Viginti sex anni sunt, numquam sordidantur uestimenta eius, numquam ueterescunt, similiter et scandalia eius amentis latis per xx. vii. annos numquam ueterescunt. (38v, 033a-002b)	Viginti sex anni sunt nunquam sordidantur. Vestimenta eius numquam ueterescunt, similiter et sandalia eius ammentis latis per uiginti sex annos numquam ueterescunt. (100v, 022-101r, 001)	
186	fui in spiritu in dominica die, et audivi post me vocem magnam tamquam tubæ, (**Apc 1, 10**)		Vox eius quasi tuba uehemens est. (115r, 002)	Vox eius quasi tuba uehemens est. (38v, 004b-005b)	Vox eius quasi tuba uehemens est (101r, 002-003)	
187	Et comminatus est ei Jesus, dicens: Obmutesce, et exi de homine. (Mc 1, 25)/ Et increpavit illum Jesus, dicens: Obmutesce, et exi ab eo. Et cum projecisset illum dæmonium in medium, exiit ab illo, nihilque illum nocuit. (Lc 4, 35)		Tunc apostolus dixit ei: Obmutesce, et exi ab eo. Et statim liberatus est homo, qui per multos annos fuerat fatigatus ab eo (115r, 020-021)	Tunc apostolus dixit: Obmutesce, et exi ab eo. Et statim liberatus est homo, qui per multos annos fuerat fatigatus ab eo. (38v, 031b-034b)	Tunc apostolus dixit ei: Obmutesce, et exi ab eo. Et statim liberatus est homo qui per multos annos fuerat fatigatus ab eo. (101r, 021-023)	
188	qui fecit cælum et terram, mare, et omnia quæ in eis sunt. (Ps 145, 6)		deum qui fecit caelum et terram et omnia quae in eis sunt (116r, 003-004)	deum, qui fecit celum et terram, mare et omnia quae in eis sunt (39r, 006b-007b)	deum, qui fecit caelum et terram et omnia quae in eis sunt (102r, 003-004)	deum qui fecit caelum et terram [mare B W497] et omnia quae in eis sunt (V455BDW)
189	In mense autem sexto, missus est angelus Gabriel a Deo in civitatem Galilææ, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David: et nomen virginis Maria. Et ingressus angelus ad eam dixit: Ave gratia plena: Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Quæ cum audisset, turbata est in sermone ejus, et cogitabat qualis esset ista salutatio. Et ait angelus ei: Ne timeas, Maria: invenisti enim gratiam apud Deum. Ecce concipies in utero, et paries filium, et vocabis nomen ejus Jesum: hic erit magnus, et Filius Altissimi vocabitur, et dabit illi Dominus Deus sedem David patris ejus: et regnabit in domo Jacob in æternum, et regni ejus non erit finis. Dixit autem Maria ad angelum: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens angelus dixit ei: Spiritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ideoque et quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei. (Lc 1, 26-35)		Huic subito intus in cubiculo suo clausae, splendens sicut sol, Gabriel angelus apparuit. Quae cum terrore perculsa expauisset, ait ad illam angelus: Noli timere Maria quia concipies. At illa timore deposito, constanter ait: Quomodo fiet hoc quia uirum non cognosco? Cui angelus respondit: Propter hoc spiritus sanctus superueniet in te et uirtus altissimi obumbrabit te. Ideoque quod ex te nascetur sanctum, filius dei uocabitur. (116r, 018-116v, 004)	Huic subito intus in cubiculo suo clausae, splendens sicut sol Gabriel angelus apparuit. Quem cum terrore perculsa expauisset, ait ad illam angelus: Noli timere Maria quia concipies. At illa, timore deposito, constanter ait: Quomodo fiet hoc quia uirum nón cognosco? Cui angelus respondit: Propter hoc spiritus sanctus superueniet in te, et uirtus altissimi obumbrabit tibi. Ideoque quod ex te nascetur sanctum, filius dei uocabitur. (39r, 027b-39v, 004a)	Huic subito intus in cubiculo suo clausae splendens sicut sol Gabrihel angelus apparuit. Quae cum terrore perculsa expauisset, ait ad illam angelus: Noli timere Maria, quia concipies. At illa timore deposito constanter ait: Quomodo fiet hoc quia uirum non cognosco? Cui angelus respondit: Propter hoc spiritus sanctus superueniet in te, et uirtus altissimi obumbrabit tibi. Ideoque quod ex te nascetur sanctum uocabitur filius dei. (102r, 017-025)	Huic subito intus [0 P] in cubiculo suo [in suo cubiculo P] clausae, splendens sicut sol, Gabriel angelus apparuit. Quae cum terrore perculsa expauisset, ait ad illam angelus: Noli timere Maria quia concipies. At illa timore deposito [deposita W a.c.], constanter ait: Quomodo fiet hoc quia [que P] uirum non cognosco? Cui angelus respondit: Propter hoc spiritus sanctus superueniet [ueniet P] in te et uirtus altissimi obumbrabit te [tibi D P]. Ideoque quod ex te nascetur sanctum, filius dei uocabitur [uocabitur filius dei D]. (DPV455W48)
190	Sed et serpens erat callidior cunctis animantibus terræ quæ fecerat Dominus Deus. Qui dixit ad mulierem: Cur præcepit vobis Deus ut non comederetis de omni ligno paradisi? Cui respondit mulier: De fructu lignorum, quæ sunt in paradiso, vescimur: de fructu vero ligni quod est in medio paradisi, præcepit nobis Deus ne comederemus, et ne tangeremus illud, ne forte moriamur. Dixit autem serpens ad mulierem: Nequaquam morte moriemini. Scit enim Deus quod in quocumque die comederitis ex eo, aperientur oculi vestri, et eritis sicut dii, scientes bonum et malum. Vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescendum, et pulchrum oculis, aspectuque delectabile: et tulit de fructu illius, et comedit: deditque viro suo, qui comedit. (Gn 3, 1-6)		ipsum ergo permisit ad se accedere, ut sicut dixerat Adae id est primo homini per mulierem: Manduca, et manducauit. (116v, 007-009)	Ipsum ergo permisit ad se accedere ut sicut dixerat Adae id est primo homini per mulierem: Manduca, et manducauit. (39v, 008a-011a)	Ipsum ergo permisit ad se accedere, ut sicut dixerat Adae, id est primo homini per mulierem: Manduca, et manducauit. (102v, 003-006)	
191	Et accedens tentator dixit ei: Si Filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant. Qui respondens dixit : Scriptum est: Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei. (Mt 4, 3-4)/ Dixit autem illi diabolus: Si Filius Dei es, dic lapidi huic ut panis fiat. Et respondit ad illum Jesus: Scriptum est: Quia non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo Dei. (Lc 4, 3-4)		ita et isti dixit: Dic lapidibus ut panes fiant, et manduca ut non esurias. Cui respondit: Non in pane tantum uiuit homo, sed in omni uerbo dei. (116v, 011-014)	ita et isti dixit: Dic ut lapides isti panes fiant, et manduca ut non esurias. Cui respondit: Non in pane tantum uiuit homo, sed in omni uerbo dei. (39v, 014a-018a)	ita et isti dixit: Dic lapidibus ut panes fiant, et manduca, ut non esurias. Cui respondit: Non in pane tantum uiuit homo, sed in omni uerbo dei. (102v, 008-011)	

192	Formavit igitur Dominus Deus hominem de limo terræ, et inspiravit in faciem ejus spiraculum vitæ, et factus est homo in animam viventem. (Gn 2, 7)		Primus ergo homo Adam dictus est, hic de terra factus est. (116v, 021-022)	Primus ergo homo Adam dictus est, hic de terra factus est. (39v, 027a-029a)	Primus ergo homo Adam dictus est, hic de terra factus est. (102v, 018-019)	
193	dicentes ligno: Pater meus es tu: et lapidi: Tu me genuisti. Verterunt ad me tergum et non faciem, et in tempore afflictionis suæ dicent: Surge, et libera nos. (Jr 2, 27)		cessat tunc eos laedere cum dixerint lapidi aut metallo cuicumque: Tu es deus meus. (117v, 008-009)	cessat eos tunc ledere cum dixerint lapidi aut metallo cuicumque: tu es deus meus. (40r, 004a-006a)	Cessat tunc eos laedere cum dixerint lapidi aut metallo cuicumque: Tu es deus meus (a.c. exp.) tu es deus meus. (103v, 001-003)	
194	Et accedens Jesus locutus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cælo et in terra: euntes ergo docete omnes gentes : baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti (Mt 28, 18-19)		Et dedit signum crucis suae apostolis suis, et misit eos per uniuersas partes saeculi, ex quibus unus hic est, qui me uinctum tenet. (118r, 005-007)	et dedit signum crucis suae apostolis suis, et misit eos per uniuersas partes seculi, ex quibus unus hic est qui me uinctum tenet (40r, 034a-003b)	et dedit signum crucis suae apostolis suis, et misit eos per uniuersas partes saeculi ex quibus unus hic est qui me uinctum tenet (103v, 019-021)	
195	Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Jacob. Abscondit Moyses faciem suam: non enim audebat aspicere contra Deum. (Ex 3, 6)/ Dixitque iterum Deus ad Moysen: Hæc dices filiis Israël: Dominus Deus patrum vestrorum, Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Jacob, misit me ad vos: hoc nomen mihi est in æternum, et hoc memoriale meum in generationem et generationem. (Ex 3, 15)/ Ego sum Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob? Non est Deus mortuorum, sed viventium. (M 22, 32)/ De mortuis autem quod resurgant, non legistis in libro Moysi, super rubum, quomodo dixerit illi Deus, inquiens: Ego sum Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob? (Mc 12, 26)		Tunc expandens Bartholomeus manus suas ad deum dixit: Deus Abraham deus Isaac et deus Iacob (119r, 005-007)	Bartholomeus manus suas ad deum dixit: Deus Abraham, deus Ysaac, et deus Iacob, qui ad redemptionem nostram unigenitum tuum filium deum nostrum et dominum direxisti (40v, 032a-001b)	Tunc expandens Bartholomeus manus suas ad dominum dixit: Deus Abraham deus Isaac et deus Iacob (104v, 014-016)	
196	Gratias autem Deo quod fuistis servi peccati, obedistis autem ex corde in eam formam doctrinæ, in quam traditi estis. (Rom 6, 17)		ut nos omnes qui eramus serui peccati, suo sanguine redimeret, et tibi filios faceret, (119r, 008-010)	ut nos omnes qui eramus serui peccati suo sanguine redimeret, et tibi filios faceret (40v, 001b-004b)	ut nos omnes qui eramus serui peccati suo sanguine redimeret et tibi filios faceret (104v, 017-019)	
197	Unum corpus, et unus Spiritus, sicut vocati estis in una spe vocationis vestræ. Unus Dominus, una fides, unum baptisma. Unus Deus et Pater omnium, qui est super omnes, et per omnia, et in omnibus nobis. (Eph 4, 4-6)		unus deus pater ingenitus et unus filius eius, unigenitus deus noster Ihesus Christus et unus sanctus spiritus, inluminator et ductor nostrarum animarum (119r, 012-014)	unus deus pater ingenitus, et unus filius eius unigenitus dominus noster Ihesus Christus, et unus spiritus sanctus illuminator et ductor nostrarum animarum (40v, 006b-010b)	unus deus pater ingenitus, et unus filius eius unige[ni]tus deus noster Ihesus Christus et unus spiritus sanctus inluminator et ductor animarum nostrarum (104v, 021-023)	
198	Infirmos curate, mortuos suscitate, leprosos mundate, dæmones ejicite : gratis accepistis, gratis date. (Mt 10, 8)/ Cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes evangelizantur (Mt 11, 5)/ Et respondens, dixit illis: Euntes renuntiate Joanni quæ audistis et vidistis: quia cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi audiunt, mortui resurgunt, pauperes evangelizantur (Lc 7, 22)		sanctus spiritus, inluminator et ductor nostrarum animarum, qui dedit nobis potestatem ut infirmos saluaremus, caecos inluminaremus, leprosos mundaremus, paraliticos absolueremus, daemones fugaremus, et suscitaremus mortuos (119r, 013-018)	spiritus sanctus illuminator et ductor nostrarum animarum, qui dedit nobis potestatem ut infirmos saluaremus, cecos illuminaremus, leprosos mundaremus, paraliticos absolueremus, demones fugaremus, et suscitaremus mortuos, (40v, 009b-015b)	spiritus sanctus inluminator et ductor animarum nostrarum, qui dedit nobis potestatem ut infirmos saluaremus, caecos inluminaremus, leprosos mundaremus, paraliticos absoluere[mus] daemones fugaremus, et suscitaremus mortuos (104v, 022-105r, 001)	
199	Iterum dico vobis, quia si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re quamcumque petierint, fiet illis a Patre meo, qui in cælis est. (Mt 18, 19)/Et omnia quæcumque petieritis in oratione credentes, accipietis. (Mt 21, 22)/ Propterea dico vobis, omnia quæcumque orantes petitis, credite quia accipietis, et evenient vobis. (Mc 11, 24)/ sed et nunc scio quia quæcumque poposceris a Deo, dabit tibi Deus. (Jo 11, 22)/ Et quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, hoc faciam: ut glorificetur Pater in Filio. 14 Si quid petieritis me in nomine meo, hoc faciam.(Jo 14, 13-14)/ Et in illo die me non rogabitis quidquam. Amen, amen dico vobis: si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. (Jo 16, 23)		et dixit nobis: Amen dico uobis, quaecumque in nomine meo petieritis a patre meo dabit uobis. (119r, 018-020)	et dixit nobis: Amen dico uobis quaecumque in nomine meo petieritis a patre meo dabit uobis (40v, 015b-018b)	et dixit nobis: Amen dico uobis quaecumque in nomine meo petieritis a patre meo dabit uobis. (105r, 001-003)	
Matthew BHL 5690 (32 items)						
200	Et surgens abiit. Et ecce vir Æthiops, eunuchus, potens Candacis reginæ Æthiopum, qui erat super omnes gazas ejus, venerat adorare in Jerusalem: et revertebatur sedens super currum suum, legensque Isaiam prophetam. Dixit autem Spiritus Philippo: Accede, et adjunge te ad currum istum. (Act 8, 27-29)/Et dum irent per viam, venerunt ad quamdam aquam: et ait eunuchus: Ecce aqua: quid prohibet me baptizari? Dixit autem Philippus: Si credis ex toto corde, licet. Et respondens ait: Credo Filium Dei esse Jesum Christum. Et jussit stare currum: et descenderunt uterque in aquam, Philippus et eunuchus, et baptizavit eum. (Act 8, 36-38)		Hunc cum uidisset Aethiops eunuchus Ca[n]dacis nomine qui fuerat a Philippo apostolorum diacono baptizatus, procidit ad pedes eius, adorans (122r, 009-011)	Hunc cum uiduisset Ethyops eunuchus Candacis nomine qui fuerat a Philippo apostolo diacono baptizatus, procidit ad pedes eius adorans (42r, 002a-005a)	Hunc cum uidisset aethiops eunuchus candacis nomine qui fuerat a philippo apostolo diacono baptizatus, procidit ad pedes eius adorans (107r, 015-018)	

201	et dixerunt: Venite, faciamus nobis civitatem et turrim, cujus culmen pertingat ad cælum: et celebremus nomen nostrum antequam dividamur in universas terras. Descendit autem Dominus ut videret civitatem et turrim, quam ædificabant filii Adam, et dixit: Ecce, unus est populus, et unum labium omnibus: cœperuntque hoc facere, nec desistent a cogitationibus suis, donec eas opere compleant. Venite igitur, descendamus, et confundamus ibi linguam eorum, ut non audiat unusquisque vocem proximi sui. Atque ita divisit eos Dominus ex illo loco in universas terras, et cessaverunt ædificare civitatem. (**Gn 11, 4-8**)		Totus mundus unam sermocinationem omnium hominum habuisse cognoscitur, sed nata e[st] praesumptio omnium hominum talis quae eos turrem tantae magnitudinis facere hortaretur ut cacumen eius perueniret ad caelum. Hanc praesumptionem deus omnipotens hoc ordine repressit, ut nullus nullum a.c. eras./ullum p.c. possit sibi loquente aduertere. Facta sunt autem plurima linguarum genera, et018 diuisa est illa conspiratio, quae per unam linguae intellegentiam consistebat. (122v, 010-019)	Totus mundus unam sermocinationem omnium hominum habuisse cognoscitur, sed nata est praesumptio omnium hominum talis, quae eos turrim tantae magnitudinis facere hortaretur, ut cacumen eius perueniret ad caelum. Hanc presumptionem deus omnipotens hoc ordine repressit, ut nullus nullum possit sibi loquentem aduertere. Facta sunt autem plurima linguarum genera, et diuisa est conspiratio quae per unam linguae intelligentiam consistebat. (42r, 034a-012b)	totus mundus unam sermocinationem omnium hominum habuisse cognoscitur, sed nata est praesumptio omnium hominum talis quae eos turrem a.c./turrim p.c. tantae magnitudinis facere hortaretur, ut cacumen eius perueniret ad caelum. Hanc praesumptionem deus omnipotens hoc ordine repressit, ut nullus nullum a.c. eras.?/ullum p.c. possit sibi loquentem aduertere. Facta sunt autem plurima linguarum genera, et diuisa est illa conspiratio quae per unam linguam intelligentiam continebat (107v, 012-021)	
202	Et cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco: et factus est repente de cælo sonus, tamquam advenientis spiritus vehementis, et replevit totam domum ubi erant sedentes. Et apparuerunt illis dispertitæ linguæ tamquam ignis, seditque supra singulos eorum: et repleti sunt omnes Spiritu Sancto, et cœperunt loqui variis linguis, prout Spiritus Sanctus dabat eloqui illis. (**Act 2, 1-4**)/ Judæi quoque, et Proselyti, Cretes, et Arabes: audivimus eos loquentes nostris linguis magnalia Dei. (**Act 2, 11**)		nobios duodecim discipulis suis misit spiritum sanctum de caelo. Cum sederemus in uno loco, uenit super unumquemque nostrum, et inflammati sumus, sicut ferrum inflammatur ab igne. Post haec cum a nobis pauor simul et splendor abscessit, coepimus uariis linguis loqui gentibus magnalia natiuitatis Christi (123r, 002-008)	nobis duodecim discipulis suis misit spiritum sanctum de caelo, cum sederemus in uno loco uenit super unumquemque nostrum, et inflammati sumus sicut ferrum in flammatur ab igne. Post haec cum a nobis pauor simul et splendor abscessit, cepimus uariis linguis loqui gentibus magnalia natiuitatis Christi (42r, 018b-027b)	Nobis duodecim discipulis suis misit spiritum sanctum de caelo cum sederemus in uno loco, uenit super unum quemque nostrum, et inflammati sumus sicut ferrum inflammatur ab igne. Post haec cum a nobis pauor simul et splendor abscessit, coepimus uariis linguis loqui gentibus, magnalia natiuitatis christi (107v, 025-108r, 005)	
203	Tunc abiit unus de duodecim, qui dicebatur Judas Iscariotes, ad principes sacerdotum: et ait illis: Quid vultis mihi dare, et ego vobis eum tradam? At illi constituerunt ei triginta argenteos. Et exinde quærebat opportunitatem ut eum traderet. (Mt 26, 14-16)/ Et Judas Iscariotes, unus de duodecim, abiit ad summos sacerdotes, ut proderet eum illis. Qui audientes gavisi sunt: et promiserunt ei pecuniam se daturos. Et quærebat quomodo illum opportune traderet. (Mc 14, 10-11)/ Intravit autem Satanas in Judam, qui cognominabatur Iscariotes, unum de duodecim: et abiit, et locutus est cum principibus sacerdotum, et magistratibus, quemadmodum illum traderet eis. Et gavisi sunt, et pacti sunt pecuniam illi dare. Et spopondit, et quærebat opportunitatem ut traderet illum sine turbis. (Lc 22, 3-6)		quem tradidit Iudas Pharisaeis (124r, 018)	quem tradidit Iudas Phariseis (42v, 022b-023b)	quem tradidit iudas phariseis (109r, 001)	
204	Et dixit ad eos: Hæc sunt verba quæ locutus sum ad vos cum adhuc essem vobiscum, quoniam necesse est impleri omnia quæ scripta sunt in lege Moysi, et prophetis, et Psalmis de me. Tunc aperuit illis sensum ut intelligerent Scripturas (Lc 24, 44-45)/ quibus et præbuit seipsum vivum post passionem suam in multis argumentis, per dies quadraginta apparens eis, et loquens de regno Dei. (Act 1, 3)		021 et conuersatus nobiscum, per .XL. dies docuit nos ea quae ante passionem docuerat, commemorans uniuersa quae dixerat (124r, 021-023)	et conuersatus nobiscum per quadraginta dies docuit nos ea quae ante passionem docuerat, commemorans uniuersa quae dixerat (42v, 025b-028b)	et conuersatus nobiscum per quadraginta dies docuit nos ea quae ante passionem docuerat, commemorans uniuersa quae dixerat (109r, 003-005)	
205	Et projectus est draco ille magnus, serpens antiquus, qui vocatur diabolus, et Satanas, qui seducit universum orbem : et projectus est in terram, et angeli ejus cum illo missi sunt. (Apc 12, 9)/ Et apprehendit draconem, serpentem antiquum, qui est diabolus, et Satanas, et ligavit eum per annos mille: (Apc 20, 2)		Audite fratres et filii, et omnes qui uultis liberare animas uestras a dracone diabolo. (124v, 014-015)	Audite fratres et filii, et omnes qui uultis liberare animas uestras a dracone diabolo (43r, 008a-010a)	Audite fratres et filii, et omnis qui uultis liberare animas uestras a dracone diabolo (109r, 015-017)	
206	Plantaverat autem Dominus Deus paradisum voluptatis a principio, in quo posuit hominem quem formaverat. (Gn 2, 8)/ Tulit ergo Dominus Deus hominem, et posuit eum in paradiso voluptatis, ut operaretur, et custodiret illum: (Gn 2, 15)/ Immisit ergo Dominus Deus soporem in Adam: cumque obdormisset, tulit unam de costis ejus, et replevit carnem pro ea. Et ædificavit Dominus Deus costam, quam tulerat de Adam, in mulierem: et adduxit eam ad Adam. (Gn 2, 21-22)		Deus autem quando fecit hominem primum, posuit eum in paradiso deliciarum cum uxore sua, quam de costa eius fecerat. (124v, 019-021)	Deus autem quando fecit hominem primum, posuit eum in paradiso deliciarum cum uxore sua quam de costa eius fecerat. (43r, 014a-017a)	Deus autem quando fecit hominem primum, posuit eum in paradyso deliciarum cum uxore sua quam de costa eius fecerat. (109r, 019-022)	
207	Spinas et tribulos germinabit tibi, et comedes herbam terræ. (**Gn 3, 18**)		non spinae nascuntur et tribuli (125r, 003-004)	non spinae nascuntur et tribuli (43r, 023a)	non spinae nascuntur et tribuli (109v, 001)	
208	In sudore vultus tui vesceris pane, donec revertaris in terram de qua sumptus es: quia pulvis es et in pulverem reverteris. (**Gn 3, 19**)		non labor fatigationibus subiacet (125r, 007-008)	non labor fatigationibus subiacet (43r, 026a-027a)	non labor fatigationibus subiacet (109v, 003-004)	
20	Illos enim locustarum et muscarum occiderunt morsus, et		Serpens ibi locum non habet, non scorpio,	Serpens ibi locum non habet, non scorpio,	Serpens ibi locum non habet, non scorpio,	

9	non est inventa sanitas animæ illorum, quia digni erant ab hujuscemodi exterminari. (**Sp 16, 9**)		non falangius, non musca aliqua salutis hominis inimica. (125r, 021-022)	non falangius, non musca aliqua saluti hominis inimica. (43r, 006b-009b)	non falangus, non musca aliqua saluti hominum inimica (109v, 013-015)	
210	Habitabit lupus cum agno, et pardus cum hædo accubabit; vitulus, et leo, et ovis, simul morabuntur, et puer parvulus minabit eos. Vitulus et ursus pascentur, simul requiescent catuli eorum; et leo quasi bos comedet paleas. Et delectabitur infans ab ubere super foramine aspidis; et in caverna reguli qui ablactatus fuerit manum suam mittet.(**Is 11, 6-8**)/ Idcirco percussit eos leo de silva; lupus ad vesperam vastavit eos: pardus vigilans super civitates eorum: omnis qui egressus fuerit ex eis capietur: quia multiplicatæ sunt prævaricationes eorum; confortatæ sunt aversiones eorum. (Jr 5, 6)		023 Famulantur ibi hominibus leones, et tygrides, et pardi, et quidquid iusserit homo auibus, aut feris, quasi carissimo dilecto dei, obtemperant cum reuerentia iussioni eius. (125r, 023-125v, 003)	Famulantur ibi hominibus leones et tygrides et pardi, et quicquid iusserit homo auibus aut feris quasi carissimo dilecto dei obtemperant cum reuerentia iussioni eius. (43r, 009b-013b)	famulantur ibi hominibus leones, et tygrides, et pardi, et quicquid iusserit homo auibus aut feris, quasi carissimo dilecto dei obtemperant cum reuerentia iussioni eius (109v, 015-018)	
211	Et fluvius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum paradisum, qui inde dividitur in quatuor capita. Nomen uni Phison: ipse est qui circuit omnem terram Hevilath, ubi nascitur aurum: et aurum terræ illius optimum est; ibi invenitur bdellium, et lapis onychinus. Et nomen fluvii secundi Gehon; ipse est qui circumit omnem terram Æthiopiæ. Nomen vero fluminis tertii, Tigris: ipse vadit contra Assyrios. Fluvius autem quartus, ipse est Euphrates. (**Gn 2, 10-14**)		Quatuor quoque flumina inde influunt. Vnus fluuius dicitur Geon, secundus Physon, tertius Tygris, et quartus Eufrates. (125v, 003-006)	Quatuor quoque flumina inde influunt, unus fluuius dicitur Geon, secundus Phison, tercius Tygris, et quartus Eufrates. (43r, 013b-017b)	Quattuor autem flumina inde influunt a.c. eras/fluunt p.c., unus fluuius dicitur geon secundus physon, tertius tygris, et quartus eufrates. (109v, 018-020)	
212	Sed et serpens erat callidior cunctis animantibus terræ quæ fecerat Dominus Deus. Qui dixit ad mulierem: Cur præcepit vobis Deus ut non comederetis de omni ligno paradisi? (Gn 3, 1)/ Et ait Dominus Deus ad serpentem: Quia fecisti hoc, maledictus es inter omnia animantia, et bestias terræ (Gn 3, 14)		Quare autem ante paululum memorauerim, quod ibi serpens penitus non sit? Per ipsum enim angelus inuidiae suae liuorem exercuit, et ita maledictus est, ut in loco benedicto maledictus esse non possit. (125v, 015-020)	Quare autem paululum memorauerim, quod ibi serpens paenitus non sit, per ipsum enim angelus inuidiae suae liuorem exercuit, et ita maledictus est ut in loco benedicto maledictus esse non possit. (43r, 026b-031b)	Quare autem ante paululum memorauerim, quod ibi serpens penitus non sit. per ipsum enim angelus inuidiae suae liuorem exercuit, et ita maledictus est ut in loco bendicto maledictus esse non possit. (110r, 003-006)	
213	Sed et serpens erat callidior cunctis animantibus terræ quæ fecerat Dominus Deus. Qui dixit ad mulierem: Cur præcepit vobis Deus ut non comederetis de omni ligno paradisi? Cui respondit mulier: De fructu lignorum, quæ sunt in paradiso, vescimur: de fructu vero ligni quod est in medio paradisi, præcepit nobis Deus ne comederemus, et ne tangeremus illud, ne forte moriamur. (**Gn 3, 1-3**)		Hinc angelus qui ex se concepit inuidiam, per potentiam angelicam serpentem ingressus, suasit uxori Adae, ut de pomo arboris manducaret, quod deus fieri sub interminatione mortis prohibuerat. (126r, 001-006)	hinc angelus qui ex se concepit inuidiam per potentiam angelicam serpentem ingressus suasit uxori Adae ut de pomo arboris manducaret, quod deus fieri sub interminatione mortis prohibuerat (43v, 001a-007a)	Hinc angelus qui ex se concoepit inuidiam per potentiam angelicam, serpentem ingressus suasit uxori adae, ut de pomo arboris manducaret, quod deus fieri sub interminatione mortis prohibuerat. (110r, 010-013)	
214	Unus autem de his, qui pendebant, latronibus, blasphemabat eum, dicens: Si tu es Christus, salvum fac temetipsum et nos. Respondens autem alter increpabat eum, dicens: Neque tu times Deum, quod in eadem damnatione es. Et nos quidem juste, nam digna factis recipimus: hic vero nihil mali gessit. Et dicebat ad Jesum: Domine, memento mei cum veneris in regnum tuum. Et dixit illi Jesus: Amen dico tibi: hodie mecum eris in paradiso. (**Lc 23, 39-43**)		Nam ut nulli sit dubium, illuc omnes Christo credentes intrare, primo latronem ipsum Christus induxit. Cui in ligno crucis positus, lignum praeuaricationis excussit, et interim paradysum animabus de hoc corpore exeuntibus aperuit sanctis. (126r, 022-126v, 005)	nam ut nulli sit dubium illuc omnes Christo credentes intrare, primum latronem ipsum Christus induxit, cui in ligno crucis positus, lignum praeuaricationis excussit, et interim paradisum animabus de hoc corpore exeuntibus aperuit sanctis (43v, 022a-028a)	Nam ut nulli sit dubium illuc omnes christo credentes intrare, primo latronem ipsum christus induxit. Cui in ligno crucis positus lignum preuaricationis excussit, et interim paradysum animabus de hoc corpore exeuntibus aperuit sanctis. (110r, 024-110v, 004)	
215	Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Jacob. Abscondit Moyses faciem suam: non enim audebat aspicere contra Deum. (Ex 3, 6)/ Ut credant, inquit, quod apparuerit tibi Dominus Deus patrum suorum, Deus Abraham, Deus Isaac **et** Deus Jacob. (Ex 4, 5/ Ego sum Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob? Non est Deus mortuorum, sed viventium. (Mt 22, 32)/ De mortuis autem quod resurgant, non legistis in libro Moysi, super rubum, quomodo dixerit illi Deus, inquiens: Ego sum Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob? (Mc 12, 26)/ Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrorum glorificavit filium suum Jesum, quem vos quidem tradidistis, et negastis ante faciem Pilati, judicante illo dimitti. (Act 3, 13)/ Ego sum Deus patrum tuorum, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob. Tremefactus autem Moyses, non audebat considerare. (Act 7, 32)		Deus Abraham, deus Isaac, deus Iacob, quia ad (eras.) ad restaurationem nostram, unigenitum tuum filium de caelo ad terram misisti (127v, 005-007)	Deus Abraham, deus Ysaac, **et** deus Iacob, qui ad restaurationem nostram unigenitum filium tuum de caelo ad terras misisti (44r, 004a-007a)	Deus abraham, deus isaac, deus iacob, qui ad restaurationem nostram unigenitum tuum filium de caelo ad terras misisti (111r, 010-012)	
216	Et omnia quæcumque petieritis in oratione credentes, accipietis. (Mt 21, 22)/ Et quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, hoc faciam: ut glorificetur Pater in Filio. (Jo 14, 13)/ Non vos me elegistis, sed ego elegi vos, et posui vos ut eatis, et fructum afferatis, et fructus vester maneat: ut quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, det vobis. (**Jo**		memor esto dictorum domini nostri Ihesu Christi fili tui: Amen dico uobis quia omnia quae in nomine meo petieritis a patre meo dabit uobis. (127v, 009-011)	memor esto dictorum domini nostri Ihesu Christi filii tui. Amen dico uobis quia omnia quae in nomine meo petieritis a patre meo dabit uobis (44r, 009a-012a)	memor esto dictorum domini nostri jesu christi filii tui. Amen dico uobis, quia omnia quae in nomine meo petieritis a patre meo dabit uobis. (111r, 013-016)	

	15, 16)/ Et in illo die me non rogabitis quidquam. Amen, amen dico vobis: si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. (**Jo 16, 23**)					
217	Turbæ autem cum vidissent quod fecerat Paulus, levaverunt vocem suam lycaonice, dicentes: Dii similes facti hominibus descenderunt ad nos. Et vocabant Barnabam Jovem, Paulum vero Mercurium: quoniam ipse erat dux verbi. Sacerdos quoque Jovis, qui erat ante civitatem, tauros et coronas ante januas afferens, cum populis volebat sacrificare. Quod ubi audierunt Apostoli, Barnabas et Paulus, conscissis tunicis suis exilierunt in turbas, clamantes et dicentes: Viri, quid hæc facitis? et nos mortales sumus, similes vobis homines, annuntiantes vobis ab his vanis converti ad Deum vivum, qui fecit cælum, et terram, et mare, et omnia quæ in eis sunt (**Act 14, 10-14**)		Venite ad ciuitatem, et uidete deum in effigie hominis latentem. Cumque uenisset omnis multitudo cum cereis cum lampadibus et cum tymiamate, cum diuerso sacrificiorum ritu. Sanctus Matheus hac uoce omnes alloquitur: Ego deus non sum, sed sum seruus domini mei Ihesu Christi filii dei omnipotentis, qui me misit ad uos ut relicto errore simulacrorum uestrorum, ad uerum deum conuertamini. (127v, 021-128r, 006)	Venite ad ciuitatem, et uidete deum in effigie hominis latentem. Cumque uenisset omnis multitudo cum cereis, cum lampadibus et cum tymiamate, cum diuerso sacrificiorum ritu, sanctus Matheus hac uoce omnes alloquitur: Ego deus non sum, sed sum seruus domini mei Ihesu Christi, filii dei omnipotentis, qui me misit ad uos, ut relicto errore simulacrorum uestrorum ad uerum deum conuertamini. (44r, 024a-034a)	Uenite ad ciuitatem et uidete deum in effigie hominis latentem. Cumque uenisset omnis multitudo cum caereis et lampadibus et tymiamate atque diuersos sacrificiorum ritu, sanctus matheus hac uoce omnes alloquitur: Ego deus non sum sed sum seruus domini mei jesu christi filii dei omnipotentis, qui me misit ad uos, ut relicto errore simulacrorum uestrorum, ad uerum deum conuertamini. (111r, 023-111v, 005)	
218	et juravit illi: Quia quidquid petieris dabo tibi, licet dimidium regni mei. (**Mc 6, 23**)		Coepit ergo cum sancto Mattheo agere dicens: Dimidium regni mei accipe tantum ut Epigeniam possim meo matrimonio copulare. (128v, 022-129r, 002)	Cepit ergo cum sancto Matheo agere dicens: Dimidium regni mei accipe tantum ut Epygeniam possim meo matrimonio copulare. (44v, 010a-013a)	Coepit ergo cum sancto matheo agere dicens: Dimidium regni mei accipe, tantum ut pigeniam a.c. rec. sup. lin./Epigeniam p.c. possim meo matrimonio copulare. (112r, 013-015)	
219	Benedixitque illis Deus, et ait: Crescite et multiplicamini, et replete terram, et subjicite eam, et dominamini piscibus maris, et volatilibus cæli, et universis animantibus, quæ moventur super terram. (**Gn 1, 28**)		Deus noster nuptias benedixit (129r, 016-017)	Deus noster nuptias benedixit (44v, 030a-031a)	Deus noster nuptias benedixit (112v, 003)	
220	Viri, diligite uxores vestras, sicut et Christus dilexit Ecclesiam, et seipsum tradidit pro ea (Eph 5, 25)/Viri, diligite uxores vestras, et nolite amari esse ad illas. (Col 3, 19)		et ipse permisit amorem corporibus dominari in sensibus carnis, ad hoc ut uir diligat uxorem suam (add. cont. sup. lin.) et mulier diligat uirum suum (129r, 017-019)	et ipse permisit amorem corporibus dominari in sensibus carnis, ad hoc ut uir diligat uxorem suam, et mulier diligat uirum suum. (44v, 031a-035a)	et se a.c./ipse p.c. permisit corporibus amorem dominari in sensibus carnis, ad hoc ut uir diligat uxorem suam et mulier diligat uirum suum (112v, 003-006)	
221	Confige timore tuo carnes meas; a judiciis enim tuis timui. (**Ps 118, 120**)		Deus autem non arte nostri operis, circumscribitur, quasi ut dicas, in iudicium eius timui mentiri. (130r, 018-020)	Deus autem non arte nostri operis circumscribitur quasi ut dicas, in iudicium eius timui mentiri (45r, 022a-024a)	Deus autem non arte nostri operis circumscribitur quasi ut dicas **in** iudicium eius timui mentiri (113r, 022-024)	Deus autem non arte nostri operis circumscribitur quasi ut dicas, in iudicium [iudicio W497] eius timui mentiri [mentiri timui W497] (V455BDW)
222	Prævaluitque David adversum Philisthæum in funda et lapide, percussumque Philisthæum interfecit. Cumque gladium non haberet in manu David, (**1Rg 17, 50**)		sicut est occisus Golias (130v, 021)	sicut est occisus Golias (45r, 019b-020b)	sicut est occisus golias (113v, 020)	
223	Dixitque Sisara ad eam: Sta ante ostium tabernaculi: et cum venerit aliquis interrogans te, et dicens: Numquid hic est aliquis? respondebis: Nullus est. Tulit itaque Jahel uxor Haber clavum tabernaculi, assumens pariter et malleum: et ingressa abscondite et cum silentio, posuit supra tempus capitis ejus clavum, percussumque malleo defixit in cerebrum usque ad terram: qui soporem morti consocians defecit, et mortuus est. (**Jdc 4, 20-21**)		sicut est occisus Sisara (130v, 021-022)	sicut est occisus Sisara (45r, 020b-021b)	sicut est occisus sisara (113v, 020)	
224	Suspensus est itaque Aman in patibulo quod paraverat Mardochæo: et regis ira quievit. (**Est 7, 10**)		sicut est occisus Amam a.c. cont./Aman p.c. (130v, 022)	sicut occisus est Aman (45r, 021b)	sicut est occisus aman (113v, 020)	
225	Et percussit bis in cervicem ejus, et abscidit caput ejus, et abstulit conopeum ejus a columnis, et evolvit corpus ejus truncum. (**Jdt 13, 10**)		sicut est truncus Olofernis (130v, 022-023)	sicut est truncatus Holofernis (45r, 021b-022b)	sicut est truncatus olofernis (113v, 020-021)	
226	Cavete autem ab hominibus. Tradent enim vos in conciliis, et in synagogis suis flagellabunt vos: et ad præsides, et ad reges ducemini propter me in testimonium illis, et gentibus. (Mt 10, 17-18)/ Et nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere: sed potius timete eum, qui potest et animam et corpus perdere in gehennam. (Mt 10, 28)/Dico autem vobis amicis meis: Ne terreamini ab his qui occidunt corpus, et post hæc non habent amplius quid faciant. Ostendam autem vobis quem timeatis: timete eum qui, postquam occiderit, habet potestatem mittere in gehennam: ita dico vobis, hunc timete. (Lc 12, 4-5)/ Sed ante hæc omnia injicient vobis manus suas, et persequentur tradentes in synagogas et custodias, trahentes ad reges et præsides propter nomen meum: (Lc 21, 12)		Vnde dominus, et magister ueritatis Ihesus Christus prescius futurorum dixit: Apud reges stabitis, qui cum flagellauerint, aut occiderint uos, post haec non habent quid facere. Et ideo dico uobis ne timueritis eos, illum autem timete qui postquam occiderit potestatem habet perdere et in gehennam mittere. Dico uobis hunc timete. (131v, 007-013)	Vnde dominus et magister ueritatis Ihesus Christus praescius futurorum dixit: Apud reges stabitis, qui cum flagellauerint aut occiderint uos, post haec non habent quid facere, et ideo dico uobis ne timueritis eos. Illum autem timere, qui postquam occiderit potestatem habet perdere, et in gehennam mittere. Dico uobis hunc timete. (45v, 028a-002b)	Vnde dominus et magister ueritatis jesus christus praescius futurorum dixit: Apud reges stabitis qui cum flagellauerint aut occide Apud reges sta[i]tis (add. in marg.) rint uos post haec non habent quid facere et ideo dico uobis ne timueritis eos. Illum autem timete qui postquam occiderit potestatem habet perdere et in gehennam mittere dico uobis hunc timete. (114r, 023-114v, 004)	
227	Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. (**Jo 10, 11**)		tu has famulas tuas, quas ex omni numero gregis bonus pastor eligere atque ad	tu has famulas tuas quas ex omni numero gregis bonus pastor eligere atque ad	Tu has famulas tuas quas ex omni numero gregis bonus pastor eligere atque ad	

			conseruandam coronandamque perpetuae uirginitatis castimoniam animae, dignatus es (132r, 007-010)	conseruandam coronandamque perpetuae uirginitatis castimoniam animae dignatus es (45v, 024b-029b)	conseruandam coronandamque perpetuae uirginitatis castimoniam animae dignatus es (114v, 019-021)	
228	Dixit autem ad eum Dominus: Vade, quoniam vas electionis est mihi iste, ut portet nomen meum coram gentibus, et regibus, et filiis Israël. (**Act 9, 15**)		nihil sibi defensor malorum et inimicus bonorum, de his uasis iam tuo nomini consecratis preualeat uindicare (132r, 019-021)	nichil sibi defensor malorum, et inimicus bonorum de his uasis iam tuo nomini consecratis praeualeat uindicare (46r, 006a-009a)	nihil sibi defensor malorum et inimicus bonorum de his uasis iam tuo nomini consecratis preualeat uindicare (115r, 004-006)	
229	Nunc autem manent fides, spes, caritas, tria hæc: major autem horum est caritas. (**1Cor 13, 13**)		Sitque in eis cauta uirginitas et ornata pariter et armata, fide integra, spe certa, caritate sincera (132v, 003-004)	sitque in eis cauta uirginitas, et ornata pariter et armata, fide integra, spe certa, caritate sincera (46r, 015a-018a)	Sitque in eis cauta uirginitas et ornata pariter et armata, fide integra spe certa caritate sincera (115r, 010-012)	
230	Et ecce unus ex his qui erant cum Jesu, extendens manum, exemit gladium suum, et percutiens servum principis sacerdotum amputavit auriculam ejus. Tunc ait illi Jesus: Converte gladium tuum in locum suum: omnes enim, qui acceperint gladium, gladio peribunt. An putas, quia non possum rogare patrem meum, et exhibebit mihi modo plusquam duodecim legiones angelorum? (**Mt 26, 51-53**)/ Unus autem quidam de circumstantibus educens gladium, percussit servum summi sacerdotis, et amputavit illi auriculam. (Mc 14, 47)/ Et percussit unus ex illis servum principis sacerdotum, et amputavit auriculam ejus dexteram. Respondens autem Jesus, ait: Sinite usque huc. Et cum tetigisset auriculam ejus, sanavit eum. (Lc 22, 50-51)/ Simon ergo Petrus habens gladium eduxit eum: et percussit pontificis servum, et abscidit auriculam ejus dexteram. Erat autem nomen servo Malchus. (**Jo 18, 10**)		Nolite fratres contra preceptum domini agere. Nam Petrus apostolus arrepto gladio amputauit auriculam cuiusdam Malchi qui dominum tenebat cum turbis, et ne uideretur laesus uicem rependere laesionis, iussit ipsam auriculam amputatam loco suo reponi, et reposita ab apostolo solidata est. Et dixit dominus Petro: Numquid si uellem non mihi exhiberet pater meus plusquam .xii. mlia legiones angelorum? (133r, 005-013)	Nolite fratres contra praeceptum domini agere, nam Petrus apostolus arrepto gladio amputauit auriculam cuiusdam Malchi, qui dominum tenebat cum turbis. Et ne uideretur lesus uicem lesionis rependere, iussit ipsam auriculam amputatam loco suo reponi, et reposita ab apostolo solidata est. Et dixit Petro dominus: Numquid si uellem non michi exhiberet pater meus plusquam duodecim legiones angelorum? (46r, 015b-025b)	Nolite fratres contra praeceptum domini agere. Nam petrus apostolus arrepto gladio amputauit auriculam cuiusdam malchi qui dominum tenebat cum turbis, et ne uideretur laesus uicem rependere laesionis, iussit ipsam auriculam amputatam loco suo reponi et reposita ab apostolo solidata est, et dixit petro dominus: Numquid si uellem non mihi exhiberet pater meus plusquam duodecim milia legiones angelorum. (115v, 008-015)	Nolite fratres contra preceptum domini [dei P] agere. Nam Petrus apostolus arrepto gladio amputauit auriculam cuiusdam Malchi qui dominum tenebat cum turbis [suis P], et ne uideretur laesus uicem rependere laesionis [redderetur lesiones P a.c., lesionis rependere B], iussit ipsam auriculam amputatam loco suo reponi, et reposita ab apostolo solidata est. Et dixit Petro dominus [dominus Petro V455]: Numquid si uellem [uelim P] non mihi exhiberet pater meus plusquam .xii. milia [0 B] legiones angelorum? (BDV455P)
231	Reges autem qui regnaverunt in terra Edom antequam haberent regem filii Israël, fuerunt hi: Bela filius Beor, nomenque urbis ejus Denaba. (**Gn 36, 31-32**)		Omnis autem populus insultans morti eius aptissimae usus est, et conprehendit cum omni exercitu fratrem Epigeniae nomine Behor (Beor p.c.?), qui per Epigeniam germanam suam de manu apostoli Matthei fuerat gratiae domini consecratus. (134r, 003-007)	Omnis autem populus insultans morti eius, aptissime usus est, et compraehendit cum omni exercitu fratrem Epigeniae nomine Behor, qui per Epigeniam germanam suam de manu apostoli Mathei fuerat gratiae domini consecratus. (46v, 002b-008b)	Omnis autem populus insultans morti eius aptissime usus est, et comprehendit cum omni exercitu fratrem epygeniae nomine behor qui per epygeniam germanam suam de manu apostoli mathei fuerat gratia domini consecratus. (116r, 023-116v, 002)	
Simon and Jude BHL 7749/7750 (18 items)						
232	Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Jacob. Abscondit Moyses faciem suam: non enim audebat aspicere contra Deum. (Ex 3, 6)/ Ut credant, inquit, quod apparuerit tibi Dominus Deus patrum suorum, Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Jacob. (Ex 4, 5)/ Quia vero resurgant mortui, et Moyses ostendit secus rubum, sicut dicit Dominum, Deum Abraham, et Deum Isaac, et Deum Jacob. (Lc 20, 37)/Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrorum glorificavit filium suum Jesum, quem vos quidem tradidistis, et negastis ante faciem Pilati, judicante illo dimitti. (Act 3, 13)/ Ego sum Deus patrum tuorum, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob. Tremefactus autem Moyses, non audebat considerare. (Act 7, 32)		Erat autem doctrina eorum praua, ita ut deum Abraham et deum Isaac et deum Iacob blasphemantes, deum dicerent tenebrarum (134v, 016-019)	Erat autem doctrina praua, ita ut deum Abraham, deum Ysaac, et deum Iacob blasphemantes, deum dicerent tenebrarum (47r, 005a-008a)	Erat autem doctrina eorum praua, ita ut deum abraham et deum isaac et deum jacob blasphemantes deum dicerent tenebrarum (117r, 005-007)	
233	et ego rogabo Patrem, et alium Paraclitum dabit vobis, ut maneat vobiscum in æternum (Jo 14, 16)/ Paraclitus autem Spiritus Sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia, et suggeret vobis omnia quæcumque dixero vobis. (Jo 14, 26)/ Cum autem venerit Paraclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spiritum veritatis, qui a Patre procedit, ille testimonium perhibebit de me (Jo 15, 26)/ Hæc autem vobis ab initio non dixi, quia vobiscum eram. Et nunc vado ad eum qui misit me; et nemo ex vobis interrogat me: Quo vadis? (Jo 16, 5)/ Sed ego veritatem dico vobis: expedit vobis ut ego vadam: si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos; si autem abiero, mittam eum ad vos.(Jo 16, 7)		id est dominum Ihesum Christum qui se diceret spiritum sanctum de caelo missurum, iuxta promissum dicentis: Vado ad patrem, et mitto uobis spiritum paraclitum. (135r, 011-014)	id est dominum Ihesum Christum, qui se diceret spiritum sanctum de caelo missurum, iuxta promissum dicentis: Vado ad patrem et mittam uobis spiritum paraclitum. (47r, 027a-031a)	id est dominum jesum christum, qui se diceret spiritum sanctum de caelo missurum, iuxta promissum dicentis: Vado ad patrem, et mitto uobis spiritum paraclytum (117r, 020-022)	
234	Intrantes autem in domum, salutate eam, dicentes: Pax huic domui. Et siquidem fuerit domus illa digna, veniet pax vestra super eam: si autem non fuerit digna, pax vestra revertetur ad vos. (Mt 10, 12-13)/ In quamcumque domum intraveritis,		Cesset timor tuus quoniam in ingressu nostro pax nobiscum intrauit in istam prouintiam. (136v, 001-002)	Cesset timor tuus, quoniam in ingressu nostro pax nobiscum intrauit in istam prouinciam (47v, 034a-001b)	cesset timor tuus quoniam in ingressu nostro pax nobiscum intrauit in istam prouinciam (118r, 021-022)	

	primum dicite: Pax huic domui: et si ibi fuerit filius pacis, requiescet super illum pax vestra: sin autem, ad vos revertetur. (Lc 10, 5-6)					
235	Audistis quia dictum est: Diliges proximum tuum, et odio habebis inimicum tuum. Ego autem dico vobis: diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderunt vos, et orate pro persequentibus et calumniantibus vos (Mt 5, 43-44)/ Sed vobis dico, qui auditis: diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderunt vos. Benedicite maledicentibus vobis, et orate pro calumniantibus vos. (Lc 6, 27-28)/ nulli malum pro malo reddentes: providentes bona non tantum coram Deo, sed etiam coram omnibus hominibus. (Rom 12, 17)/ In fine autem omnes unanimes, compatientes fraternitatis amatores, misericordes, modesti, humiles: non reddentes malum pro malo, nec maledictum pro maledicto, sed e contrario benedicentes: quia in hoc vocati estis, ut benedictionem hæreditate possideatis. (1Pt 3, 8-9)/ Videte ne quis malum pro malo alicui reddat: sed semper quod bonum est sectamini in invicem, et in omnes. (Thes 5, 15)		Disciplina magistri nostri hanc regulam tenet, ut non solum malum pro malo non reddat, sed etiam bona pro malis restituat. Hanc solam distantiam inter nos esse et ceteras disciplinas, quia omnes reddant malum pro malo omnesque odientes se odio habeant. Nos autem diligamus inimicos nostros, et benefaciamus his qui nos odiunt, et oremus dominum pro calumniantibus et persequentibus nos. (137v, 012-020)	Disciplina magistri nostri hanc regulam tenet ut non solum malum pro malo non [0 D] reddat, sed etiam bona pro malis restituat, hanc solam distantiam inter nos esse et caeteras disciplinas, quia omnes reddant malum pro malo, omnesque odientes se odio habeant, nos autem diligamus inimicos nostros, et benefaciamus his qui nos odiunt, et oremus deum [dominum V455] pro calumpniantibus et persequentibus nos. (48r, 006b-016b)	disciplina magistri nostri hanc regulam tenet, ut non solum malum pro malo reddat sed etiam bona pro malis restituat. Hanc solam distantiam inter nos esse et ceteras disciplinas, quia omnes reddant malum pro malo. Omnes[que] odientes se odio habeant, Nos autem diligamus inimicos nostros et benefaciamus his qui nos odiunt, et oremus deum pro calumniantibus et persequentibus nos. (119r, 021-119v, 002)	
236	Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra: ubi ærugo, et tinea demolitur: et ubi fures effodiunt, et furantur. Thesaurizate autem vobis thesauros in cælo, ubi neque ærugo, neque tinea demolitur, et ubi fures non effodiunt, nec furantur. Ubi enim est thesaurus tuus, ibi est et cor tuum. (**Mt 6, 19-21**)/ Vendite quæ possidetis, et date eleemosynam. Facite vobis sacculos, qui non veterascunt, thesaurum non deficientem in cælis: quo fur non appropriat, neque tinea corrumpit. Ubi enim thesaurus vester est, ibi et cor vestrum erit. (**Lc 12, 33-34**)		Non nobis licet aliquid possidere super terram, quia nostra possessio in caelis est, quae est aeterna ubi inmortalitas a.c.cont./immortalitas p.c. regnat (138v, 002-004)	Non nobis licet aliquid possidere super terram, quia nostra possessio in caelis est, quae est aeterna, ubi inmortalitas regnat (48v, 019a-022a)	Non nobis licet aliquid possidere super [t]erram quia nostra possessio in caelis est quae est aeterna ubi inmortalitas regnat (120r, 001-003)	
237	Formavit igitur Dominus Deus hominem de limo terræ, et inspiravit in faciem ejus spiraculum vitæ, et factus est homo in animam viventem. Plantaverat autem Dominus Deus paradisum voluptatis a principio, in quo posuit hominem quem formaverat. Produxitque Dominus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescendum suave lignum etiam vitæ in medio paradisi, lignumque scientiæ boni et mali. (Gn 2, 7-9)/ Tulit ergo Dominus Deus hominem, et posuit eum in paradiso voluptatis, ut operaretur, et custodiret illum: præcepitque ei, dicens: Ex omni ligno paradisi comede; de ligno autem scientiæ boni et mali ne comedas: in quocumque enim die comederis ex eo, morte morieris. (Gn 2, 15-17)		Nos enim omnes homines de uno patre, et de una matre nati sumus. Qui cum facti essent et positi in regione uiuorum, suadente angelo inuidiae, praeuaricati sunt in lege quam a suo conditore susceperant (140r, 020-140v, 002)	Nos enim omnes homines de uno patre et de una matre nati sumus. Qui cum facti essent et positi in regione uiuorum, suadente angelo inuidiae praeuaricati sunt legem quam a suo conditore susceperant (49v, 006a-012a)	Nos enim omnes homines de uno patre et de una matre nati sumus. Qui cum facti essent et positi in regione uiuorum, suadente angelo inuidiae praeuaricati sunt in lege quam a suo conditore susceperant (121v, 004-007)	
238	dicentes ligno: Pater meus es tu: et lapidi: Tu me genuisti. Verterunt ad me tergum et non faciem, et in tempore afflictionis suæ dicent: Surge, et libera nos. (**Jr 2, 27**)		Misericordiam suam deus in hac parte constituit, ut si homo creatorem suum solum deum excoleret et elementa non adoraret et diceret ligno quod ipse dolauerat: Tu es deus meus. (140v, 004-008)	Egit autem hic ipse pessimus angelus ut homo a creatore suo recedens ydola coleret, et elementa adoraret et diceret ligno quod ipse dolauerat tu es deus meus. (49v, 021a-025a)	Misericordiam suam deus in hac parte constituit, ut si homo creatorem suum solum deum excoleret, et elementa non adoraret, et diceret ligno quod ipse dolauerat, tu es deus meus. (121v, 009-012)	
239	Quemadmodum autem Jannes et Mambres restiterunt Moysi: ita et hi resistunt veritati, homines corrupti mente, reprobi circa fidem (2Tim 3, 8)/ Tuleruntque cinerem de camino, et steterunt coram Pharaone, et sparsit illum Moyses in cælum: factaque sunt ulcera vesicarum turgentium in hominibus et jumentis: nec poterant malefici stare coram Moyse propter ulcera quæ in illis erant, et in omni terra Ægypti. (Ex 9, 10-11)/ Et magicæ artis appositi erant derisus, et sapientiæ gloriæ correptio cum contumelia. 8Illi enim qui promittebant timores et perturbationes expellere se ab anima languente, hi cum derisu pleni timore languebant. (Sap 17, 7-8)		Deus Israel qui exinanisti magica figmenta, Iamnes et Mambres, et dedisti eos in confusionem et ulcera, et perire eos iussisti, sic faciat manus tua super hos magos Zaruen et Arfaxar. (141r, 007-011)	Domine deus Israel qui exinanisti figmenta magica Zamnes et Mambres, et dedisti eos in confusionem et ulcera in carnibus eorum nasci iussisti, sic ueniat manus tua super hos magos Zaroen et Arfaxat. (49v, 017b-022b)	Deus israhel qui exinanisti magica figmenta iamnes et mambres, et dedisti eos in confusionem et ulcera et perire eos iussisti, sic faciat manus tua super hos magos zaroen et arfexar. (122r, 004-007)	
240	Qui fodit foveam incidet in eam, et qui volvit lapidem revertetur ad eum. (Pr 26, 27)/ Qui fodit foveam incidet in eam, et qui dissipat sepem mordebit eum coluber. (**Ecl 10, 8**)/ Et qui foveam fodit incidet in eam: et qui statuit lapidem proximo offendet in eo: et qui laqueum alii ponit, peribit in illo. (Sir 27, 29)/ Lacum aperuit, et effodit eum; et incidit in foveam quam fecit. (Ps 7, 16)/ Laqueum paraverunt pedibus		Audite impii scripturam sanctam, decentem: Qui proximo suo parat foueam, ipse prior cadit in eam. (142r, 012-013)	Audite impii scripturam sanctam dicentem: Qui proximo suo parat foueam, ipse prior cadet in eam. (49v, 015b-018b)	Audite impii scripturam sanctam dicentem: qui proximo suo parat foueam, ipse prior cadit in eam. (122v, 023-024)	

	meis, et incurvaverunt animam meam. Foderunt ante faciem meam foveam, et inciderunt in eam. (Ps 56, 7)					
241	aperire oculos eorum, ut convertantur a tenebris ad lucem, et de potestate Satanæ ad Deum, ut accipiant remissionem peccatorum, et sortem inter sanctos, per fidem quæ est in me. (**Act 26, 18**)/pascite qui in vobis est gregem Dei, providentes non coacte, sed spontanee secundum Deum: neque turpis lucri gratia, sed voluntarie (1Pt 5, 2)		Non dignatur deus habere coacta seruitia, ideoque surgite sani habentes liberam facultatem conuertendi a malo ad bonum, et exeundi de tenebris ad lumen. (142v, 005-008)	Non dignatur deus habere coacta seruicia, ideoque surgite sani, habentes liberam facultatem conuertendi a malo ad bonum, et exeundi de tenebris ad lumen. (50v, 003a-007a)	Non dignatur deos habere coacta seruitia ideoque surgite sani habentes liberam facultatem conuertendi a malo ad bonum, et exeundi de tenebris ad lumen. (123r, 013-016)	
242	Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, ut destruas inimicum et ultorem. (**Ps 8, 3**)		Dicunt eis apostoli: Producite huc infantem, et diaconem quem accusatis huc adducite. Cumque in presentia essent, dicunt ad infantem: In nomine domini nostri Ihesu Christi, loquaere, et dic, si iste diaconus praesumpsisset hanc iniquitatem. (143r, 011-016)	Dicunt eis apostoli: Perducite huc infantem et diaconum quem accusatis huc adducite. Cumque in praesentia essent, dicunt ad infantem: In nomine domini nostri Ihesu Christi loquere, et dic si iste diaconus uir sanctus et castus est, et numquam inquinauit carnem suam. (50v, 007b-013b)	Dicit a.c. sup. lin./Dicunt p.c. eis apostoli: producite hunc infantem et diaconum quem accusatis huc adducite. Cumque in praesentia essent, dicunt ad infantem: In nomine domini nostri jesu christi loquere, et dic si iste diaconus praesumpsit hanc inquitatem. (123v, 015-019)	
243	et ait: Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram: et præsit piscibus maris, et volatilibus cæli, et bestiis, universæque terræ, omnique reptili, quod movetur in terra. (**Gn 1, 26**)		Audite omnes filii hominum qui ad imaginem dei facti estis, quibus dedit deus ingenium memoriam et intellegentiam. (143v, 005-007)	Audite omnes filii hominum qui ad imaginem dei facti estis, quibus dedit deus ingenium, memoriam et intelligentiam. (50v, 027b-030b)	Audite omnes filii hominum qui ad imaginem dei facti estis, quibus dedit deus ingenium, memoriam, et intelligentiam. (124r, 006-008)	
244	dabit pluviam terræ vestræ temporaneam et serotinam, ut colligatis frumentum, et vinum, et oleum, (**Dt 11, 14**)/qui dat pluviam super faciem terræ, et irrigat aquis universa (Job 5, 10)/ Et non dixerunt in corde suo: Metuamus Dominum Deum nostrum, qui dat nobis pluviam temporaneam et serotinam in tempore suo, plenitudinem annuæ messis custodientem nobis. (Jr 5, 24)/ Et rursum oravit: et cælum dedit pluviam, et terra dedit fructum suum. (Jac 5, 18)		Deum autem qui uos creauit ignoratis, qui dat uobis pluuiam de caelo, et producit uobis panem de terra, et uinum et oleum de surculis ligni. (143v, 013-016)	deum autem qui uos creauit ignoratis, qui dat uobis pluuiam de caelo et producit uobis panem de terra, et uinum et oleum de surculis ligni (51r, 003a-007a)	Deum autem qui uos creauit ignoratis, qui dat uobis pluuiam de caelo, et producit uobis panem de terra, et uinum, et oleum de surculis ligni. (124r, 014-016)	
245	Et ecce clamaverunt, dicentes: Quid nobis et tibi, Jesu fili Dei? Venisti huc ante tempus torquere nos? (Mt 8, 29)/ dicens: Quid nobis et tibi, Jesu Nazarene? venisti perdere nos? scio qui sis, Sanctus Dei. (Mc1, 24)/ dicens: Sine, quid nobis et tibi, Jesu Nazarene? venisti perdere nos? scio te quis sis, Sanctus Dei. (Lc 4, 34)		Ingredientes autem templum, coeperunt damnare demones per energuminos: Quid nobis et uobis apostoli dei uiui? In ingressu uestro flammis exurimur. (145r, 009-011)	Ingredientes autem templum solis ceperunt clamare demones per energuminos: Quid nobis et uobis apostoli dei uiui? In ingressu uestro flammis exurimur. (51v, 009a-013a)	Ingredientes autem templum coeperunt clamare daemones per energuminos. Quid nobis et uobis apostoli dei uiui? Ingressi uero uestro flammis exurimur. (125r, 024-125v, 002)	
246	Et appropinquans ait: Numquid perdes justum cum impio? si fuerint quinquaginta justi in civitate, peribunt simul? et non parces loco illi propter quinquaginta justos, si fuerint in eo? Absit a te ut rem hanc facias, et occidas justum cum impio, fiatque justus sicut impius, non est hoc tuum: qui judicas omnem terram, nequaquam facies judicium hoc. Dixitque Dominus ad eum: Si invenero Sodomis quinquaginta justos in medio civitatis, dimittam omni loco propter eos. Respondensque Abraham, ait: Quia semel cœpi, loquar ad Dominum meum, cum sim pulvis et cinis. Quid si minus quinquaginta justis quinque fuerint? delebis, propter quadraginta quinque, universam urbem? Et ait: Non delebo, si invenero ibi quadraginta quinque. Rursumque locutus est ad eum: Sin autem quadraginta ibi inventi fuerint, quid facies? Ait: Non percutiam propter quadraginta. Ne quæso, inquit, indigneris, Domine, si loquar: quid si ibi inventi fuerint triginta? Respondit: Non faciam, si invenero ibi triginta. Quia semel, ait, cœpi loquar ad Dominum meum: quid si ibi inventi fuerint viginti? Ait: Non interficiam propter viginti. Obsecro, inquit, ne irascaris, Domine, si loquar adhuc semel: quid si inventi fuerint ibi decem? Et dixit: Non delebo propter decem. (**Gn 18, 23-32**)		Nam et dixit mihi angelus domini cum orarem: Faciam uos egredi de templo et faciam ipsum templum ruere super eos. Et dixi: Nequaquam domine non fiat hoc fortasse erunt aliqui ex his conuertantur ad dominum. (145r, 020-145v, 001)	Nam et dixit michi angelus cum orarem: Faciam uos egredi de templo, et faciam ipsum templum ruere super eos. Et dixi: Nequaquam domine, non fiat hoc, fortasse erunt ex his aliqui qui conuertantur ad dominum. (51v, 029a-034a)	Nam dixit mihi angelus domini cum orarem: faciam uos egredi de templo et faciam ipsum templum ruere super eos, et dixi: Nequaquam domine non fiat hoc, fortasse erunt aliqui ex his qui conuertantur ad dominum. (125v, 010-014)	
247	Fecit lunam in tempora; sol cognovit occasum suum. (Ps 103, 19)/ Vani autem sunt omnes homines in quibus non subest scientia Dei; et de his quæ videntur bona, non potuerunt intelligere eum qui est, neque operibus attendentes agnoverunt quis esset artifex: sed aut ignem, aut spiritum, aut citatum aërem, aut gyrum stellarum, aut nimiam aquam, aut solem et lunam, rectores orbis terrarum deos putaverunt. Quorum si specie delectati, deos putaverunt, sciant quanto his dominator eorum speciosior est : speciei enim generator		Solem nos scimus seruum dei esse, et lunam similiter praecepto creatoris sui est subiecta. In cali a.c. cont./caeli p.c. tamen firmamento consistentes (145v, 012-014)	Solem nos scimus seruum dei esse et lunam similiter praecepto sui creatoris esse subiectam, in caeli tamen firmamento consistentes (51v, 017b-020b)	Solem nos scimus seruum dei esse, et luna similiter praecepto sui creatoris est subiecta. In celi tamen firmamento consistentes (126r, 001-002)	Solem nos scimus [Nos scimus solem W497] seruum dei esse [esse dei W497], et lunam [luna D W48] similiter praecepto sui creatoris [suo creatori W48 a.c.; creatoris sui V455] est subiecta [esse subiectam B W497]. In caeli tamen firmamento consistentes (V455BDW)

	hæc omnia constituit. (**Sap 13, 1-3**)					
248	Et illi quidem ibant gaudentes a conspectu concilii, quoniam digni habiti sunt pro nomine Jesu contumeliam pati. (**Act 5, 41**)		Erant autem gaudentes et alacres apostoli dei, gratias agentes deo quia digni abiti a.c. rec. in lin./habiti p.c. sunt pro nomine domini pati. (146r, 005-007)	Erant autem gaudentes et alacres apostoli dei, gratias deo agentes, quia digni habiti sunt pro nomine domini pati. (52r, 007a-009a)	Erant autem gaudentes et alacres apostoli gratias agentes deo quia digni habiti sunt pro nomine domini pati. (126r, 015-016)	
249	Et obscuratus est sol, et velum templi scissum est medium. (**Lc 23, 45**)		Ipsa autem hora cum nimia esset caeli serenitas, fulgura extiterunt nimia, ita ut trifariam templum ipsum scinderetur, a summo tecti fastigio, usque in ultimum fundamentum. (146r, 010-013)	Ipsa autem hora cum nimia esset caeli serenitas, fulgura extiterunt nimia, ita ut trifaria templum illud scinderetur a summo tecti fastigio usque ad ultimum fundamentum. (52r, 014a-018a)	Ipsa autem hora cum nimia fuisset serenitas in caelo, fulgura extiterunt nimia ita ut trifarie templum ipsum scinderetur a summo tecti fastigio usque in ultimum fundamentum. (126r, 018-021)	
Thomas BHL 8140 (34 items)						
250	Dixit ergo Thomas, qui dicitur Didymus, ad condiscipulos: Eamus et nos, ut moriamur cum eo. (Jo 11, 16)/ Thomas autem unus ex duodecim, qui dicitur Didymus, non erat cum eis quando venit Jesus. (Jo 20, 24)/ erant simul Simon Petrus, et Thomas, qui dicitur Didymus, et Nathanaël, qui erat a Cana Galilææ, et filii Zebedæi, et alii ex discipulis ejus duo. (Jo 21, 2)		Beatum Thomam cum reliquis discipulis ad officium apostolatus electum, ipsumque a domino Didimum quod interpretatur geminus uocitatum, fides euangelica narrat. (91r, 011-014)	Beatum Thomam cum reliquis discipulis ad officium apostolatus electum, ipsumque a domino Didimum quod interpretatur geminus uocitatum fides euuangelica narrat. (52r, 024b-034b)	[B]eatum thomam cum reliquis discipulis ad officium apostolatus electum ipsumque a domini didimu[m] quod interpretatur geminus uocitatum fides euangelica narrat. (79v, 001-004)	
251	Populus qui ambulabat in tenebris, vidit lucem magnam; habitantibus in regione umbræ mortis, lux orta est eis. (Is 9, 2)/ populus, qui sedebat in tenebris, vidit lucem magnam: et sedentibus in regione umbræ mortis, lux orta est eis. (Mt 4, 16)/ illuminare his qui in tenebris et in umbra mortis sedent:ad dirigendos pedes nostros in viam pacis. (Lc 1, 79)/ et lux in tenebris lucet, et tenebræ eam non comprehenderunt. (Jo 1, 5)/ confidis teipsum esse ducem cæcorum, lumen eorum qui in tenebris sunt, (Rom 2, 19)		Tunc diuina commotione a.c. rec. sup. lin./commonitione p.c. iussus est, Indiam ingredi ut scilicet populo qui iacebat in tenebris lumen ostenderet ueritatis. (91r, 023-91v, 002)	Tunc diuina commonitione iussus est Indiam ingredi, ut scilicet populo qui iacebat in tenebris lumen ostenderet ueritatis. (52v, 009a-012a)	Tunc diuina co[m]monitione iussus est indiam ingredi, ut scilicet populo qui iacebat in tenebris lumen ostendere[t] ueritatis. (79v, 011-014)	
252	Et surrexit Jonas, ut fugeret in Tharsis a facie Domini, et descendit in Joppen: et invenit navem euntem in Tharsis, et dedit naulum ejus, et descendit in eam ut iret cum eis in Tharsis a facie Domini. (**Jon 1, 3**)		Igitur cum saepe a domino commoneretur ut diximus, beatus Thomas, ut partes ceterioris Indiae uisitaret, et ille quasi Ionas a facie domini fugiens ire differret, nec impleret quae sibi diuin[itus] praecipiebantur, apparuit ei dominus in uisu noct[is] dicens (91v, 008-013)	Igitur cum sepe a domino commoneretur ut diximus beatus Thomas ut partes citerioris Indiae uisitaret, et ille quasi Ionas a facie domini fugiens ire diferret, nec impleret quae sibi diuinitus praecipiebantur, apparuit ei dominus in uisu noctis dicens (52v, 020a-027a)	Igitur cum saepe a domino commoneretur ut diximus beatus thomas ut partes citerioris, in diae uisit[a]ret, et ille quasi ionas a facie domini fugiens ire differret nec impleret quae sibi diuinitus praecipiebantur, apparuit ei dominus in uisu noctis dicens (79v, 020-80r, 002)	
253	dicens: Quia oportet Filium hominis multa pati, et reprobari a senioribus, et principibus sacerdotum, et scribis, et occidi, et tertia die resurgere. (Lc 9, 22)/ Primum autem oportet illum multa pati, et reprobari a generatione hac. (Lc 17, 25)/ Ego enim ostendam illi quanta oporteat eum pro nomine meo pati.(Act 9, 16)/ ut cognoscant te, sicut et nos cognovimus quoniam non est deus præter te, Domine. (Sir 36, 5)/ Hæc est autem vita æterna: ut cognoscant te, solum Deum verum, et quem misisti Jesum Christum. (Jo 17, 3)		Nam scito quia oportet te ibi multa pati propter me, ut cognoscant omnes te docente, quia ego sum dominus. (91v, 018-020)	nam scio quia oportet te ibi multa pati propter me, ut cognoscant omnes te docente quia ego sum dominus. (52v, 034a-002b)	Nam scito a.c. eras./scio p.c. quia oportet te ibi multa pati propter me, ut cognoscant omnes te docente quia ego sum dominus. (80r, 008-010)	
254	Nescitis quia templum Dei estis, et Spiritus Dei habitat in vobis? (1Cor 3, 16)/ An nescitis quoniam membra vestra, templum sunt Spiritus Sancti, qui in vobis est, quem habetis a Deo, et non estis vestri? (1Cor 6, 19)		Estote caste uiuentes et proicite a uobis omnem curam huius uitae mortalis, ut effecti per sanctitatem mentis et corporis templum dei, illam uitam perpetuam quae nullo fine clauditur adquiratis. (93v, 015-019)	Estote caste uiuentes, et proicite a uobis omnem curam huius uitae mortalis, ut effecti per sanctitatem mentis et corporis templum dei, illam uitam perpetuam quae nullo fine clauditur acquiratis. (53v, 015a-020a)	Estote caste uiuentes, et proicite a uobis omnem curam huius uitae mortalis, ut effecti per sanctitatem mentis et corporis templum dei illam uitam perpetuam quae nullo fine clauditur adquiratis. (82r, 001-004)	
255	Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra: ubi ærugo, et tinea demolitur: et ubi fures effodiunt, et furantur. Thesaurizate autem vobis thesauros in cælo, ubi neque ærugo, neque tinea demolitur, et ubi fures non effodiunt, nec furantur. Ubi enim est thesaurus tuus, ibi est et cor tuum. (**Mt 6, 19-21**)		Oportunus est locus, in quo palatium aetificetur a.c. cont./aedificetur p.c., quod in perpetuo rex debeat inhabitare, quia planitie extensus, aqua iocundus et aere salubris habetur… Ostende aedificium quod operatus es, alioquin morieris. At ille: Aedificium, inquit, quod praecepisti fieri rex, iam expletum est. Sed nunc non uidebis illud, uidebis autem in saeculo futuro et habitabis in eo feliciter. (94v, 022-95v, 012)	Oportunus est locus in quo palatium edificetur, quod in perpetuo rex inhabitabit, quia planicie extensus aqua iocundus, et aere salubris habetur… Ostende aedificium quod operatus es, alioquin morieris. At ille: Edificium, inquit, quod praecepisti fieri rex, iam expletum est, sed nunc non uidebis illud, uidebis autem in futuro seculo, et habitabis in eo feliciter. (54r, 018a-022a and 027b-033b)	Oportunus est locus in quo palatium aedificetur quod in perpetuo rex debeat inhabitare, quia planitiae extensus, aqua iucundus et aere salubris habetur… Ostende aedificium quod operatus es, alioquin morieris. At ille aedificium inquit quod praecepisti fieri rex iam expletum est. Sed nunc non uidebis illud, uidebis autem in saeculo futuro, et habitabis in eo feliciter. (83r, 003-83v, 012)	
256	Et ecce clamaverunt, dicentes: Quid nobis et tibi, Jesu fili Dei? Venisti huc ante tempus torquere nos? (Mt 8, 29)/dicens: Quid nobis et tibi, Jesu Nazarene? venisti perdere nos? scio qui sis, Sanctus Dei. (Mc 1, 24)/ dicens : Sine, quid nobis et tibi, Jesu Nazarene? venisti perdere nos?		Et cum uidisset apostolum conlisit eam spiritus in terram et ait: Quid nobis et tibi apostole dei summi, uenisti ante tempus extrudere nos a sedibus nostris. (96v, 007-009)	Et cum uidisset apostolum, collisit eam spiritus in terram et ait: Quid nobis et tibi apostole dei summi? Venisti ante tempus extrudere nos a sedibus nostris. (54v, 017b-020b)	et cum uidisset apostolum conlisit eam spiritus in terram et ait: Quid nobis et tibi apostole dei summi? uenisti ante tempus extrudere nos a sedibus nostris? (84r, 023-84v, 001)	

	scio te quis sis, Sanctus Dei. (Lc 4, 34)					
257	Dixerunt ergo ei alii discipuli: Vidimus Dominum. Ille autem dixit eis: Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, et mittam digitum meum in locum clavorum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam. (**Jo 20, 25**)		Itaque ille ante paulisper incredulus qui dixerat: Nisi uidero fixuras clauorum non credam, credentes deo populos congregabat. (98v, 006-008)	Itaque ille ante paulisper incredulus, qui dixerat: Nisi uidero fixuras clauorum non credam, credentes deo populos congregabat. (55v, 031a-034a)	itaque ille ante paulisper incredulus qui dixerat nisi uidero fixuras clauorum non credam, credentes deo populos congregabat (86r, 009-012)	
258	Deus, qui fecit mundum, et omnia quæ in eo sunt, hic cæli et terræ cum sit Dominus, non in manufactis templis habitat, (**Act 17, 24**)		Sanctus uero Thomas respondit: Deus meus, deus tuus est, creator caeli et terrae et omnium quae in eis sunt, qui solus coli debet, non idola surda et muta. (100r, 021-110v, 001)	Sanctus uero Thomas respondit: Deus meus deus tuus est, creator caeli et terrae, et omnium quae in eis sunt, qui solus coli debet, non idola surda et muta. (56r, 034b-56v, 003a)	Sanctus uero thomas respondit: Deus meus deus tuus est creator caeli et terrae et omnium quae in eis sunt, qui solus coli debet, non idola surda et muta. (87v, 015-018)	
259	Et illi quidem ibant gaudentes a conspectu concilii, quoniam digni habiti sunt pro nomine Jesu contumeliam pati. (Act 5, 41)/ Ego enim ostendam illi quanta oporteat eum pro nomine meo pati. (Act 9, 16)		Cumque recluderetur gratias agebat deo, quod dignus esset talia pro nomine eius pati. (100v, 003-005)	Cumque recluderetur, gratias agebat deo quod dignus esset talia pro nomine eius pati. (56v, 006a-008a)	Cumque recluderetur, gratias agebat deo quod dignus esset talia pro nomine eius pati. (87v, 020-022)	
260	Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus: et qui amat filium aut filiam super me, non est me dignus. (**Mt 10, 37**)/Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, et vitam æternam possidebit. (Mt 19, 29)		Ego magis dicam illis uerba domini mei: Quia qui diligit patrem aut matrem aut filios aut uxorem plus quam deum, deo dignus non est. (103r, 022-103v, 002)	Ego magis dicam illis uerba domini mei, quia qui diligit patrem aut matrem aut filios aut uxorem plusquam deum, deo dignus non est. (57v, 010b-013b)	ego magis dicam illis uerba domini mei, quia qui diligit patrem aut matrem aut filios aut uxorem plus quam deum deo dignus non est. (90r, 023-025)	
261	Et nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere: sed potius timete eum, qui potest et animam et corpus perdere in gehennam. (**Mt 10, 28**)		Et quidem, tu rex posteaquam occideris corpus, animam occidere non potes. Deus autem uerus potest et animam et corpus mittere in aeternum ignem. (103v, 005-008)	Equidem tu rex posteaquam occideris corpus, animam non potes occidere. Deus autem uerus potest et animam et corpus mittere in aeternum ignem. (57v, 017b-021b)	et quidem tu rex posteaquam occideris, corpus animam occidere non potes. Deus autem uerus potest, et animum et corpus perdere in aeternam ignem. (90v, 004-007)	
262	Mulier sui corporis potestatem non habet, sed vir. Similiter autem et vir sui corporis potestatem non habet, sed mulier. (**1 Cor 7, 4**)		Itaque non adquiescente, sed dicente me ut quod uellet faceret potestatem enim haberet corporis mei, animam autem meam cum eo perire non paterer, in obscuro loco me iussit includi. (106v, 022-107r, 003)	Itaque non acquiescente sed dicente me ut quod uellet faceret, potestatem enim haberet corporis mei, animam autem meam cum eo perire non paterer in obscuro loco, me iussit includi. (57v, 033a-003b)	Itaque non adquiescente sed dicente me ut quod uellet faceret potestatem enim haberet corporis mei animam autem meam cum eo perire non paterer, in obscuro loco me iussit includi. (93v, 009-013)	
263	Iterum ergo locutus est eis Jesus, dicens: Ego sum lux mundi : qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitæ. (Jo 8, 12)/ Dixit ergo eis Jesus: Adhuc modicum, lumen in vobis est. Ambulate dum lucem habetis, ut non vos tenebræ comprehendant; et qui ambulat in tenebris, nescit quo vadat. (Jo 12, 35)/ Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me, in tenebris non maneat. (Jo 12, 46)/omnes enim vos filii lucis estis, et filii diei: non sumus noctis, neque tenebrarum. (1Thes 5, 5)		Inlumina nos domine quia tenebrarum filii in tenebrosis nos sedere fecerunt. Sed tu sancto lumine tuo inlumina seruos tuos, eo lumine quod nullus eripiat nullus extinguat. (107r, 018-022)	Illumina nos domine quia tenebrarum filii in tenebrosis nos sedere fecerunt, sed tu sancto lumine tuo illumina seruos tuos, eo lumine quod nullus eripiat, nullus extinguat. (59r, 021b-025b)	Inlumina nos domine quia tenebrarum filii in tenebrosis nos sedere fecerunt. Sed tu sancto lumine tuo inlumina seruos tuos eo lumine quod nullus eripiat nullus extinguat. (94r, 003-006)	
264	Propter quod dicit: Surge qui dormis, et exsurge a mortuis, et illuminabit te Christus. (**Eph 5, 14**)		Nec patitur nos somno dimergi qui dicit: Surge qui dormis et exsurge a mortuis et inlucescit tibi Christus. (107v, 003-005)	nec patitur nos somno demergi qui dicit: Surge qui dormis, et exsurge a mortuis, et illucescet tibi Christus. (59r, 031b-034b)	Nec patitur nos somno dimergi qui dicit: surge qui dormis et exsurge a mortuis et inlucescit tibi dominus. (94r, 009-011)	
265	Ad dandam scientiam salutis plebi ejus in remissionem peccatorum eorum per viscera misericordiæ Dei nostri, in quibus visitavit nos, oriens ex alto (Lc 1, 77-78)/ Induite vos ergo, sicut electi Dei, sancti, et dilecti, viscera misericordiæ, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam: (Col 3, 12)		Honorificamus te domine Ihesu, de paterna illa et perfecta uenisse substantia, ut uiscera tuae misericordiae uideremus in nobis (108v, 010-013)	Honorificamus te domine de paterna illa et perfecta uenisse substantia, ut uiscera tuae misericordiae uideremus in nobis (59v, 033b-60r, 001a)	Honorificamus te domine Ihesu, de paterna illa et perfecta uenisse substantia, ut uiscera tuae misericordiae uideremus in nobis (95r, 010-013)	
266	Et cum jejunasset quadraginta diebus, et quadraginta noctibus, postea esuriit. (**Mt 4, 2**)/ Jesus autem plenus Spiritu Sancto regressus est a Jordane: et agebatur a Spiritu in desertum diebus quadraginta, et tentabatur a diabolo. Et nihil manducavit in diebus illis: et consummatis illis esuriit. (Lc 4, 1-2)		Qui ieiunasti .XL. diebus ut perpetua benedictionis repleres alimonia animas esurientium. (108v, 015-017)	qui ieiunasti quadragin ta diebus ut perpetua benedictionis repleres alimonia animas esurientium (60r, 004a-006a)	qui ieiunasti xl diebus ut perpetua benedictionis repleres alimonia animas esurientium (95r, 015-017)	
267	Et continuo currens unus ex eis, acceptam spongiam implevit aceto, et imposuit arundini, et dabat ei bibere. (Mt 27, 48)/ Currens autem unus, et implens spongiam aceto, circumponensque calamo, potum dabat ei, dicens: Sinite, videamus si veniat Elias ad deponendum eum. (Mc 15, 36)/ Illudebant autem ei et milites accedentes, et acetum offerentes ei (Lc 23, 36)/ Vas ergo erat positum aceto plenum. Illi autem spongiam plenam aceto, hyssopo circumponentes, obtulerunt ori ejus. Cum ergo accepisset Jesus acetum, dixit: Consummatum est. Et inclinato capite		Pro nobis bibisti acetum, ut nostra lassitudo confortaretur. (109r, 008-009)	Pro nobis bibisti acetum, ut nostra lassitudo confortaretur. (60r, 024a-025a)	Pro nobis bibisti acetum ut nostra lassitudo confortaretur. (95v, 006-007)	

	tradidit spiritum.(Jo 19, 29-30)					
268	Tunc exspuerunt in faciem ejus, et colaphis eum ceciderunt, alii autem palmas in faciem ejus dederunt, (Mt 26, 67)/ Et exspuentes in eum, acceperunt arundinem, et percutiebant caput ejus. (Mt 27, 30)/ Et cœperunt quidam conspuere eum, et velare faciem ejus, et colaphis eum cædere, et dicere ei: Prophetiza: et ministri alapis eum cædebant. (Mc 14, 65)/ Et percutiebant caput ejus arundine: et conspuebant eum, et ponentes genua, adorabant eum. (Mc 15, 19)		Pro nobis computatus es, ut immortali nos rore perfunderes. (109r, 009-010)	Pro nobis consputatus es, ut inmortali nos rore perfunderes. (60r, 025a-027a)	Pro nobis compotatus es ut inmortali nos rore perfunderes. (95v, 007-008)	
269	Et exspuentes in eum, acceperunt arundinem, et percutiebant caput ejus. (Mt 27, 30)/ Et percutiebant caput ejus arundine : et conspuebant eum, et ponentes genua, adorabant eum.(Mc 15, 19)		Percussus es a calamo fragili, ut fragilitatem nostram, uitae perpetuae aeternitatique firmares. (109r, 010-012)	Percussus es a calamo fragili, ut fragilitatem nostram uitae perpetuae aeternitatique firmares. (60r, 027a-029a)	Percussus es a calamo fragili ut fragilitatem nostram uitae perpetuae aeternitatique firmares. (95v, 008-010)	
270	et plectentes coronam de spinis, posuerunt super caput ejus, et arundinem in dextera ejus. Et genu flexo ante eum, illudebant ei, dicentes: Ave rex Judæorum. (Mt 27, 29)/ et induunt eum purpura, et imponunt ei plectentes spineam coronam. (Mc 15, 17)/ Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus: et veste purpurea circumdederunt eum. (Jo 19, 2)		Coronatus es spinis, ut uirenti semper in te credentes caritatis tuae laurea coronares. (109r, 012-014)	Coronatus es spinis, ut uirenti semper in te credentes caritatis tuae laurea coronares. (60r, 029a-031a)	Coronatus es spinis ut uirenti semper in te credentes caritatis tuae laurea coronares. (95v, 010-012)	
271	Et accepto corpore, Joseph involvit illud in sindone munda, (Mt 27, 59)/ Joseph autem mercatus sindonem, et deponens eum involvit sindone, et posuit eum in monumento quod erat excisum de petra, et advolvit lapidem ad ostium monumenti. (Mc 15, 46)/ et depositum involvit sindone, et posuit eum in monumento exciso, in quo nondum quisquam positus fuerat. (Lc 23, 53)		Inuolutus in sindone, ut nos quodam uirtutis tuae inuolucro uestires. (109r, 014-015)	Inuolutus sindone, ut nos quodam uirtutis tuae inuoluero uestires. (60r, 032a-033a)	Inuolutus in sindone ut nos quodam uirtutis tuae inuolucro uestires. (95v, 012-013)	
272	et depositum involvit sindone, et posuit eum in monumento exciso, in quo nondum quisquam positus fuerat. (Lc 23, 53)/ Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus: et in horto monumentum novum, in quo nondum quisquam positus erat. Ibi ergo propter parasceven Judæorum, quia juxta erat monumentum, posuerunt Jesum. (Jo 19, 41-42)		In sepulchro es positus nouo, ut nobis nouam gratiam, noua saecula reformares. (109r, 016-017)	In sepulchro es positus nouo, ut nobis nouam gratiam per noua saecula reformares. (60r, 033a-035a)	In sepulchro es positus nouo, ut nobis nouam gratiam noua saecula reformares. (95v, 013-015)	
273	Jesus autem audito verbo quod dicebatur, ait archisynagogo: Noli timere: tantummodo crede. (**Mc 5, 36**)		et iterum uox sonuit dicens: Nolite timere, sed tantummodo credite (109v, 001-002)	Et iterum uox sonuit dicens: Nolite timere, sed tantummodo credite. (60r, 009b-010b)	et iterum uox sonuit dicens: nolite timere sed tantummodo credite. (95v, 021-023)	
274	Qui autem unum acceperat, abiens fodit in terram, et abscondit pecuniam domini sui. (Mt 25, 18)/ et timens abii, et abscondi talentum tuum in terra: ecce habes quod tuum est. Respondens autem dominus ejus, dixit ei: Serve male, et piger, sciebas quia meto ubi non semino, et congrego ubi non sparsi: oportuit ergo te committere pecuniam meam numulariis, et veniens ego recepissem utique quod meum est cum usura. (Mt 25, 25-27)/ Et alter venit, dicens: Domine, ecce mna tua, quam habui repositam in sudario: timui enim te, quia homo austerus es: tollis quod non posuisti, et metis quod non seminasti. Dicit ei: De ore tuo te judico, serve nequam. Sciebas quod ego homo austerus sum, tollens quod non posui, et metens quod non seminavi: et quare non dedisti pecuniam meam ad mensam, ut ego veniens cum usuris utique exegissem illam? (Lc 19, 20-23)		Respice in me domine quia pecuniam tuam non abscondi, (ras. seq.) sed supra mensam posui, et nummulariis. (112r, 008-009)	Respice in me domine, quia pecuniam tuam non abscondi sed supra mensam posui, et nummulariis diuisi. (61r, 029b-032b)	Respice in me domine quia pecuniam tuam non abscondi sed supra mensam posui et nummulariis diuisi. (98r, 019-021)	
275	At ipse dixit ei: Homo quidam fecit cœnam magnam, et vocavit multos. Et misit servum suum hora cœnæ dicere invitatis ut venirent, quia jam parata sunt omnia. Et cœperunt simul omnes excusare. Primus dixit ei: Villam emi, et necesse habeo exire, et videre illam: rogo te, habe me excusatum. Et alter dixit: Juga boum emi quinque, et eo probare illa: rogo te, habe me excusatum. Et alius dixit: Uxorem duxi, et ideo non possum venire. (**Lc 14, 16-20**)		Ad mensam tuam uocatus ueni, nec ab hac re uisendi necessitate excusaui, nec iuga boum aut uxoris ducendae necessitatem conuiuio tuo praetuli. (112r, 010-012)	Ad mensam tuam uocatus ueni, nec ab hac res uisendi necessitate excusaui, nec iuga boum aut uxoris ducendae necessitatem conuiuio tuo praetuli. (61r, 032b-61v, 001a)	Ad mensam tuam uocatus ueni nec ab hac re uisendi necessitate excusaui, nec iuga boum aut uxoris ducende necessitatem conuiuio tuo pretuli (98r, 021-024)	
276	Intravit autem rex ut videret discumbentes, et vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali. Et ait illi: Amice, quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem? At ille obmutuit. (**Mt 22, 11-12**)		Ad nuptias sum uocatus, et albam uestem sum indutus (112r, 012-013)	Ad nuptias sum uocatus, et alba ueste sum indutus (61v, 001a-002a)	ad nuptias sum uocatus et albam uestem sum indutus (98r, 024-025)	
277	Tunc simile erit regnum cælorum decem virginibus: quæ accipientes lampades suas exierunt obviam sponso et		et expectans dominum a nuptiis reuertentem, oleum no[n] sum oblitus.	et expectans dominum a nuptiis reuertentem, oleum non sum oblitus (61v,	et expectans dominum a nuptiis reuertentem oleum non, sum oblitus (98r, 025-98v, 001)	

	sponsæ. Quinque autem ex eis erant fatuæ, et quinque prudentes: sed quinque fatuæ, acceptis lampadibus, non sumpserunt oleum secum: prudentes vero acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus. Moram autem faciente sponso, dormitaverunt omnes et dormierunt. Media autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Tunc surrexerunt omnes virgines illæ, et ornaverunt lampades suas. Fatuæ autem sapientibus dixerunt: Date nobis de oleo vestro, quia lampades nostræ extinguuntur. Responderunt prudentes, dicentes: Ne forte non sufficiat nobis, et vobis, ite potius ad vendentes, et emite vobis. Dum autem irent emere, venit sponsus: et quæ parataæ erant, intraverunt cum eo ad nuptias, et clausa est janua. Novissime vero veniunt et reliquæ virgines, dicentes: Domine, domine, aperi nobis. At ille respondens, ait: Amen dico vobis, nescio vos. Vigilate itaque, quia nescitis diem, neque horam. (**Mt 25, 1-13**)		(112r, 013-014)	002a-004a)		
278	Illud autem scitote, quoniam si sciret paterfamilias qua hora fur venturus esset, vigilaret utique, et non sineret perfodi domum suam. (**Mt 24, 43**)/ Hoc autem scitote, quoniam si sciret paterfamilias, qua hora fur veniret, vigilaret utique, et non sineret perfodi domum suam. (**Lc 12, 39**)		Tota nocte domum meam custodiui a latronibus. Exspoliatus non sum (112r, 015-016)	tota nocte domum meam custodiui a latronibus exspoliatus non sum (61v, 004a-006a)	tota nocte domum meum custodiui, a latronibus expoliatus non sum (98v, 001-003)	
279	State ergo succincti lumbos vestros in veritate, et induti loricam justitiæ, et calceati pedes in præparatione Evangelii pacis (**Eph 6, 14-15**)		calciamenta pedibus circumdedi ne diffinderentur uestigia. (112r, 016-017)	Calciamenta pedibus circumdedi, ne diffiderent uestigia. (61v, 006a-007a)	Calciamenta pedibus circumdedi ne diffinderentur uestigia. (98v, 003-004)	
280	Beati servi illi quos, cum venerit dominus, invenerit vigilantes: amen dico vobis, quod præcinget se, et faciet illos discumbere, et transiens ministrabit illis. Et si venerit in secunda vigilia, et si in tertia vigilia venerit, et ita invenerit, beati sunt servi illi. (**Lc 12, 37-38**)/ vigilate ergo (nescitis enim quando dominus domus veniat: sero, an media nocte, an galli cantu, an mane), ne, cum venerit repente, inveniat vos dormientes. (Mc 13, 35)		Obseruaui primam, et secundam et tertiam custodiam ut uultum tuum uiderem, et splendorem tuum discussa nocte perspicerem. (112r, 017-019)	Obseruaui primam et secundam et terciam custodiam, ut uultum tuum uiderem, et splendorem tuum discussa nocte perspicerem. (61v, 007a-010a)	Obseruaui primam et secundam et tertiam custodiam ut uultum tuum uiderem et splendorem tuum discussa nocte perspicerem. (98v, 004-007)	
281	Beati estis cum maledixerint vobis, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos mentientes, propter me: gaudete, et exsultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis. (**Mt 5, 11-12**)		Obprobrium suscepi in terra, ut caelo remunerationem sperarem. (112r, 023-112v, 001)	Obprobrium suscepi in terra, ut caelo remunerationem sperarem. (61v, 015a-017a)	Obproprium suscepi in terra ut caelo remunerationem sperarem. (98v, 010-011)	
282	Custodi me a laqueo quem statuerunt mihi, et a scandalis operantium iniquitatem. Cadent in retiaculo ejus peccatores: singulariter sum ego, donec transeam. (**Ps 140, 9-10**)		Si igitur detuli fidele seruitium, adesto domine Ihesu, ne praesentiant me latrones, ne aduersus me retia sua mittant. (112v, 001-003)	Si igitur detuli fidele seruicium, adesto domine Ihesu ne praesentiant me latrones, ne aduersum me retia sua mittant. (61v, 017a-020a)	Si igitur detuli fide a.c. sup. lin./fidele p.c. seruitium adesto domine jesu ne presentiant me latrones ne aduersus me retia sua mittant. (98v, 011-014)	Si igitur detuli [tibi domine Ihesu W497] fidele seruitium, adesto domine Ihesu [0 W497], ne praesentiant [praesentant W497 W48 p.c.] me latrones, ne [neque W] aduersus [aduersum B W497] me retia sua mittant. (V455BDW)
283	Respondens autem angelus dixit mulieribus: Nolite timere vos: scio enim, quod Jesum, qui crucifixus est, quæritis. Non est hic: surrexit enim, sicut dixit: venite, et videte locum ubi positus erat Dominus. (Mt 28, 5-6)/ Et introëuntes in monumentum viderunt juvenem sedentem in dextris, coopertum stola candida, et obstupuerunt. Qui dicit illis: Nolite expavescere: Jesum quæritis Nazarenum, crucifixum: surrexit, non est hic, ecce locus ubi posuerunt eum. Sed ite, dicite discipulis ejus, et Petro, quia præcedit vos in Galilæam: ibi eum videbitis, sicut dixit vobis. (Mc 16, 5-7)/ Et factum est, dum mente consternatæ essent de isto, ecce duo viri steterunt secus illas in veste fulgenti. Cum timerent autem, et declinarent vultum in terram, dixerunt ad illas: Quid quæritis viventem cum mortuis? non est hic, sed surrexit: recordamini qualiter locutus est vobis, cum adhuc in Galilæa esset (**Lc 24, 4-6**)		Apparuit autem Sifori et Zuzani, et recusantibus in urbem redire et ad sepulchrum tota die residentibus dicens: Quid sedetis custodientes me? Non hic sum. Ascendi enim et recepi omnia quae speraui. Surgentes itaque descendite hic, breui enim tempore etiam uos mecum colligam. (112v, 019-113r, 002)	Apparuit autem Siforo et Zuzani, et recusantibus in urbem redire, et ad sepulchrum tota die residentibus dicens: Quid sedetis custodientes me? Non hic sum, ascendi enim et recepi omnia quae speraui. Surgentes itaque discedite hinc, breui enim tempore etiam uos mecum colligam. (61v, 006b-013b)	Apparuit autem sifori et zuzani et recusantibus in urbem redire et ad sepulchrum tota die residentibus dicens: Quid sedetis custodientes me non hic sum, ascendi enim et recepi omnia quae speraui, surgentes itaque discedite hic, breui enim tempore etiam uos mecum colligam. (99r, 005-010)	